

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Εν Αθήναις τῇ 31 Δεκεμβρίου 1937

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 528

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ

ΛΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «Κώδιξ Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας».

Π ρ ὶ

τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα

Μ ε γ α λ ε ῖ ὁ τ α τ ε ,

I. Ὅρισμός καὶ ἀρμοδιότητες τῆς Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας.

Ἀγροτικὴ Ἀσφάλεια εἶναι ἡ ἀστυνομικὴ ὑπηρεσία ἐπὶ τῶν ἀγροτικῶν ἐκτάσεων, ἡ ἐπιδιώκουσα τὴν πρόληψιν τῶν περὶ τὰ ἀγροτικὰ κτήματα ἀδικημάτων καὶ τὴν καταστολὴν αὐτῶν, δυνάμει εἰδικῶν ποινικῶν καὶ δικονομικῶν διατάξεων.

Ἐκ παραλλήλου πρὸς τὴν κυρίαν, ὡς ἄνω, ἀρμοδιότητα τῆς Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας αὕτη, ὡς εὐρισκομένη διακρίνεται εἰς τὴν ἀγροτικὴν ὑπαιθρον, κέκληται εἰς ὁρισμένας περιπτώσεις ὅπως μερικῶς διὰ τὴν υγιεινὴν, τὴν καθαριότητα καὶ τὴν τάξιν ἐν αὐτῇ, νὰ ἐπιστατῇ ἐπὶ τῆς διανομῆς τῶν ἀρδευτικῶν ὑδάτων καὶ νὰ ἐφροντίζῃ διὰ τὴν δίωξιν καὶ τιμωρίαν τῶν περὶ τὰ ἀντικείμενα ταῦτα ἀδικημάτων καὶ παραβάσεων.

Μεταξὺ τῶν ἀρμοδιοτήτων τῆς Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας περιλαμβάνεται καὶ ἡ προστασία τῆς κτηνοτροφίας, μιᾶς ἐκ τῶν πλουσιῶν πηγῶν τῆς γεωργικῆς οἰκονομίας τῆς Χώρας εἰς ὁρισμένας περιφέρειας.

Ἐκ τῶν ὡς ἄνω ἐκταθειῶν ἀρμοδιοτήτων προκύπτει, ὅτι ἡ Ἀγροτικὴ Ἀσφάλεια εἶναι ὑπηρεσία ἀστυνομικοῦ καὶ δικαστικοῦ ἐν ταύτῳ χαρακτῆρος, κεκλημένη νὰ προστατεύσῃ συμφέροντα τῆς ιδιωτικῆς καὶ ἐθνικῆς ἐν γένει γεωργικῆς οἰκονομίας, ἐξ οὗ πηγάζει τὸ ἀναγκαστικὸν γεγονός, ὅτι ἡ περὶ Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας νομοθεσία θεῶν νὰ εἶναι γενικὴ καὶ ὁμοιόμορφος δι' ὅλην τὴν Ἑπικράτειαν καὶ ὅτι ἡ ἐφαρμογὴ τῆς θεῶν νὰ εἶναι υποχρεωτικὴ διὰ πᾶσαν περιφέρειαν.

Ἐν τούτοις, ἐπεὶ διὰφοροὶ συνθῆκαι καὶ ὅροι ἱσχύουσιν εἰς τὰς διαφόρους περιφέρειας τοῦ Κράτους, ἀπαραίτητον εἶναι, ὅπως ἡ νομοθεσία αὕτη περιέχῃ διατάξεις ἐλαστικοῦ περιεχομένου, ἀναλόγως τῶν ἰδιαιτέρων τούτων συνθηκῶν, ὥστε ἡ ὑπηρεσία αὕτη νὰ προστατεύῃ καὶ οὐχὶ νὰ καταδυναστεύῃ τὰ συμφέροντα τῶν πολιτῶν.

II. Σπουδαιότης τῆς Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας.

Αἱ εἰδικαὶ ἐν Ἑλλάδι γεωργικοκτηνοτροφικαὶ συνθῆκαι, ὡς ἡ μέγιστη κατὰ μέρος εἰς μικροτεμάχια τῆς ἀγροτικῆς ἰδιοκτησίας καὶ ἡ ὡς ἐκ τούτου δυσχερεία τῆς περιφράξεως τῶν τεμαχίων τούτων καὶ ἡ δημουργία πλήθους ἀγροτικῶν δουλειῶν, ἡ ἔλλειψις ἐπαρκῶν βοτаниκῶν ἐκτάσεων διὰ τὴν συντήρησιν μεγάλης κτηνοτροφίας, ἡ περιορισμένη καλλιέργεια κτηνοτροφικῶν φυτῶν, τὰ ἀνοργανώτου τῆς συντηρήσεως τῆς

μικρᾶς καὶ οἰκαστοῦ κτηνοτροφίας, ἡ ἀνεπάρκεια τῶν ἀρδευτικῶν ὑδάτων ὁφειλομένη εἰς τὴν προϊούσαν αὔξησιν τῶν ἀρδευομένων ἐκτάσεων καὶ ἡ ἔλλειψις τοῦ ὁφειλομένου σεβασμοῦ πρὸς τὴν ξένην ἰδιοκτησίαν, πάντα ταῦτα ἔχουσιν ὡς συνέπειαν τὴν αὔξησιν τοῦ ἀγροτικοῦ ἀδικήματος εἰς σημεῖον ἀνησυχαστικόν, ἐμποδίζουσι τὴν πρόδον τῆς γεωργικῆς καλλιέργειας καὶ ἰδίως τῆς δειδρονομίας, εἰς ἣν λόγῳ τῆς εἰδικῆς φύσεως τοῦ ἐδάφους τῆς χώρας μας πρέπει ἐν μεγάλῳ μέτρῳ νὰ ἐπιδοθῶσιν οἱ γεωργοὶ μας.

Κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς τῆς Γεωπονικῆς καὶ Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας ἡ Χώρα μας περιλαμβάνει 30.000.000 περίπου στρέμματα γῆς, χρησιμοποιούμενα πρὸς γεωργικὴν καὶ δειδρονομικὴν καλλιέργειαν, μὲ ἐτήσιον ἀπόδοσιν γεωργικῆς παραγωγῆς, πλην τῆς κτηνοτροφικῆς τοιαύτης, 15 περίπου δισεκατομμυρίων δραχμῶν καὶ ἑτέρου 1 δισεκατομμυρίου ἐξ ἑπομένων.

Ἡ ὡς ἄνω ἐκτασις καὶ παραγωγή δι' οὗς λόγους ἐξετέθη, ἔχει ἀνάγκην ὑπηρεσίας Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας ἀρτίως ὀργανωμένης πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν προϊόντων μας τούτων ἀπὸ τῆς ἀγροτικῆς, αἰτίας ὑπολογιζόμεναι ὑπὸ τῶν ἰδίων, ὡς ἄνω, πηγῶν εἰς 10 ο)ο τοῦλάχιστον ἐπὶ τῆς παραγωγῆς φθάουσιν εἰς ἑκατοντάδας ὅλας ἑκατομμυρίων δραχμῶν θετικῆς ζημίας ἐτήσιως, πλην τῶν ἀποθετικῶν ζημιῶν τῶν προερχομένων ἐκ τῆς διαστατικότητος τῶν γεωργῶν πρὸς τὴν μεγαλιτέραν ἐπίδοσιν εἰς τὴν κατ' ἐντάσιν καλλιέργειαν καὶ δειδρονομίαν λόγῳ ἁλλοιθίας ἀγροτικῆς ἀσφαλείας. Ἐξ ἑτέρου ὑποδεικνύεται πανταχόθεν, ὅτι οἱ γεωργοὶ μας πρέπει νὰ ἐπιδοθῶσιν εἰς τὴν δειδρονομίαν, λόγῳ τῆς εἰδικῆς φύσεως τοῦ ἐδάφους, ἀλλὰ πρὸς τοῦτο ἡ ἀστυνομία τῶν ἀγρῶν θεῶν νὰ ὀργανωθῇ κατὰ τοσούτον τρόπον, ὥστε νὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἀποτρέπῃ τὰς διὰ τῶν ζώων καὶ ἀνθρώπων φθορὰς καὶ νὰ ἐμπνέῃ εἰς τοὺς γεωργοὺς μας τὸ αἶσθημα τῆς ἀσφαλείας.

Παρὰ τὴν ὡς ἄνω σπουδαιότητα τῆς Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ Κράτους ἐπ' αὐτῆς μέχρι πρὸ ὀλίγων ἐτῶν δὲν ὑπῆρξεν οἷον ἐπαδέλλετο νὰ εἶναι, περιορίζετο δὲ εἰς τὴν ἐχδοσιν νόμων καὶ διαταγμάτων συμπτωματικῶν καὶ δι' ὁρισμένας μόνον περιφέρειας τῆς Χώρας, ἀφαιρένων τῶν λοιπῶν εἰς πλήρη ἐγκατάλειψιν, ἣν διηκούλουν ἡ κακῶς ἐν τισι κρατήσεσιν ἰδέσθαι, ὅτι ἡ ἀγροτικὴ ἀσφάλεια ἦτο ὑπόθεσις ἰδιωτικὴ καὶ ὡς τοιαύτη ἔδει νὰ ἀντιμετωπισθῇ ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τῶν ἰδίων κτηματιῶν κατὰ τὰς ἰδίας αὐτῶν θελήσεις.

III. Ἱστορικὴ ἀνασκόπησις τοῦ θεμοῦ.

Πρὸς ἐξαγωγήν θετικῶν συμπερασμάτων ἐπὶ τῆς μορφῆς, ἣν θεῶν νὰ ἔχῃ ἡ νομοθεσία τῆς Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας, πρέπει νὰ ἐπισκοπήσωμεν ἐν ὀλίγοις τὴν ἱστορικὴν ἐξέλιξιν τοῦ θεμοῦ καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐφαρμογῆς τῶν κυριωτέρων ἐπὶ τοῦ θέματος νομοθετημάτων.

Διὰ τοῦ Νόμου τῆς 27 Δεκεμβρίου 1833 περὶ συστάσεως τῶν Δήμων καὶ τοῦ Διατάγματος τῆς 31 Δεκεμβρίου 1836

«περί Αγροτικής Αστυνομίας» ή αστυνομία τούτων των χωρίων όταν και η αγροτική ανετέθη εις τους Δήμους.

Διὰ τοῦ Β. Διατάγματος τῆς 31 Δεκεμβρίου 1886 «περί προφυλάξεως τῶν δασοφυτευμάτων» ἐθεσπίσθη τὸ πρῶτον ὁ θεσμός τῶν ἀγροφυλάκων.

Οὗτοι καθορίσθησαν ὡς ὄργανα διοικητικῆς καὶ δικαστικῆς αστυνομίας, διορίζοντο δὲ καὶ ἐπαύοντο ὑπὸ τοῦ Δημάρχου ἀνευ οὐδενὸς σχεδὸν περιορισμοῦ.

Ἐπικυλοῦνται ἡ ἐκδοσις τοῦ Νομ. Δ) τοῦ τῆς 1ης Ἰουλίου 1888 «περί τῶν γυνόμενων εἰς τὰ δένδρα καὶ ἀλλας φυτείας φθορῶν».

Διὰ τοῦ Νόμου ΤΕ' τῆς 15 Σεπτεμβρίου 1856 «περί Ἀγροφυλακῆς» ἐτροποποιήθη ὁ τρόπος τοῦ διορισμοῦ τῶν ἀγροφυλάκων, τῆς ἐκλογῆς αὐτῶν ἀνατεθείσης εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους κτηματίας, οἵτινες καὶ ἐπλήρωνον τούτους ἀπ' εὐθείας.

Κατὰ τὴν δεκαετίαν 1880-1890 ἐξεδόθησαν διάφοροι εἰδικοί καὶ συμπωματικοὶ Νόμοι. Εἰς ἣν ἐπαρχίαν ἡ καταγραφή διὰ τὴν κακὴν κατὰστασιν τῆς ἀγροτικῆς ἀσφαλείας ἐνεφανίζετο ἐντονωτέρα, ἐψηφίζετο καὶ εἰς εἰδικὸς δι' αὐτὴν Νόμος, δι' οὗ ἐπειλούντο θρακόνται ποινὰ κατὰ τῶν ἀγροκτηνιστῶν. Οὕτως, ἐψηφίσθησαν οἱ εἰδικοί περὶ Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας Νόμοι Ἰθάκης, Κεφαλληνίας, Ζακύνθου, ἐπαρχίῶν τινῶν τῆς Πελοποννήσου, τῆς Στερεᾶς κλπ.

Τὸ ἔτος 1893 διὰ τοῦ Νόμου ΒΡΑΗ' «περί στρατιωτικῆς αστυνομίας» οἱ Δήμαρχοι ἀπηλλάγησαν τῶν αστυνομικῶν καθηκόντων αὐτῶν, ὅταν ἀφορᾷ τὴν τοπικὴν καὶ ἀγροτικὴν αστυνομίαν. Διὰ τοῦ ν. ΓΣΗ' τοῦ 1907 «περί ἀγροφυλακῆς» ἀνετέθησαν πάλιν εἰς τοὺς Δημάρχους τὰ αστυνομικὰ καθήκοντα, ὅταν ἀφορᾷ τὴν ἀγροτικὴν αστυνομίαν.

Τὸ ἔτος 1913 ἐξεδόθη τὸ ὑπ' ἀριθ. 747 Διάταγμα «περί Ἀγροφυλακῆς Κρήτης», δι' οὗ ὁ διορισμὸς τῶν ἀγροφυλάκων ἀνετέθη ἀπ' εὐθείας εἰς τὸν Γενικὸν Διοικητὴν, ἐθεσπίσθη δὲ καὶ ἡ θέσις τοῦ Ἀγρονόμου ὡς διοικητικοῦ προϊσταμένου τῶν ἀγροφυλάκων καὶ ὡς ἀγροτικοῦ πταισματοδίκου, τῶν τε ἀγροφυλάκων καὶ ἀγρονόμων μισθοδοτουμένων ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ δημοσίου ταμείου.

Τῷ 1914 ἐξεδόθη ὁ Ν. 247 «περί ἐξασφαλίσεως τῆς ἀγροτικῆς περιουσίας ἐν Κεφαλληνίᾳ καὶ Ἰθάκῃ», διὰ τοῦ ὁποίου ἡ ἀγροφυλακὴ ὀργανώθη συγκεντρωτικῶς καὶ στρατιωτικῶς ὑπὸ τῆς διαταγῆς τοῦ Διοικητοῦ τῆς Ἀστυνομίας.

Μεθ' οὗ ἐξεδόθη τὸ Ν. Δ. τῆς 2 Φεβρουαρίου 1923 «περί ἀγροτικῆς ἀσφαλείας», διὰ τοῦ ὁποίου ἐπιχειρεῖται νὰ ὀργανωθῇ ἡ ἀγροφυλακὴ, τὸ πρῶτον, βάσει τῆς ἀρχῆς τῆς συνεργασίας τοῦ Κράτους μετὰ τῶν τοπικῶν ὀργανισμῶν αὐτοδιοικήσεως καὶ δι' οὗ προεδρεύοντο ἴδιοι ὑπάλληλοι (οἱ Ἐπόπται καὶ οἱ Ἀγρονόμοι) διὰ τὴν ἐπιβλέψιν, τὸν ἐλέγχον καὶ τὴν διοίκησιν ἐν γένει τῶν ἀγροφυλάκων καὶ διὰ τὴν δίωξιν τῶν ἀγροτ. ἀδικημάτων.

Τὸ Ν. τοῦτο Δ. ἐξηρμώθη ἀπὸ τῶν ἐτῶν 1923-1926 εἰς 36 πρωτοδικειακὰς περιφερείας τοῦ Κράτους καὶ ἔσχε κατὰ τὸ πλεῖστον καλὰ ἀποτελέσματα, κυρίως ὅπου ὁ ἀγρονόμος ὑπῆρξε κατάλληλος καὶ ἱκανός. Τὸ πρῶτον τοῦ ὡς ἄνω Ν. Δ. ἦτο ἡ θέσις μικρῶν προσόντων διὰ τοὺς ἀγρονόμους, διορισθέντων οὕτω καὶ προσώπων ἀκατάλληλων, ἐξ οὗ καὶ ἡ μὴ ἐπιτυχία τοῦ θεσμοῦ τούτου εἰς τινὰς περιφερείας.

Τὸ ὡς ἄνω Ν. Δ. κατηργήθη ἀνευ ἀποχρώσεως αἰτίας διὰ τοῦ Ν. Δ. τῆς 20 Μαΐου 1926 «περί ἀγροτικῆς ἀσφαλείας καὶ ἀγροφυλακῆς», δι' οὗ καθιερώθη πάλιν τὸ σύστημα τῆς Κοινοτικῆς Ἀγροφυλακῆς, ἀνευ οὐσιαστικῆς ἐποπτείας καὶ ἐλέγχου ἐκ μέρους τοῦ Κράτους, ἰσχύσαν τὸ σύστημα τοῦτο μέχρι τοῦ 1927 εἰς ὁλόκληρον τὴν Ἑλλάδα, ἰσχύον δὲ καὶ νῦν ἐτι εἰς πλείστας περιφερείας τοῦ Κράτους, μὲ λίαν δυσάρεστα ἀποτελέσματα. Τούτου ἕνεκεν ἡμέτερος ἀπὸ τοῦ ἔτους 1927 ἤρξαντο ἐκδιδόμενοι διάφοροι νόμοι, δι' ὧν ἐθεσπίζετο καὶ πάλιν, δι' ὠρισμένας περιφερείας τοῦ Κράτους, ἡ ἡμέτερος ἐποπτεία

τοῦ Κράτους δι' εἰδικῶν ὑπαλλήλων αὐτοῦ, τῶν ἀγρονόμων καὶ ἐποπτῶν. Τοιοῦτοι νόμοι εἰναι:

Ὁ νόμος 3394 «περί ἀγροφυλακῆς Κρήτης» τοῦ ἔτους 1921 καὶ ὁ νόμος 4491 «περί ἀγροτικῆς ἀσφαλείας κτημάτων τοῦ ἔτους 1930.

II. Ἀποτελέσματα ἐφαρμοσθέντων νόμων.

1. Κοινοτικὴ Ἀγροφυλακὴ.

Ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ὡς ἄνω νόμων ἀπὸ τοῦ ἔτους 1881 μέχρι σήμερον 1937, ἦσαν ἐπὶ μίαν ὁλόκληρον ἐκατονταετίαν πλήρως πεπιθμένα ὅτι τὰ συστήματα ἀγροφυλακῆς μὲ τὴν κοινῶς ἰδιωτικὴν καὶ κοινοτικὴν ἀγροφυλακὴν ἀποτυχῶν, οἱ δὲ λόγοι τῆς ἀποτυχίας ταύτης εἰναι οἱ ἑξῆς:

α') Δὲν πληθύνονται οἱ ἀγροφυλάκες τακτικῶς καὶ ἐπαρκῶς, οὕτω δὲ μὴ λαμβάνοντας ἐπὶ μῆκος μισθόν, ὅχι μόνον παρελαύνον τὴν ἐργασίαν των, ἀλλὰ καὶ τραπονται κατ' ἀνάγκην εἰς παντὸς εἶδους αὐθαιρεσίας καὶ παρανομίας, διὰ νὰ προσπορίζωνται τὰ πρὸς τὸ ζῆν.

Ἐξασφάλισις ἐπαρκὸς καὶ τακτικῆς μισθοδοσίας τῶν ἀγροφυλάκων ἀποδίδει ἀδύνατον, ὡς ἀπέδειξεν ἡ πείρα, διὰ πλείστους λόγους καὶ κυρίως δι' ἁλλοῦς ἐνδιαφέροντος.

β') Οἱ ἀγροφυλάκες εἰναι ἀνεπαρκεῖς καὶ ἀνεξέλεγκτοι. Δὲ ὑπάρχει προϊστάμενος διὰ νὰ παρακολουθῇ καὶ ἐλέγχῃ ἐκ τοῦ σὺνταγματος τὴν ὑπηρεσίαν των, τιμωρῶν παύσεων καὶ ἀμελείαν καὶ τὰς παρανομίας των καὶ φροντίζων ὑπευθύνως διὰ τὴν εὐορκίαν καὶ σύννομον διεξαγωγὴν τῆς ὑπηρεσίας των.

γ') Εἰς τὴν ἐκλογὴν καὶ τὴν διατήρησιν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῶν ἀγροφυλάκων, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτὰ ἀκόμη τὰ καθήκοντά των, ἐπενέδωκεν ὁ κομματισμός.

δ') Συνέπεια τῶν ὄνω τρωτῶν εἰναι ὅτι οἱ ἀγροφυλάκες τὰ ὄργανα ταῦτα τῆς διοικητικῆς καὶ δικαστικῆς αστυνομίας στρατολογεῖνται ἀπὸ τὰ κατώτερα στοιχεῖα τῆς κοινωνίας ἀκατάλληλα καὶ ἀνάξια τῆς σοβαρᾶς ἀποστολῆς των.

2. Ἡ Κρατικὴ Ἀγροφυλακὴ.

Ἡ διαπιστευμένη ἀποτυχία τῆς ὑπὸ τῆς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως, ἀνευ ἐποπτείας, διευθύνσεως τῆς ἀγροφυλακῆς δὲ σημαίνει ἐγκρισιν τῆς ἰδέας τῆς Κρατικῆς Ἀγροφυλακῆς, δι' ἁλλους τε σοβαροὺς λόγους καὶ διότι θὰ ἐξάρτων τὴν κρατικὴν προϋπολογισμὸν μὲ ἐκατοντάδας ἐκατομμυρίων, εἰναι δὲ ἀμφιβολον ἂν διὰ τῆς Κρατικῆς Ἀγροφυλακῆς θὰ ἐπιτυγχάνει τὸ ποθεύμενον ἀποτέλεσμα.

3. Ἐποπτευομένη Ἀγροφυλακὴ.

Μετὰ πολλοὺς πειραματισμοὺς κατέληξεν ἡ διοίκησις εἰς τὴν υἱοθέτησιν τοῦ μικτοῦ συστήματος ἀγροφυλακῆς, ἥτοι ἀγροφυλακῆς ὀργανωμένης ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀρχῆς τῆς ἐνεργῆς συμμετοχῆς καὶ συνεργασίας τοῦ Κράτους μετὰ τῶν ὀργανισμῶν τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως. Πρώτη πραγματοποιήσις τῆς ἀρχῆς ταύτης ἐγένετο διὰ τοῦ ρηθέντος Ν. Δ. τῆς 2 Φεβρουαρίου 1923, ὅπερ κατηργήθη ἀνευ ἀποχρώσεως δικαιολογίας κατὰ τὸ 1926.

Διὰ δευτέραν φορὰν καθιερώθη ἐπὶ Οἰκουμηνικῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐθεσπίσθη βραδύτερον σύστημα τῆς μικτῆς αὐτῆς μορφῆς τῆς ἀγροφυλακῆς διὰ τοῦ Ν. 4491, ὅστις δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς τὸ ἀρτιώτερον τῶν μέχρι τοῦδε περὶ ἀγροφυλακῆς νομοθετημάτων.

Ὁ νόμος οὗτος κατηργήθη ἐπὶ σχεδίου, καταρτισθέντος ὑπὸ συσταθείσης κατὰ τὸ ἔτος 1927 διοικητικῆς ἐπιτροπῆς ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ τότε ἀντιπροέδρου Ἀρείου Πάγου Ἀντ. Ρωμάνου καὶ μὲ μέλη Διευθυντὰς τῶν Ὑπουργείων Ἐσωτερικῶν καὶ Γεωργίας καὶ ἄλλους εἰδικούς, ἔσχε δὲ, ὅπου ἐφαρμόζεται, ἄριστα ἀποτελέσματα, ὡς καταδεικνύεται ἐκ τῶν ἐκθέσεων τῶν κατὰ τόπους Νομαρχῶν καὶ Ἐπαγγελέων.

V. Ἰσχύοντα σήμερον νομοθεσία.

Ἀνὰ τὸ Κράτος ἰσχύουσι σήμερον τρεῖς νόμοι ἀπὸ

πληκτός. Εξ δὲ ὧν ἐκαστος ἐφαρμόζεται εἰς ὁρισμένους περιγε-
μίας, εἶναι δὲ οἱ ἑξῆς :

1. Τὸ εἰρημνόν Ν. Δ. τῆς 20 Μαΐου 1926 «περὶ ἀγροτικῆς
ἐκμετάλλευσης καὶ ἀγροφυλακῆς» τροποποιηθὲν διὰ τοῦ Ν. Δ. τῆς
17 Σεπτεμβρίου 1926 καὶ τοῦ Ν. 5659.

Τὸ Ν. Δ. τοῦτο ἐφαρμόζεται σήμερον εἰς τὴν Ἑπίγειον Μα-
κεδονίαν. Ὁρίζεται καὶ τὴν Σπάρτην Ἑλλάδα, ἐξαιρέσει ταυρι-
κῶν τινῶν τῶν Νοτῶν τούτων. ἔνθα ἐφαρμόζεται ὁ ν. 4491.
καὶ βασίζεται ἐπὶ τῆς ἀγωγῆς τῆς διοικήσεως τῆς ἀγροφυλα-
κῆς ὑπὸ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων ἀνευ εἰδικῆς ἐποπτείας
ἐκ τοῦ Κράτους.

Ἡ οἰκονομικὴ ἐξυπηρέτησις τῆς ἀγροφυλακῆς ἐκτελεῖται
ὑπὸ λοναριστικῶν ἀγροφυλακῆς λειτουργούντων κατὰ κοινί-
τητα καὶ ἐν περικερτῇ καὶ ἐκαστος τοῦ οἰκείου κοινοτικοῦ προϋ-
πολογισμοῦ.

Τὸ νομοθετικὸν τοῦτο διάταγμα, καθ' ὃ ἐλέγχθη, ἀπέτυχεν ἐξ
ὁλοκλήρου, ὡς δεῖνεται ἐκ τῶν ἐκθέσεων τῶν οἰκείων Νο-
μαρχῶν καὶ ἐξ ἀπορῶν φημισμάτων διαφόρων γεωργ. ὁργανώ-
σεων, δι' ὧν ἐκθέσεων καὶ φημισμάτων ζητεῖται ἡ ἐποπτειο-
μένη ἀγροφυλακὴ, καὶ ὡς διαπιστώθη καὶ ὑπὸ τῶν παρὰ τῷ Ὑ-
πουργεῖῳ Ἐπιθεωρητῶν κατόπιν ἐπιτοπίου ἡμ' αὐτῶν ἐσυνήκα.

2. Εἰς τὴν Κρήτην ὁ ν. 3894 τῆς 14 Ἰουλίου 1927 «περὶ
ἀγροτ. ἀσφαλείας καὶ ἀγρικῆς Κρήτης», ὅστις, κατόπιν τῶν
τροποποιήσεων, ὡς ὑπάρχει διὰ τῶν νόμων 3622 καὶ 5274, ἐνω-
θυποποιήθη κατ' αὐτῶν διὰ τοῦ διατάγματος τῆς 13 Νοεμ-
βρίου 1931 ὑπὸ τὸν τίτλον «Κώδιξ ἀγροτ. ἀσφαλείας καὶ ἀ-
γρικῆς Κρήτης».

Κατὰ τὸν Κώδικα τούτον τὰ Ἀγροτικὰ καὶ Κοινοτικὰ Συμ-
βούλια εὐδαίμων ἀναδὲν ἀνομοιότυπα κέντρα καὶ ὅσον ἀπο-
ρῇ τὴν ἀγροφυλακὴν, καθόσον αἱ ἀνομοιότητες εἰσὶν ἀνασταθμι-
στικαὶ εἰς ἄλλα Συμβούλια (τὰ Ἀγρονομικὰ καὶ Ἐποπτικὰ),
ἵνα ὡς ἐκ τῆς συνθέσεως τῶν παρεόντων σοβαρὰς ἐγγυήσεις
νομικῆς καὶ ἀμεταλότου διακρίσεως τῆς ὑπηρεσίας, προ-
βλεπομένης δὲ καὶ εἰδικῶν ὑπάλλων (οἱ Ἐπόπται καὶ Ἀγρο-
νόμοι) διὰ τὴν παρακολούθησιν, τὸν ἐλεγχον καὶ τὴν διοίκη-
σιν ἐν γένει τῶν ὁργάνων, ἀνομοιότητες ἐπίσης καὶ διὰ τὴν τιμω-
ρίαν τῶν ἀγροτικῶν ἀδικημάτων, ὧν τυγχάνουσιν οἱ δικασταί.

Πᾶσαι αἱ διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου τούτου δαπάναι βα-
ρύνουσιν αὐτοὺς τοὺτους τοὺς κτηματίας καταβαλλόμενοι ἐξ
εἰδικῶν ταμείων ἀγροφυλακῆς.

3. Τὸ Ν. Α. τῆς 15/22 8) ἰρίου 1929 «περὶ ἀσφαλείας τῶν
ἀγροτ. κτημάτων κλπ.», ὅπερ κυρώθη διὰ τοῦ Ν. 4491, ἀλλο-
πλήλους δὲ ὑποστὲν τροποποιήσεως διὰ τῶν νόμων 4765,
5659, 5832, 6089 καὶ 6112, ἐφαρμόζεται σήμερον εἰς τὴν
Πελοπόννησον, τὰς νήσους τοῦ Ἰονίου καὶ τοῦ Αἰγαίου καὶ ἄλ-
λα πολλὰ τμήματα τῆς τοῦ Παλαιῆς καὶ Νέας Ἑλλάδος.

Κατὰ τὸν νόμον τούτον τὰ Δημοτικὰ καὶ Κοινοτικὰ συμβού-
λια εἰσὶν περιβεβλημένα μετὰ σοβαρὰς τῆς ἡμετέρας ἀνομοιότητος, λαμ-
βάνει ὅμως μετὰ ὁ νόμος πρὸς ἐλεγχον τῶν ἀποφάσεων τῶν
συμβουλίων τούτων τύποις τε καὶ οὐσίᾳ, προβλεπόντων ἐν τῇ ἔργᾳ
τοῦ Εἰρηνοδικείου τὸ Ἀγρονομικὸν συμβούλιον, ὅπερ εἶναι
ἐν ταύτῃ καὶ τὸ πειθαρχικὸν συμβούλιον τῶν ἀγροφυλά-
κων, ὅπου δὲ λειτουργοῖσι περιφερειακῶν ταμείων ἀγροφυλακῆς
προβλέπεται ὡσαύτως καὶ ἕτερον συμβούλιον, τὸ Ἐποπτικόν,
διὰ τὴν διοίκησιν (καθορισμὸν ἀριθμοῦ καὶ μισθοῦ ἀγροφυλά-
κων, ἐπιβολὴν φορολογικῶν κλπ.) τοῦ ταμείου τούτου.

Καὶ ὁ νόμος οὗτος προβλέπει ἰδίως ὑπάλλους (τοὺς Ἐ-
πόπτας καὶ Ἀγρονόμους) διὰ τὴν παρακολούθησιν, τὸν ἐλε-
γον καὶ τὴν διοίκησιν ἐν γένει τῶν ἀγροφυλάκων ὡς καὶ διὰ
τὴν δίωξιν τῶν ἀγροτ. ἀδικημάτων, ὧν τυγχάνουσιν εἰδικοὶ
δημόσιοι κατήγοροι.

Αἱ διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ δαπάναι δὲν ἐπιβαρύνουσι τὸν
πρόσχηλον τοῦ Κράτους, διότι προβλεπόνται εἰδικὰ ταμεία ἀγρο-
φυλακῆς καὶ εἰδικὴ ὑπὲρ αὐτῶν φορολογία ἐπιβαρύνουσα τοὺς
κτηματίας.

Ἀμφοτέρω οἱ ὡς ἄνω ὑπ' ἀριθ. 2 καὶ 3 Νόμοι ἔχον ἐξέ-
λογα ἀποτελέσματα.

VI. Ἀνάγκη ἐνοποιήσεως τῶν νόμων περὶ ἀγροφυλακῆς.

Ἡ περὶ ἀγροφυλακῆς ἱσχύουσα σήμερον νομοθεσία, ὡς δεῖ-
κνυται καὶ ἐκ τῶν ἀνωτέρω, δύναται νὰ χαρακτηριεῖται ἄλη-
θῶς διωδωδῆς, διότι πλὴν τῶν ὡς ἄνω νόμων ἔχομεν καὶ
σωρεῖαν διαταγμάτων καὶ ὑπουργ. ἀποφάσεων, κατὰ τοιοῦτον
δὲ τρόπον διαταραγμένων πάντων τούτων, ὥστε καὶ αὐτὸ ἀκόμη
τὸ Ὑπουργεῖον νὰ δυσχεραίνεται εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῆς διω-
δωδῆς ταύτης νομοθεσίας, οὗ ἔνεκεν, καὶ δι' οὗς λόγους ἐν
κεφαλαίοις I καὶ II τῆς παρούσης ἐκθέσεως ἐξετέθη, ἤχθη-
μεν εἰς τὴν ἀπόφασιν, ὅπως καταρτίσωμεν ἐνιαῖον σχέδιον νό-
μου περὶ Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας, ἔχον ἰσὺν καθ' ἑαυτὸν τὴν
Ἑλλάδα, εἶναι δὲ τοῦτο τὸ ἐπόμενον τῆς ἐκθέσεως μας ταύ-
της, εἰς ὃ ἐβόλη ὁ τίτλος «Κώδιξ Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας».

VII. Σχέδιον νόμου

«Κώδιξ Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας».

Τὸ ὑπὸ τὸν τίτλον «Κώδιξ Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας» σγέ-
διον νόμου εἶναι ἀπάνθισμα καὶ ἀναχώνευσις εἰς ἐνότητα τῶν
ἐν ἰσχύϊ περὶ ἀγροφυλακῆς διατάξεων (καὶ κυρίως τοῦ νόμου
4491, ὅστις, ὡς ἀνωτέρω ἐλέγχθη, εἶναι τὸ ἀρτιώτερον τῶν
μέχρι σήμερον νομοθετημάτων), τροποποιουμένων καὶ συμπλη-
ρουμένων ἐπὶ τὸ ἀρτιώτερον συμφώνως πρὸς τὰ πορίσματα τῆς
παίρας, καὶ ἀφορᾷ ἐλόκληρον τὴν ἐπινοήσασιν.

Ἐπὶ τοῦ σχεδίου τούτου, πεδύοντος ὑπὸ τὴν κρίσιν τῆς μονί-
μου νομοπαρασκευαστικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ὑπουργείου Δικαιο-
σύνης, (Τμήμα Ποινικοῦ Δικαίου), ἀποτελουμένης ἐκ τῶν κ.κ.
Γ. Πανοπούλου, Ἀντιπροέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου, Ἀντ.
Μπουροπούλου, Ἀντιεπισυνέλευς τοῦ Ἀρείου Πάγου, καὶ Ν.
Χωροαῖ. Καθηνῆ τοῦ τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου ἐν τῷ Πανεπιστημί-
ῳ Ἀθηνῶν, ἐξέφρασαν αὐτῇ τὰς κρίσεις καὶ παρατηρήσεις τῆς,
αἵτινες ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν ἐν τῇ τελικῇ καταρτίσει τοῦ ὑπο-
βαλλομένου νομοσχεδίου.

Εἰς τὴν κατ' ὅλου οἰκονομίαν αὐτοῦ ἐβόλη τοιαύτη ἐλαστικό-
της, ὥστε νὰ εἶναι προσαρμοστικὰς ἀδίστατος πρὸς τὰς συνθή-
κας πάσης ἀγροτικῆς περιουσίας τοῦ Κράτους, διαφερούσας
κατὰ πολὺ ἀπὸ τόπου εἰς τόπον.

Τὸ σχέδιον στηρίζεται ἐπὶ τῆς ἀγωγῆς τῆς ἀσκήσεως τῆς
ἀγροφυλακῆς διὰ κρατικῶν ὁργάνων ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν
ὁργάνων τῆς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐπο-
πτείαν καὶ τὸν ἐλεγχον τοῦ Νομαρχοῦ, οὗτινος ἡ θέλησις νὰ
κατισχύῃ πάσης ἄλλης ἐν τῷ νομῷ.

Εἰς ὅσας περιουσίας ἤθελον διοισθῇ ὑπάλλων ἀγροτικῆς
ἀσφαλείας (ἀγρονόμοι, ἐπόπται) οὗτοι θὰ εἶναι τὰ κρατικὰ ὁρ-
γανα, ἵνα θὰ ἔχωσι τὴν διοίκησιν τῶν ὁργάνων ἀγροφυλακῆς,
ἐπιβάλλοντες εἰς αὐτὰ τὴν ἀναγκαίαν πειθαρχίαν, θὰ ὦσι δὲ
οἱ δημόσιοι κατήγοροι τῶν ἀγροτικῶν ἀδικημάτων, εἰς δὲ τὴν
νῆσον Κρήτην καὶ οἱ δικασταί τῶν ἀγροτικῶν ἀδικημάτων.

Αἱ διατάξεις τοῦ σχεδίου ποσὺν τοῦτον τὸσον τὴν περὶ-
πτωσιν διορισμοῦ περιφερειακῶν ὑπαλλήλων Ἀγροτικῆς Ἀσφα-
λείας ἔσονται καὶ τὴν δι' οἰονόμοις λήγον, ἰδίᾳ οἰκονομικῶν,
μὴ τοποθέτησιν τοιοῦτων ὑπαλλήλων, ἵνα τὰ διοικητικὰ ἔργα
τῶν ἀγρονόμων ἀσφαλῶνται ὑπὸ τοῦ οἰκείου ἀστυνόμου ἢ τοῦ
προέδρου τοῦ ἀγρονομικοῦ συμβουλίου (πειθαρχοδότης), τὰ
δὲ ὡς δημόσιον κατηγόρου ὑπὸ τῶν ἀστυνόμων.

Τοιοῦτοτρόπως τὸ σχέδιον τοῦτο, καθιστάμενον νόμος τοῦ
Κράτους, προσαρμόζεται τὸσον εἰς τὰς ἀγροτικὰς περιουσίας,
εἰς ὅς ἡ ὑποκείμενη ἀγρονόμων κοίταται ἀπαραίτητος ὑπὸ τῶν
ἀγροτικῶν πληθυσμῶν, ὡς ἐν Κρήτῃ, πάλαι ποτὶ τῆς Πελοπον-
νήσου, ἐν ταῖς νήσοις τοῦ Ἰονίου καὶ Αἰγαίου πελάγους καὶ ἄλ-
λων, ὅσον καὶ εἰς ἐκείνας, ἰδίᾳ τὰς ὁρεινὰς καὶ κτηνοτροφει-
κάς, εἰς ὅς προσιεῖται ἡ μὴ τοποθέτησις κρατικῶν ὑπαλλή-
λων Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας.

Διὰ τοῦ σχεδίου τούτου καταβλήθη φροντίς ἰδιαιτέρως ρυθ-
μίσεως τῶν ἐξῆς ζητημάτων :

α') Εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν συμφερόντων, οὐ μόνον τῆς
γεωργίας, ἀλλὰ καὶ τῆς κτηνοτροφίας, ὑπὲρ τῆς λαμβάνονται
εἰδικὰ μέτρα κυρίως ἔσονται ἀφορᾷ τὴν θέσπισιν τῶν κτηνοτροφι-

κῶν ζωνῶν (ἄρθρ. 9 § 3) καὶ τὴν ὑπαγωγὴν τῶν ὑπὸ τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου ἐκδιδόμενων ἀγρονομ. διατάξεων ὑπὸ τὸν οὐσιαστικὸν ἐλεγχὸν τοῦ ἀγρονομ. συμβουλίου (ἄρθρον 8 § 1), οὗτος θὰ μετέχῃ πλὴν τοῦ γεωπόνου καὶ κτηνίατρος (ἄρθρον 5 § 1), εἰς τρόπον ὥστε αἱ σχέσεις τῆς κτηνοτροφίας πρὸς τὴν γεωργίαν νὰ ρυθμίζονται κατὰ τρόπον ὥστε οἱ δύο οὗτοι κλάδοι τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας νὰ συμπορεύονται ἀλληλεπενεργούμενοι.

β') Διὰ τὴν ἀπόσβεσιν τοῦ ἀξιοποίνου τῶν ἐξ ἀμελείας ἀγροζημιῶν διὰ ζῶων, εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἤθελεν ἀποζημιωθῇ ὁ παθὼν ἐντὸς ὁρισμένης προθεσμίας, δι' ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου ἄνευ κλητεύσεως κατηγορουμένων καὶ μαρτύρων (ἄρθρ. 41).

Προκειμένου περὶ μικροζημιῶν (μέχρι 50 δραχ.) διὰ ζῶων ἐξ ἀμελείας θὰ εἶναι δυνατόν, εἰς ἣν περίπτωσιν ἀποζημιωθῇ ὁ παθὼν ἢ ἀρνεῖται ἄνευ λόγου τὴν λήψιν τῆς προφερομένης αὐτῷ δικαίας ἀποζημιώσεως νὰ μὴ καταμηνύηται καὶ ἡ πράξις (ἄρθρ. 52 § 2 ἐδάφ. δ').

Οὕτω δίδικαι καὶ μάρτυρες δὲν θὰ υποβάλλωνται εἰς δαπάνας καὶ ἡμεραργίας, ἔχει δὲ τοῦτο μείστην σημασίαν, ὅταν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι τὰ διὰ ζῶων διαπραττόμενα ἀδικήματα εἶναι πάντοτε τὰ περισσότερα, ἐκ τούτων δὲ τὰ πλείστα ὁφείλονται εἰς ἀμελείαν περὶ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ζῶων.

γ') Εἰς τὴν κατάπαυσιν τῶν σοβαρωτάτων διαμαχῶν περὶ τὴν ἀρδευσιν τῶν κτημάτων, δι' ἣν μάλιστα ποδὲς περὶ καὶ ἡ ἐκδοσις ὁριστικῶν ἀρδευστικῶν κανονισμῶν (ἄρθρον 10).

δ') Εἰς τὸν διορισμὸν τῶν ἀγροφυλάκων καὶ λοιπῶν ὁργάνων ἀγροφυλακῆς ὑπὸ τοῦ Νομάρχου, ἵνα οὕτω ἐξασφαλισθῇ ἡ ἀνύψωσις τοῦ ποιοτικοῦ ἐπιπέδου τῶν ὁργάνων τούτων.

ε') Εἰς τὴν μείωσιν τῶν δαπανῶν τῆς ἀγροφυλακῆς, καὶ συνεπῶς εἰς τὴν ἐλάττωσιν τῶν φορολογικῶν βαρῶν, κατὰ δρ. 35.480.400 ἐτησίως λόγω τοῦ καθορισμοῦ ἀνωτάτου ὁρίου ἀριθμοῦ τῶν καθ' ἅπαν τὸ Κράτος ὁργάνων ἀγροφυλακῆς εἰς 10.000, ἀντὶ τῶν σήμερον ὑπηρετούντων 13.000, καὶ τῶν ὑπαλλήλων τῆς ἀγροτικῆς ἀσφαλείας εἰς 370, ἀντὶ τῶν σήμερον προβλεπομένων 839 θέσεων, καὶ

στ') Διὰ τὴν ἐλάττωσιν τῶν τελῶν τῆς διαδικασίας ἐκδικάσεως τῶν ἀγροτικῶν ἀδικημάτων καὶ τὴν παραιοποίησιν αὐτῶν, ἵνα οὕτω καὶ αἱ ποιναὶ ἐπιμετρῶνται καλῶς καὶ ὁ τρόπος τῆς ἐκκαθαρίσεως τῶν ἐν λόγω τελῶν ἀπλουστευθῇ.

Τὴν ταγείαν ἐκδοσιν τοῦ νόμου τούτου κρίνομεν ἐπιβεβλημένην, πρὸς ὁριστικὴν οὐθμισιν τοῦ σπουδαιότητος ζητήματος τῆς ἀγροτικῆς ἀσφαλείας τῆς Χώρας, θεωροῦντες, ὅτι αὕτη ἀποτελεῖ τὸν ἀπαρασπαστὸν λίθον τῆς εὐμερείας καὶ τῆς προόδου τῶν ἀγροτῶν μας πρὸς ὅσον τῆς ἐξιδιωτικῆς καὶ ἐθνικῆς οἰκονομίας.

Τὸ σχέδιον νόμου διηρθῇ εἰς τρία μέρη :

Εἰς τὸ Α' περιλαμβάμενον τὰς διοικητικὰς διατάξεις, εἰς τὸ Β' τὰς οἰκονομικὰς καὶ εἰς τὸ Γ' τὰς δικαστικὰς.

Εἰδικώτερον παρατηροῦμεν τὰ ἐπόμενα :

ΜΕΡΟΣ Α'

Διοικητικαὶ διατάξεις.

1. Εἰς τὸ ἄρθρον 3 περιελήφθη νέα διάταξις (§ 3), καθ' ἣν ὡς ἀγροτικὰ κτήματα θεωροῦνται καὶ οἱ ἐντὸς τῶν κομπούλεων καὶ χωρίων, οὐγὶ δὲ καὶ πόλεων, κῆποι, ἀνθῶνες, βένδρα, δαυδοστοιχίαι ἢ ἄλλα φυτευτήματα. διότι εἰς τὰ χωρία καὶ πολλὰς τῶν κομπούλεων τοῦ βασιλείου ἢ δὲν ἐδρεύει ἡ δὲν ἐπικρατεῖ ὁ οὐθμητικὸς ἢ ἐδρεύουσα ἀστυνομικὴ ἀρχή, ὥστε νὰ προστατεύσῃ προληπτικῶς τὰ ἀντικείμενα ταῦτα, ἐξ οὗ προεληλυθὴν καθίσταται ἡ ἀνάγκη διενδραστηριοποιῶν κλπ. εἰς τὰ χωρία καὶ ὡς ἐκ τούτου κρίνεται ἀπαραίτητον, ἵνα χορηγηθῇ εἰς τὴν ἀγροφυλακὴν ἢ ἀρμοδιότης πρὸς φύλαξιν τῶν ἀντικειμένων αὐτῶν.

II. Διὰ τοῦ ἄρθρου 4 § Α 1 ὁρίζεται ὅτι ἡ περιφέρεια ἐκά-

στου Δήμου ἢ Κοινότητος ἀποτελεῖ ἰδίαν περιφέρειαν, φέρουσαν τὸ ὄνομα «ἀγροτικὴ περιφέρεια», ἐν ἣ τὸ δημοτικὸν ἢ κοινοτικὸν συμβούλιον θὰ ἔχῃ τὰς ἐν τῷ σχεδίῳ ὁριζούμενας δι' αὐτὸ ἀρμοδιότητας.

Τὰ Δημοτικὰ ἢ Κοινοτικὰ συμβούλια δὲν εἶναι οὔτε ὁρθὸν οὔτε εὐκλόην νὰ ἀποξενωθῶσιν ἐντελῶς τῆς ἀγροφυλακῆς διότι καίμενα ἐγγὺς πρὸς τὰ πρόσωπα καὶ τὰ πράγματα δύνανται νὰ ἐξυπηρετήσωσι σπουδαίως τὴν ἀγροφυλακὴν, ἀρκεῖ νὰ καθορισθῶσι μετὰ προποχῆς αἱ διὰ τὴν ἀγροφυλακὴν ἀρμοδιότητες αὐτῶν καὶ νὰ ληρθῶσι μέτρα διὰ τὴν ἐν τῷ τῶν ὁρίων τῶν νόμων καὶ τὴν ὁρθὴν, σκόπιμον καὶ ἐν πνεύματι ἐξυπηρετήσεως τῶν συμφερόντων τῶν πολιτῶν ἄσκησιν τῶν ἀρμοδιοτήτων τούτων, τοῦθ' ὅπερ καὶ γίνεται διὰ τοῦ παρόντος νομοσχεδίου.

Ἡ περιφέρεια ἐκάστου Εἰρηνοδικείου ἀποτελεῖ τὴν δευτέραν διοικητικὴν περιφέρειαν ἀγροικῆς (ἄρθρ. 4 § Β 1), εἰς ἣν ἐδρεύει τὸ καὶ σήμερον λειτουργοῦν ἀγρονομικὸν συμβούλιον (ἄρθρ. 5), ὅπερ ἐπεφοτίσθη μετὰ τὸν ἐλεγχὸν τῶν πράξεων τῶν κοινοτ. συμβουλίων, μετὰ τὴν τιμωρίαν τῶν ὁργάνων τῆς ἀγροφυλακῆς διὰ τὰ πειθαρχικὰ αὐτῶν παραπτώματα, μετὰ τὴν ἐκδοσιν ὁρισμένων ἀγρονομικῶν διατάξεων καὶ μετὰ ἄλλας τινὰς ἀρμοδιότητας. Ἡ σύνθεσις τοῦ συμβουλίου τούτου - μετέχουσιν αὐτοῦ ὁ Πταισματοδίκης, ὁ Ἀγρονόμος καὶ Ἀστυνομός - ἐννοεῖται τὴν ἐπιτυχῇ ἄσκησιν τῶν ἐν λόγω ἀρμοδιοτήτων. Τοῦ Συμβουλίου τούτου ἐκτὸς τῶν ρηθέντων δημοτῶν ὑπαλλήλων, θὰ μετέχουσιν ὁ κρατικὸς γεωπόνος καὶ κτηνίατρος καὶ δύο γεωργόκτηματῆται, διὰ τὴν καλλιτέραν ἐξυπηρετήσιν τῆς γεωργίας καὶ κτηνοτροφίας.

Ἡ περιφέρεια τέλος ἐκάστου Νομοῦ ἀποτελεῖ τρίτην διοικητικὴν περιφέρειαν ἀγροικῆς, ἐν ἣ θὰ λειτουργῇ τὸ Ἐποπτικὸν Συμβούλιον ἀγροικῆς, ὅπερ τελοῦν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Νομάρχου θὰ ἀσκή τὰς ἐν τῷ νόμῳ ὁριζούμενας ἀρμοδιότητας.

III. Ἀγρονομικαὶ διατάξεις.

Ἀρθρ. 8 καὶ 9. — Τὰ τῆς ἐκδόσεως ἀγρονομικῶν διατάξεων, ἀφορωσθῶν εἰς τὴν πρόληψιν ἀγροτικῶν ἀδικημάτων κλπ., ρυθμίζει ὁ μὲν Ν. 4491 διὰ τῶν ἄρθρ. 17—19 πληρέστερον ἢ αἱ ἀντίστοιχοι διατάξεις τῶν ἄρθρων 3 καὶ 5 τοῦ Ν. Α. 20-5-1926, ὁ δὲ νόμος 5274 διὰ τῶν ἄρθρων 7 καὶ 9 παρεμφερῶς πρὸς τὸν Ν. 4491. Αἱ καίμεναι διατάξεις αὗται προνοοῦσι κυρίως περὶ τῆς προληπτικῆς ἐφαρμογῆς μέτρων διασφαλιζόντων τὰ ἀγροτικὰ κτήματα ἀπὸ τῶν ἀνοσιγμάτων, ἔσθον δὲ λίαν ἀγαθὰ ἀποτελέσματα μέχρι σήμερον, δι' ὃ καὶ συμπληρωθεῖσαι κατὰ τὰ ἐκ τῆς πείρας διδάγματα ἐπανελήφθησαν ἀκέραιαι ἐν τῷ σχεδίῳ.

Ἄλλ' αἱ γεωργόκτηνοτροφικαὶ συνθήκαι τῆς ὑπαίθρου δὲν εἶναι αἱ αὐταὶ εἰς ἅπαντα τὰ κτήματα τῆς ἐπικρατείας. Ὁπου μὲν πρωτεύοντα χαρακτῆρα ἔχει ἡ ἐντατικὴ γεωργικὴ καλλιέργεια, ἐπικουρικὸν δ' ὅλος ἡ κτηνοτροφία, αἱ καίμεναι διατάξεις, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰς ποινικὰς περὶ σπορῶν διὰ ζῶων, ἀνταποκρίνονται πλήρως εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπαίθρου, ὡς ἡ μέχρι σήμερον πείρα ἀπέδειξεν. Ὁπου εὖως συμβαίνει τὸ ἀντίθετον, εἴτε διότι τὰ ἀγροτικὰ κτήματα δὲν εἶναι βαρύνοντα ἐντατικῆς γεωργικῆς καλλιέργειας, εἴτε διότι μακροχρόνιος ἔθλια ἔπαξον ἐκτάσεις τινὰς πρὸς βοσκὴν τῶν ζῶων καθ' ὅλον τὸ ἔτος ἢ καθ' ὁρισμένους ἐποχάς, αἱ καίμεναι διατάξεις ἀποβαίνουν, οὐ μόνον ἀνωφελεῖς, ἀλλὰ καὶ σπουδαίως ἐπιζήμιαι εἰς τὰ συμφέροντα τῶν γεωργῶν καὶ τῶν κτηνοτρόφων. Παρὸς ταῦτα θὲν ἀνάγκη συμπληρώσεως τῶν καίμενων διατάξεων διὰ τῆς ἐπιβολῆς τειρᾶς περιορισμῶν ἐπὶ τῶν κτηματιῶν ἐκείνων, οἵτινες ἐκ κακοβουλίας καὶ οὐγὶ ἐκ γεωργικοῦ κῆλου, καταγόμενοι τῶν ποινικῶν διατάξεων τοῦ νόμου, ἐπιτεταῖ τὴν ἐξόντωσιν τῆς κτηνοτροφίας. Συμβαίνει δὲ πρὸς τὰς ἐκ τῆς πείρας ὑποδείξεις τῶν νομαρχῶν, τῶν περιφερειακῶν ὑπαλλήλων ἀγροφυλακῆς καὶ διαφόρων προστάτων γεωργικῶν συνεδρίων (πρόβλ. Πρακτικὰ Α' καὶ Β' Παγκρητίων

Γεωργοσυνεταιριστικών Συνεδρίων Κρήτης) αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 9 § 1 ἐδ. γ', § 3 καὶ § 4 γ' καὶ δ', ἐπιβάλλουσι μικροῦς τίνας τοιοῦτους περιορισμούς, μέλλοντας νὰ διευκολύνωσι τὸν διακονισμὸν τῆς βοσκῆς τῶν ζώων. ἄλλα καὶ τὴν φύλαξιν τῶν ἀγροτικῶν κτημάτων, καὶ νὰ ἐπιβάλλωσι τὸν σεβασμὸν πρὸς τὰ δημιουργηθέντα μακροχρόνια ἔθιμα εἰς τοὺς ἐκατάχου ὀλίγους κατοικοὺς κτηματίας.

Δι' ὅπου σπουδαιότητα εἶναι ἡ πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς κτηνοτροφίας τεθείσα διάταξις τῆς § 3 τοῦ ἀρθρ. 9 (περὶ κτηνοτροφικῶν ζωνῶν), καὶ ἡ ἐπὶ ἐκτάσεων κατὰ τὸ μέγιστον μέρος μὴ καλλιεργησίμων ἢ χρησιμοποιοιμένων κατὰ κύριον λόγον ὡς βοσκοτόπων δύναται δι' ἀγρονομικῆς διατάξεως νὰ ἀπαγορευθῇ ἡ γεωργικὴ καλλιέργεια εἰς ἐκτάσεις μὴ περιμανδρωμένας, ἐπιβαλλομένου νὰ ἀφῇωνται αὗται πρὸς κτηνοτροφικὴν ἐκμετάλλευσιν.

Αἱ ἀγρονομικαὶ διατάξεις ἐκδίδονται ὑπὸ τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου, ἀλλὰ χρήζουσι τῆς ἐγκρίσεως τοῦ ἀγρονομικοῦ συμβουλίου, ὅπου ὡς ἐκ τῆς συνθέσεως τοῦ ἐγγυᾶται τὴν ἐπιτυχὴ ρύθμισιν τῶν σχέσεων γεωργίας καὶ κτηνοτροφίας.

IV. Κανονισμοὶ ἀρδεύσεως.

Οἱ καίμενοι νόμοι (N. 4491 ἀρθρ. 18, N. Δ. 20-5-26 ἀρθρ. 3 § 1 ἐδ. γ', N. 5274 ἀρθρ. 8) ὁμοιομόρφως σχεδὸν παρέχουσι τὸ δικαίωμα εἰς τοπικὰ συμβούλια ἀγροφυλακῆς, ὅπου δὲν ἰσχύουσιν εἰδικοὶ περὶ ἀρδεύσεως νόμοι, ρυθμίζοντες τὰ τῆς διανομῆς ἀρδευτικῶν ὑδάτων, ἵνα, τηροῦντα πάντως τὰ κεκτημένα τυχόν δικαιώματα, ρυθμίσωσι δι' ἀγρονομικῶν διατάξεων ἀφ' ἐνὸς μὲν τὴν σειρὰν, τὸν χρόνον καὶ τὸν τρόπον τῆς ἀρδεύσεως, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὰ τῆς συντηρήσεως ἀρδευτικῶν ἔργων. Καὶ ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὰ τῆς συντηρήσεως τῶν ἀρδευτικῶν ἔργων τὸ σχέδιον διὰ τοῦ ἀρθροῦ 10 § 2 ἀρκεῖται εἰς τὴν μέριμναν τῶν κοινοτικῶν συμβουλίων, ὡς καὶ οἱ ἰσχύοντες νόμοι, ἀφ' ὧν δὲν ἀπομακρύνεται. Ὅσον ἀφορᾷ ὅμως τὰ τῆς διανομῆς τῶν ἀρδευτικῶν ὑδάτων μεταξὺ τῶν ἐχόντων κεκτημένα δικαιώματα ἀρδεύσεως ἡ πείρα ἐνδεικνύει τὴν ἀπομάκρυνσιν ἐκ τῶν καίμενων διατάξεων. Ἐν πρώτοις τὰ κοινοτικὰ συμβούλια, πολλὰκις, εἴτε σκοπιμῶς, εἴτε ἐξ ἀδυναμίας περὶ τὴν διάγνωσιν τοῦ πότε ὑπάρχει κεκτημένον δικαίωμα καὶ ποῖα ἡ ἔκτασις τοῦτου, ἐξέδωκαν ἀρδευτικοὺς κανονισμούς, οἵτινες, ἀντὶ νὰ ἐπιφέρωσι τακτοποιήσιν τινὰ εἰς τὰ ἄκρως σοδοῦντ' ἀρδευτικὰ ζήτηματα, προσεκάλεσαν μείζονας διαπραγμάδας εἰς τὴν ὑδρονομίαν, ὡς θίγοντες κεκτημένα δικαιώματα ἀρδεύσεως, οἱ δὲ ἐνδιαφερόμενοι κτηματῖαι τὸ μὲν συνειδότες ὅτι οἱ κανονισμοὶ οὗτοι δὲν δύνανται νὰ θίξωσι τὰ κεκτημένα δικαιώματά των, τὸ δὲ ἐξ ἀμελείας, συνήθως παρατηρουμένης παρ' αὐτοῖς, παραλείπουσιν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τὴν ἀσκήσιν ἐκείτης ἐντὸς τῆς νομίμου προθεσμίας.

Ἐπειτα καὶ τὰ ἀγρονομικὰ συμβούλια, ὅτινα ὁ N. 4491 ἀρθρον 16 καθιστᾷ ἀρμόδια πρὸς ἐκδίδασιν ἐρρίσεων κατὰ τοιοῦτων ἀποφάσεων, ὡς ἐκ τῆς συνθέσεως των καὶ τῆς ἐλλείψεως ἀποδεικτικῶν μέσων, εἶναι ὅργανα ἀπρόσφορα διὰ τὴν δικαιοκρατικὴν ἐπίλυσιν τῶν ἀρδευτικῶν διαφορῶν.

Ἐξ ἄλλου καὶ μετὰ τὴν τυχὸν ὑπὸ τοῦ ἀγρονομικοῦ συμβουλίου, συνεπιεία ἐρρίσεως, ρύθμισιν τῆς διανομῆς τῶν ὑδάτων πηγῆς τινος καὶ πάλιν τὸ ζήτημα παραμένει ἄλυτον ὡς πρὸς τὸν πολίτην ἱκεῖνον. ὅστις θεωρεῖ αὐτὸν ἀδικουμένον καὶ ὅστις ὑπαγορεύεται πλέον νὰ καταφύγῃ εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια, μὴ στερούμενος καὶ τοῦ δικαιώματος νὰ ἐπιδιώξῃ αὐτοδυνάμως τὴν ἱκανοποίησιν τοῦ δικαιώματος τῆς ἀρδεύσεως, διότι εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην καὶ ὁ τελευταῖος κανονισμὸς ἀρδεύσεως ἐκμηδενίζεται ἀφ' ἑαυτοῦ, ἀφοῦ ἡ παράβασις τῶν διατάξεων τοῦ δὲν συνεπάγεται ποινικὴν κύρωσιν.

Λοθέντος ὅτι ἡ πολιτεία δὲν δύναται νὰ ἀδιαφορῇ πρὸς τῶν τοιοῦτων σπουδαίων ζητημάτων καὶ ὅτι ἕτερον ὄργανον ἐγγύτερον πρὸς τὰ ἀρδευτὰ ὑδάτα καὶ τοὺς ἐνδιαφερομένους κτηματῖας δὲν ὑπάρχει, πλὴν τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου,

εἰς τοῦτο δέον νὰ ἀνατεθῇ κατ' ἀνάγκην ἡ προληπτικὴ ρύθμισις τῆς ὑδρονομῆς, πᾶσα δὲ ἐντεῦθεν ἀμφισβήτησις ἢ διαφορὰ ἐνδείκνυται νὰ ὑπαγῇ εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Εἰρηνοδίκου, ὅστις κατὰ τὸ Νόμισμα καὶ τὴν πολιτικὴν δικονομίαν ἔχει τὴν ἀρμοδιότητα ἐπίλυσεως τῶν ὑδατικῶν διαφορῶν, καὶ οὐχὶ εἰς τὸ ἀγρονομικὸν συμβούλιον, κατὰ διαδικασίαν δὲ ἀπλήν, σύντομον καὶ κατὰ τὸ δυνατόν ὀλιγοδάπανον.

Ἐπὶ ταιούτης βάσεως διευτυπώθη τὸ ἀρθρ. 10 § 1, ἐξ οὗ ἐλπίζεται βεβήμως, ὅτι ἐντὸς χρονικοῦ διαστήματος ὀλίγων ἐτῶν, μερίμνη καὶ τῶν περιφερειακῶν ὑπαλλήλων ἀγροφυλακῆς, θὰ ἐκκαθαρισθῶσι τὰ ἐπὶ τοῦ ρέοντος ὑδάτος ἐκάστης πηγῆς κεκτημένα ἰδιωτικὰ δικαιώματα δι' ἀποφάσεων τῶν ἀρμοδίων εἰρηνοδικῶν καὶ θὰ παύσωνται ἢ ἄλλως θὰ περιορισθῶσι σημαντικῶς αἱ σχετικαὶ διενέξεις τῶν ἐνδιαφερομένων πολιτῶν καὶ αἱ παρομαρτούσαι συγκρούσεις καὶ δίκαι, ἐπ' ὧφελεία τῆς τε ἰδιωτικῆς καὶ δημοσίας οἰκονομίας.

Μετὰ τὴν κατὰ τοιοῦτον τρόπον ἐκκαθάρισιν τῶν κεκτημένων δικαιωμάτων δύναται ἡ πολιτεία νὰ μεριμνήσῃ διὰ τὴν ἔκδοσιν ὁριστικοῦ πλέον κανονισμοῦ περὶ τῆς διανομῆς τῶν ἀρδευτικῶν ὑδάτων, ἐπὶ τῷ τέλει, ἵνα αὕτη συντελεθῇ, οὐχὶ βᾶσι τοῦ ἀγοῶφου δικαίου τῶν ἰσχυροτέρων πολιτῶν, ἀλλὰ βᾶσι γραπτῶ καὶ ἀναμφισβήτητου κανονισμοῦ.

Πρὸς τὸν σκοπὸν δὲ τοῦτον διὰ τοῦ ἀρθροῦ 10 § 4 τοῦ συγδίου ζητεῖται ἡ ἐξουσιοδότησις πρὸς ἔκδοσιν Β. Δ. ἐφ' ἧς καὶ ὅσον εἶναι ἀνάγκη νὰ προσηγηθῇ σημαντικὴ ἐργασία ἐκδομῆς τοῦ ἀρθροῦ 10 § 1, προπαρασκευαστικὴ διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς § 4 τοῦ αὐτοῦ ἀρθροῦ.

V. "Αρθρον 11 § 2.

Διὰ τῆς διατάξεως ταύτης ἐπιτρέπεται, ἀλλὰ μόνον εἰς τὰ ὅργανα ἀγροφυλακῆς καὶ ἀστυνομίας, νὰ θανατώνωσι, πλὴν τῶν κυνῶν καὶ πτηνῶν (ἀρθρ. 30 § 1 ἐκτελ. Δ) τοῦ N. 4491), καὶ ἀνὰ ἓνα γοῖρον ἢ αἷμα, ὅπου καὶ ὁ νόμος 6080 ἀρθρ. 2 § 5 εἶπε προβλέπει νὰ ἐπιτραπῇ διὰ Δ) τοῦ, καθόσον, μὴ καθυσταμένης πλειστάκις δυνατῆς τῆς συλλήψεως τῶν ζώων τούτων, ὅταν βόσκωσιν εἰς ξένα σπαρτὰ καὶ συτῆας, εἶναι ἀδύνατος καὶ ἡ ἐξακρίβωσις τῶν κατόχων αὐτῶν καὶ οὕτω παραμένουσιν ἀδίκωτοι ποινικῶς οἱ τελευταῖοι οὗτοι. Ἐπιτρέπεται ὅμως εἰς τὸ κοινοτικὸν ἢ ἀγρονομικὸν συμβούλιον ὅπως δι' ἀποφάσεώς του, ἀνακλητῆς βεβήως, ἀπαγορεύσῃ τὴν ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω θανάτων χοίρων ἢ αἰγῶν.

VI. "Οργανα Α. Α.

Τὰ περὶ ὀργάνων Α. Α. ὁρίζονται ὡς καὶ ἐν τοῖς παλαιῶς νόμοις μὲ παραλλήλως τινὰς, ἐξ ὧν κυριώτερον εἶναι αἱ ἐξῆς:

α') "Αρθρ. 13. Ὁ καθορισμὸς τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀγροφυλακῶν ἀνατίθεται εἰς τὰ Ε.Σ.Α., καὶ τοῦτο, ἵνα ἐπιτυγχάνηται ἐνιαία κατεύθυνσις ὡς πρὸς τὸ σημεῖον τοῦτο ἐν ἐκάστη ἐποπτεία καὶ ἵνα μὴ τὰ κοινοτικὰ συμβούλια ἀνεξέλεγκτως ὁρίζωσιν ἀριθμὸν ὀργάνων μεγαλύτερον τοῦ πράγματι ἀπαιτουμένου, ἐπιβαρυνομένων οὕτω τῶν κτηματιῶν διὰ φορολογικῶν, ἀνευ ἀνάγκης, ὡς παρατηρήθη ἐν τῷ παρελθόντι.

β') "Αρθρ. 14. Θεσπίζεται ὡς προτὶν διὰ τοὺς ἀγροφυλακὰς τὸ ἐνδεικτικὸν Δ' τάξεως τοῦ δημοτικοῦ σχολείου, καὶ τοῦτο διότι οὗτοι εἶναι δημόσιοι ὑπηρεταὶ καὶ ὅργανα δικαστικῆς ἀστυνομίας, ἐνεργοὶ δὲ διαφόρους ἀνικηρικῆς πράξεις πρὸς ἐξυγίανσιν τῶν ἀγροτικῶν ἀδικημάτων, ἢ ἐνεργεῖα τῶν ὁποίων ἀπαιτεῖ ὡς οἷός γε γραμματικὰς γνώσεις.

γ') "Αρθρον 15. Ὁ διορισμὸς τῶν ἀγροφυλακῶν ἀνατίθεται εἰς τὸν Νομάρχην πρὸς πρόκλησιν ἰκανῶν καὶ χρηστῶν ὀργάνων, ἐκ τῆς εὐσυνειδητῆς τῶν ὁποίων ἡρεσται κατὰ τὸ πλεῖστον ἡ καλὴ λειτουργία τῆς ὑπηρεσίας καὶ ἡ ἀδριμύνη τῆς ἀγροτικῆς ἀσφαλείας.

δ') Διὰ τῆς § 2 ἀρθρ. 15 εἰσάγεται τὸ πρῶτον τῆς ἡ θεσμὸς τῶν ἀναπληρωτῶν ἀγροφυλακῶν, διοριζομένων ὑπὸ τοῦ ὁ-

Εκ τού αὐτοῦ ἄρθρου 67 ἀπηλείφθησαν ὡς ἀνύστατοι αἱ λέξεις καὶ «οὐδὲν ποτε μέστω», διότι ἡδύνατο ἴσως νὰ νομισθῇ, ὅτι μετὰ τὸν μέστω τούτων περιλαμβάνεται καὶ τὸ πυρ ἢ ἡ πλημμυρὰ, ἐνῶ εἶναι προφανές, ὅτι ὁ νομοθέτης θέν ἡθέλησε νὰ παρακλινή τὸ ποινικὸν νόμου ἐπὶ τούτου, ὥστε νὰ χαρακτηρίσῃ ὡς ἀπλήρη ἀγροτικὴν φθορὰν τὴν ἀπληρομένη καὶ τὴν πλημμυρὰν, ἀφοῦ παραπαραίτηται εἰς τὸ ἄρθρον 421 τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Πάντως ἡ ἐννοια τοῦ ἄρθρου 39 τοῦ νομοσχεδίου εἶναι, ὅτι εἰς περίπτωσιν ἀμπρησμῶ ἢ πλημμύρας ἐφαρμοστέαι τυχόντες αἱ περὶ αὐτῶν διατάξεις τῶν ἄρθρων 408—420 τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Πρὸς ἀποφυγὴν ἐνδεχομένων ἀμφισβητήσεων σημειοῦμεν ἐπιπροσθετως, ὅτι ἡ εἰς τὸ ἄρθρον 421 τοῦ ποιν. νόμου παραπομπὴ ἐγένετο τοῦτο μὲν διὰ νὰ περιληφθῇ εἰς τὴν ἐννοιαν τοῦ ἀδικήματος ἢ πράξεως, ταῦτα δὲ διὰ νὰ ἀποκλεισθῶσι τοῦ κύκλου τῶν ἀγροτικῶν φθορῶν 1) ὁ ἀμπρησμὸς καὶ ἡ πλημμυρὰ καὶ 2) αἱ φθοραὶ αἱ τελοῦμεναι καὶ ἔνα οἰονδήποτε ἐκ τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 422—424 τοῦ π. ν. ὁριζομένων τρόπων.

Ὅταν ἀφορᾷ τὰς φθορὰς, αἵτινες γίνονται κατ' ἄλλον παρὰ τὸν ἐν τοῖς ἄρθροις 422—424 τοῦ π. ν. ὁριζόμενον τρόπον, αὗται κατὰ τὸ νομοσχέδιον περιλαμβάνονται εἰς τὸν κύκλον τῶν ἀγροτικῶν φθορῶν καὶ ἐν ἑτὶ ἐγένετο εἰς πράγματι ἐκ τῶν εἰς τὰ ἄρθρα ταῦτα ἀναφερομένων, ἐφ' ὅσον ἐννοεῖται πρόκειται περὶ ἀγροτικῶν κτημάτων, ἢ δὲ ζημία δὲν ὑπερβαίνει τὰς 1.000 δραχμὰς, διότι ταῦτο ἀκριβῶς δηλοῦσιν ἐν τῷ ἄρθρῳ 39 τοῦ νομοσχεδίου αἱ λέξεις «ἀπὸ τῆς εἰδοῦς».

Ὅταν δὲν ἐπὶ παραδείγματι εὐκατὰ χωρὶν φθορὰ εἰς δένδρου φυτείας παρ' ἀνθρώπων ἐπὶ αὐτῷ ἰδίῳς ὀπλισμένῳ, ἢ ἐξ φυτείας παρ' ἀνθρώπων εἰς 50 μόνον δραχμὰς, δὲν ἔχουν ἀγροτικὴν φθορὰν, ἀλλὰ πρῶτον εἰς βαθμὴν πλημμελήματος τιμωρουμένην μὲ φυλάκισιν τοῦλάχιστον δύο ἐτῶν, ἐν ὅμως ἡ φθορὰ ἐγένετο μὲν εἰς δένδρου φυτείας, ἀλλὰ κατ' ἄλλον παρὰ τὸν εἰς τὸ ἄρθρον 422 τοῦ π. ν. ὁριζόμενον τρόπον, τότε ἔχουν ἀγροτικὴν φθορὰν, ἐνῶ αἱ δένδρου φυτείας κείνται ἐν ἀγροτικῇ ἐκτάσει, ἢ δὲ ζημία δὲν ὑπερβαίνει τὰς 1.000 δραχμὰς.

β') Ὡς πρὸς τὴν καὶ οἰονδήποτε τρόπον διατάραξιν τῆς κανονικῆς ροῆς τῶν ἀρδευτικῶν ὑδάτων σημειοῦμεν, ὅτι τὸ ἄρθρον 67 τοῦ νόμου 4491 δὲν περιελάμβανε καὶ τὰ κοινῶς χρηστὰ ἀρδευτικὰ ὑδάτα, ἀλλὰ μόνον τὰ ἀλλοτρία ἢ κοινοτικά.

Ἐπειὴ λόγοι ἐξ ἴσου σοβαροὶ ἐπιβάλλουσιν τὴν προστασίαν τῆς κανονικῆς ροῆς καὶ τῶν κοινοχρήστων ἀρδευτικῶν ὑδάτων, προστεθῆσαν ἐν τῷ ἀντιστοιχῶν ἄρθρῳ 39 νομοσχεδίου αἱ λέξεις «ἢ κοινοχρήστων».

Ἐπεξηγοῦμεν ὅτι ἡ κανονικὴ ροὴ τῶν ἀλλοτρίων, κοινοτικῶν ἢ κοινοχρήστων ἀρδευτικῶν ὑδάτων, ἢ καὶ οἰονδήποτε τρόπον διατάραξις συνιστᾷ τὸ ἐν τῷ ἄρθρῳ 39 τοῦ νομοσχεδίου ἀναφερόμενον ἀδίκημα, δὲν προϋποθέτει πάντως καὶ ἀναγκαστικὴν προηγουμένην πράξιν τῆς ἀρχῆς ρυθμίζουσαν τὴν ροήν, ἀλλὰ κανονικὴ εἶναι ἡ ροὴ καὶ ὅταν λόγῳ χάριν τὸ ὕδωρ ρέῃ κατὰ τὰ δικαιώματα ἐκάστου ἢ κατὰ τὴν ὁπωσδήποτε καθιερωμένην τάξιν.

γ') Ἐν τῷ αὐτῷ ἄρθρῳ 39 τοῦ νομοσχεδίου περιελήφθη νέα ἑλῶς διατάξεις, καὶ ἦν ἐπὶ φθορᾷ ἢ βλάβῃ κοινοχρήστου ἢ διὰ τὴν προξενηθεῖσαν ζημίαν ἀποζημιώσις ἐπιδικάζεται ὑπὲρ τῆς οὐκείας κοινότητος, τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου ὑποχρεομένου εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τῶν πραγμάτων. Ἡ σκοπιμότης τῆς διατάξεως ταύτης εἶναι προφανής, αἴρεται δὲ δι' αὐτῆς καὶ ἡ γεννηθεῖσα ἀπορία ὅσον ἀφορᾷ τὸν δικαιούχον, ὑπὲρ οὗ θέον νὰ ἐπιδικαζῶνται αἱ τοιαῦται ἀποζημιώσεις.

δ') Ὡς πρὸς τὴν ἐννοιαν τοῦ ἀδικήματος τῆς διὰ ζώων φθορᾷ, περὶ ἧς τὸ ἄρθρον 40 τοῦ νομοσχεδίου, σημειοῦμεν ὅτι ἀπαρκοῦνθημεν κἄπως τοῦ ἀντιστοιχοῦ ἄρθρου 68 τοῦ νόμου 4491, διότι, ἐνῶ ταῦτο ἀπαιτεῖ εἰσαγωγὴν τῶν ζώων εἰς τὸ κτήμα, ἀντιθέτως κατὰ τὸ νομοσχέδιον ἔχουν φθορὰν διὰ ζώων καὶ ὅταν ἐπὶ παραδείγματι τὸ εἰς τὸ ἄρθρον τῆς ἰδίου αὐ-

ριστόμενον ζῶον ἔσται τὴν κεφαλὴν του πρὸς τὸ παρόδιον κτήμα καὶ κατέρχῃ τὴν ἐν αὐτῷ σποράν, ἐνῶ ἐξ ἄλλου ὡς πρὸς τὴν διατύπωσιν ἐκρίναμεν ὀρθότερον νὰ ἀκολουθῶμεν κατὰ τὸ δυνατόν τὸ ἄρθρον 39 τοῦ νομοσχεδίου, ἀφοῦ περὶ φθορᾷ πρόκειται καὶ ἐν προκειμένῳ.

Ἐν τῇ § 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 40 δὲν περιελήφθη ἡ ἐν τῇ ἀντιστοιχῶν § 2 τοῦ ἄρθρου 68 τοῦ εἰρημένου νόμου διαλαμβανομένη φράσις «ἢ ἀποστεξίας τοῦ ἔχοντος τὴν ἐπιτήρησιν ἢ φύλαξιν τῶν ζώων», ταῦτα μὲν διότι κατὰ τὸ ἄρθρον 43 τοῦ π. ν. τὴν ἀμέλειαν συνιστᾷ ἀκριβῶς ἡ ἑλλείψις τῆς προστασίας προσοχῆς, τοῦτο δὲ διότι διὰ τῆς φράσεως «τοῦ ἔχοντος τὴν ἐπιτήρησιν ἢ φύλαξιν τῶν ζώων» ἡδύνατο ἴσως νὰ νομισθῇ ὅτι μένει ἀτιμωρήτος ἡ ἀμέλεια τοῦ ἐξουσιαστού τῶν ζώων, ὅταν αὐτὸς αὐτὸς ἔχῃ ἐν ταῦτῳ καὶ τὴν ἐπιτήρησιν ἢ τὴν φύλαξιν τῶν ζώων, ἐνῶ οὐδεὶς λόγος ἐπιβάλλει τὴν διάκρισιν ταύτην.

Δ'. Ὁ νόμος 4491 ἐν τοῖς ἄρθροις 65—68 προκειμένου μὲν περὶ ἀκινήτου ποιεῖται χρῆσιν τῆς λέξεως «κτήμα», προκειμένου δὲ περὶ κινήτου τῆς λέξεως «πράγμα». Δὲν βλέπομεν τὸν λόγον τῆς διακρίσεως ταύτης, ἐφ' ἧ καὶ τὸ νομοσχέδιον ποιεῖται χρῆσιν τῆς λέξεως «κτήμα» εἰτε πρόκειται περὶ ἀκινήτων εἰτε περὶ κινήτων, ὡς ἐν ἄρθρῳ 3 ὁρίζεται.

Ε'. Ἐν τῷ νομοσχεδίῳ δὲν περιελήφθησαν τὰ ἄρθρα 74 (παραβάσεις περὶ τὰ ὀρίσματα) καὶ 75 (παραβάσεις περὶ τὴν καταπολέμησιν ἀσθενειῶν ζώων ἢ φυτῶν) τοῦ νόμου 4491, πρέπει ὅμως νὰ σημειωθῇ, ὅτι διὰ τῆς ἀπαλείψεως τῶν ἄρθρων τούτων δὲν διενεργήθη τὴν ἀτιμωρησίαν τῶν ἐν αὐτοῖς διαλαμβανομένων πράξεων. Ἐπομένως ὡς πρὸς τὰς πράξεις ταύτας θέλουσιν ἐφαρμοσθῇ αἱ διατάξεις μὲν τοῦ παρόντος νομοσχεδίου, ἐὰν ἐμπίπτωσιν εἰς αὐτάς αἱ πράξεις αὗται, ἄλλως αἱ τὰς πράξεις ταύτας προβλεπούσαι διατάξεις τοῦ κοινοῦ ποιν. νόμου ἢ ἄλλου τινὸς ὑπάρχοντος τυχὸν εἰδικοῦ νόμου.

ΣΤ'. Εἰς ἀντιθέτου περιελήφθη ἐν τῷ νομοσχεδίῳ τὸ ἄρθρον 42 (διατάραξις ροῆς ἀρδευτικῶν ὑδάτων), οἷον δὲν περιελάμβανε ὁ ν. 4491. Ἡ εἰς τῆς διαταρᾶξεως τῆς κανονικῆς ροῆς ἀρδευτικῶν ὑδάτων προερχομένη ζημία εἰς ἀγροτικὸν κτήμα εἰς πλείστας περιπτώσεις δὲν εἶναι ἀμεσος καὶ προφανής, συμβαίνει δὲ πολλὰκις νὰ μὴ διαγιγνώσκῃται ζημία, πραγματικὴ ἐπαλθούσα, ἐνῶ ἐξ ἄλλου σοβαρότατοι λόγοι ἐπιβάλλουσιν νὰ προστατεύηται ἡ κανονικὴ ροὴ τοῦ ἀρδευτικοῦ ὑδάτος, ὑπὲρ εὐλόγως θεωρεῖται πολυτιμὸν ἀγαθόν. Ἡ σκοπιμότης ὅθεν τοῦ νέου ἄρθρου εἶναι προφανής.

Ζ'. Κατὰ τὰ λοιπὰ ὡς πρὸς τὸν καθορισμὸν τῶν ἀγροτικῶν ἀδικημάτων καὶ τὴν ἐννοίαν ἐκάστου τούτων τὸ ὑποαλλομενον νομοσχέδιον ἀκολουθεῖ τὸν νόμον 4491 μὲ μικρὰς τινὰς παραλλαγὰς.

II. Αἱ ὑπὸ τοῦ νόμου 4491 προβλεπόμεναι ποιναὶ κατεδείχθησαν ἀνεπαρκεῖς πρὸς πραγμάτωσιν τοῦ σκοποῦ αὐτῶν, ἐφ' ἧ καὶ ὁ νόμος 6089 τῆς 23 Φεβρουαρίου 1934 κατέστησεν αὐτάς αὐστηροτέρας κατὰ ὡς πρὸς τινὰ τῶν ἀδικημάτων.

Καίτοι πιστεύομεν ὅτι ἡ παγίωσις τῆς ἀγροτικῆς ἀσφαλείας δὲν ἐπιτυγχάνεται διὰ μόνης τῆς ποινῆς, ἀλλ' ὅτι πρὸς ταύτην ἀπαιτεῖται ἡ συνδρομὴ καὶ πολλῶν ἄλλων προϋποθέσεων, ἐν ταῦτοις δὲν λησμονοῦμεν ὅτι ἡ ποινὴ ἀποτελεῖ ὑπολογιστικὸν παράγοντα πρὸς πραγμάτωσιν τοῦ σκοποῦ τῆς πολιτείας, θεωροῦντες δὲ ὅτι ἀπομὴ καὶ μετὰ τὸν νόμον 6089 αἱ προβλεπόμεναι ἐν τῇ κειμένῃ νομοθεσίᾳ ποιναὶ εἰσιν ἐν πολλοῖς ἐπιεικτεῖς κατεστησάμεν αὐτάς δια τοῦ ὑποαλλομενοῦ νομοσχεδίου κατὰ τι αὐστηροτέρας ἐν τῇ πεποιθῆσαι ὅτι τὸ πρῶτον τῶν ποινῶν τοῦ νομοσχεδίου ἀνταποκρίνεται πληρέστερον πρὸς τὴν φύσιν τῶν ἀγροτικῶν ἀδικημάτων.

III. Κατὰ τὸν ποινικὸν νόμον αἱ ἐξ ἀμέλειας προξενούμεναι φθοραὶ ἢ βλάβαι εἰς τὴν ξένην ἰδιοκτησίαν μένουσιν ἀτιμωρητοί, τὴν αὐτὴν δὲ ἀρχὴν ἀκολουθεῖ καὶ τὸ νομοσχέδιον.

Ὅταν ἀφορᾷ ὅμως τὰς διὰ ζώων ἀγροτικῆς ἀνέκαθεν ἰσχυρὰ νὰ τιμωρῆται ἡ περὶ τὴν ἐπιτήρησιν ἢ φύλαξιν τῶν

ζώων ἀμέλεια, ἐπειδὴ ἡ τοιαύτη ἀμέλεια συνεπάγεται σοβαροὺς κινδύνους ἀγροζυμιῶν, ἐκ τοῦ λόγου δὲ τούτου καὶ τὸ παρὸν νομοσχέδιον δὲν ἀπέστη τῶν ἀνέκαθεν ἐν προκείμενῳ ἱσχυόντων.

Οὐχ' ἦττον οἱ καίμενοι νόμοι προδίδουσι τὴν ὑπὸ ὀρισμένους ὅρους καὶ προϋποθέσεις ἀπόδειξιν τοῦ ἀξιοποίνου τῶν ἐξ ἀμελείας ἀγροζυμιῶν διὰ ζώων, προβλέπει δὲ καὶ τὸ υποβαλλόμενον νομοσχέδιον ἐν ἄρθρῳ 41 τοιαύτην ἀπόδειξιν.

Σπουδαίως ἀπησχόλησαν ἡμᾶς ὁ καθορισμὸς τῶν ὅρων καὶ προϋποθέσεων πρὸς ἀπόδειξιν τοῦ ἀξιοποίνου τῶν ἐν λόγῳ ἀγροζυμιῶν. Τὸ ἀντίστοιχον ἄρθρον 69 τοῦ νόμου 4491 ἐγέννησεν ἐν τῇ ἐφαρμογῇ πολλὰ ζητήματα, θέλομεν ὅμως νὰ πιστεύωμεν ὅτι τὸ ἄρθρον 41 τοῦ νομοσχεδίου ἐν συνδυασμῷ μὲ τὴν διάταξιν τοῦ ἐδαφ. δ' τῆς § 2 τοῦ ἄρθρου 52 αὐτοῦ ἐδωκεν εἰς τὸ σοβαρώτατον τοῦτο πρόβλημα τὴν ἐνδεικνυμένην λύσιν.

Ἐπεξηγοῦμεν ὅτι ὑπὸ τὴν λέξιν «μὴνυσις», ἣν ἀναφέρει τὸ ἄρθρον 41, νοεῖται οὐ μόνον ἡ ὑπὸ ἰδιότου υποβαλλομένη μὴνυσις, ἀλλὰ καὶ ἡ ὑπὸ τῆς ἀρχῆς ἢ τῶν ὀργάνων αὐτῆς συντασσομένη ἐκθεσις βεβαιώσεως τοῦ ἀδικήματος.

Ἐπεξηγοῦμεν ὡσαύτως ὅτι τὰ δικαστικά ἐξόδα καὶ τέλη, περὶ ὧν ἡ § 6 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου, δύναται νὰ ἐπιβληθῶσι καὶ εἰς βάρος τοῦ μὴνυτοῦ, οἷσδήποτε καὶ ἐὰν ἡ οὕτος, ἐφ' ὅσον συντρέχει νόμιμος πρὸς τοῦτο λόγος.

Τέλος ἐπεξηγοῦμεν ὅτι δὲν περιελήφθησαν ἐν τῷ ἐν λόγῳ ἄρθρῳ 41 αἱ § § 3 (περὶ τῆς υποχρεώσεως τοῦ ἀγροφυλάκου πρὸς βεβαίωσιν καὶ μὴνυσιν τῆς πράξεως) καὶ 5 (ὅτι προχωρεῖ ἡ ποινικὴ δίωξις παρερχομένης ἀπράκτου τῆς προθεσμίας) τοῦ ἀντιστοίχου ἄρθρου 69 τοῦ νόμου 4491, καθ' ὅσον τὰ ἐν αὐταῖς ὀριζόμενα ἐξυπακούονται ἐκ τῆς ὅλης τοῦ ἄρθρου 41 τοῦ νομοσχεδίου οἰκονομίας.

Τὸ ἐν λόγῳ ἄρθρον 41 τοῦ νομοσχεδίου καθιεροῖ δικαίωμα μέχρι δραχμ. 20 ὑπὲρ τοῦ Γ. Τ. Α. Τὸ δικαίωμα τοῦτο, πᾶν ἄλλο ἢ ἐπαχθὲς, καθιεροῖ τὸ νομοσχέδιον ἄφ' ἐνὸς μὲν ἕναντι τῶν ζημιῶν, ὡς ὑφίσταται τὸ Γ. Τ. Α. ὡς ἐκ τῆς ἀποστέσεως τοῦ ἀξιοποίνου τῶν τοιούτων ἀδικημάτων (πρόστιμα καὶ δικαστικά ἐξόδα καὶ τέλη, ἅτινα πάντα ἀποτελοῦσιν ἔσθον τοῦ Ταμείου τούτου, δὲν ἐπιβάλλονται εἰς τὴν περιπτώσιν τῶν § § 1-5 τοῦ ἄρθρου 41 τοῦ νομοσχεδίου, δι' ἣν τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος δικαίωμα), ἄφ' ἐτέρου δέ, ὅπου καὶ τὸ σπουδαιότερον, διότι οἱ ζημιωτῆς μὴ καλούμενος (ὅρα τὴν § 5) εἰς τὸ δικαστήριον ἀπαλλάσσεται καὶ κόπων καὶ θάπνων, ἐνῶ δίκαιον καὶ σκόπιμον εἶναι νὰ καταβάλῃ μικρὸν ἔστω ποσόν, ἀφού πάντως ἡ δίκη.

IV. Ἐν τῇ διατυπώσει τοῦ ἄρθρου 48 (ἐπιβαρυντικαὶ περιπτώσεις) τοῦ νομοσχεδίου ἀπεμακρύνθημεν οὐσιωδῶς τοῦ ἀντιστοίχου ἄρθρου 83 τοῦ νόμου 4491, καθόσον ἐκρίθη πολὺ τολμηρὰ ἡ ὑπαγωγή εἰς τὰς ἐπεικτεῖς διατάξεις τοῦ νόμου τούτου περιπτώσεων, αἵτινες κατὰ τὸν π. ν. ἐπισύρουσιν αὐστηροτάτην ποινὴν.

Τὸ νομοσχέδιον περιώρισε σημαντικῶς τὸν κύκλον τῶν ἐπιβαρυντικῶν περιπτώσεων, ἐκ τούτου ὅμως δὲν ἔπεται ὅτι ὁ δικαστὴς πρέπει νὰ μείνῃ ἀπαθὴς πρὸ τῶν ἰδιαιτέρων τῆς πράξεως περιστάσεων ἐκείνων, αἵτινες, καίτοι ἐν τῷ νόμῳ δὲν περιλαμβάνονται ρητῶς μεταξὺ τῶν ἐπιβαρυντικῶν περιπτώσεων, προσήκει οὐχ' ἦττον νὰ ἐπισύρουν αὐστηροτέραν ποινὴν.

V. Τὸ ἄρθρον 87 τοῦ ν. 4491 ἐπιτάσσει ὅπως τὸ ἐπιβαλλόμενον ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου πρόστιμον μετατρέπηται εἰς ἀνάλογον κράτησιν, ὅταν δὲν καταβληθῇ. Τὸ ἄρθρον τοῦτο ἐγέννησεν ἐν τῇ πράξει πολλὰς ἀπορίας καὶ ἀμφισβητήσεις μὲ ἀποτέλεσμα νὰ μείνῃ σχεδὸν ἀνεφάρμοστον.

Τὸ ἀντίστοιχον ἄρθρον 50 τοῦ νομοσχεδίου διατυπώθη κατὰ τρόπον αἰρῶντα πᾶσαν ἀπορίαν καὶ ἀμφισβήτησιν. Ἐν τούτοις δὲν θεωροῦμεν ἄσκοπον νὰ προσθέσωμεν ἐνταῦθα, ὅτι αἱ διατάξεις τοῦ ἐν λόγῳ ἄρθρου εἰσὶν ἐφαρμοστέαι ἀσχετῶς τῆς ἡλικίας ἢ τοῦ φύλου ἢ τῆς ιδιότητος κλπ. τοῦ εἰς πρόστιμον καταδικασθέντος.

II σκόπιμότης τῶν ἐν λόγῳ διατάξεων εἶναι προφανής.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Βεβαίωσις, δίωξις καὶ ἐκδίκασις τῶν ἀγροτικῶν ἀδικημάτων.

I. α') Τὸ ἄρθρον 52 τοῦ νομοσχεδίου δίδει καὶ εἰς τοὺς ἀγροφυλάκους τὸ δικαίωμα νὰ προανακρίνωσι τὰ ἀγροτικά ἀδικήματα, τοῦτο ὅμως δὲν ἀποτελεῖ καινοτομίαν, καθόσον ἀνάλογος διάταξις εὑρίσκεται καὶ ἐν τῇ καίρῳ νομοθεσίᾳ (ὅρα τὸ ἄρθρον 33 § 1 τοῦ ν. δ. τῆς 20/5/1926 καὶ τὸ ἄρθρον 35 § 1 τοῦ κώδικος ἀγροφυλάκων Κρήτης).

Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ἀγροφυλάκους ἀγροτικῆς ἀσφαλείας ἡ § 3 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου καθιστᾷ τοὺς ἀνακριτικούς ὑπαλλήλους πλὴν μόνον ὅταν ἀφορᾷ τὰ ἀγροτικά ἀδικήματα. Οἱ ἀγροφυλάκοι εἶναι ἐκχωρημένοι τοῦ σώματος καὶ εἶναι σκόπιμον νὰ περιβληθῶσι τὴν ιδιότητα τοῦ ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου, ἀφοῦ καὶ οἱ ὑπαξιωματικοὶ τῆς Χωροφυλακῆς εἰσὶν ἀνακριτικοὶ ὑπαλλήλοι, μάλιστα δὲ οὗτοι ἐφ' ὅλων ἀνεξαιρέτως τῶν ἀδικημάτων.

Ἐπειδὴ ἡ προμήλωσις τῶν ἀγροφυλάκων καὶ ἀγροφυλάκων εἰς τὰς περὶ προανακρίσεως διατάξεις τῆς ποινικῆς δικονομίας εἶναι ὡς εἰκὸς ἀδύνατος, τὸ νομοσχέδιον ἐν ἐδ. β' τῆς § 2 τοῦ ἐν λόγῳ ἄρθρου 52 διέταξε διατάξεις τινὰς, ὧν τινες εὑρίσκονται καὶ ἐν τῇ καίρῳ νομοθεσίᾳ, διευσκυνούσας τὰ ὅργανα ταῦτα εἰς τὸ ἀνακριτικὸν τῶν ἔργων.

Ἐπεξηγοῦμεν ὅτι τὸ ἐδ. ε' τῆς § 2 τοῦ ἄρθρου 52 ἔχει ἀπλῶς καθοδηγητικὸν σκοπὸν.

Ἐπεξηγοῦμεν ὡσαύτως ὅτι καὶ τὰ ἀγροτικά ἀδικήματα διυκνῶνται νὰ ἀρθῶσιν εἰς τὸ ἀκρατῆριον καὶ ἄνευ οἰκισθῶσι ἐγγράφου προανακρίσεως ὡς κατὰ κανόνα συμβαίνει ἐπὶ πταισμάτων.

β') Ἐν τῷ αὐτῷ ἄρθρῳ περιελήφθη, κατὰ τὸν σχετικὸν ἐγγράφου τοῦ Ἰπουργείου Γεωργίας, διάταξις, καθ' ἣν ζημίαν ἐξ ἀγροτικοῦ ἀδικήματος δύναται νὰ ἐκτιμῆται καὶ κρατικὸς γεωπόνος, διετυπώθη δὲ ἡ διάταξις αὕτη κατὰ τρόπον ἀσφαλίζοντα τὸ δημόσιον ταμεῖον ἀπὸ τοῦ κινδύνου τῆς πληρωμῆς ὀδοιπορικῶν καὶ ἀποζημιώσεων ἄνευ ἀπογρῶντος λόγου.

γ') Ἐπειδὴ ἡ ἀπὸ τῆς θέσεως τῶν ἀπομακρυνσις τῶν ὀργάνων ἀγροφυλακῆς, ἐκτός τοῦ ὅτι συνεπάγεται κίνδυνον ἀγροζυμιῶν, ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα νὰ υποβάλλωνται ταῦτα εἰς κόπους καὶ θάπνας, διελήφθη ἐν τῷ ἐν λόγῳ ἄρθρῳ διάταξις, καθ' ἣν δὲν εἶναι ἀπαραίτητος αὐτοπρόσωπος τῶν μὴνυσιῶν ἐγγείρισις, ἀλλὰ δύναται νὰ ἀποστέλλωνται αὗται ὅπου δεῖ καὶ ταχυδρομικῶς ἔτι, μὴ ἀπαιτούμενης ἐκθέσεως ἔγγειρίσεως, διὰ τὸν αὐτὸν δὲ ἀκριβῶς λόγον δὲν κατεστήσαμεν υποχρεωτικὴν καὶ τὴν εἰς τὸ ἀκρατῆριον κλήσιν τῶν ὀργάνων.

δ') Προετρήθη ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τῶν διατάξεων τοῦ νόμου 4491 ὅτι ἡ ὑπὸ τῶν ὀργάνων ἀγροτ. ἀσφαλείας καταμήνυσις τῶν ἐξ ἀμελείας προξενουμένων διὰ ζώων μικροζυμιῶν δὲν ἀνταποκρίνεται εἰς τὴν περὶ τοῦ ἐρῆου καὶ τοῦ δικαίου ἀντίληψιν τῆς κοινωνίας, ὅταν ὁ παθὼν, εἴτε διότι ἀπεζημιώθη εἴτε διότι παραιτεῖται τῆς ἀποζημιώσεως, δηλαδὴ, ὅτι δὲν ἐπιθυμεῖ τὴν καταμήνυσιν. Ἐχόντες ἐξ ἄλλου ὑπ' ὄψιν, ὅτι ἡ παράλειψις τῆς καταμήνυσως εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας δὲν συνεπάγεται κίνδυνον εἰς τὴν ἀγροτικὴν ἀσφάλειαν, διελόμενον, πρὸς ἀποφυγὴν κόπων καὶ θάπνων τῶν πολιτῶν ἄνευ ἀπογρῶντος λόγου, ἐν τῷ ἐδαφ. δ' τῆς § 2 τοῦ ἐν λόγῳ ἄρθρου 52 διάταξιν, καθ' ἣν τὰ ὅργανα Α. Α. δὲν προβαίνουσιν εἰς καταμήνυσιν εἰς τοιαύτας περιπτώσεις (ὅρα καὶ ἀνωτέρω κεφ. Α—III), δέον δὲ νὰ σημειωθῇ, ὅτι τὰ διὰ τῆς διατάξεως ταύτης ὀριζόμενα ἐφαρμόζονται μὲν ἐν τῇ πράξει ἐξ αὐτῆς ταύτης τῆς ἀνάγκης τῶν πραγμάτων.

Ἐπειδὴ ἡ διάταξις αὕτη ἀποστερεῖ τὸ Γ. Τ. Α. τῶν πρὸς τῶν καὶ τῶν δικαστικῶν ἐξόδων καὶ τελῶν, ἐνῶ ἐξ ἄλλου

σκόπιμον είναι να πληρώση καὶ ὁ ὑπαίτιος τῆς πράξεως, καθιερωθῇ καὶ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ δικαίωμα ὑπὲρ τοῦ 1'. Τ. Α. μέχρι δραχμῶν 10, ὑπερ ἀσμένως θέλει καταβληθῇ, ἀφοῦ ὁ ὑπαίτιος τῆς πράξεως ἀπαλλάσσεται τῆς ποινῆς καὶ τῶν ἐξόδων, χωρὶς μάλιστα νὰ μεταβῇ εἰς τὸ δικαστήριον.

ε') Ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τοῦ νόμου Γ'ΨΜΙ' ἀπερὶ καταφύγι-σεως εἰς τοὺς ἐγκαλοῦντας ἢ μνηστὰς τῶν δικαστικῶν ἐξό-δων ἀμφισβητεῖται ἂν αἱ διατάξεις τοῦ νόμου τούτου ἔχωσιν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῶν βεβαιουσῶν τὰ ἀδικήματα ἀρχῶν. Τὴν ἀμφισβήτησιν ταύτην τέμνει ἡδὴ τὸ ἐδάφ. ζ' τῆς § 2 τοῦ ἀρ-θρου 52 ὡς πρὸς τὰ ὄργανα Α. Α.

Η. α') Ἐκ τοῦ ἀρθρου 95 (ἐκδικασίς ἀγροτικῶν ἀδικη-μάτων) τοῦ νόμου 4491 (ἀντίστοιχον ἀρθρον 53 τοῦ νομο-σχεδίου) ἀπηλείφθη ἡ § 2, καθ' ἣν τὸ δικαστήριον τῶν πται-σματοδικῶν δύναται νὰ καταρτίζηται καὶ ἄνευ δημοσίου κα-τηγόρου, διότι εὐρομεν τὴν διάταξιν ταύτην σολμηράν.

β') Εἶναι γνωστὸν ὅτι τὰ δικαστικά τέλη εἰσὶ διὰ τὰς πλείους τῶν περιπτώσεων δυσανάλογα πρὸς τὴν βαρύ-τητα τοῦ ἀγροτικοῦ ἀδικήματος καὶ ὅτι τὸ ἐν ἰσχύϊ σύστημα τῆς ἐκκαθάρσεως αὐτῶν πολὺπλοκον. Δι' ὃ τὸ σχέδιον προ-βλίνει εἰς τὴν μείωσιν καὶ παραιοποίησιν αὐτῶν διὰ τῆς § 4 τοῦ ἀρθρου 53.

γ') Ἐκ τοῦ νόμου 4491 ἀπηλείφθη ὁλοσχερῶς τὸ ἀρθρον 96 περὶ τρόπου ἐκδικάσεως κλπ. τῶν δι' ἐκθέσεως τῆς ἀρ-χῆς βεβαιουμένων ἀγρονομικῶν παραβάσεων, ὑπερ, σημειω-τέον, σπανιώτατα, ἂν μὴ οὐδόλως, ἐφημερόσθη μέχρι σήμερον, διότι ἐκρίθη ὅτι τὸ ἀρθρον τοῦτο δὲν συνάδει πρὸς τὴν ἐλλη-νικὴν πραγματικὴν ἰσχύϊ καὶ ἀξιάει ἄνευ υποβοήθου τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐρημοδικιῶν.

δ') Ὡς πρὸς τὴν ἐκδικασιν τῶν ἐπ' αὐτοφώρῳ ἀγροτικῶν ἀδικημάτων, περὶ ἧς τὸ ἀρθρον 54 τοῦ νομοσχεδίου, τὸ νομο-σχέδιον δὲν ἠκολούθησεν οὕτε τὸν νόμον 237 «περὶ ἐκδικάσεως τῶν ἐπ' αὐτοφώρῳ πταισμάτων» οὕτε τὸ ν. δ. τῆς 22)11) 1923 «περὶ ἀμέσου ἐκδικάσεως πλημμελημάτων τινῶν ἐπ' αὐ-τοφώρῳ», ἀλλ' ἔταμε μέσσην ὁδόν, κριθέντος ὅτι εἶναι συμφω-νότερον τοῦτο πρὸς τὴν φύσιν τῶν ἀγροτικῶν ἀδικημάτων.

ε') Ἐκ τοῦ ἀρθρου 98 τοῦ νόμου 4491 (ἀρθρον 55 τοῦ νο-μοσχεδίου) ἀπηλείψαμεν τὰ ἐδάφ. γ' καὶ δ' τῆς § 3. τὸ μὲν πρῶτον ὡς αὐτονόητον, τὸ δὲ δεύτερον ὡς οὐχὶ σκόπιμον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Πολιτικαὶ ἀξιώσεις ἐξ ἀγροτικῶν ἀδικημάτων.

Τὸ ἀρθρον 85 § 1 ἐδάφ. β' τοῦ νόμου 4491 καθιεροῖ ἀστι-κὴν εὐθύνην διὰ τὸν ἐξουσιαστήν τῶν ζώων, ὅταν ταῦτα προ-ξενήσωσι ζημίαν, καὶ ἂν ἔτι οὗτος δὲν εὐθύνεται ποινικῶς, ἀ-σφῶς ὅμως καὶ ἀτελῶς ἐρρύθμισε τὰ τῆς ἀξιώσεως ταύτης ὡς πρὸς τὸ δικονομικὸν μέρος, διαλαθόντος φαίνεται τὴν προ-σῆχιν τοῦ νομοθέτου ὅτι ἡ ποινικὴ δικονομία, ἀγνοοῦσα τὸν τοιοῦτον ἀστικῶς ὑπεύθυνον, προνοεῖ περὶ τῶν πολιτικῶν ἀξιώ-σεων κατὰ μόνων τῶν κατηγορουμένων. Τὴν ἀτέλειαν ταύτην αἶρει τὸ ὑποβαλλόμενον νομοσχέδιον, ὡς δείκνυται ἐκ τῶν ἀρ-θρων 57 καὶ 59 αὐτοῦ, ἐπ' εὐκαιρίᾳ δὲ ἐρρύθμισε μεθοδικώ-τερον καὶ σαφέστερον καὶ τὸ ὅλον τῶν πολιτικῶν ἀξιώσεων ἀν-τικείμενον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Ἑνδίκια μέσα — ἐκτέλεσις ἀποφάσεων.

Ι. Τὰ τοῦ ἐνδίκου μέσου τῆς ἐφέσεως διετυπώθησαν ἐν τῷ νομοσχεδίῳ (ἀρθρον 59) κατὰ τρόπον σαφέστερον καὶ πληρέ-στερον. Σπουδαίαν εἰσάγει τὸ νομοσχέδιον καινοτομίαν διὰ τῆς χορηγήσεως εἰς τὸν δημόσιον κατήγορον καὶ τὸν παρὰ τοῖς πλημμελειοδίκαις, εἰσαγγελέα τοῦ δικαίωματος τοῦ νὰ ἐκκα-λῶσι πᾶσαν ἀπόφασιν τοῦ πταισματοδικείου, περιλαμβανομέ-

νων καὶ τῶν ἀθωωτικῶν, ἔχομεν δὲ δι' ἐλπίδος ὅτι ἡ διάτα-ξις αὕτη θέλει καταστήσει τὰ πταισματοδικεῖα περισσότερον προσεκτικὰ εἰς τὴν ἐκδοσιν τῶν ἀποφάσεων τῶν.

Η. α') Ἐκ τοῦ ἀρθρου 100 (ἐκτέλεσις ποινικῶν ἀποφά-σεων) τοῦ νόμου 4491 ἀπηλείφθη ἡ § 4 ὡς αὐτονόητος.

β') Ἐν τῇ ἐκθέσει τῆς ἡ νομοπαρασκευαστικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης προτείνει νὰ διαγραφῶσιν αἱ ἐν τέλει τοῦ ἐδ. β' τῆς § 4 τοῦ ἀρθρου 60 τοῦ νομοσχεδίου λέ-ξεις «ὡς συμφηφίξει αὐτοδικαίως πρὸς ἴσον ποσὸν τῆς ἐπιδι-κασθείσης ἀποζημιώσεως». Τὸ Ὑπουργεῖον εὐρίσκει ὅτι ἡ ἀπάλειψις τῆς διατάξεως ταύτης ὁλ' ἔχῃ ὡς ἀποτέλεσμα νὰ δυσχερανθῇ ἡ εἰσπραξις τῶν ἐπιδικαζομένων πολιτικῶν ἀπο-ζημιώσεων, ἐφ' ὃ καὶ ἐμμένει εἰς τὴν ἐν λόγῳ διάταξιν, πολ-λῶ μᾶλλον ὅσον ἰσχύει νῦν αὕτη ὅπου ἐφαρμόζεται ὁ νόμος 4491, ἐκ τῆς § 4 τοῦ ἀρθρου 101 τοῦ ὁποίου καὶ ἐλήφθη, ἔτι δὲ πλέον παρομοία διατάξεις εὐρήται καὶ ἐν ἀρθρῳ 164 § 2 τοῦ σχεδίου τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ 1927.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Ποινικαὶ καὶ δικονομικαὶ διατάξεις ἀφορῶσαι εἰδικῶς τὴν περιφέρειαν τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Κρήτης.

Ι. Κατὰ τὸν ἐν ἰσχύϊ κώδικα ἀγροτ. ασφαλείας καὶ ἀγροφυ-λακῆς Κρήτης (νόμος 5274) τὰ ἀγροτικά ἀδικήματα ἐν Κρή-τῃ δικάζουσιν οἱ ἀγρονόμοι λόγῳ τῶν ἰδιαιτέρων ἐκεῖ συνθη-κῶν, θεωρούμενοι ἐνεκα τοῦ λόγου τούτου ὡς οἱ φυσικοὶ τῶν ἀγροτικῶν ἀδικημάτων δικασταί. Τοῦτο ἐγένετο ἀπὸ τοῦ ἔτους 1913 συμφώνως τῷ ἐκδοθέντι τότε ὑπ' ἀριθ. 747 Διατάγματι τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Κρήτης.

Πράγματι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀγροτικῶν ἀδικημάτων ἐν Κρή-τῃ, παρὰ πᾶσαν τῆς ὑπηρεσίας προσπάθειαν, εὐρίσκεται πάν-τοτε, λόγῳ τῶν ἰδιαιτέρων γεωργικηνοτροφικῶν συνθηκῶν, τῆς γῆσου ταύτης, εἰς τοιοῦτον ἐπίπεδον, ὥστε τὰ πταισματο-δικεῖα εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐπαρκέσωσιν, ἐνῶ ἐξ ἄλλου, λόγῳ τῆς απαιτουμένης μεγάλης δαπάνης, δὲν εἶναι ἐφικτὸν τὰ οι-καστήρια ταῦτα νὰ δικάζωσιν ἐπὶ τόπου. Ἐὰν εἴεν ἡ ἐκδικα-σις τῶν ἀγροτικῶν ἀδικημάτων ἀντιθέτου καὶ ἐν Κρήτῃ εἰς τοὺς πταισματοδικὰς, ἡ ἐκδικασίς θὰ ἐδράζονε σημαντικώ-τατα, πολλὰ τῶν ἀδικημάτων θὰ παρεγράφοντο, μάρτυρες καὶ κατηγορούμενοι θὰ κατεπονούντο, ἐν ἐνὶ λόγῳ θὰ ἐζη-μιουργεῖτο κατὰστασις εἰς ἄκρον δυσάρεστον, τοῦθ' ὅπερ καὶ συνέβη κατὰ τὸ διάστημα ἀπὸ Ἰουνίου 1926 μέχρι τέλους τοῦ 1927, ὅτε ἰσχυεν καὶ ἐν Κρήτῃ τὸ ν. δ. τῆς 20-5-1926 «περὶ ἀγροτικῆς ασφαλείας καὶ ἀγροφυλακῆς».

Η. Κατὰ τὸ ὑποβαλλόμενον νομοσχέδιον καὶ ἐν Κρήτῃ θέ-λει ἰσχύει κατ' ἀρχὴν ἔτι καὶ ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι (ἀρθρον 61 τοῦ νομοσχεδίου), λόγῳ ὅμως τῶν ἰδιαιτέρων ἐν Κρήτῃ συνθηκῶν, περὶ ὧν ἄνωτέρω, διελήφθησαν ἐν τῷ νομοσχεδίῳ τὰ ἀρθρα 62—65, ὑφ' ὃ θέλουσιν ἰσχύει ἐν Κρήτῃ τὰ διὰ τὴν λοιπὴν Ἑλλάδα ὁρισθέντα. Διὰ τῶν ἀρθρων τούτων, ἁ-τινα διετυπώθησαν μὲ βάσιν τὸν ἐν ἰσχύϊ κώδικα ἀγροτικῆς ασφαλείας καὶ ἀγροφυλακῆς Κρήτης, θεσπίζονται διὰ τὴν Κρήτην τὰ ἐξῆς :

Τὸ πταισματοδικεῖον, συντιθέμενον μὲ δημόσιον κατήγορον τὸν ἀγρονόμον, δὲν θὰ δικάζῃ ὅλα ἀνεξιχνίαστα τὰ ἀγροτικά ἀδικήματα, ἀλλὰ τὰ σοβαρώτερα ἐξ αὐτῶν, ἥτοι τὰς ἀγρο-ζημίας (κλοπὰς, φθοράς—φθοράς διὰ ζώων) ἢ ἐξ ὧν ζημία ὑπερβαίνει τὰς 500 δραχμὰς καὶ τὰς κατὰ τὸ ἀρθρον 43 ἀγρο-τικὰς παραβάσεις, ἐπειδὴ αἱ παραβάσεις αὗται εἰσὶ βαρεῖας μορφῆς. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀδικημάτων τούτων εἶναι πάντοτε περιορισμένος, ἐνῶ ἐξ ἄλλου καὶ ἐν Κρήτῃ θὰ δύναται τὰ πταισματοδικεῖα νὰ δικάζωσιν ἐπὶ τόπου.

Ὅλα τὰ ἄλλα ἀγροτικά ἀδικήματα, ἥτοι αἱ ἀγροζημῖαι ἢ ἐξ ὧν ζημία δὲν ὑπερβαίνει τὰς 500 δραχμὰς, αἱ ἀγροτι-

και παραβάσεις, πλην των του άρθρου 43, και αι άγρονομικαι παραβάσεις, θα δικάζονται υπό των άγρονόμων. Κατά ταύτα οι άγρονόμοι περιορίζονται εις την εκδίκασιν των έλαττωτέρων άγροτικών αδικημάτων, άτινα όμως είναι και τα περισσότερα. Τα αδικήματα ταύτα οι άγρονόμοι θα δικάζωσιν υποχρεωτικώς επί τόπου (όρα το άρθρον 64 του νομοσχεδίου), εξαρκούσι δέ ούτοι προς εκδίκασιν των εν λόγω αδικημάτων παρὰ την πληθύν αυτών. Έπομένως και διά τα αδικήματα ταύτα έξηραλίσθη ταχεία και επιτόπιος εκδίκασις.

Οι άγρονόμοι μόνον την ποινήν του προστίμου (το πολύ μέχρι 1000 δραχ.) θα έχωσι το δικαίωμα να επιβάλλωσιν, ούχι δέ και την ποινήν της κρατήσεως. Αν δι' οίονδήποτε λόγον δέν καταβλήθῃ το υπό του άγρονόμου επιβληθέν πρόστιμον, τούτο θα αντικαθίσταται αυτόδικαίως δι' αναλόγου κρατήσεως κατά τα ειδικώτερον εν άρθρῳ 50 του νομοσχεδίου αναφερόμενα, όπερ άρθρον θα έχῃ και εν προκειμένῳ εφαρμογήν, διά του τρόπου δέ τούτου θα καταστή δυνατὸν νά εκτελῶνται πάσαι αι αποφάσεις των άγρονόμων, και δη ταχέως, ενώ νυν πλείσται αποφάσεις μένουσιν ανεκτέλεστοι προς μείωσιν του γοήτρου του Κράτους και βλάβην της δικαιοσύνης. Διά της μετατροπῆς του προστίμου εις κράτησιν ελπίζεται νά ανακοπή κάπως το κόσμα των άγροζημιῶν.

Έπειδή η περιωρισμένη δικαιοδοσία του άγρονόμου άποθρασύνει τούς άγροζημιωτάς, ως κατέδειξεν η πέτρα, ελήφθη πρόνοια εν τῷ νομοσχεδίῳ (άρθρον 62 § 2 έδαφ. α') νά οι κατ' επανάληψιν άγροζημιωταί δικάζωνται από το πταισματοδικεῖον.

Περαιτέρω διά των εν λόγω 62—65 άρθρων καθορίζονται τά της ενώπιον του άγρονόμου διαδικασίας, τά των ένδίκων μέσων κλπ., υιοθετηθεισών κατά μέγα μέρος των αντίστοιχων διατάξεων του ισχύοντος νόμου 5274 περί κώδικος άγροφυλακής Κρήτης.

III. Κατά το άρθρον 95 § 3 του ν. 4491, ισχύοντος ως έρρηθῇ εν Πελοποννήσῳ και εν άλλαις τισι περιφερείαις, τάς άγρονομικὰς παραβάσεις δύναται νά δικάζῃ ο οικείος άγρονόμος. Την διάταξιν ταύτην δέν διελαδόμεν εν τῷ νομοσχεδίῳ, άντ' αὐτῆς όμως διελαδόμεν εν αὐτῷ το άρθρον 66, καθ' ὃ θα εἶναι δυνατόν, οὐ μόνον εν Κρήτῃ, αλλά και εν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι, νά δικάζωσιν οι άγρονόμοι άγροτικά αδικήματα. Έκ της εφαρμογῆς της διατάξεως ταύτης αναμένεται βελτίωσις εις την κατάρτισιν της άγροτικής ασφαλείας, θέλει δέ έξυπηρετηθῇ σπουδαίως και ὁ άγροτικός πληθυσμός, δεδομένου, ὅτι οι άγρονόμοι θα δικάζωσι ταχέως και επί τόπου. Οι άγρονόμοι εἶναι δυνατόν νά άσκήσωσιν επιτυχῶς την ανατεθειμένην αὐτοῖς έξουσίαν δοθέντος ὅτι κατά μέγα μέρος τυγχάνουσι πτυχιούχοι της νομικῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

Υποχρεώσεις άγρονόμων και όργάνων Α. Α. επί άλλων αδικημάτων.

Ὡς προς το κεφάλαιον τούτο οὐδέν έχομεν νά παρατηρήσωμεν, καθόσον η σκοπιμότης των εν αὐτῷ διαλαμβανόμενων διατάξεων εἶναι προφανής. Παρατηροῦμεν μόνον ὅτι αι εν λόγω διατάξεις, ως δεστυπώθησαν, ανταποκρίνονται περισσότερον προς την φύσιν της υπηρεσίας και την άποστολήν των άγρονόμων και των όργάνων Α. Α., ὅσον δ' άφορᾷ την § 3 προσθετομένην ὅτι οι υπάλληλοι και τά όργανα άγροφυλακῆς ως εκ της εν τῇ υπάθρῳ υπηρεσίας των λαμβάνουσι γνώσιν πλείστων πταισμάτων και πλημμελημάτων, οὐ ένεκεν συνηθέστατα άναγκάζονται νά απομακρύνωνται εκ της περιφερείας των ὅτε μὲν διά νά προανακριθῶσιν ὅτε δέ διά νά έξετασθῶσιν ως μάγνυρας ἐπ' άκρατηρίου, εγκαταλείποντες οὕτω επί πολλὰς ημέρας τά κτήματα εις την διάκρισιν των άγροζημιωτῶν, άκριβῶς δέ την άρσιν του άτόπου τούτου σκοπεῖ η § 3.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Άλλαι τινές ποινικαι και δικονομικαι διατάξεις.

I. Εἶναι γνωστὸν ὅτι το β. δ. της 31 Δεκεμβρίου 1836 περί προφυλάξεως των θανδροφυτειῶν κλπ.ν εξακολουθεῖ νά ισχύῃ ἀκόμη και σήμεραν κατά το άρθρον 14 αὐτοῦ.

Τὸ άρθρον τούτο, οὕτινος την σκοπιμότητα δέν διαδύομεν νυν, πολλὰ τά ζητήματα γεννᾷ. (όρα ἰδίᾳ πανδέκτην ποινικῆς δικονομίας Σιφναίου — Κασίμη — έκδοσις 1933—σελ. 1039 κ. έπ.), ἐφ' ᾧ και καταργεῖται διά του άρθρου 68 του νομοσχεδίου.

II. Έπεξηγεῖται ως προς το άρθρον 69 § 2 περί μητρώου και στατιστικῆς ὅτι διά του εκδοθησμένου διατάγματος δύναται νά υποχρεωθῶσι τά δικαστήρια ὅπως προσδιορίζωσι πάντοτε εν ταῖς αποφάσεσιν αυτών το ποσὸν της κατά την κρίσιν των προξενηθείσης εκ του αδικήματος ζημίας, άσχέτως αν πρόκειται νά επιδικασθῇ αὐτῇ ἡ οὐ, και τούτο διά την ἀρτιότητα της στατιστικῆς, εις ἣν το ύπουργεῖον εξαίρετικὴν ἀποδίδει σημασίαν.

III. Τὸ άρθρον 102 του ν. 4491 ἀπληρίφθη ἐξ ὁλοκλήρου. Έπεξηγοῦμεν ὅτι κατόπιν της καταργήσεως των διατάξεων τούτων θέλουσιν ισχύσει αι σχετικαι διατάξεις του κοινου π. ν. και των άλλων ειδικῶν νόμων.

Περαιόντες την παρούσαν, ως προς το μέρος τούτο του νομοσχεδίου, εξαίρομεν την διά των εν αὐτῷ διατάξεων ἀποκαθιστωμένην καθ' ἅπασαν την Χώραν ενότητα εν τῇ έννοίᾳ των άγροτικῶν αδικημάτων, ταῖς ποιναῖς, τῇ διαδικασίᾳ κλπ., ἥτις ἐνότης ἀπλουστεύει την νομοθεσίαν και διευκολύνει το έργο των καταδικωκτικῶν και δικαστικῶν αρχῶν, και υπογραμμίζομεν ὅτι διά των ἀναπτυχθεισῶν διατάξεων δέν προτιθέμεθα νά άσχολῶνται αι ὑπηρεσίαι και τά δικαστήρια περί τά μικρά και άσήμαντα και καταπονῶνται έντεῦθεν οι πολῖται ἀλόγως, ἐφ' ᾧ και η εφαρμογή των διατάξεων τούτων εν πνεύματι έξυπηρετήσεως των πραγματικῶν συμφερόντων της κοινωνίας ἔνταποκρίνεται πλήρως προς το πνεῦμα και τὸν σκοπὸν του νομοσχεδίου.

Άρθρον 73.

Διά του άρθρου 73 ἐπιφέρονται τροποποιήσεις τινές εις τούς από 16) 11) 35 άναγκαστικούς νόμους «περί όργανισμοῦ των υπηρεσιῶν της άγροτικής ασφαλείας» και «περί γενικοῦ ταμείου άγροφυλακῆς».

Ειδικώτερον :

σ') Διά της § 1 στοιχ. στ' ὁ αριθμὸς των περιφερειακῶν υπαλλήλων Α. Α. ὀρίζεται κατ' ανώτατον ὅριον δι' ὁλόκληρον τὸ Κράτος εις 35 ἐπόπτας, 220 άγρονόμους, 35 λογιστάς και 80 γραμματεῖς, ἥτοι εν ὅλῳ εις 370 υπαλλήλους.

Διά των διατάξεων του άρθρου 6 του άναγκαστικοῦ νόμου «περί όργανισμοῦ υπηρεσιῶν άγροτικῆς ασφαλείας» προσδίδονται αι ἐξῆς θέσεις περιφερειακῶν υπαλλήλων άγροτικῆς ασφαλείας: μία θέσις ἐπόπτου εις ἐκάστην περιφέρειαν πρωτοδικείου, μία θέσις άγρονόμου εις ἐκάστην περιφέρειαν εἰρηνοδικείου, μία θέσις γραμματέως παρ' ἐκάστῳ ἐπόπτῃ και άγρονόμῳ και μία θέσις λογιστοῦ παρ' ἐκάστῳ II. Τ. Α.

Συνεπῶς τὸ ανώτατον ὅριον των θέσεων των υπαλλήλων τούτων δι' ὁλόκληρον τὸ Κράτος διά των κειμένων διατάξεων δύναται νά ἀνέλθῃ εις 53 ἐπόπτας (όσα και τά πρωτοδικεία) εις 340 άγρονόμους (όσα και τά εἰρηνοδικεία) εις 53 λογιστάς (όσαι και αι ἐποπτικαι περιφέρειαι Α. Α.) και 393 γραμματεῖς (όσοι οι ἐπόπται και άγρονόμοι), ἥτοι εν συνόλῳ εις 839 υπαλλήλους.

Διά των διατάξεων της § 1 στοιχ. στ' του άρθρου 73 του σχεδίου τὸ ανώτατον ὅριον του αριθμοῦ των περιφερειακῶν υπαλλήλων Α. Α. περιορίζεται από 839 εις 370, ἥτοι κατά 469

υπαλλήλους, καὶ ἐπέρχεται οὕτως οικονομικὰ δαπανῶν τοῦ Γ. Τ. Α. κατὰ δραχ. 13.000.000 ἐτησίως.

β') Διὰ τῆς § 1 στοιχ. ιη' τοῦ ὡς ἄνω ἄρθρου 73 ἐπιτρέπεται ἡ προαγωγή εἰς ἀγρονόμους 40 ἐκ τῶν ἱκανωτέρων ὑπηρετούντων σήμερον γραμματέων ἀγροφυλακῆς.

Διὰ τῆς διατάξεως ταύτης, ἐνῶ ἀφ' ἐνὸς δὲν ἐπέρχεται δαπάνη, διότι αἱ ἄνω προαγωγὰς θὰ γίνωσι πρὸς πλήρωσιν κενῶν ὀργανικῶν θέσεων ἀγρονόμων, ἀφ' ἑτέρου θὰ δοθῇ εὐγένεια εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ὅπως ἀπορροφηθοῦν 40 γραμματεῖς ἐκ τῶν ὑπηρετούντων ὡς ὑπεραριθμῶν κατ'ὅπιν τοῦ περιορισμοῦ τῶν θέσεων αὐτῶν ὡς ἄνωτέρω.

γ') Διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους ἐν § 1 στοιχ. ια' ὀρίζεται ὅτι ὑπεραριθμοὶ γραμματεῖς δύνανται νὰ μετατάσσωνται εἰς θέσεις λογιστῶν, διότι ὑπάρχουσιν ἤδη κεναὶ ὀργανικαὶ θέσεις τοιούτων.

δ') Διὰ τῆς § 1 στοιχ. ιστ' ὀρίζεται ὅτι καθήκοντα γραμματέων παρ' ἐπὶ τῇ ἡ ἀγρονόμῳ δύνανται νὰ ἀνατίθενται εἰς ἐργασίαν ἀγροφυλακῆς.

Διὰ τῆς διατάξεως ταύτης ἀφ' ἐνὸς μὲν θεραπεύονται αἱ ἀνάγκαι τῆς ὑπηρεσίας, διότι 175 ἐκ τῶν ἀγρονόμων, οἵτινες ἐν θὰ ἔχωσι γραμματέα, θὰ δύνανται νὰ χρησιμοποιοῦνται ὡς τοιοῦτον ἐργασίαν με μνηστῶν μισθὸν τὸν πολλὸν δραχμῶν 2.000 διὰ προσθέτου ὑπηρεσίας πρὸς τὰ κύρια τῶν καθήκοντα, ἀφ' ἑτέρου δὲ οὐδεμία αὐξήσις δαπανῶν ἐπέρχεται, διότι οὗτοι θὰ λαμβάνονται ἐκ τῶν ὑπαρξουσῶν ὀργανικῶν θέσεων ὀργάνων ἀγροφυλακῆς, ἥτοι ἐκ τοῦ ἐν ἄρθρῳ 12 παρ. 3 τεθέντος ὁρίου τῶν 10.000 θέσεων τοιούτων.

Διὰ τὴν Κρήτην ὀρίζεται ἐν τῷ σχεδίῳ ὅτι δύνανται εἰς ἐργασίαν νὰ ἀνατίθενται προσθέτως καθήκοντα βοηθοῦ γραμματέως καὶ τοῦτο διὰ τὰ μεγάλα ἀγρονόμεα, τῶν ὁποίων ὁ ἀγρονόμος, ὡν δικαστῆς, ἐκδίδει ἄνω τῶν 1500 ποιν. ἀποφάσεις ἐτησίως, διότι εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐπαρκέσῃ μόνος ὁ γραμματεὺς πρὸς ἐκτελέσειν καθήκοντων διοικητικῶν καὶ γραμματέως δικαστηρίου, ὡς ἡ ὑπηρεσία διεπιστάσῃ, τοῦτο δὲ ἀποβαίνει πρὸς βλάβην τῆς ἀγροτικῆς δικαιοσύνης καὶ γενικώτερον τῆς ἀγροτικῆς ἀσφαλείας.

ε') Διὰ τῆς § 1 στοιχ. κ' σκοπεῖται ὅπως εἰς τοὺς λογιστὰς κεντρικοῦ ὑπηρεσίας ἀγροτικῆς ἀσφαλείας, τοὺς ἔχοντας βαθμὸν εἰσηγητοῦ, δύνανται νὰ ἀπονέμηται ἡ διαφορά τοῦ μισθοῦ τμηματάρχου β' τάξεως κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παρ. 1 ἄρθρου 19 τοῦ ἀπὸ 12-1-34 διατάγματος περὶ ἀποδογῶν τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων, ὡς συμβαίνει καὶ διὰ τοὺς ἐπὶ τῷ αὐτῷ βαθμῷ διοικητικοὺς ὑπαλλήλους, διότι εἶναι ἀδίκον οἱ λογιστὰς νὰ στερεῶνται τοῦ εὐεργετήματος, ὅπερ ἔχουσιν οἱ λοιποὶ ἐν τῇ αὐτῇ ὑπηρεσίᾳ συνδεδετοὶ τῶν καὶ μετὰ αὐτὰ προσόντα διοικητικοὶ ὑπάλληλοι, ἐπὶ μόνῳ τῷ λόγῳ ὅτι δὲν ὑπάρχει ἐν τῷ Γ.Τ.Α. βαθμὸς λογιστοῦ τμηματάρχου.

Αἱ διὰ τῆς διατάξεως ταύτης μέλλουσαι νὰ προκύψωσι δαπάναι θὰ ἀνέλθωσιν εἰς δραχ. 10550, καὶ αὗται μετὰ τοιετίαν τοῦλάχιστον, ὅποτε θὰ συμπληρωθῇ ὁ ἀπαιτούμενος χρόνος ὑπηρεσίας τῶν περὶ ὧν πρόκειται 4 λογιστῶν.

στ') Διὰ τῆς διατάξεως τῆς § 1 στοιχ. γ', δι' ἧς τὸ γραφεῖον προσωπικοῦ τῆς Διευθύνσεως Α. Α. καθίσταται τμήμα, ἐνῶ ἀφ' ἐνὸς οὐδεμία δαπάνη ἐπέρχεται, λαμβανόμενου ὑπ' ἑξῆς ὅτι ὁ προϊστάμενος τοῦ γραφείου τούτου, ὅστις θὰ προτίθεται καὶ πάλιν τοῦ συνιστωμένου τμήματος, ἔχει καὶ σήμερον βαθμὸν τμηματάρχου. ἀφ' ἑτέρου θὰ ἐξυπηρετηθῶσιν αἱ ἀνάγκαι τῆς Διευθύνσεως Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας, ἥτις θὰ ἔχη ὑπὸ τὴν διοίκησιν τῆς προσωπικῆς ἐκ 370 ὑπαλλήλων, διὰ

τοῦ τμήματος δὲ τούτου θὰ διενεργῇται πᾶσα ἡ ὑπηρεσία ἡ ἀφορώσα τὴν προσωπικὴν κατὰστασιν, μεταβολὰς, περὶ ἀρχικὴν διώξιν κλπ. τῶν περιφερειακῶν ὑπαλλήλων Α.Α.

ζ') Διὰ τῶν διατάξεων τῆς § 1 στοιχ. κζ' εἰς τὰς ἐξαιρέσεις τῆς παρατάξεως τοῦ διὰ τὴν προαγωγὴν ἢ καὶ μονιμοποιήσιν ἀπαιτούμενου χρόνου ὑπηρεσίας τοῦ ὑπ' ἀριθ. 529 (ἄρθρ. 3) Ἀν. Νόμου ἔτους 1937 περιλαμβάνονται καὶ οἱ περιφερειακοὶ ὑπάλληλοι Α. Α., διότι οἱ ἀγρονόμοι, οὗς κυρίως ἀφορᾷ ἡ διάταξις αὕτη, εἰσέρχονται εἰς τὴν θέσιν ταύτην μετὰ τὸν βαθμὸν τοῦ γραμματέως β' μετὰ προσὸν τὸ πτυχίον τῆς νομικῆς, ἐκτελοῦσι κοπιώδη ἀστυνομικὴν καὶ δικαστικὴν ὑπηρεσίαν εἰς τὴν ὑπαιθρον καὶ δέον νὰ τύχῃσι τοῦ αὐτοῦ εὐεργετήματος, οἷου καὶ οἱ ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι, διότι ἄλλως θὰ εἶναι δυσχερὲς ἡ προσέλευσις ὑποψηφίων διὰ τὴν κατάληψιν τῆς θέσεως τοῦ ἀγρονόμου, ἐὰν ἐπὶ τριετίαν οὗτοι λαμβάνωσι μισθὸν 2000 δραχμῶν περίπου, οἷος εἶναι ὁ μισθὸς τοῦ νεοδιοριζομένου γραμματέως β'.

η') Διὰ τῶν διατάξεων τῆς § 1 στοιχ. δ' προστίθενται παρὰ τῇ Διευθύνσει Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας 3 θέσεις, εἰσηγητῶν ἢ γραμματέων καὶ μία θέσις γραφέως καὶ οὕτω τὸ ἐν τῇ Διευθύνσει ταύτῃ σύνολον τῶν θέσεων τῶν εἰσηγητῶν θὰ ἀνέρχεται εἰς πέντε καὶ τῶν γραφέων εἰς 4.

Αἱ θέσεις αὗται εἰσηγητῶν καὶ γραφέων εἶναι ἀπολύτως ἀπαραίτητοι διὰ τὴν ἀπρόσκοπον διεξαγωγὴν τῆς ὑπηρεσίας τῆς Διευθύνσεως ταύτης, διότι διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ὑπὸ ἐκδοσιν Κώδικος Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας καθ' ἥσασαν τὴν Ἑλλάδα, ὡς δι' αὐτοῦ προβλέπεται, θὰ προστεθῇ ὄγκος ἐργασίας εἰς τὴν Διεύθυνσιν ταύτην καὶ διὰ τοῦτο εἶναι ἀνάγκη, ὅπως τὰ στελέχη τῆς κεντρικῆς ὑπηρεσίας ὅτι κατὰ τὸ δυνατόν πλήρη καὶ ἱκανά, ὅπερ δύνανται νὰ ἐπιτευχθῇ μόνον διὰ τῆς πληρώσεως τῶν θέσεων τούτων ὑπὸ ὑπαλλήλων ἔχοντων πολυετὴ ὑπηρεσίαν παρὰ τῇ Διευθύνσει ταύτῃ καὶ συνεπῶς ἀνάλογον πείραν.

Αἱ δαπάναι τῶν ὡς ἄνω συνιστωμένων θέσεων θὰ ἀνέλθωσιν:

Εἰσηγητῶν 3×3800×12	δρχ. 136.800	
Ἐπίδομα πολυστ. ὑπηρεσίας 10 ο)ο		
κατὰ μέσον ὅρον	» 13.680	
Ἐπίδομα πόλεως 15 ο)ο	» 20.520	171.000
Γραφεὺς 1×1900×12	» 22.800	
Ἐπίδομα πολυστ. ὑπηρεσίας 10 ο)ο		
κατὰ μέσον ὅρον	» 2.280	
Ἐπίδομα πόλεως 15 ο)ο	» 3.420	28.500
Σύνολον		199.500

ἐπιβαρυνόμενου καὶ διὰ τῶν δαπανῶν τούτων τοῦ Γ.Τ.Α. καὶ οὐχὶ τοῦ Δημοσίου.

θ') Διὰ τῶν λοιπῶν διατάξεων τοῦ ἰδίου ἄρθρου ρυθμίζονται διάφορα ὑπηρεσιακὰ ζητήματα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Δεκεμβρίου 1937.

Εὐλαχὲς τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος
θεράπων

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς
Ι. ΔΟΥΡΕΝΤΗΣ

Ἀναγκ. Νόμος ὑπ' ἀριθ. 1010. 1937

Περὶ Κώδικος Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀποφασίσταμεν καὶ διατάσσουμεν.

ΜΕΡΟΣ Α'

Διοικητικαὶ διατάξεις

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Γενικαὶ διατάξεις

Ἄρθρον 1.

Ὁρισμός τῆς Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας

1. Ἀγροτικὴ Ἀσφάλεια (Α. Α.) εἶναι ἡ δημοσία ὑπηρεσία, ἥτις, ἀσκουμένη ὑπὸ ὁργάνων τῆς κρατικῆς διοικήσεως καὶ τῆς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως, σκοπὸν ἔχει κυρίως τὴν φύλαξιν τῶν ἀγροτικῶν κτημάτων, τὴν διανομὴν τῶν ἀρδευτικῶν ὑδάτων καὶ τὴν πρόληψιν, βίωξιν καὶ τιμωρίαν τῶν περὶ τὰ ἀντικείμενα ταῦτα ἀδικημάτων, κατὰ τὰ εἰδικώτερον εἰς τοὺς ἐν § 2 νόμους ὁριζόμενα.

2. Ἡ Α. Α. ὑπάγεται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἑσωτερικῶν καὶ διέπεται ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος κώδικος καὶ τῶν νόμων ἀπερὶ ὁργανισμοῦ τῶν ὑπηρεσιῶν Α. Α. καὶ «Γενικοῦ ταμείου ἀγροφυλακῆς».

3. Ἡ τοπικὴ ὁργάνωσις Α. Α. καὶ αἱ περιφερειακαὶ ὑπηρεσίαι Α. Α. ἐξυπηρετοῦνται οἰκονομικῶς ὑπὸ εἰδικῶν πόνων καὶ εἰδικῶν ταμείων.

4. Αἱ ἀστυνομικαὶ ἀρχαὶ τοῦ Κράτους ὑποχρεοῦνται νὰ παρέχωσι τὴν συνδρομὴν των εἰς τὴν Α. Α., ἐπιλαμβάνονται δὲ κατὰ τὸν παρόντα κώδικα τῆς βεβαιώσεως καὶ διώξεως τῶν ἀγροτικῶν ἀδικημάτων, ἐφ' ὅσον δὲν ἐπελήφθησαν τὰ ἀρμόδια ὅργανα καὶ οἱ ὑπάλληλοι τῆς Α. Α.

Ἀρμοδιότης τῆς Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας

Ἄρθρον 2.

Ἀγροτικὴ ἔκτασις

1. Ἡ ἀρμοδιότης τῆς Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας ἐκτείνεται εἰς τὴν ἀγροτικὴν ἔκτασιν.

2. Ἀγροτικὴ ἔκτασις κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ παρόντος κώδικος θεωρεῖται:

α') Κυρίως πᾶσα ἔκτασις γῆς, πλην τῆς δασικῆς, καί μὲν ἐκτὸς σχεδίου πόλεως, κομποπόλεων καὶ χωρίων, ἐν ἐλαίῳ δὲ σχεδίου ἐκτὸς τῆς περιοχῆς τοῦ συνόλου τῶν οἰκιῶν τῶν ἀποτελουσῶν ταῦτα μετὰ τῶν, κατὰ τὴν κοινὴν τοπικὴν ἀντίληψιν, περιοχῶν τῶν οἰκιῶν τούτων.

β') Ἐκείναι αἱ ἐντὸς τοῦ σχεδίου ἢ τῶν κατὰ τὸ προηγουμένον ἐδάφιον ὁρίων κομποπόλεων, χωρίων ἢ συνοικισμῶν ἐκτάσεις, αἵτινες χρησιμοποιοῦνται πρὸς ἐξυπηρέτησιν ἀγροτικῶν σκοπῶν ἢ κατὰ τὴν κρατοῦσαν τοπικὴν συνήθειαν θεωροῦνται ὡς ἀγροτικά.

Ἄρθρον 3.

Ἀγροτικὰ κτήματα.

1. Ἡ ἀρμοδιότης τῆς Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας ἀναφέρεται εἰς τὰ ἀγροτικὰ κτήματα.

2. Ἀγροτικὰ κτήματα κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ κώδικος τοῦτου θεωροῦνται τὰ ἐν τῇ ἀγροτικῇ ἐκτάσει κείμενα καὶ ὑπὸ φυσικῶν ἢ νομικῶν προσώπων ἐξουσιάζόμενα καὶ τὰ κοινῶς χρῆσται ἀκίνητα ἢ κινητὰ χρησιμεύοντα δι' ἀγροτικὰς ἢ κτηνοτροφικὰς ἐργασίας ἢ σχετιζόμενα πρὸς ταῦτα, ἰδίᾳ δὲ:

Α'. Ἀκίνητα.

α') Ἀκίνητα χρησιμοποιούμενα ὑπὸ τοῦ ἐξουσιάζοντος αὐτὰ δι' ἐκμεταλλεύσεως τῶν ἐξ αὐτῶν ὁπωσδήποτε παραγομένων πάσης φύσεως προϊόντων καὶ ἰδίᾳ: Ἐκτάσεις (ἐξαιρουμένων τῶν δασικῶν) πεφυτευμέναι, αὐτοφυεῖς ἢ καλλιεργημέναι ἢ κατὰλληλοι πρὸς τοῦτο ἢ βεσκήσιμοι καὶ οἱ φραγμοί, κυκλίδες, τάφροι ἢ χάνδακες οἱ προστατεύοντες ἀγροτικὰ ἀκίνητα ἢ χρησιμεύοντες ὡς ὁρόσημα αὐτῶν.

β') Δένδρα, δενδροφυτεῖαι καὶ παντὸς εἶδους φυτεῖαι.

γ') Ἀγροτικοὶ δρόμοι, ἀτραποὶ καὶ γέφυραι.

δ') Ὅχθαι λιμνῶν καὶ ποταμῶν, ὡς καὶ αἱ ξηραίνόμεναι κοίται αὐτῶν, ὕδατα, φρέατα, πηγαί, κρήναι, ὑδραγωγοί, ὡς καὶ πᾶν κατασκευάσμα ἢ ὄργανον χρήσιμον πρὸς ἀντλήσιν, ἀποθήκευσιν, ἄρδευσιν ἢ ἐκμετάλλευσιν τοιούτων ὑδάτων.

ε') Ὑδρόμυλοι καὶ ἀνεμόμυλοι, μανδριά, σταῦλοι, ὀρνιθῶνες καὶ περιστρεφῶνες.

στ') Παντὸς εἶδους πρὸς οἰκήσιν στεγάζματα μὴ διαρκῶς κατοικοῦμενα ὑπὸ τῶν κυρίων αὐτῶν ἢ κατοικοῦμενα διαρκῶς ὑπὸ τῶν καλλιεργητῶν ἢ ἐπιστατῶν τοῦ ἀγροκτήματος, ὡς καὶ τὰ τοιαῦτα τὰ χρησιμεύοντα πρὸς ἐναποθήκευσιν καρπῶν ἢ ἄλλων κινήτων ἀγροτικῶν κτημάτων.

Β'. Κινητὰ.

ζ') Παντὸς εἶδους προϊόντα τῶν ἐν τοῖς ἐδαφίοις α' καὶ β' ἀγροτικῶν ἀκινήτων ὁπωσδήποτε παραγόμενα, συγκεκομισμένα ἢ ἀσυγκομιστά.

η') Τὰ γεωργικὰ ζῶα, πλην μόνον ὅσον ἀφορᾷ τὴν φύλαξιν αὐτῶν κατὰ τὸν παρόντα κώδικα, οὐχὶ δὲ τὴν δίωξιν καὶ τιμωρίαν τῆς κλοπῆς, βλάβης ἢ θανατώσεως αὐτῶν.

θ') Κόνικλοι, ὀρνίθες, νῆσσαι, περιστρεφαὶ καὶ λοιπὰ ὁμογενῆ πτηνὰ.

ι') Τὰ παντὸς εἶδους προϊόντα τῶν ἐν ἐδαφίοις η' καὶ θ' ζώων καὶ πτηνῶν.

ια') Κύνες ποιμενικοὶ ἢ φύλακες ἀγροτικῶν κτημάτων.

ιβ') Ἐργαλεῖα, ὅργανα καὶ σκεύη, λιπάσματα, ἐντομοκτόνα φάρμακα καὶ παντὸς εἶδους ὑλικά, χρησιμοποιούμενα πρὸς ἐκμετάλλευσιν ἀγροτικῶν κτημάτων, ζώων καὶ πτηνῶν καὶ πρὸς ἀποτροπὴν, θραπείαν ἢ καταστολὴν βλαβῶν καὶ φθορῶν αὐτῶν ἐκ θεομηριῶν καὶ ἀσθενειῶν.

3. Ὡς ἀγροτικὰ κτήματα, ἐφ' ὃν ἔχει ἀρμοδιότητα ἡ Α. Α., θεωροῦνται προσέτι καὶ οἱ ἐντὸς τῶν κομποπόλεων καὶ χωρίων κῆποι, ἀνθῶνες, δένδρα καὶ δενδροστοιχίαι ἢ ἄλλα φυτουργήματα, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν τοιούτων τῶν κατεκτινῶν.

4. Ὑπὸ τὸν ὅρον «ἐξουσιασταὶ» νοοῦνται κατὰ τὸν κώδικα τοῦτον οἱ κύριοι, νομεῖς, ἐμφυτευταὶ καὶ ἰσόβιοι ἢ προσωρινοὶ ἐπικαρπῶταί.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Εἰδικαὶ περιφέρειαι καὶ συμβούλια ἀγροτικῆς ἀσφαλείας.

Ἄρθρον 4.

Εἰδικαὶ περιφέρειαι ἀγροτικῆς ἀσφαλείας.

Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ κώδικος τούτου ὁργανοῦνται:

Α'. Ἀγροτικὴ περιοχὴ.

1. α') Ἡ περιφέρεια ἐκάστου δήμου ἢ κοινότητος ἀποτελεῖ ἰδίαν περιφέρειαν φέρουσαν τὸ ὄνομα «ἀγροτικὴ περιοχὴ» καὶ ἐπωνυμίαν τὴν τοῦ οἰκείου δήμου ἢ κοινότητος.

β') 'Αγροτική έκταση κατά τὸ μεῖζον συνεχῆς, ἄνω μὲν τῶν 500 στρεμμάτων, ἂν πρόκειται περὶ φυτειῶν, ἄνω δὲ τῶν 1.000 στρεμμάτων, ἂν πρόκειται περὶ ἀγρῶν καὶ βοσκῶν, ἐὰν καίτοι εἰς ἀγροτικὴν περιοχὴν ἄλλην ἐκείνης, ἥς εἶναι δημότιοι ἐξουσιασται αὐτῶν, τοῦ αὐτοῦ ὅμως ἀγρονομείου, δύναται δι' ἀποφάσεως τοῦ ἀγρονομικοῦ συμβουλίου νὰ ὑπαχθῇ εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς ἀγροτικῆς περιοχῆς, ἥς τυγχάνουσι δημότιοι ἐξουσιασται αὐτῶν, μετὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου ταύτης, ἐκδιδόμενην τῇ αἰτήσεϊ τῆς πλειονότητος τῶν ὡς ἄνω ἐξουσιαστών.

γ') 'Εὰν τὰ ὅρια κοινότητος τινος δὲν ἔχωσι καθορισθῇ, ταῦτα καθορίζονται προσωρινῶς διὰ μόνην τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος κώδικος δι' ἀποφάσεως τοῦ νομάρχου.

2. α') 'Εν τῇ ἀγροτικῇ περιοχῇ τὸ κοινοτικὸν συμβούλιον καὶ ὁ πρόεδρος αὐτοῦ ἔχουσι τὰς κατὰ τὸν κώδικα τοῦτον ἀρμοδιότητας.

β') 'Εὰν τὸ κοινοτικὸν συμβούλιον δὲν κληθῇ εἰς συνεδρίασιν ἐπὶ θέματος τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ ἢ κληθῇ δὲν συνέλθῃ ἢ συνελθὼν δὲν ἀποφασίσῃ, δύναται ν' ἀποφασίσῃ ἐπὶ τοῦ θέματος τὸ ἀγρονομικὸν συμβούλιον.

3. Αἱ κατὰ τὸν παρόντα κώδικα ἀποφάσεις τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου ἐηλοποιούσιν ἐντὸς 8 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς των διὰ τοιχοκλήσεως ἐν τε τῷ κοινοτικῷ καταστήματι καὶ εἰς τὸ δημοσιώτερον μέρος τῆς ἑξέως τῆς κοινότητος καὶ τῶν ἀποτελούντων αὐτὴν λοιπῶν χωρίων ἢ συνοικισμῶν.

4. α') Αἱ κατὰ τὸν παρόντα κώδικα ἀποφάσεις τῶν κοινοτικῶν συμβουλίων καὶ αἱ πράξεις τῶν προέδρων αὐτῶν, πλὴν τῶν ἀφορώσων τὸν προϋπολογισμὸν καὶ ἀπολογισμὸν τῶν λογαριασμῶν Α. Α., περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 30 § 1 καὶ 4, ἀποστέλλονται ἐντὸς 8 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς των εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ ἀγρονομικοῦ συμβουλίου, δικαιοῦμενον νὰ ἀπαγγείλῃ δι' ἡτιολογημένης ἀποφάσεως τοῦ τὴν ἀκύρωσιν αὐτῶν ἐνεκα παραβάσεως νόμου καὶ νὰ ὀρίσῃ τὸν χρόνον τῆς ἐνάρξεως τῶν συνεπειῶν τῆς ἀκυρώσεως.

Ἐξαίρουσιν αἱ γνωμοδοτήσεις τῶν συμβουλίων τούτων ἐλεγχόμεναι νόμῳ ὑπὸ τῆς ἀποφασίζουσας ἀρχῆς ἢ συμβουλίου.

β') Αἱ ἀποφάσεις τῶν κοινοτικῶν συμβουλίων καθίστανται ἐκτελεσται μετὰ δέκα ἡμέρας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς των.

5. α') Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου, πλὴν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 10 § 1 κανονισμῶν ἀρδεύσεως, ἐπιτρέπεται εἰς πάντα ἔχοντα ἔννομον συμφέρον καὶ εἰς τὸν οἰκίον ἀγρονόμον ἔφρασις, ἀσχυρμένη ἐντὸς προθεσμίας δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς των ἐνώπιον τοῦ ἀγρονομικοῦ συμβουλίου, δυνάμενον νὰ ἐγκρίνῃ, μεταρρυθμίσῃ ἢ ἐξαφανίσῃ ταύτας.

β') 'Η ἔφρασις ἐπιδίδεται ἢ ἔγχαιρίζεται ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου ἢ εἰς τὸν ἀγρονόμον, ὅστις παραπέμπει ἢ εἰσάγει ταύτην εἰς τὴν πρώτην προσεχῇ συνεδρίασιν τοῦ ἀγρονομικοῦ συμβουλίου.

γ') 'Η ἐμπροθέσμως γενομένη ἔφρασις καὶ ἡ πρὸς ἀσκήσιν αὐτῆς προθεσμία ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς καθ' ἥς αὕτη ἀποφάσεως, πλὴν ἐὰν ἐγκρίνῃ αὕτη προσωρινῶς ἐκτελεσθῇ κατὰ τὴν ἐπομένην παράγραφον.

6. 'Εὰν ἐκ τῆς ἀναβολῆς ἐκτελέσεως ἀποφάσεως τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου ἐπικρατῇ κίνδυνος δύναται νὰ κηρύσσῃται αὕτη προσωρινῶς ἐκτελεσθῇ ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ ἀγρονομικοῦ συμβουλίου διὰ πρᾶξιν τοῦ ὑπὸ τὴν ἀπόφασιν. 'Εὰν ἀκυρωθῇ τοιαύτη ἀπόφασις, τὰ ἐν τῷ μεταξὺ ἐπελθόντα ἀποτελέσματα παραμένουσιν ἔγκυρα.

7. 'Εκπροθέσμως ὑποβληθεῖσα ἔφρασις δύναται νὰ κριθῇ ὑπὸ τοῦ ἀγρονομικοῦ συμβουλίου ἐν περιπτώσει σπουδαίων ἢ σοβαρῶν λόγων ἐκτιθεμένων ἐν τῇ ἀποφάσει τοῦ.

Β'. 'Αγρονομεῖον.

1. 'Η περιφέρεια ἐκάστου εἰρηνοδικαίου ἀποτελεῖ «ἀγρονομεῖον» μὲ ἔδραν καὶ ἐπωνυμίαν τὴν τοῦ εἰρηνοδικαίου.

2. α') Εἰρηνοδικασικὴ περιφέρεια μεγάλῃς ἐκτάσεως δύναται τῇ προτάσει τοῦ Νομάρχου καὶ τοῦ εἰσαγγελέως πλημμελειοδικῶν νὰ ὑποδιαιρηθῇ διὰ Β. Α. εἰς δύο ἢ τρία ἀγρονομεῖα, ὀριζομένης τῆς περιφερείας, ἐπωνυμίας καὶ τῆς ἑξέως ἐκάστου αὐτῶν.

β') Δύο ἢ πλείονες ὁμοῦ εἰρηνοδικ. περιφέρειαι μικρᾶς ἐκτάσεως ἐκάστη ἢ ἥσσονος σπουδαιότητος ἀπὸ ἀπόψεως ἀγροτικῆς ἀσφαλείας δύναται, κατὰ τὸν αὐτὸν ὡς ἄνω τρόπον, νὰ συγχωνευθῶσιν εἰς ἓν ἀγρονομεῖον, ὀριζομένης τῆς περιφερείας, ἐπωνυμίας καὶ τῆς ἑξέως αὐτοῦ.

3. α') Παρ' ἐκάστῳ ἀγρονομεῖῳ δύναται νὰ τοποθετῇται ἀγρονόμος κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ὁργανισμοῦ τῶν ὑπηρεσιῶν Α. Α. ἀσκῶν τὰς κατ' αὐτὸν καὶ τὰς κατὰ τὸν κώδικα τοῦτον ὀριζομένης ἀρμοδιότητος.

β') Εἰς τὸ ἀγρονομεῖον δὲν εἶναι τοποθετημένος ἀγρονόμος καὶ ἐφ' ὅσον δὲν ἔχει ὀρισθῇ ἀναπληρωτῆς αὐτοῦ τὰς κατὰ τὸν κώδικα τοῦτον διοικητικὰς μὲν ἀρμοδιότητας αὐτοῦ ἀσκέει, τὰς ἀφορώσας μίαν ἀγροτικὴν περιοχὴν ὁ οἰκίος ἀστυνόμος, τὰς δὲ ἀφορώσας πλείονας ἀπὸ κοινῆς περιοχῆς ὁ πρόεδρος τοῦ ἀγρονομικοῦ συμβουλίου, τὰς δὲ ἀρμοδιότητας τοῦ ἀγρονόμου ὡς δημοσίου κατηγόρου καὶ ὡς ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου ἀσκέει ὁ διὰ τὰ κοινὰ πταίσματα ἀρμόδιος δημόσιος κατήγορος.

4. Εἰς τὴν ἑδραν ἐκάστου εἰρηνοδικαίου συνιτᾷται τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 5 συμβούλιον, καλούμενον ἀγρονομικὸν συμβούλιον (Α. Σ.), ἀσκῶν τὰς κατὰ τὸν κώδικα τοῦτον ἀρμοδιότητας ἐφ' ὅλης τῆς περιφερείας τοῦ εἰρηνοδικαίου.

Γ'. 'Εποπτεία 'Αγροτικῆς 'Ασφαλείας.

1. 'Η περιφέρεια ἐκάστου νομοῦ ἀποτελεῖ ἰδίαν «'Εποπτεῖαν 'Αγροτικῆς 'Ασφαλείας» μὲ ἔδραν καὶ ἐπωνυμίαν τὴν τοῦ νομοῦ.

2. Εἰς νομοὺς περιλαμβάοντας πλείονα πρωτοδικεῖα ἰδίαν 'Εποπτεῖαν Α. Α. δύναται νὰ ἀποτελέσῃ διὰ Β. Διατάγματος καὶ ἡ περιφέρεια ἐνδὲς ἢ πλείονων πρωτοδικείων, ἐὰν περιλαμβάνωσι τοὐλάχιστον ἑξ εἰρηνοδικεῖα (ἀγρονομεῖα), ὀριζομένης καὶ τῆς ἑξέως καὶ τῆς ἐπωνυμίας ταύτης.

3. α') Παρ' ἐκάστῃ 'Εποπτεῖᾳ Α. Α. δύναται νὰ τοποθετῇται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ὁργανισμοῦ τῶν ὑπηρεσιῶν Α. Α. ἐπόπτης Α. Α. ἢ ἀγρονόμος α' τάξεως, ὡς ἐποπτεύων, ἀσκῶν τὰς κατ' αὐτὸν καὶ τὰς κατὰ τὸν κώδικα τοῦτον ὀριζομένης ἀρμοδιότητος. 'Ο ἐν τῇ ἑδρᾷ τοῦ Νομάρχου ἐπόπτης ἀγροτικῆς ἀσφαλείας ἢ ἐποπτεύων ἀγρονόμος εἶναι ἐν ταύτῃ καὶ ὁ ὑπεύθυνος παρὰ τῇ Νομαρχίᾳ εἰσηγητῆς τῶν ἐπὶ τῆς ἀγροτικῆς ἀσφαλείας υποθέσεων κατὰ τὰ εἰδικώτερον δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ ὀρισθησόμενα.

β') Εἰς τὰς 'Εποπτεῖας δὲν εἶναι τοποθετημένος ἐπόπτης ἢ ἐποπτεύων, ὡς ἀνωτέρω, τὰ ὡς ἄνω ἔργα αὐτοῦ ἀνατίθενται εἰς ὑπάλληλον τῆς νομαρχίας ἐπὶ βαθμῇ τοὐλάχιστον γραμματέως, εἰς ὃν χορηγεῖται ἐπίδομα ἐκ τοῦ Γ. Τ. Α. δραχμ. 400 κατὰ μῆνα.

4. Εἰς τὴν ἑδραν ἐκάστης 'Εποπτείας Α. Α. συνιτᾷται τὸ κατὰ τὸ ἄρθρ. 6 συμβούλιον, καλούμενον ἐποπτικὸν συμβούλιον 'Αγροτικῆς 'Ασφαλείας (Ε. Σ. Α.), ἀσκῶν τὰς κατὰ τὸν κώδικα τοῦτον ἀρμοδιότητας.

5. Διὰ Β. Α. δύναται ἀγροτικὰ περιοχὰ νὰ ἀποσπασθῶσιν ἐκ τινος 'Εποπτείας εἰς ἄλλην.

6. 'Οπου τοῦ παρόντος κώδικος ἀναφέρεται κοινότης, κοινοτικὸν συμβούλιον ἢ πρόεδρος κοινοτικοῦ συμβουλίου, νοεῖται καὶ ὁ δήμος, τὸ δημοτικὸν συμβούλιον, ὁ πρόεδρος αὐτοῦ καὶ ὁ δήμαρχος.

7. Όπου τὸ παρόντος ἀπαιτεῖται διὰ τὴν ἐκδοσιν ἀποφάσεως ἢ τὴν ἐνέργειαν πράξεώς, τινος ἢ προκηγυμένη ἀπλῆ γνωμοδότησις συμβουλίου ἢ ἀρχῆς τινος, ἢ ἀποφάσις ἢ ἐνέργεια τῆς προκαλεσάσης τὴν γνωμοδότησιν ἀρχῆς χωρεῖ καὶ ἄνευ αὐτῆς, ἐὰν παρέλθῃ ἀπραγματοῦς ἢ πρὸς γνωμοδότησιν ταχθεῖσα εὐλογία προθεσμία.

8. Αἱ ἐπὶ θεμάτων τοῦ κώδικος τούτου ἐκδεδωμέναι ἀποφάσεις, κατὰ τὰς διατάξεις προϋποσταντῶν νόμων, τῶν κατ' αὐτοὺς ἀρμοδίων συμβουλίων ἐξακολουθοῦσιν ἰσχύουσαι, ἐφ' ὅσον δὲν ἀντίκεινται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

9. Διατηροῦνται αἱ δυνάμεις τοῦ Ν. 4491 συσταθείσαι Ἐποπτεῖα Α. Α., ἐφ' ὅσον περιλαμβάνουσιν ἐξ τοῦλάχιστον εἰρηνοδικεῖα, ὡς καὶ τὰ δυνάμεις τοῦ Ν. 3394 συσταθέντα ἐν Κρήτῃ καὶ ὑποδιαιρέσιν πταισματοδικεῖων τέσσαρα ἀγρονομεῖα.

*Ἀρθρον 5.

Ἄγρονομικὸν συμβούλιον (Α.Σ.)

1. α') Τὸ ἀγρονομικὸν συμβούλιον (Α. Σ.), ἀποτελοῦν ἰδίαν ἀρχὴν συντίθεται :

Α') Ἀπὸ τὸν ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ εἰρηνοδικεῖου εἰδικὸν πταισματοδίκην, ἀναπληρούμενον ἀπὸ τὸν ἐν τῇ αὐτῇ ἔδρᾳ εἰρηνοδίκην καὶ τούτου κωλυομένου ἀπὸ τὸν ἀναπληρωτὴν τοῦ πταισματοδίκου ἢ τοῦ εἰρηνοδίκου, ἐὰν δὲ ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ εἰρηνοδικεῖου δὲν ὑπάρχῃ εἰδικὸς πταισματοδίκης, ἀπὸ τὸν ἐν τῇ αὐτῇ ἔδρᾳ εἰρηνοδίκην, ἀναπληρούμενον ἀπὸ τὸν ἀναπληρωτὴν του.

Β') Ἀπὸ τὸν οἰκιστὴν ἀγρονόμον ἐκτελοῦντα καὶ χρέη εἰσηγητοῦ. Ὅπου δὲν εἶναι τοποθετημένος ἀγρονόμος, τὸ Α. Σ. συντίθεται νομίμως καὶ ἄνευ τούτου, ὅτε τὴν εἰσηγήσιν τῶν ὑποθέσεων ἔχει ὁ πρόεδρος τοῦ συμβουλίου, χρέη δὲ γραμματέως ἐκτελεῖ ὁ γραμματεὺς τοῦ πταισματοδικεῖου.

Γ') Ἀπὸ τὸν προϊστάμενον τῆς ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ εἰρηνοδικεῖου Ἀστυνομίας, ἐφ' ὅσον φέρει βαθμὴν τοῦλάχιστον ἐνωμοτάρχου, ἢ τὸν ὑπ' αὐτοῦ ὡς ἀναπληρωτὴν του ὀριζόμενον ἀξιωματικὸν ἢ ἀνθυπατιστὴν ἐκ τῶν ὑπηρετούντων ἐν τῇ ἔδρᾳ.

Δ') Ἀπὸ τὸν τυχόν ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ εἰρηνοδικεῖου προϊστάμενον τῆς γεωργικῆς ὑπηρεσίας ἢ τὸν ἀναπληρωτὴν αὐτοῦ ἢ τὸν τυχόν ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ εἰρηνοδικεῖου ἐπαρχιακὸν ἢ κοινοτικὸν γεωπόνον.

Ε') Ἀπὸ τὸν τυχόν ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ εἰρηνοδικεῖου νομοκτενίατρον ἢ ἄλλον κρατικὸν κτηνίατρον.

Στ') Ἀπὸ δύο γεωργοκτηματίας, οὗς μετ' ἰσαριθμὸν ἀναπληρωτῶν αὐτῶν διορίζει ὁ νομάρχης καὶ οἵτινες θέον νὰ διαμένωσι μονίμως ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ ἀγρονομείου, ἐξαιρέτως δυναμέως νὰ ἐπιτραπῇ δι' ἡτερολογημένης ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου, μὴ συγχωρουμένης ὅμως καταβολῆς αὐτοῖς ὁδοιπορικῶν ἐξόδων.

Ἀποκλείεται ὁ διορισμὸς τῶν δημάρχων, προέδρων κοινοτήτων, δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν συμβούλων.

Οἱ διοριζόμενοι δίδουσι ἐνώπιον τοῦ προέδρου τοῦ ἀγρονομικοῦ συμβουλίου τὸν ὅρκον τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου ἐφ' ἁπλοῦ, πρὸς οὗς καὶ ἐξομοιοῦνται διὰ πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν ἄσκησιν τῶν καθηκόντων αὐτῶν.

Ἡ θητεία τῶν ἀνωτέρω συμβούλων εἶναι διετής, παρατείνεται δὲ αὐτοδικαίως μέχρι τοῦ διορισμοῦ τῶν ἀντικαταστατῶν αὐτῶν. Τοῦ ἀξιώματος τούτου ἐκπίπτει αὐτοδικαίως ὁ καταδικασθεὶς ἐπὶ ἐκ προθέσεως ἀποζημίᾳ.

Μέχρι τοῦ διορισμοῦ τῶν ἐν λόγῳ μελῶν τὸ συμβούλιον λειτουργεῖ νομίμως μόνον διὰ τῶν ἐκ δημοσίων ὑπαλλήλων μελῶν αὐτοῦ.

β') Πρόεδρος τοῦ ἀγρονομικοῦ συμβουλίου εἶναι ὁ πταισματοδίκης ἢ εἰρηνοδίκης ἢ ὁ κατὰ τὰ ἐν τῷ στοιχ. Α' ἀναπληρῶν τὸν πταισματοδίκην ἢ εἰρηνοδίκην, ἐὰν ὅμως εἶναι τοποθετημένος ἀγρονόμος, πρόεδρος τοῦ ἀγρονομικοῦ συμβού-

λίου εἶναι, ἀντὶ τοῦ γραμματέως τοῦ πταισματοδικεῖου ἢ εἰρηνοδικεῖου, ὁ ἀγρονόμος.

γ') Διὰ Β. Διατάγματα δύναται νὰ ὁρισθῇ καὶ ἄλλως τὰ τῆς συνθέσεως καὶ προεδρείας τοῦ ἀγρονομικοῦ συμβουλίου.

2. α') Τὸ ἀγρονομικὸν συμβούλιον συνεδριάζει παρόντων τριῶν τοῦλάχιστον μελῶν του. ἐν οἷς καὶ ὁ πρόεδρος, ἀποφασίζει δὲ διὰ τῆς ἀπολύτου πλειοψηφίας τῶν παρόντων καὶ ψηφισάντων, εἰς ἣν θέον νὰ περιλαμβανῇται ἡ ψήφος τοῦ προέδρου ἢ ἀγρονόμου, ὅπου εἶναι ἀγρονόμος, ὑπεριγχοῦντος ἐν ἱσοψηφίᾳ τῆς ψήφου τοῦ προέδρου.

β') Εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ ἀγρονομικοῦ συμβουλίου δύναται νὰ ἀκούηται ἄνευ ψήφου καὶ ὁ πρόεδρος τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου τῆς περὶ ἧς ἐκάστοτε πρόκειται περιοχῆς, τῆς γνώμης του καταχωριζομένης ἐν τοῖς πρακτικοῖς.

Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 6 ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν ἀγρονομικῶν συμβουλίων.

γ') Ἐὰν τὸ ἀγρονομικὸν συμβούλιον διὰ κληθὲν δὲν συνέλθῃ ἢ μετὰ διπλὴν ψηφοφορίαν δὲν καταρτισθῇ ἢ ὡς ἀνωτέρω πλειοψηφίᾳ, ἐπὶ τοῦ ζητήματος ἀποφασίζει τὸ οἰκιστὴν Ε. Σ. Α.

3. Εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ ἀγρονομικοῦ συμβουλίου χορηγεῖται μηνιαία ἀποζημίωσις δραχ. 100 διὰ γραρικὴν ὕλην τοῦ συμβουλίου, καταβαλλομένη ὑπὸ τοῦ οἰκιστοῦ Π.Τ.Α., ὅπου δὲ δὲν λειτουργεῖ τοιοῦτο ἐκ τῶν λογαριασμῶν Α. Α. τοῦ ἀγρονομείου κατ' ἱσμορίαν, ἐντελλομένη εἰς βάρος τῶν λογαριασμῶν τούτων δι' ἀποφάσεως τοῦ νομάρχου.

4. α') Αἱ ἀποφάσεις τοῦ ἀγρονομικοῦ συμβουλίου καὶ αἱ πράξεις τοῦ προέδρου αὐτοῦ, δηλοποιούμεναι δι' ἐπικυλλήσεως εἰς τὴν ἐξώθυραν τοῦ καταστημάτων. ἐν ᾧ συνεδριάζει τοῦτο, εἶναι ἐκτελεστικαὶ ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς των, ὅπου δὲν ὀρίζεται ἄλλως διὰ τοῦ παρόντος.

β') Αἱ ἀποφάσεις περὶ ἐκδόσεως ἀγρονομικῶν διατάξεων ὡς καὶ αἱ ἀποφάσεις ἐπὶ ἐφέσεων κατ' ἀγρονομικῶν διατάξεων δημοσιεύονται κατὰ τὸ ἄρθρον 4 παραγράφου Α' 3 ἐπιμελείᾳ τοῦ προέδρου τῆς κοινοτικῆς τὴν ἐπομένην τῆς ὑπὸ τούτου παραλαβῆς των, τὸ δὲ ἀξιώπικνον ἐπὶ παραβάσει αὐτῶν ἄρχεται μεθ' ἡμέρας δέκα ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως.

5. Αἱ ἀποφάσεις τῶν ἀγρονομικῶν συμβουλίων καὶ αἱ πράξεις τοῦ προέδρου αὐτῶν ὑπόκεινται εἰς ἐλεγχον τῆς νομιμότητος των, ἀσκούμενον καὶ αὐτεπαγγέλτως ἐπὶ ὑπὸ τοῦ Ε.Σ.Α., συντιθεμένου ὑπὸ τοῦ προέδρου, τοῦ εἰταγγελεως καὶ τοῦ ἐπὶ πτοῦ. ὀρίζοντος διὰ τῆς ἀποφάσεώς του καὶ τὸν χρόνον ἐνάρξεως τῶν συνεπειῶν τῆς ἀκυρώσεως.

6. Τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἀποφάσεων τοῦ ἀγρονομικοῦ συμβουλίου ἐπιμελεῖται ὁ ἀγρονόμος.

7. Προκειμένου περὶ νήσου, εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς ὁποίας δὲν ἐδρεύει Ε.Σ.Α., πᾶσι ἢ σινὰς τῶν ἀρμοδιοτήτων τοῦ Ε. Σ.Α. δύναται νὰ μεταβιβάσθωσιν εἰς ἀγρονομικὸν συμβούλιον τῆς νήσου διὰ Β. Α. ὀρίζοντος καὶ τὰς λεπτομερείας.

8. Ὁ ἀγρονόμος τηρεῖ ἐν τῷ γραφείῳ του τὰ ἀρχεῖον καὶ τὰ βιβλία τοῦ ἀγρονομικοῦ συμβουλίου καὶ τοῦ προέδρου αὐτοῦ, προσυπογράφει δὲ ἐν σχεδίῳ πᾶν τὰ ἐγγράφα, ἀποφάσεις ἢ πράξεις τοῦ προέδρου τοῦ συμβουλίου, καθιστάμενος οὕτω συνυπεύθυνος διὰ παρόθασιν νήμου.

*Ἀρθρον 6.

Ἐποπτικὸν Συμβούλιον Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας (Ε.Σ.Α.)

1. Τὸ ἐποπτικὸν συμβούλιον Α. Α. (Ε.Σ.Α.), ἀποτελοῦν ἰδίαν ἀρχὴν, συντίθεται :

α') Ἀπὸ τὸν νομάρχην, διευθυντὴν τῆς νομαρχίας, εἰσαγγελέα πλημμελειοδικῶν, διευθυντὴν τοῦ ταμείου, προϊστάμενον τῆς γεωργικῆς ὑπηρεσίας ἢ τὸν τυχόν ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ Ε. Σ. Α. ἐπαρχιακὸν γεωπόνον, νομοκτενίατρον ἢ τὸν τυχόν

ἐν τῇ ἑδρᾷ τοῦ Ε. Σ. Α. κρατικὸν κτηνίατρον, ἐπόπτην ἢ ἐποπτευόντα ἀγρονόμον καὶ ἀπὸ τὸν προέδρου τοῦ ἐν τῇ ἑδρᾷ τοῦ Ε. Σ. Α. ἐδραζόντος γεωργικοῦ ἐπιμελητηρίου ἢ τὸν νόμιμον ἀναπληρωτὴν του ἢ, ἐὰν δὲν ἐδραῖται ἐν τῇ ἑδρᾷ τοῦ Ε. Σ. Α. γεωργικὸν ἐπιμελητήριον, ἀπὸ ἑνα γεωργοκτηματίαν.

β') Ἐὰν ἡ ἑδρα τοῦ νομοῦ εἶναι καὶ ἑδρα Γενικῆς Διοικήσεως, ἀντὶ τοῦ νομάρχου καὶ διευθυντοῦ νομαρχίας, ἀποτελεῖ μέλος τοῦ Ε.Σ.Α. ὁ διευθυντὴς διοικήσεως.

γ') Ἐὰν ἡ ἑδρα τοῦ Ε.Σ.Α. δὲν εἶναι ἑδρα νομοῦ, ἀλλὰ πρωτοδικείου, δὲν ἀποτελεῖ μέλος ὁ νομάρχης καὶ διευθυντὴς νομαρχίας, ἀλλ' ὁ ἐπαρχος, ἐν ᾗ περιπτώσει ὑπηρετεῖ τοιοῦτος ἐν τῇ ἑδρᾷ τοῦ Ε.Σ.Α.

δ') Τὰ ἐκ δημοσίων ὑπάλληλων μέλη τοῦ Ε.Σ.Α. ἀναπληροῦνται ἐν κωλύματι ἢ ἀπουσίᾳ ὑπὸ τὸν νομίμων αὐτῶν ἀναπληρωτῶν, ὁ δὲ γεωργοκτηματίας ὑπὸ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του.

ε') Κατὰ τὰς συνεδριάσεις τοῦ Ε.Σ.Α. προεδρεύει ὁ διευθυντὴς διοικήσεως τῆς Γενικῆς Διοικήσεως ἢ ὁ νομάρχης, μὴ παρισταμένου δὲ τοῦτο ὁ διευθυντὴς τῆς νομαρχίας, εἴ' ὅσον φέρει βαθρὸν διευθυντοῦ ὑπουργείου, εἰς πᾶσαν δὲ ἄλλην περίπτωσιν ὁ εἰσαγγελεὺς, ἢ ὁ ἀντ' αὐτοῦ παριστάμενος νόμιμος ἀναπληρωτὴς του.

2. Ἡ ἐκπροσώπησις τοῦ Ε.Σ.Α. ἀνήκει κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἐδ. α' τῆς προηγουμένης παρ. εἰς τὸν νομάρχην, τοῦ ἐδαφ. β' εἰς τὸν διευθυντὴν διοικήσεως τῆς Γενικῆς Διοικήσεως, καὶ τοῦ ἐδαφ. γ' εἰς τὸν εἰσαγγελεὰ τῶν πρωτοδικῶν καὶ ἐν ἀπουσίᾳ ἢ κωλύματι αὐτῶν εἰς τοὺς ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῶν νομίμους ἀναπληρωτάς των.

3. Εἰς ὧς ἑποπτείας δὲν εἶναι τοποθετημένος ἐπόπτης Α. Α. ἢ ἐποπτευὼν ἀγρονόμος ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 4 στοιχ. 1' παρ. 3 ὑπάλληλος τῆς νομαρχίας ἐκτελεῖ χρεὶ ἐιστηγῆτος τοῦ συμβουλίου ἄνευ ψήρου καὶ γραμματέως αὐτοῦ.

4. Εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ Ε.Σ.Α. παρουσιάζομένης εἰδικῆς περιπτώσεως δύναται, προσκλήσῃ τοῦ προέδρου τοῦ συμβουλίου, νὰ λαμβάνωσι μέρος ἄνευ ψήρου, τῆς γνώμης τῶν καταχωριζομένης εἰς τὰ πρακτικά, καὶ αἱ προϊστάμενοι τῶν ὑπηρεσιῶν ἀστυνομίας, οἰκονομικῆς ἐφορίας, ἢ καὶ ἄλλων ὑπηρεσιῶν ἢ εἰ νόμιμοι τοῦτων ἀναπληρωταί, οἵτινες δικαιούνται οἷας καὶ τὰ μέλη τοῦ Ε.Σ.Α. ἀρτιότης.

5. Τὸ Ε.Σ.Α. εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ, ἐὰν ὁ ἀριθμὸς τῶν παρόντων μελῶν αὐτοῦ ὑπερβαίῃ τὸ ἥμισυ τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν του, ἀποφασίζῃ δὲ δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας τῶν παρόντων καὶ ψηφισάντων μελῶν, ὑπερισχυούσης ἐν ἰσοψηφίᾳ τῆς ψήρου τοῦ προέδρου.

6. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Ε. Σ. Α. καὶ αἱ πράξεις τοῦ προέδρου αὐτοῦ ἢ τοῦ ἐκπροσωποῦντος αὐτὴν, δηλοποιούμεναι δι' ἐπικολλήσεως εἰς τὴν ἐξώθυραν τοῦ καταστήματος, ἐν ᾗ συνεδριάζει τοῦτο, εἶναι ἐκτελεστικαὶ ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῶν ὅπου δὲν ὀρίζεται ἄλλως διὰ τοῦ παρόντος.

7. Εἰς τὰ μέλη καὶ τὸν γραμματέα τοῦ Ε.Σ.Α. χορηγεῖται ἀποζημιώσις δραχ. 50 κατὰ συνεδριάσιν καὶ μέχρι τριῶν τοιούτων κατὰ μῆνα. Τῆς ἀποζημιώσεως ταύτης δικαιούνται καὶ τὰ μέλη καὶ ὁ γραμματεὺς τοῦ ἀγρονομικοῦ συμβουλίου, εἰς ὃ ἀνατέθῃ ἡ διοίκησις Π. Τ. Α. ἢ ἐργα Ε. Σ. Α. κατὰ τὰ ἄρθρα 31 §§ καὶ 5 § 7. Εἰς τὸν κατὰ τὴν § 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐκπροσωποῦντα τὸ Ε. Σ. Α. χορηγεῖται μηνιαία ἀποζημιώσις δραχ. 400. Αἱ ἀνωτέρω ἀποζημιώσεις καταβάλλονται ἐκ τοῦ Π. Τ. Α., ὅπου δὲ δὲν λειτουργεῖ τοιοῦτο ἀπὸ τοῦς εἰδικοὺς λογ/σμοὺς Α. Α. τῆς ἑποπτείας Α. Α. κατ' ἰσομοιρίαν ἐντελλόμεναι εἰς ὅρους τῶν λογ/σμῶν τούτων δι' ἀποφάσεως τοῦ νομάρχου.

8. Ὡς πρὸς τὸν κατὰ τὴν § 1 α' γεωργοκτηματίαν καὶ τὸν ἀναπληρωτὴν αὐτοῦ ἐφαρμόζοντα ἀναλόγως τὰ ἐν ἄρθρῳ 5 § 1 ἐδ. α' στοιχ. ΣΤ' ὀριζόμενα. Οὗτοι ὀρίζονται ἐνώπιον τοῦ Προέδρου τοῦ Ε.Σ.Α. εἴ' ἀπλοῦ.

9. Τὰ παρὰ τῷ ἐποπτικῷ καὶ ἀγρονομικῷ συμβουλίῳ ἰδιωτικὰ μέλη ἀμελοῦντα τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων τῶν διωκόντων πειθαρχικῶς ὑπὸ τοῦ νομάρχου καὶ τιμωροῦνται διὰ προστίμου μέχρι δραχ. 300, δυνάμενου καὶ νὰ ἀπολύῃ τοῦτους, ἐὰν ἐτιμωρήθησαν διὰ προστίμου εἰς ἐντὸς ἔτους ἢ, καὶ μὴ προηγηθείσης ἄλλης τιμωρίας, δι' ἐνέργειάν των ἐπιβλαβὴ ἢ ἀντικειμένη πρὸς τὴν ἀγροτικὴν ἀσφάλειαν.

10. Ὁ ἐπόπτης τηρεῖ ἐν τῷ γραφεῖῳ του τὸ ἀρχεῖον καὶ βιβλίον τοῦ Ε.Σ.Α. καὶ τοῦ προέδρου αὐτοῦ ὡς καὶ τοῦ ἐκπροσωποῦντος τοῦτο, προσυπογράφει δὲ ἐν σχεδίῳ πάντα τὰ ἔγγραφα, ἀποφάσεις ἢ πράξεις τοῦ προέδρου τοῦ συμβουλίου τούτου καὶ τοῦ ἐκπροσωποῦντος αὐτό, καθιστάμενος οὕτω συνυπεύθυνος διὰ παράδοσιν νόμου.

Ἄρθρον 7.

Ἐλεγχος ἀποφάσεων συμβουλίων.

1. Ἡ Ἀγροτικὴ Ἀσφάλεια ἐν τῷ Νομῷ τελεῖ ὑπὸ τὴν ἐπαρτίαν καὶ τὸν ἑλεγχον τοῦ Νομάρχου.

2. α') Ὁ νομάρχης, κρίνων τὰς πράξεις ἢ ἀποφάσεις τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 4 § Α 2α', 5 καὶ 6 τοῦ παρόντος συμβουλίων καὶ τῶν προέδρων αὐτῶν, δύναται νὰ ἀκυρώσῃ ἢ μεταρρυθμίσῃ ταύτας αἰτήσας παντὸς ἔχοντος ἐννομον συμφέρον ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως, δικαιούμενος καὶ οἷκοθεν νὰ ἀποφασίσῃ ἐπὶ θεμάτων τῆς ἀρμοδιότητος αὐτῶν.

β') Ἡ αἴτησις ὑποβάλλεται ἐντὸς δεκαημέρου ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἀπὸ τῆς κατὰ τὰς οἰκείας διατάξεις δηλοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως.

γ') Ὁ νομάρχης κρίνων ἐπὶ αἰτήσεως, ὁρώσης τὸ σκόπιμον τῆς ἀποφάσεως, ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως ἐπιλαμβάνομενος τοῦ τοιούτου ἐλέγχου ὑποχρεοῦται νὰ ἀποφασίσῃ ἐντὸς δεκαημέρου ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἀφ' ἧς ἤθελε περιέλαβῃ αὐτὴν ἢ αἴτησις ἢ ἀπόφασις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Ἀγρονομικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 8.

Τρόπος ἐκδόσεως.

1. Τὸ κοινοτικὸν συμβούλιον δύναται νὰ ἐκδίδῃ ἀγρονομικὰς διατάξεις κατὰ τὰ ἄρθρα 9 καὶ 10.

Αἱ ὑπὸ τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου ἐκδιδόμεναι διατάξεις τοῦ ἄρθρου 9 ὡς καὶ αἱ καταργοῦσαι ἢ τροποποιοῦσαι αὐτὰς δέονται τῆς ἐγκρίσεως τοῦ ἀγρονομικοῦ συμβουλίου, δυνάμενου καὶ νὰ τροποποιῇ ταύτας. Αἱ περὶ ὧν ὁ λόγος ἀγρονομικαὶ διατάξεις δηλοποιούνται κατὰ τὸ ἄρθρον 4 § Α3, τὸ δὲ ἀξιοποιῶν ἐπὶ παραβάσει αὐτῶν ἄρχεται μεθ' ἡμέρας δέκα ἀπὸ τῆς δηλοποιήσεως.

2. Ἀγρονομικὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 9 δύναται νὰ ἐκδίδῃ καὶ τὸ ἀγρονομικὸν συμβούλιον κατὰ τύπον ὁμοιόμορφον δι' ἀπάτας ἢ πινδῆς τῶν ἀγροτικῶν περιοχῶν τοῦ ἀγρονομικοῦ.

Αἱ κατὰ τὴν παράγραφον ταύτην ἀποφάσεις τοῦ ἀγρονομικοῦ συμβουλίου δέονται τῆς ἐγκρίσεως τοῦ νομάρχου καὶ εἶναι ἐπικρατέστεραι τῶν ἀποφάσεων τῶν κοινοτικῶν συμβουλίων.

Ἀντικείμενον ἀγρονομικῶν διατάξεων.

Ἄρθρον 9.

Διὰ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 8 ἐκδιδόμενων ἀγρονομικῶν διατάξεων δύναται νὰ ὀρίζονται :

1. Διατάξεις κανονιστικαὶ κατοχῆς καὶ βοσκήσεως ζώων, ἰδίᾳ δὲ :

α') Τὸ εἶδος καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν οἰκοσίων ζώων, τὰ ὅποια δύναται νὰ διατηρῇ ἐν τῇ περιοχῇ ἐκάστη οἰκογένεια.

β') 'Η βοσκήσιμος έκτασις, ἣν ὀφείλει νὰ διαθέτῃ ἐν τῇ περιοχῇ, κατ' εἶδος καὶ κεφαλὴν ζώου, ἕκαστος διατηρῶν ἐν αὐτῇ ποιμνιον ἢ ἀγέλην, καὶ ὅτι ἀπαγορεύεται ἡ διατήρησις τοιούτων εἰς τοὺς μὴ διαθέτοντας τὴν ἀνάλογον βοσκήσιμον έκτασιν.

Δὲν δύναται νὰ ἀπαγορευθῇ ἡ εἰσαγωγὴ ζώων πρὸς σφαγὴν, ὡς πρὸς τὸ δύναται μόνον νὰ ὀρίζεται ὁ τρόπος, ὁ τρόπος καὶ ἡ διάρκεια τῆς διατηρήσεως αὐτῶν.

γ') "Οτι ἀπαιτεῖται δῆλωσις τῶν κατόχων ζώων περὶ τοῦ ἀριθμοῦ καὶ εἶδους τῶν ὑφ' ἑκάστου διατηρουμένων ἐν τῇ ἀγροτικῇ περιοχῇ καὶ περὶ τοῦ τόπου, εἰς ὃν ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ βόσκωσι ταῦτα.

δ') Τόποι ἐγκαταστάσεως μονίμων κτηνοστασίων (μανδριῶν) ἢ προσωρινοῦ καταυλισμοῦ ἢ ποτισμοῦ ζώων διατεωμένων ἐν τῇ ἀγροτικῇ περιοχῇ ἢ διερχομένων διὰ ταύτης.

Δύναται ἐπίσης νὰ καθορίζωνται τὰ ἀκολουθητέα κατὰ τὰς ἑκάστης μετακινήσεως τῆς νομαδικῆς κτηνοτροφίας ἡ τῶν πρὸς σφαγὴν προοριζομένων ζώων θρομβολόγια, πρὸς δὲ καὶ ὁ ἐν τῇ περιοχῇ τόπος σταθμεύσεως πρὸς ἀνάπαυσιν ἢ διανυκτέρευσιν, τῶν ἐξουσιαστῶν τῶν μετακινουμένων ζώων διακειμένων κατὰ τὰς ἑκάσταχού κατ' ἀνάγκην διανυκτερεύσεις εἰς βόσκησιν ἐν κοινοτικαῖς βοσκαῖς ἐπὶ δεκάωρον τὸ πολὺ.

ε') "Οτι ἀπαιτεῖται ἄδεια τοῦ ἀγρονόμου ἐφ' ἀπλοῦ διὰ τὴν κατὰ συνήθειαν ἢ ἐπάγγελμα ὀδηγίαν ζώων ἢ πτηνῶν πρὸς βόσκησιν.

στ') "Οτι ἀπαγορεύεται ἡ νυκτοβόσκῃ κατὰ πάσας ἡ ὀρισμένες κτηματικὰς θέσεις καὶ ἐποχὰς τοῦ ἔτους.

ζ') "Οτι τὰ ποιμνία καὶ αἱ ἀγέλαι δέον νὰ ἐφοδιάζωνται διὰ κωδῶνων κατ' ὀρισμένον ποσοστὸν ζώων.

η') "Οτι τὰ οἰκόσιτα ζῶα τῆς περιοχῆς θὰ παραδίδωνται εἰς κοινὸς ποιμένας διὰ τὴν ὁμαδικὴν βόσκησιν αὐτῶν συμφώνως πρὸς τὰς τυχόν τοπικὰς συνηθείας.

θ') "Οτι δέον νὰ λαμβάνωνται εἰδικὰ προφυλακτικὰ μέτρα διὰ τὴν ὀδηγίαν ζώων μέσῳ τῶν πυκνῶς καλλιεργουμένων, ἢ δι' ὧν διέλευσις συνεπάγεται πιθανώτατον κίνδυνον ἀγροζημίας.

ι') "Οτι ἀπαγορεύεται ἡ ἐγκατάστασις κτηνοστασίων (μανδριῶν) ὡς καὶ ἡ εἰσαγωγὴ, παραμονὴ καὶ βόσκησις ποιμνίων, ἔτι δὲ ἡ κυκλοφορία ἡ βόσκησις οἰκοσίων ζώων ἐντὸς πόλεων, κομπούλεων καὶ χωρίων.

ια') "Οτι ἀπαγορεύεται ἡ διατήρησις ἐν τῇ περιοχῇ αἰγῶν, ἐξαιρουμένων τῶν οἰκοσίων, ὧν ὅμως ὁ ἀριθμὸς, ὁ τρόπος διατηρήσεως καὶ διατροφῆς καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια ὀρίζονται διὰ τῆς ἀγρονομικῆς διατάξεως.

2. Γεωργικαὶ ζῶναι.

α') Διὰ τῶν ἀγρονομικῶν διατάξεων δύναται νὰ καθορίζωνται ἀπηγορευμένοι ζῶναι, ἐξ ἐκτάσεων κατὰ τὸ μᾶλλον πεφυτευμένων ἢ καλλιεργημένων ἢ προοριζομένων πρὸς δένδρεφύτευσιν ἐντὸς ἔτους, ἀνηκουσῶν εἰς πλείονας ἐξουσιαστας, ἀπαγορευμένης εἰς αὐτὰς τῆς βοσκήσεως ἢ εἰσαγωγῆς καὶ παραμονῆς ζώων ἢ εἶδους μόνον ἐξ αὐτῶν κατὰ πάσας ἡ τινὰς μόνον ἐποχὰς τοῦ ἔτους.

β') Ἐφ' ὅσον ὅμως ἐντὸς ἀπηγορευμένης ζώνης ὑπάρχουσιν ἐκτάσεις ἀνήκουσαι εἰς τὸν αὐτὸν ἐξουσιαστὴν ἢ εἰς πλείονας συμφωνοῦντας ὅπως βόσκωσι ζῶα ἐν αὐταῖς, δύναται νὰ ἐπιτραπῇ τοῦτο δι' ἀποφάσεως τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου, ἐὰν τὸ μέγεθος τῆς ἐκτάσεως ταύτης ἐπιτρέπη κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ τὴν ἐν αὐτῇ βόσκησιν ἄνευ κινδύνου ζημιῶν διὰ τὰ λοιπὰ ἐν τῇ ζώνῃ κτήματα.

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει οἱ αἰτησάμενοι ἐξουσιασται εἶναι ἀλληλεγγύως υπεύθυνοι μεταξὺ τῶν καὶ μετὰ τοῦ αὐτοῦργου πρὸς ἀποζημίωσιν διὰ ζημίας προξενηθείσας εἰς τὰ ἐν τῇ ζώνῃ κτήματα ἐκ ζώων εἰσαχθέντων πρὸς βόσκησιν εἰς τὰ ἐξαιρηθέντα τῆς ἀπαγορεύσεως κτήματά των.

γ') Διὰ τῶν ἀποφάσεων τῆς παραγράφου ταύτης δὲν δύναται νὰ ἀπαγορευθῇ παντελῶς ἡ βοσκὴ ζώων εἰς ὁλόκληρον τὴν ἀγροτικὴν περιοχὴν, οὔτε ἡ βόσκησις τῶν οἰκοσίων ζώων πλὴν αἰγῶν καὶ χοίρων, ἐπὶ τῶν ἰδίων κτημάτων, κειμένων ἐν τῇ ἀπηγορευμένῃ ζώνῃ, ἐφ' ὅσον ὀδηγοῦνται δεδεμένα καὶ ἐπιτηροῦνται.

δ') Αἱ ἀποφάσεις, αἱ ἐκδιδόμεναι βάσει τῆς παρούσης παραγράφου, δὲν θίγονται ὑπὸ τῶν κειμένων διατάξεων περὶ ἐνοικιοστασίου βοσκῶν.

3. Κτηνοτροφικαὶ ζῶναι.

α') Δι' ἀγρονομικῶν διατάξεων δύναται νὰ καθορίζωνται κτηνοτροφικαὶ ζῶναι ἐξ ἐκτάσεων, κατὰ τὸ μέγιστον αὐτῶν μέρος μὴ καλλιεργησίμων ἢ χρησιμοποιουμένων κατὰ κύριον λόγον ὡς βοσκοτόπων, ἀπαγορευομένης εἰς αὐτὰς τῆς γεωργικῆς καλλιεργείας κτημάτων μὴ περιμανδρωμένων. Αἱ ἀγρονομικαὶ αὗται διατάξεις ὡς καὶ αἱ καταργουσαι ἡ τροποιοῦσαι αὐτὰς ὑπόκεινται εἰς τὴν ἐγκρίσιν τοῦ Ε.Σ.Α. μετὰ γνώμην τῆς γεωργικῆς ὑπηρεσίας.

Οἱ ἐξουσιασταὶ κτημάτων μὴ περιμανδρωμένων, κειμένων ἐντὸς τῶν ζωνῶν τούτων, ὑποχρεοῦνται εἰς κτηνοτροφικὴν μόνον ἐκμετάλλευσιν διὰ βοσκῆς ἰδίων ζώων ἢ διὰ μισθώσεως πρὸς βόσκησιν.

Ἐν ἀρνήσει τοῦ ἐξουσιαστοῦ τὴν μίσθωσιν, τὴν διάρκειαν αὐτῆς ὡς καὶ τὸ ποσὸν τοῦ μισθώματος ἀποφασίζει, αἰτῆσαι τοῦ ἐνδιαφερομένου, ὁ εἰρηνοδίκης κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ Ν. Δ. 9 Νοεμβρίου 1925 «περὶ ἐκδικάσεως τῶν μικροδιαφορῶν». Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ εἰρηνοδίκου ἐπιτρέπονται τὰ τακτικὰ ἔνδικο μέσα τῆς ἀνακοπῆς κατὰ τὰ ἄρθρα 54 καὶ 56 παρ 1 τοῦ ἀνωτέρω Ν. Δ. καὶ τῆς ἐφέσεως, ἀσκουμένης κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἁρθρῶν 56 §§ 1 καὶ 2 καὶ 57 αὐτοῦ καὶ τὰς σχετικὰς διατάξεις τῆς πολιτικῆς δικονομίας. Ἀρμόδιος πρὸς ἐκδίκασιν τῆς ἐφέσεως εἶναι ὁ πρόεδρος τοῦ πρωτοδικείου, εἰς οὗ τὴν περιφέρειαν ὑπάγεται ὁ ἐκδὸς τὴν ἀπόφασιν εἰρηνοδίκης.

β') Δι' ἀγρονομικῶν διατάξεων δύναται, συμφώνως πρὸς ἐπικρατοῦν τυχόν ἔθιμον ἢ συνήθειαν, νὰ καθορίζωνται κτηνοτροφικαὶ ζῶναι χάριν τῆς βοσκῆς τῶν οἰκοσίων ζώων (βοϊδολεϊβάδα), περιλαμβανούσαι βοσκοτόπους ἢ καὶ καλλιεργησίμους ἐν ἀγροναπαύσει, ἀλλὰ μὴ πεφυτευμένας, ἐκτάσεις, καὶ νὰ ἀπαγορευθῇ ἡ εἰς αὐτάς, ἔστω καὶ ἐπὶ ἰδίου κτήματος, εἰσαγωγὴ, παραμονὴ ἢ βόσκησις παντός ἢ καὶ ὀρισμένου εἶδους ζώων κατὰ πάσας ἡ ὀρισμένας ἐποχὰς τοῦ ἔτους.

4. Διατάξεις κανονιστικαὶ καλλιεργειῶν, ἰδίᾳ δέ :

α') Ὁ κατὰ κτηματικὰς θέσεις ἢ καὶ ἄλλως χρόνος ἐνάρξεως καὶ λήξεως τοῦ τρυγητοῦ, τοῦ θερισμοῦ ἢ τῆς συλλογῆς τοῦ ἐλαιοκάρπου, βόμβακος, καπνοῦ ἢ ἄλλων προϊόντων ἢ τῆς ἐκκρίσεως τῶν καπνορριζῶν.

β') "Οτι ἀπαγορεύεται ἡ συλλογὴ τῶν μετὰ τὴν συγκομιδὴν ὑπολειφθέντων προϊόντων, τὴν μὲν ἡμέραν ἄνευ τῆς προηγούμενης συγκαταθέσεως τοῦ δικαιοῦχου, τὴν δὲ νύκτα ἔστω καὶ μετὰ τὴν συγκατάθεσιν αὐτοῦ.

γ') Ἡ κατὰ κτηματικὰς θέσεις καλλιεργεῖα, κατὰ τὰς τοπικὰς συνηθείας, εἰς τρόπον, ὥστε αἱ ἐν ἀγροναπαύσει ἀπερίφρακτοι συκαεῖς ἐκτάσεις νὰ εἶναι συγκεντρωμέναι καὶ νὰ διατίθενται διὰ τὴν κτηνοτροφίαν.

δ') "Οτι αἱ διὰ δημητριακῶν καλλιεργουμέναι ἐκτάσεις, ἀποκομιζομένων τῶν προϊόντων ὑποχρεωτικῶς καὶ ἐντὸς ὀρισμένης ἀπὸ τοῦ θερισμοῦ προθεσμίας, διατίθενται διὰ τὴν βοσκὴν τῶν ζώων τῆς περιοχῆς, συμφώνως πρὸς τὸ ἐπικρατοῦν τυχόν ἐν τῇ περιοχῇ ἔθιμον ἢ συνήθειαν.

5. Διατάξεις ὑγιεινῆς καὶ προστασίας τῶν ἀγροτικῶν κτημάτων, ἰδίᾳ δέ :

α') "Οτι ἀπαγορεύεται νὰ ρίπωνται εἰς δρόμους, χάνδακας ἢ ξένον ἢ κοινὸν χρηστὸν κτήμα χῶμα, κόπρος, λίθοι, ξύλα,

πυρρίσματα ή άλλα αντικείμενα και να αφήκωνται προσέξοντα προς όδον ή κοινής χρήσεως άτραπών κλάδοι δένδρων ή λίθοι ή χώματα, παρόντα εκ του τοίχου, ή άλλα αντικείμενα εμποδίζοντα την διάβασιν.

β') "Οτι οι μελισσοτρόφοι υποχρεούνται να τοποθετώσι τὰς κυβέλας των μικρών των όδων, οι δὲ κάτοχοι κινών, εν οίς και οι ποιμενικοί, όπως έχωσιν αυτούς δεδεμένους.

γ') Τὰ ληπτέα μέτρα προς τήρησιν τῆς καθαριότητος τῶν εν τῇ άγροτική εκτάσει υδάτων, τῶν χρησιμοποιουμένων προς πισπιάν ζώων ή προς πόσιν ανθρώπων.

δ') "Οτι οι εξουσιασται, καλλιεργηται ή μισθωται κτημάτων υποχρεούνται να ανοίγωσι και καθαρίζωσι τούς χάνδακας (γράνας) τῶν περὶ τὰ κτήματα των όδων προς αποχέτευσιν των όμβρίων υδάτων.

ε') "Οτι απαγορεύεται εις πάντα να μεταβάλλη την κακαγονισμένην ροήν τῶν όμβρίων υδάτων κατὰ τρόπον προκαλόντα την πλημυρίαν τῶν κτημάτων τῶν γειτόνων και ότι υποχρεούνται οι κτηματίαι, εις όν την ιδιοκτησίαν υπάρχουν λιμνάζοντα υδάτα, όπως καθαρίζωσι ταύτα.

στ') "Οτι απαγορεύεται τὸ ἀνάγκη πυρός εις ξένα ή ἴδια κτήματα εις απόστασιν μικροτέρην τῶν 50 μέτρων από ξένης οίκιας, θημωνιῆς ή κτήματα, πλην αν τὸ μέρος προσυλάσσηται επαρκῶς από κίνδυνον μεταδόσεως πυρός.

ζ') "Οτι απαγορεύεται ή άνευ προηγουμένης έγγραφου συγκατάθεσεως τοῦ έχοντος δικαίωμα εισαγωγῆ ζώων ή ή διάβασις ή είσοδος ανθρώπων εις όρισμένας κατηγορίας ξένων άγροτικῶν κτημάτων, περιπεφραγμένων όπωσδήποτε ή εις α ή εξουσιαστής ή καλλιεργητής αὐτῶν ἀπηγόρευσε τοῦτο διὰ σημείου τινός.

η') "Οτι υποχρεούνται εις την επισκευήν τῆς φθοράς τῶν άγροτικῶν όδων οι χρησιμοποιούντες αὐτάς κτηματίαι.

θ') Προκειμένου περὶ έργου τοῦ προηγουμένου εδαφίου, αξίας οὐχὶ μεζόνος τῶν 5000 δραχμῶν δι' εκάστην περιοχὴν, εν άρνήσει τῶν υποχρέων προς επισκευήν, δύναται ἐγκρίσει τοῦ άγρονομικοῦ συμβουλίου να ἐκτελῇ τοῦτο τὸ κοινοτικὸν συμβούλιον, κατὰ τὰς διατάξεις περὶ ἐκτελέσεως κοινοτικῶν έργων, διὰ χρημάτων τοῦ λογαριασμοῦ Α. Α., εάν δὲ ή κοινότης μεταχῇ οικονομικῆς ενώσεως διὰ χρημάτων τοῦ Π.Τ.Α., όπότε ἀπαιτεῖται ἐγκρίσις τοῦ διοικούντος τὸ ταμειον τοῦτο συμβουλίου.

Τὰ ως ἄνω διαπνηθέντα ποσά εισπράττονται παρὰ τῶν υποχρέων κτηματιῶν δυνάμει πίνακος συντασσόμενου υπό τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου, όστις, κηρυσσόμενος ἐκτελεστικός υπό τοῦ προέδρου τοῦ άγρονομικοῦ συμβουλίου, εισπράττεται υπὲρ τοῦ καταβαλόντος ταμείου ή λογαριασμοῦ ως και τὰ λοιπὰ εἶσοδα αὐτῶν.

6. Δύναται ἐπίσης να ἐκδοθῇ και πάσα ἄλλη διάταξις σκαπούσα την πρόληψιν ή καταστολήν ἀδικημάτων κατ' άγροτικῶν κτημάτων.

"Άρθρον 10.

Κανονισμοὶ ἀρδεύσεως.

"Οπου δὲν ισχύουσιν ειδικοί περὶ ἀρδεύσεως νόμοι, ρυθμίζοντες ἄλλως πα εν τῷ παρόντι άρθρῳ, δύναται τὸ κοινοτικὸν συμβούλιον :

1. α') Νὰ ἐκδίδῃ άγρονομικὰς διατάξεις περὶ κανονισμοῦ διανομῆς ἀρδευτικῶν υδάτων, δι' όν, τηρουμένων τῶν κατηγμένων τυχόν δικαιοματιῶν, όρίζεται ή σειρά, ό χρόνος και ό τρόπος τῆς ἀρδεύσεως άγροτικῶν κτημάτων, ό χρόνος τῆς ἐνάρξεως και λήξεως τῆς ἀρδευτικῆς περιόδου και πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ την ἀρδευσιν.

Διὰ τῶν κατὰ τὸ παρὸν εἰσάφειον άγρονομικῶν διατάξεων

δύναται να όρίζηται, ότι δὲν παρέχεται τὸ ὕδωρ ἐφ' όσον δὲν καταβάλλεται ή ἀντιμισθία τοῦ ὕδρονόμου ή ἄλλα τυχόν όφειλόμενα ἀρδευτικὰ τέλη, ή ότι θεωρεῖται ποιησάμενος χρήσιν τοῦ ὕδατος, όστις, ἐπιστάσης τῆς σειράς του, δὲν ἔλαβεν εν τούτοις χρήσιν αὐτοῦ δι' οἰονδήποτε λόγον, καιίπερ εἰδοποιηθεῖς προς τοῦτο υπό τοῦ ὕδρονόμου.

β') Κατὰ τῶν εν τῷ προηγουμένῳ εδαφίῳ άγρονομικῶν διατάξεων ἐπιτρέπεται εις πάντα έχοντα έννομον συμφέρον προσφυγῇ ἐνώπιον τοῦ, κατὰ την πολιτικὴν δικονομίαν, αρμοδίου προς ἐκδίκασιν διαφορῶν αναγομένων εις την χρήσιν τοῦ ρέοντος ὕδατος εἰρηνοδίκου, δικάζοντος κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν. ΓΨΖ' τοῦ 1911 «περὶ προσωρινῶν μέτρων».

γ') Η προσφυγή, μή έχουσα ἀνασταλτικὴν δύναμιν, υποβάλλεται εις τὸν εἰρηνοδίκην όπωσδήποτε.

δ') Τὰ δικαστικὰ έξοδα (όδοιπορικά, ἀμοιβή δικηγόρου κλπ.), ότινα εν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δύναται να υπερβῶσι τὰς 400 δραχμὰς, προκαταβάλλονται υπό τοῦ προσφεύγοντος, καταψηφίζονται δὲ εν περιπτώσει μὲν ἀποδοχῆς τῆς προσφυγῆς εις βάρος τοῦ κοινοτικοῦ ταμείου, εν ἀνεπαρκείᾳ δὲ τούτου, διαπιστωμένην υπό τοῦ νομάρχου, εις βάρος τοῦ οικείου λογαριασμοῦ Α. Α. ή Π. Τ. Α., εν περιπτώσει δ' ἀπορρίψεως τῆς προσφυγῆς εις βάρος τοῦ προσφεύγοντος.

ε') Διὰ τῆς αποφάσεως τοῦ εἰρηνοδίκου, καθ' ής χωρεῖ μόνον τὸ ένδικον μέσον τῆς ἐφέσεως κατὰ τὸ άρθρον 8 τοῦ Ν. ΓΨΖ', ως ἐτροποποιήθη, δύναται να τροποποιηθῇ ή καταργηθῇ ἐξ ολοκλήρου ή προσβληθεῖς κανονισμός ή να ἐκδίδηται νέος τοιοῦτος.

2. α') Νὰ ἐκδίδῃ άγρονομικὰς διατάξεις, δι' όν ἐπιβάλλεται ή κατὰ τὸ ἐπόμενον εἰσάφειον ἐκτέλεσις ή καλὴ συντήρησις ἀρδευτικῶν έργων, οἷον πλάκων, μικροεξκαμαῶν κλπ., διὰ την εἰσικονόμησιν, ἀκόλουτον ροήν και καλὴν διανομήν τῶν υδάτων.

β') Τὰ έργα ταῦτα ἐκτελοῦνται εἴτε υπό τῶν ὕδρονόμων ή υπό τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου κατὰ την τυχόν κρατούσαν συνήθειαν, εἴτε διὰ προσωπικῆς ἐργασίας τῶν εξουσιαστῶν τῶν ἀρδευτικῶν κτημάτων, εφαρμοζόμενων κατ' ἀναλογίαν τῶν σχετικῶν διατάξεων τῆς περὶ δήμων και κοινοτήτων νομοθεσίας, εἴτε, εν ἀπολύτῳ ἀνάγκῃ και κατεπειγούσῃ περιπτώσει, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 5 εἰσάφειον 9' τοῦ άρθρου 9, ἐφ' όσον πρόκειται περὶ έργων αξίας οὐχὶ μεζόνος τῶν πέντε χιλιάδων δραχμῶν εν συνόλῳ δι' εκάστην άγροτικὴν περιοχὴν.

3. Εάν διὰ τῶν αὐτῶν υδάτων ἀρδεύονται πλείονες άγροτικαὶ περιοχαί, τὰς κατὰ τὰς §§ 1 ή 2 ἀρμοδιότητος δύνανται, εν άσυμφωνίᾳ τῶν οικείων κοινοτικῶν συμβουλίων, να ἀκητήσῃ μετὰ γνωμοδότησιν αὐτῶν τὸ άγρονομικὸν συμβούλιον, αν πᾶσαι αἱ περιοχαὶ υπάγουνται εις τὸ αὐτὸ άγρονομειον, ἄλλως δὲ τὸ έποπτικὸν συμβούλιον Α. Α.

4. Διὰ Β. Διατάγματα, ἐφ' ἃπαξ ἐκδοθησομένου, δύναται να όρισθῶσι τὰ τῆς ἐκδόσεως (ἀρμόδια δικαστήρια, δικηλασία, ένδικα μέσα κλπ.) όριστικῶν και όμετακλητήτων ἀρδευτικῶν κανονισμῶν. Έν τῷ τοιοῦτῳ κανονισμῷ καθορίζεται και ό τρόπος τῆς διανομῆς τοῦ ὕδατος διὰ την περίπτωσιν ἀνεπαρκείας αὐτοῦ ή συγκρούσεως μεταξὺ όμοιῶν ή ἐτεροείδων χρήσεων τοῦ ὕδατος.

Διὰ τοῦ αὐτοῦ Β. Διατάγματος όρίζεται και ό τρόπος πληρωμῆς εις τὰ μέλη τοῦ δικαστηρίου τῶν κατὰ νόμον όδοιπορικῶν έξόδων και ήμερησίως ἀποζημιώσεως των διὰ τὰς ἐκτὸς ἔδρας μεταβάσεις των, ως και προσθέτου ἀποζημιώσεως κατ' ἐκδιδόμενον κανονισμὸν μέχρι δραχμ. 10 δι' εκαστον εκ τῶν οὗς ἀφορᾷ ό κανονισμός εξουσιαστῶν, ως και ό τρόπος πληρωμῆς τῶν έξόδων ἐκποσέσεως τῶν ἀπαιτηθησομένων εντύπων, ἀντιγραφῆς τῶν κανονισμῶν κλπ. Τὰ έξοδα ταῦτα βαρύνονται τούς ἐνδιαφερομένους εξουσιαστας ή κοινότητας, παρ'

δὲν καὶ εἰσπράττονται ὑπὲρ τοῦ προκαταβέλλοντος Π.Τ.Α. ἢ Α.) τοῦ Α. Α. ἢ Γ. Τ. Α. δυνάμει πίνακος κηρυττομένου ἐκτελεστοῦ παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ οἰκείου Ε. Σ. Α. ἐφαρμοζομένων τῶν σχετικῶν διατάξεων περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων.

Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τῶν δυνάμει τοῦ Β. Α. τῆς παρ. ταύτης ἐκδιδόμενων κανονισμῶν παύει ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τῶν παρ. 1 καὶ 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἄρθρον 11.

Ἐγγυήσεις διὰ νομαδικὰ ποιμένα, θανάτωσις καὶ σύλληψις ζώων.

1. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ε. Σ. Α. δύναται νὰ ὁρίζεται, ὅτι διὰ τὴν εἰσπράτην ποιμανίου ἢ ἀγέλης ζώων πρὸς βόσκησιν ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς ἐποπτείας ἢ ἐν τῇ περιφερείᾳ ἀγρονομείου ἢ ἀγρονομείων αὐτῆς, ἐν ἣ ταῦτα δὲν δικιτῶνται μονιμῶς, ἀπαιτεῖται ἡ καταβολὴ ἐγγυήσεως μέχρι δραχ. 5 δι' ἑκάστον τῶν ζώων καὶ κατ' εἶδος αὐτῶν, οὐχὶ δὲ πλέον τῶν δραχμῶν 3.000 ἐν συνόλῳ διὰ τὸν αὐτὸν ἐξουσιαστήν ἢ ἀρχιποιμένα, ἐπὶ βίαᾳ ἀπομακρύνεται τῶν ζώων.

2. Ἐπιτρέπεται εἰς τὰ ὅργανα Α. Α. καὶ Ἀστυνομίας νὰ θανατώνωσι πτηνὰ μέχρι τριῶν, κύνας ἀπεριόριστου ἀριθμοῦ, χοίρους καὶ αἰγας μόνον ἓνα, ἐὰν ταῦτα κατελήφθησαν ἐντὸς ἐπαρμένον ἢ περυστευμένον ἀγροτικῶν κτημάτων, εἰς τὰ ἡδύνατο νὰ προξενήσωσι ζημίαν. Δι' ἀποφάσεως τοῦ κοινοτικοῦ ἢ ἀγρονομικοῦ συμβουλίου δύναται νὰ ἀπαγορευθῇ ἡ θανάτωσις χοίρων ἢ αἰγῶν.

3. Διὰ Β. Διατάγματα κανονίζονται λεπτομερέστερον τὰ περὶ τῶν αἱ § § 1 καὶ 2, προσέτι θε:

α') Τὰ περὶ συλλήψεως ζώων ἢ πτηνῶν παρὰ νόμους βωσκόντων ἢ περιπλανωμένων ἄνευ ὁδηγοῦ καὶ τὰ περὶ ἐκπλειστηριασμοῦ αὐτῶν.

β') Τὰ περὶ συλλήπτων συλλαμβανόμενων ζώων μέχρι δραχμ. 5 δι' ἑκάστον μικρὸν καὶ μέχρι δραχ. 10 δι' ἑκάστον μεγάλον ζῶον δι' ἑκάστην περίπτωσιν καὶ τὰ περὶ τρόπου εἰσπράξεως αὐτῶν.

γ') Τὰ περὶ ἐξόδων φυλάξεως καὶ διατροφῆς συλλαμβανόμενων ζώων μέχρι δραχμῶν 10 δι' ἑκάστον μικρὸν καὶ μέχρι δραχμῶν 25 δι' ἑκάστον μεγάλον ζῶον καὶ δι' ἑκάστην ἡμέραν ὡς καὶ τὰ περὶ τρόπου εἰσπράξεως αὐτῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Ὅργανα Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας.

Ἄρθρον 12.

1. Ἡ φύλαξις καὶ ἡ ἄρδευσις τῶν ἀγροτικῶν κτημάτων ἐκάστης ἀγροτικῆς περιοχῆς ἀνατίθεται εἰς τὰ ὅργανα Α. Α., εἰναι δὲ ταῦτα:

α') Οἱ ἀγροφύλακες.

β') Οἱ ὑδρονομοὶ ἀρδευτικῶν ὑδάτων.

γ') Οἱ ἀρχιφύλακες Α. Α.

2. Τὰ ὅργανα Α. Α. εἰναι δημόσιοι ὑπηρεταὶ διεσπόμενοι ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ κώδικος τούτου καὶ μὴ δικαιοῦμενοι συντάξεως, μετοχῆς Μ. Τ. Π. Υ', βοηθήματος Τ. Π. Α. Υ' καὶ νοσηλείων κατὰ τὰς περὶ δημοσίων ὑπαλλήλων διατάξεις.

Εἰς τὰς περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς προσωπικῆς κρατήσεως διατάξεις τοῦ ἄρθρου 63 τοῦ νόμου περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων ὑπάγονται καὶ οἱ ὑπάλληλοι ὡς καὶ τὰ ὅργανα Α. Α. πλὴν τῶν ιδιωτικῶν τοιούτων.

3. Τὸ σύνολον τῶν τακτικῶν ἀγροφυλάκων καὶ ἀρχιφυλά-

κων ὁλοκληρῶς τοῦ κράτους δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίῃ τοὺς 10.000, κατανεμομένους εἰς τὰς ἑποπτείας Α. Α. δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν.

Διὰ Β. Α. καθορίζονται αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐφαρμογῆς τῆς διατάξεως ταύτης ὡς καὶ ὁ χρόνος ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος αὐτῆς.

Ἡ ἐγκρισὶς προσλήψεως ὁρῶντων ἀγροτικῆς ἀσφαλείας νῆκαι μόνον εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν καὶ τὰς κατὰ τὸν κώδικα τούτον ἀρχάς, καταργουμένης πάσης ἄλλης ἀνθέτου διατάξεως.

α'. Ἀγροφύλακες.

Ἄρθρον 13.

Διόρισσις καὶ σύστασις θέσεων ἀγροφυλάκων.

1. Οἱ ἀγροφύλακες εἰναι:

α') Τακτικοί, διοριζόμενοι ἐπὶ 9ηρείᾳ, διαρκούσῃ μίαν συνήτην τριετίαν.

β') Προσωρινοί, διοριζόμενοι δι' ἑξὺς τὸ πολὺ μῆνας, συνήτους ἢ μή.

2. α') Ὁ ἀπαιτούμενος δι' ἑκάστην ἀγροτικὴν περιοχὴν ἀριθμὸς τακτικῶν ἢ προσωρινῶν ἀγροφυλάκων ὡς καὶ ἡ χρηρική διάρκεια τῆς ὑπηρεσίας ἐκάστου προσωρινοῦ ἀγροφύλακος, ὁρίζεται ἐν ὅψει τῶν ἀναγκῶν ἐκάστης περιοχῆς καὶ τῆς ἐπαρκείας τοῦ λ.) τοῦ Α. Α. ἢ Π. Τ. Α. ὑπὸ τοῦ Ε. Σ. Α. μετὰ γνώμοδότησιν τῶν κοινοτικῶν καὶ ἀγρονομικῶν συμβουλίων.

β') Ἐκάστος ἀγροφύλαξ τοποθετεῖται εἰς τινὰ τῶν κτηματικῶν θέσεων τῆς ἀγροτικῆς περιοχῆς, εἰς ἃς ὑποδιαιρεῖται αὕτη ἀποφάσει τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου, κατὰ δὲ τὴν περὶ πτωσιν τοῦ ἐδαφίου α' τῆς ἐπομένης παραγράφου ἀποφάσει τοῦ ἀγρονόμου.

3. α') Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ε. Σ. Α., ἐκδιδόμενης μετὰ γνώμην τῶν οἰκειῶν κοινοτικῶν συμβουλίων, δύναται νὰ ὁρισθῇ ὅτι πλείονες ὅμοροι κοινότητες, ὑπαγόμεναι εἰς τὸ αὐτὸ Ἀγρονομεῖον, διατηροῦσι κοινὸν ἀγροφύλακα.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ ἀγρονομικοῦ συμβουλίου δύναται μέρος περιοχῆς τινος νὰ ἀνατεθῇ εἰς ἀγροφύλακα παρὰ τὴν περιοχῆς.

β') Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ὁρίζεται καὶ ἡ κατανομή τῆς μεθοδοσίας τῶν ἀγροφυλάκων τούτων εἰς τοὺς λ.) τοὺς Α. Α. τῶν κοινότητων, ἐφ' ὅσον δὲν λειτουργεῖ Π.Τ.Α.

4. Διορισμὸς ἀγροφύλακος εἰς μὴ συνεστημένην κατὰ τὴν παρ. 2 τοῦ ἄρθρου τούτου θέσιν εἶναι ἄκυρος.

Ἄρθρον 14.

Προσόντα ἀγροφυλάκων.

1. Δὲν δύναται νὰ διορισθῶσιν εἰς θέσιν τακτικοῦ ἢ προσωρινοῦ ἀγροφύλακος:

α') Οἱ μὴ κεκτημένοι τὴν ἐλληνικὴν ἰθαγένειαν.

β') Οἱ μὴ συμπληρώσαντες τὸ 25ον ἢ ὑπερβάλλοντες τὸ 55ον ἔτος τῆς ἡλικίας τῶν.

γ') Οἱ μὴ ἔχοντες ἐνδεικτικὸν τοὐλάχιστον τετάρτης τάξεως δημοτικοῦ σχολείου.

Ἐξαιρέσεις εἰς τὰς ἀνω τρεῖς προϋποθέσεις ἐπιτρέπεται, ἐὰν ἀποφασίσῃ εἰδικῶς καὶ ἡτιολογημένως δι' ὀρισμένην περίπτωσιν ὁ νομαρχίας.

δ') Οἱ καταδικασθέντες 1) εἰς ποινὴν συνεπαγομένην κατὰ νόμον στέρησιν τῆς ἐκπαιδεύσεως τοῦ διορισμοῦ ὡς δημοσίου ὑπαλλήλου καὶ ἐφ' ὅσον διαρκεῖ ἡ στέρησις αὕτη καὶ 2) ἐπὶ ἀγροζημίᾳ ἐκ προθέσεως διαπραχθείσῃ ἐντὸς ἑτὸς πρὸ τοῦ διορισμοῦ τῶν ὡς ἀγροφυλάκων, ἐπίσης δὲ οἱ ἀπολυθέντες ἐκ τῆς θέσεως

ργάνου Α.Α. δυνάμει πειθαρχικής ή ποινικής αποφάσεως πρό ής προσελύσεως διετίας από της απολύσεώς των.

ε') Οί κάτογοι ζώων μικρών μὲν ἄνω τῶν πάντε, μεγάλων ἢ ἄνω τῶν τριῶν, διατιωμένων ἐν τῇ περιοχῇ, ἐν ἣ πρόκειται ἡ διορισθῆναι, ὡς καὶ οἱ διατηρούντες οἱ ἴδιοι ἢ διὰ παρεν-
 ἔων προσώπων πανδογεῖον, παντοπωλεῖον, οἰνοπωλεῖον ἢ
 αρσενεῖον ἐν τῇ περιοχῇ. Ἐξαιρέτως ἐπιτρέπεται καὶ ἐν προ-
 εμμένῳ ἀποσάσει τοῦ νομάρχου ὡς ἀνωτέρω.

στ') Ὁ μὴ ὢν ἀρτιμελής ὡς καὶ ὁ πάσχων ἐκ νοσήματος, ὁ ὅσον οὗτοι δυσχεραίνονται εἰς τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων ἀγρο-
 φύλακος, ὡς καὶ ὁ πάσχων ἐκ νοσήματος μεταδοτικοῦ, τούτων
 ἐξαιρουμένων δι' ἐνόρκου ἐνώπιον τοῦ Εἰσρηγοδικοῦ βεβαιώσεως
 ὁ ἀπλοῦ ἐνὸς ἐπιστήμονος ἱατροῦ, μὴ δικαιομένου νὰ λάβῃ
 ἢ ἀμειβῇ τοῦ κ.λ.π. πλείονα τῶν 30 δραχ. ἐν συνόλῳ. ἢ δι'
 κλέσεως ἐο' ἀπλοῦ ἐνὸς ἐπιστήμονος ἱατροῦ ὄντος πολιτικοῦ
 ὑπαλλήλου ἢ στρατιωτικοῦ. Τὰ ἐν τῷ παρόντι στοιχείῳ ὀριζό-
 μενα δὲν ἐφαρμόζονται ὡς πρὸς τοὺς προσωρινούς ἀγροφύλα-
 κας.

ζ') Ὁ ἐμφορούμενος ὑπὸ ἀνατρεπτικῶν ἰδεῶν, τούτου ἀπο-
 βαινομένου δι' ἐγγράφου τῆς ἀρμοδίας ἀτυνομικῆς ἀρχῆς
 πρὸς τὸν ἀγρονόμον.

2. Κατὰ τὸν διορισμὸν ἀγροφυλάκων προτιμῶνται οἱ ἀπόφοι-
 τοὶ γεωργικῶν σχολῶν ἢ ἐθνικῶν ἀγροτικῶν ὀφεινοτροφείων.

3. Ἡ ἰδιότης τῶν ὑργάνων Α. Α. εἶναι ἀσυμβίβαστος πρὸς
 τὸ ἀξίωμα τοῦ κοινοτικοῦ συμβούλου καὶ πρὸς πᾶσαν ὑπηρεσίαν
 δημοσίαν, δημοτικὴν ἢ κοινοτικὴν ἢ παρὰ νομικῷ προσώπῳ.

4. Δὲν δύναται νὰ ὑπηρετῇ ὡς ἀγροφύλαξ ὁ ὑπερβάς τὸ
 ὅλιον ἔτος τῆς ἡλικίας του.

5. α') Τὰ διὰ τοὺς διορισμοὺς τῶν ἀγροφυλάκων ἐν γένει
 ἀπαιτούμενα παντὸς εἶδους πιστοποιητικὰ ἐκδίδονται ἀτελῶς.

β') Προκειμένου περὶ προσωρινῶν ἀγροφυλάκων συγχωρεῖ-
 ται ὁ διορισμὸς τῶν βάζει ὑπευθύνου δηλώσεως, ὅτι κέντηται
 τὰ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον προσόντα, ὑποχρεοῦνται ὅμως νὰ
 προσκομίσωσι τὰ πιστοποιητικὰ κλπ. ἐντὸς προθεσμίας ἀπὸ
 τοῦ διορισμοῦ των. ὀριζομένης ὑπὸ τοῦ ἀγρονόμου, ἄλλως ἀπο-
 λύνονται ὑπ' αὐτοῦ, τὸ ἐγγράφον ὅμως, περὶ οὗ ἐν στοιχ. ε' τῆς
 § 1, ἀπαιτεῖται πάντοτε πρὸ τοῦ διορισμοῦ.

Ἄρθρον 15.

Διορισμὸς ἀγροφυλάκων.

1. α') Τοὺς τακτικούς ἀγροφύλακας διορίζει ὁ νομάρχης,
 δι' ἀποφάσεώς του, μετὰ γνώμην τοῦ κοινοτικοῦ συμβούλου
 καὶ τοῦ ἀγρονόμου.

Ἡ περὶ διορισμοῦ ἀπόφασις τοῦ νομάρχου διαβιβάζεται, μετὰ
 πάντων τῶν σχετικῶν, εἰς τὸν οἰκείον ἀγρονόμον, ὅστις ἀνα-
 κινεῖ τὸν διορισμὸν εἰς τοὺς ὑπὸ τοῦ νομάρχου διορισθέντας.

β') Ὁ νομάρχης, ἐρ' ὅσον ὑπάρχουν ὑποψήφιοι, δύναται,
 ἀντὶ τοῦ διορισμοῦ ἱσχυρίζεσθαι πρὸς τὰς θέσεις, νὰ κα-
 τάρτῃ δι' ἀποφάσεώς του, μὴ ἀνακλητῆς, πίνακα κατὰ πε-
 ριοχὴν διετούς ἰσχύος, εἰς ὃν δύναται νὰ ἐγγράψῃ ἐκ τῶν κατὰ
 τὴν κρίσιν του ἱκανῶν καὶ καταλλήλων ὑποψηφίων μέχρι τοῦ
 τριπλασίου τῶν ἐν τῇ περιοχῇ συνεστημένων θέσεων τακτικῶν
 ἀγροφυλάκων, ἐξ οὗ πίνακος καὶ κατὰ τὴν ἐν αὐτῷ σειρὰν πλη-
 ροῦνται οἱ κεναί, ὡς καὶ αἱ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἰσχύος
 αὐτοῦ κενούμεναι, θέσεις τακτικῶν ἀγροφυλάκων.

Ἡ περὶ καταρτίσεως τοῦ πίνακος ἀπόφασις τοῦ νομάρχου
 διαβιβάζεται, μετὰ πάντων τῶν σχετικῶν, εἰς τὸν οἰκείον ἀ-
 γρονόμον, ὅστις ἐκδίδει τοὺς διορισμοὺς προκειμένου μὲν περὶ
 τῶν κατὰ τὴν κατάρτισιν τοῦ πίνακος κενῶν θέσεων ἁπλῶς,
 προκειμένου δὲ περὶ τῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἰσχύος αὐ-
 τοῦ κενουμένων θέσεων, εἰς τὴν ἑκάστην, τῶν κενῶν ἀπα-
 ραγγελλόμεναι τὴν ἐν τῷ πίνακι σειρὰν κατὰ τὰ προσρθηθέντα.

2. Τοὺς προσωρινούς ἀγροφύλακας διορίζει ὁ ἀγρονόμος
 μετὰ προηγουμένην ἐγκρίσιν τοῦ νομάρχου ὡς πρὸς τὰ δια-
 ριστέα πρόσωπα.

Ὑπάρχοντες πίνακος τοῦ ἔδαφ. β' τῆς προηγουμένης πα-

ραγράφου οἱ προσωρινοὶ ἀγροφύλακες λαμβάνονται ἐκ τῶν
 ἐν τῷ πίνακι ἐγγεγραμμένων καὶ κατὰ τὴν ἐν αὐτῷ σειρὰν.
 παρέλκει δὲ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ ὡς ἄνω ἐγκρίσις τοῦ
 νομάρχου.

Οἱ ἐκ τοῦ πίνακος λαμβανόμενοι προσωρινοὶ ἀγροφύλακες
 διατηροῦσι τὰ ἐξ αὐτοῦ δικαιώματά των.

3. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν παρίσταται ἐπείγουσα καὶ ἐπι-
 τακτικὴ ἀνάγκη πληρώσεως κενῆς θέσεως ἀγροφυλάκος ἢ
 ἀναπληρώσεως ἀπέχοντος τῆς ὑπηρεσίας τοιοῦτου δι' οἰονδή-
 ποτε λόγον, ἐπιτρέπεται ὁ διορισμὸς ἀναπληρωτοῦ ἀγροφύ-
 λακος ὑπὸ τοῦ ἀγρονόμου μετ' ἐγκρίσιν τοῦ νομάρχου ὡς πρὸς
 τὰ τὴν ἀνάγκην τοῦ διορισμοῦ καὶ τὸ διοριστὸν πρόσωπον
 ἐπὶ τῇ κακωνοισμένη ἀμοιβῇ καὶ διὰ 3 τὸ πολὺ μῆνας.

Τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 14 παράγρ. 1 στοιχ. α'—στ' ὀριζόμενα
 δὲν ἰσχύουσι προκειμένου περὶ τῶν κατὰ τὴν παρῶσαν παρὰ-
 γραφον ἀναπληρωτῶν ἀγροφυλάκων.

Τὰ ἐν τῷ δευτέρῳ ἔδαφίῳ τῆς προηγουμένης παραγράφου
 ὀριζόμενα ἐφαρμόζονται καὶ ἐν προκειμένῳ.

4. Δ' α' Β. Διαταγμάτων ὀρίζονται τὰ τοῦ διορισμοῦ εἰδι-
 κώτερον, τὰ τῆς ὁρκωμοσίας, ἀναλήψεως ὑπηρεσίας, τοποθε-
 τήσεως καὶ μεταθέσεως ἐντὸς τῆς ἀγροτικῆς περιοχῆς ἢ τῇ
 αἰτῇσι τοῦ ἀγροφυλάκος καὶ ἐκτὸς τῆς ἀγροτικῆς περιοχῆς,
 ἐντὸς πάντως τοῦ ἀγρονομείου, ἀλλ' εἰς ὅλως ἐξαιρετικὰς
 περιπτώσεις, τὰ περὶ ἀναπληρώσεως καὶ τὰ περὶ ἀδειῶν τῶν
 ἀγροφυλάκων ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια τοῦ ἄρθρου
 τούτου.

5. α') Ὑπηρετοῦντες κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ πα-
 ρόντος τακτικοὶ ἀγροφύλακες, διορισμένοι κατὰ τὰς διατά-
 ξεις προγενεστέρων νόμων, ἐξακολουθοῦσι καὶ μετὰ τὴν ἐφαρ-
 μογὴν τοῦ παρόντος νὰ ὑπηρετῶσι μέχρι λήξεως τῆς θητείας
 των, ἔστω καὶ ἂν δὲν κέντηται τὰ κατὰ τὸν παρόντα κώ-
 δικα προσόντα, ὑποκαίμενοι κατὰ τὰ λοιπὰ εἰς πᾶσας τὰς
 διατάξεις τοῦ παρόντος κώδικος.

Ἐκ τῶν ἀγροφυλάκων τούτων οἱ μὴ εὐδοκίμως ὑπηρετή-
 σαντες ἀπολύονται ὑπὸ τοῦ νομάρχου μετὰ γνώμην τοῦ ἀρ-
 μοδίου ἀγρονόμου ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς
 ἰσχύος τοῦ παρόντος κώδικος. Ἀνανέωσις τῆς θητείας τῶν
 παρῶντων ἀγροφυλάκων δύναται νὰ γίνῃ κατὰ τὸ ἄρ-
 θρον 16 § 2, ἐὰν κέντηται τὰ προσόντα τοῦ ἄρθρ. 14.

Τακτικοὶ ἀγροφύλακες ὑπηρετοῦντες κατὰ παρῶσιν τῆς
 θητείας των, ὡς ὁ ὑπ' ἀριθ. 393 τοῦ ἔτους 1936 Ἀναγκ.
 Νόμος, θέλουσιν ὑπηρετῆσαι μέχρις ἀντικαταστάσεως των
 δι' ἄλλων διοριζομένων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος,
 δύναται ὅμως καὶ τούτων ἡ θητεία νὰ ἀνανεωθῇ κατὰ τὸ
 ἄρθρον 16 παράγρ. 2, ἐὰν κέντηται τὰ προσόντα τοῦ ἄρ-
 θρου 14.

β') Ἐκ τῶν κατὰ τὰς διατάξεις προγενεστέρων νόμων
 διορισμένων προσωρινῶν ἀγροφυλάκων, ἐν οἷς καὶ οἱ κατὰ
 παρῶσιν τῆς θητείας των δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 393 ἔτους
 1936 Ἀναγκ. Νόμου, ἐξακολουθοῦσιν ὑπηρετοῦντες ὡς προ-
 σωρινοὶ καὶ μετὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος κώδικος μέ-
 χρι λήξεως τοῦ χρόνου ὑπηρεσίας των μόνον ὅσοι ὑπηρετοῦσι
 κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, ἔστω καὶ ἐὰν δὲν κέντη-
 ται τὰ κατὰ τὸν κώδικα τούτων προσόντα, ὑποκαίμενοι κατὰ
 τὰ λοιπὰ εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος κώδικος.

Οἱ μὴ ὑπηρετοῦντες κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ πα-
 ρόντος κώδικος θεωροῦνται αὐτοδικαίως ἀπολυμένοι.

γ') Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος παύσονται νὰ ἰσχύωσιν οἱ
 κατὰ τὰς διατάξεις προγενεστέρων νόμων καταρτισθέντες
 πίνακες διοριστῶν ἀγροφυλάκων.

Ἄρθρον 16.

Θητεία—παράταξις ἀγροφυλάκων.

1. α') Ἡ θητεία τῶν τακτικῶν ἀγροφυλάκων διαρκεῖ
 μὴν συναπτήν τριετήν, καθ' ἣν οὗτοι ἀπολαύουσι μονιμότη-
 τος.

β') Μετά την λήξιν τῆς θητείας του ὁ τακτικὸς ἀγροφύλαξ ἐξακολουθεῖ νὰ ὑπηρετῇ, ἐφ' ὅσον συναινέσῃ, μέχρις ἀντικαταστάσεώς του.

2. Ἡ θητεία εὐδακίμως ὑπηρετούντος τακτικοῦ ἀγροφύλακος δύναται νὰ ἀνανεώται μετὰ γνώμην τοῦ ἀγρονόμου ὑπὸ τοῦ νομάρχου.

3. α') Οἱ ἀγροφύλακες δικαιούνται νὰ παραιτηθῶσι τῆς ὑπηρεσίας ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν, ἀλλ' ὀφείλουσι νὰ ἐκτελῶσι τὰ καθήκοντά των μέχρις ἀναλήψεως ὑπηρεσίας ὑπὸ τοῦ ἀντικαταστάτου των, ἐφ' ὅσον αὕτη δὲν βραδύνει πέραν τοῦ μηνὸς ἀπὸ τῆς υποβολῆς τῆς παραιτήσεώς των, ἄλλως ἐξακολουθοῦσιν ὑπέχοντες τὰς κατὰ νόμον ἀστυνομικὰς εὐθύνας καὶ τιμωροῦνται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ποιν. νόμου.

β') Ἀρμόδιος πρὸς ἀποδοχὴν τῆς παραιτήσεως εἶναι ὁ ἀγρονόμος.

Ἄρθρον 17.

Καθήκοντα ἀγροφυλάκων.

1. Οἱ ἀγροφύλακες ὡς ὄργανα διοικητικῆς καὶ δικαστικῆς ἀστυνομίας ὑποχρεοῦνται:

α') Νὰ περιφέρονται εἰς ὅρας ἀπροσδιόριστους, ἡμέρας τε καὶ νυκτὸς, ἀνὰ τὴν κτηματικὴν των θέσιν καὶ νὰ ἐπαγρυπνῶσιν, ὅπως μὴ διαπράττονται ἀδικήματα εἰς ἀγροτικὰ κτήματα.

β') Νὰ βαδίζωσι καὶ καταγγέλλωσι τὰ ἐν τῇ περιφερείᾳ των παραθέντα ἀγροτικὰ ἀδικήματα κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 52 ὁριζόμενα.

Ἐὰν ἀντιληφθῶσι διαπραττόμενον ἄγροτ. ἀδικήμα ἢ κίνδυνον διαπράξεως τοιούτου καὶ εἰς ἄλλας κτηματικὰς θέσεις ἢ ἀγροτικὰς περιοχάς, ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν πρόληψιν ἢ βαθείᾳ τῆς πράξεως καὶ ἀνακοινῶσιν τοῦ γεγονότος εἰς τὸ ἀρμόδιον ὄργανον.

2. Τὸ κοινοτικὸν συμβούλιον δύναται νὰ ἀναθέσῃ εἰς ἀγροφύλακας τῆς περιοχῆς καὶ τὴν φύλαξιν τῶν οἰκιῶν, χωρίων ἢ συναισθημάτων, ὧν οἱ κάτοικοι ἀπομακρύνονται αὐτῶν ὁμαδικῶς πρὸς παραθέρισιν ἢ παραχειμάσιν, καὶ μόνον διὰ τὸν χρόνον τῆς ἀπουσίας τῶν κατοίκων, ὅποτε δύναται νὰ ἐπιβληθῇ ὑπὲρ τοῦ οικείου Π.Τ.Α. ἢ λοχαγισμοῦ Α.Α. κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 38 ἡμετέρας ἐστῆς εἰσφοράς μέχρι δραχμῶν 150 ἐκάστῳ ἐξουσιαστῇ τῶν ὡς ἄνω οἰκιῶν, ἀναλόγως τῆς οικονομικῆς καὶ οἰκογενειακῆς καταστάσεως αὐτῶν ἢ καὶ ἄλλως.

3. α') Οἱ ἀγροφύλακες ὑποχρεοῦνται νὰ παρέχωσι τὴν συνδρομὴν των εἰς τὴν δημοσίαν δύναμιν διὰ τὴν τήρησιν τῆς ἡμετέρας ἀσφαλείας ἐν τῇ ἀγροτικῇ περιοχῇ των, ὡς καὶ εἰς τὴν εἰσαγγελικὴν καὶ ἀνακριτικὴν ἀρχήν, ἐφ' ὅσον δὲν παρακωλύεται σπουδαίως ἡ ὑπηρεσία των. Ἐπίσης καὶ εἰς ἄλλας ἀρχάς, ἀλλὰ μόνον κατὰ τὴν διαταγὴν τοῦ ἀγρονόμου, πρὸς δὲν δέον νὰ ἀπευθύνονται αἱ ἀρχαὶ αὗται.

4. Οἱ ἀγροφύλακες, ὑπὸ τὰς ὁδηγίας τῶν προϊσταμένων αὐτῶν, ὑποχρεοῦνται νὰ συντρέχωσι καὶ νὰ προστατεύωσιν ἐπὶ, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν, ἐνεργείας καὶ ἔργα προάγοντα τὸ πρᾶσινον καὶ τὴν γεωργίαν ἐν γένει, εἰδικώτερον ἔργα ἀναδασώσεων, δεινδροσυτεύσεων, τὴν ἐφαρμογὴν τῶν νόμων τῶν ἀφορώντων τὴν πρόληψιν καὶ καταστολὴν τῶν μεταδοτικῶν νόσων τῶν ζώων, τὴν προστασίαν κατὰ τῆς φυλλοξήρας, τὴν καταπολέμησιν τῶν νόσων τῶν φυτῶν, τὴν καταστροφὴν τῶν ἀρουραίων καὶ ἀκρίδων, τὴν καταδίωξιν τῶν ἐπιβλαβῶν εἰς τὴν γεωργίαν ζώων καὶ πτηνῶν, τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς ἐκριζώσεως καὶ καταστρεπτικῆς κοπῆς ἐλαιοδένδρων κ.λπ.

5. Ἐπὶ μικτῶν δασικοαγροτικῶν ἐκτάσεων δύναται διὰ ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου μετὰ γνώμην τοῦ ἀρμοδίου ἀγρονόμου καὶ δασάρχου ἀρμοδιότητες δασοφύλακος νὰ ἀνατίθενται ἐμπροσθέντως εἰς ἀγροφύλακα καὶ τὸν ἀπὸ τὴν, κατὰ παρέκκλισιν τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθροῦ 14 § 3 περὶ ἀσυμβιβαστοῦ.

Ἄρθρον 18.

Πειθαρχικὴ δίωξις ἀγροφυλάκων.

1. Πειθαρχικαὶ ποιναὶ κατὰ τῶν ἀγροφυλάκων διὰ παράβασιν ἢ ἀμέλειαν περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων των, δι' ἀδικαιοσύνην τὸν ἀπομάκρυνσιν ἐκ τῆς θέσεως ἢ περιοχῆς των, δι' ἀσυμβίβαστον διαγωγὴν ἢ δι' ἀνυποτακτικὴν συμπεριφορὰν εἶναι:

α') Ἐγγράφως ἐπιπλήξεις συνεπαχρυσμένη τὸν καταλογισμὸν τῶν τελῶν σημάτων.

β') Πρόστιμον δραχ. 10—300.

γ') Ἀπόλυσις.

Τὰ τέλη σημάτων τῶν ἐγγράφων τῆς πειθαρχικῆς διαδικασίας ὁρίζονται δι' ἕκαστον τῶν βαθμῶν παρὶς εἰς δραχ. 20.

2. Αἱ ὡς ἄνω ποιναὶ ἐπιβάλλονται μετ' ἔγγραφον πάντοτε πρόκλησιν εἰς ἀπολογία καὶ δι' ἡτιςλογημένης ἀποφάσεως ὡς κάτωθι:

α') Ὑπὸ τοῦ ἀρχιφύλακος ἢ ποινῇ τῆς ἐπιπλήξεως.

β') Ὑπὸ τοῦ ἀγρονόμου αἱ ποιναὶ τῆς ἐπιπλήξεως καὶ τοῦ προστίμου μέχρι 100 δραχ.

γ') Ὑπὸ τοῦ ἐπόπτου ἀγροτικῆς ἀσφαλείας αἱ ποιναὶ τῆς ἐπιπλήξεως καὶ τοῦ προστίμου μέχρι δραχμῶν 150.

δ') Ὑπὸ τοῦ Νομάρχου ὡς καὶ ὑπὸ τοῦ ἀγρονομικοῦ συμβουλίου, συντιθεμένου ἀπὸ τὸν πρόεδρον, τὸν ἀγρονόμον καὶ τὸν ἀστυνόμενον, πᾶσαι αἱ κατὰ τὴν παράγραφον 1 ποιναὶ, τῇ ἀπολύσει ἐπιτραπομένης, πλην τῶν κατὰ τὴν αὐτὴν παράγραφον λόγων, καὶ δι' ὑπερσυστατικὴν αὐτῶν ἀνικανότητα.

3. Ἐντὸς 8 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς πειθαρχικῆς ἀποφάσεως ἐπιτρέπεται προσφυγὴ ὑπὸ τοῦ τιμωρηθέντος:

α') Ἐνώπιον τοῦ ἀγρονόμου κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ ἀρχιφύλακος.

β') Ἐνώπιον τοῦ Νομάρχου κατὰ πάσης ἄλλης ἀποφάσεως.

Ὁ ἐκδικῶν τὴν προσφυγὴν δικαιούται καὶ νὰ ἐπιτείνῃ τὴν ἐπιβληθεῖσαν ποινὴν μέχρι τοῦ ὁρίου τῆς ἰδίας αὐτοῦ ἀρμοδιότητος.

4. α') Ὑποχρεωτικῶς ἀπολύονται οἱ ἀγροφύλακες διὰ πρᾶξιν τοῦ ἀγρονόμου, ὅν κατεδικάσθησαν τελεσιδικίως α') εἰς ποινὴν συνεπαχρυσμένην κατὰ τὸν νόμον ἔκπτωσιν ἐκ τῆς θέσεως τοῦ δημοσίου υπαλλήλου καὶ β') ἐπὶ ἀγροζημία ἐκ πρᾶξεως.

β') Ἐὰν ὁ ἀγροφύλαξ ἀπέσγῃ τῆς ὑπηρεσίας πλέον τῶν 2 μηνῶν λόγω προσυλακίσεως ἢ καταδίκες, δύναται νὰ ἀπολύνηται ὑπὸ τοῦ ἀγρονομικοῦ συμβουλίου.

5. Ἐὰν ἡλαττώθῃ ὁ ἀριθμὸς τῶν ὁργανικῶν θέσεων ἀγροφυλάκων περιοχῆς τινος, ἀπολύεται ὑπὸ τοῦ ἀγρονομικοῦ συμβουλίου ἐκ τῶν ὑπηρετούντων ἐν αὐτῇ, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου, ὁ ὀλιγώτερος ἰκανὸς ἢ κατὰ τὴν ἰδίαν, ὡς ὁ νεώτερος κατὰ χρόνον διορισμοῦ.

Τακτικὸς ἀγροφύλαξ ἀπολύεται λόγω καταργήσεως θέσεως ἀναδιόριζεται ὑποχρεωτικῶς διὰ τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς θητείας του, ἐὰν ἡ θέσις, ἐξ ἧς ἀπελύθη, ἀνασυνεστήθῃ πρὸ τῆς λήξεως αὐτῆς.

6. Ἀγροφύλαξ καταστὰς σωματικῶς ἢ διανοητικῶς ἀνίκανος πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας του, τοῦτου διαπιστωμένου καθ' ὃ ὁρίζει Β.Δ., ἢ ἐὰν λόγω ἀσθενείας ἀπέσγῃ ὅπως δῆποτε τῆς ὑπηρεσίας πλέον τῶν τριῶν μηνῶν, ἀπολύεται ὑπὸ τοῦ ἀγρονομικοῦ συμβουλίου.

7. Τὰ ὄργανα ἀγροτικῆς ἀσφαλείας, ἐν οἷς καὶ τὰ ἰδιωτικὰ τοιαῦτα, τῶν περιφερειῶν Ἠπείρου, Μακεδονίας καὶ Θράκης δύναται νὰ ἀπολύωνται ὑπὸ τοῦ νομάρχου ἄνευ διατυπώσεων τῇ προστάσει τῆς στρατιωτικῆς ἀρχῆς διὰ λόγους ἐθνικούς.

8. Ἡ περὶ ἀπολύσεως ἀπόφασις κοινοποιεῖται εἰς τὸν ἀπολυθέντα ἐντὸς 8 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς της. Θεωρεῖται δὲ οὗτος αὐτοδικαίως πεπαρημένος μετὰ τὴν 15ην ἡμέραν ἀπὸ

τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως καὶ ἂν εἴη δὲν τῷ ἐκτελεσθῇ αὕτη ἐν τῷ μεταξύ.

*Ἀρθρον 19.

Ἐγγυοδοσία ἀγροφυλάκων.

1. Οἱ ἀγροφυλάκες ὑποχρεοῦνται εἰς καταβολὴν χρηματικῆς ἐγγυήσεως, οἱ μὲν τακτικοὶ ποσὸν ἑτοῦ πρὸς ἓνα μηνιαῖον μισθὸν τῶν, οἱ δὲ προσωρινοὶ πρὸς τὸ 1)3 τοῦ μηνιαίου μισθοῦ τῶν, καὶ οἱ ἀμειψόμενοι δι' ἀντιμισθίας ἐκ δραχμῶν 300, ἄλλως δὲν γίνονται δεκτοὶ εἰς ὀρκωμοσίαν.

Ἐπιτρέπεται καὶ ἡ εἰς θόσεις καταβολὴ τῆς ἐγγυήσεως τῶν ἀγροφυλάκων μέχρι τριῶν ἐντὸς τοῦ πρώτου ἔτους τοῦ διορισμοῦ τῶν.

2. Τὸ ποσὸν τῆς ἐγγυήσεως κατατίθεται εἰς τὸ οἰκτεῖον Π.Τ.Α. ὑπὸ ἴδιον κεφάλαιον τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐσόδων αὐτοῦ, ἐν περιπτώσει δὲ μὴ λειτουργίας Π.Τ.Α. εἰς τὸ ταμεῖον παρακαταθηκῶν καὶ θανάτων. ἀποδίδεται δὲ κατὰ τὰ κεκαυνομένα, ἀτελῶς, τρεῖς μῆνας μετὰ τὴν ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἐξόδον τοῦ ἀγροφυλάκου, μετὰ βεβαίωσιν τοῦ ἀγρονόμου ὅτι δὲν ὑπάρχει ἐκκρεμὴς κατ' αὐτοῦ ἀξίωσις ἐκ τοῦ νόμου τούτου.

3. Ἐκ τῆς ἐγγυήσεως τῶν ἀγροφυλάκων πληρώνονται αἱ ἐπιβληθεῖσαι εἰς αὐτοὺς κατὰ τὸ ἄρθρον 20 ἀποζημιώσεις καὶ πᾶσα ἄλλη τυχὼν ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ὀφειλὴ τῶν εἰς τὰ ταμεῖα ἢ λογαριασμοὺς ἀγροφυλάκῃς. Αὕτη τυγχάνει ἀκατάσχετος διὰ πᾶσαν ἄλλην αἰτίαν.

4. Μετὰ πᾶσαν ἐλάττωσιν τοῦ ἀρχικοῦ ποσοῦ τῆς ἐγγυήσεως δέον αὕτη νὰ συμπληρωταὶ ἐντὸς μηνός. Ἡ παράλειψις συμπληρώσεως εἶναι λόγος ἀπολύσεως.

*Ἀρθρον 20.

Ἀστική εὐθύνη ἀγροφυλάκων.

1. Οἱ τακτικοὶ καὶ προσωρινοὶ ἀγροφυλάκες ὑπέχουσιν εὐθύνην ἀποζημιώσεως διὰ τὰς ἐξ ἀδικημάτων ζημίας εἰς ἀγροτικά κτήματα, ὧν τοῖς ἀντεῖθε ἢ φύλαξις, ἐὰν δὲν ἀνακαλυφθῇ ὁ δράστης ἢ ἐὰν ἀθωωθῇ ὁ κατηγορηθεὶς ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι δὲν διέπραξεν οὗτος τὴν πράξιν, πλὴν μόνον μέχρι τοῦ ποσοῦ τῆς θετικῆς ζημίας καὶ πάντως δι' ἐκάστην ζημίαν οὐχὶ πλέον τοῦ ποσοῦ τῆς ὁρισθείσης ἐγγυήσεως τῶν.

2. Ἡ ἐκ τῆς προηγούμενης παραγράφου ἀπαίτησις παραγράφεται, ἐὰν δὲν ἡττήθῃ ἐνώπιον τοῦ πταισματοδίκου ἐντὸς ἑξ μηνῶν ἀπὸ τῆς τελεσεως τῆς πράξεως, ἐξ ἧς ἡ ζημία, ἢ ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀθωωτικῆς ἀποφάσεως.

3. α') Ἐὰν ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς τελεσεως τῆς πράξεως δὲν ἀνακαλυφθῇ ὁ δράστης ἢ ἐὰν ἀθωωθῇ ὁ κατηγορηθεὶς ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι δὲν διέπραξεν οὗτος τὴν πράξιν, ὁ ζημιωθείς δι' αἰτήσεως ἐγγχειριζομένης ἐπὶ ἀποδείξει, ἐξαιτεῖται τὴν μετολλάθην τοῦ ἀγρονόμου, πρὸς λύσιν τῆς διαφορᾶς διὰ συμβιβασμόν, ὑποχρεοῦμενος νὰ καταβάλῃ πᾶσαν προσπάθειαν πρὸς τοῦτο.

β') Ἐπιτευχθέντος τοῦ συμβιβασμοῦ συντάσσεται περὶ τούτου ἔκθεσις. Τὸ διὰ τοῦ συμβιβασμοῦ ὁρισθὲν ποσὸν ἀποζημιώσεως πληρώνεται κατὰ τὴν § 6 τοῦ ἄρθρου τούτου.

4. α') Ἐὰν δὲν ἐπιτευχθῇ συμβιβασμός ἐντὸς 20 ἡμερῶν, ἀφ' ἧς ἐνεχειρίσθῃ ἡ αἴτησις, ἐπιστρέφεται αὕτη εἰς τὸν υποβάλλοντα, δικαιούμενος τότε νὰ ἀπειθῇ πρὸς τὴν πταισματοδίκην τοῦ τόπου ἐνθα ἐτελέσθῃ ἡ πράξις, ἐξ ἧς ἡ ζημία, ἀρμόδιον νὰ κρίνῃ καὶ ἀποφασίσῃ περὶ τῆς κατὰ τὴν § 1 εὐθύνης τοῦ ἀγροφυλάκου.

β') Ὁ πταισματοδίκης κρίνει ἐν προκειμένῳ καὶ ἀποφασίζει ἄνευ παρουσίας δημοτοῦ κατηγοροῦ, συμπράττοντος μόνον τοῦ παρ' αὐτῷ γραμματέως.

γ') Ὡς πρὸς τὴν ἐν γένει διαδικασίαν ἐφαρμόζεται τὸ ἀπὸ 9 Νοεμβρίου 1925 Ν. Α. περὶ ἐκδικάσεως πῶν μικροδιαφορῶν κλπ. ὡς τοῦτο ἰσχύει ἐκάστοτε.

Αἱ κοινοποιήσεις δύναται νὰ ἐνεργῶνται καὶ διὰ τῶν ὀργάνων Α. Α.

Ἡ αἴτησις πρὸς ἀποζημίωσιν γνωστοποιεῖται ὑποχρεωτικῶς ὑπὸ τοῦ πταισματοδίκου 8 τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ἐκδικάσεως τῆς εἰς τὸν ἀγρονόμον καὶ τὸν πρόεδρον τοῦ οἰκτεῖου κοινοτικοῦ συμβουλίου, οἵτινες δικαιούνται νὰ παρέμβωσιν εἰς τὴν δίκην καὶ νὰ προσαγγάγωσι πᾶν ἀποδεικτικὸν μέσον περὶ τῆς ζημίας καὶ τοῦ ποσοῦ αὐτῆς (ἄρθρ. 21 § 1).

Ἡ ἀπόφασις τοῦ πταισματοδίκου εἶναι ἀνέκλητος. Ἀνακοπὴ κατ' αὐτῆς ἐπιτρέπεται μόνον ἐὰν ὁ ἀπολιπούμενος διὰδίκος ἢ ὁ δικαιούμενος, ὡς ἀνωτέρω, πρὸς παρέμβωσιν δὲν ἐκλήτευσθῃ νομίμως.

5. α') Ὁ πταισματοδίκης δύναται νὰ ἀπαλλάξῃ τὸν ἀγροφυλάκα τῆς εὐθύνης, ἐν ἧθειαν ἀποδείχθῃ ὅτι ἡ ζημία ἐπῆλθε κατὰ πᾶσαν ἐπιμέλειαν αὐτοῦ πρὸς φύλαξιν τοῦ κτήματος ἢ ὅτι δὲν ἡδυνήθη νὰ προλάβῃ αὐτήν ἐκ λόγων ἀνεξαρτήτων τῆς θελήσεώς του καὶ ὅτι συντρέχοντων τῶν λόγων τούτων κατέσχευε πᾶσαν ἐπιμέλειαν πρὸς ἀνακάλυψιν τοῦ δράστου, ἢ νὰ ἐπιδικασθῇ τῷ κτηνώθεντι καὶ μένος μόνον τῆς ζημίας. ἂν δύναται νὰ καταλογισθῇ καὶ εἰς τὸν ζημιωθέντα ἐπιμέλειαις ἢ παραλείψεως ὀφειλομένης ἐνεργείας του ἢ ὅτι συντρέχουσιν ὑπὲρ τοῦ ἀγροφυλάκου ἐλαφρουντικαὶ περιπτώσεις.

β'). Οἱ ὡς ἄνω λόγοι δέον εἰδικῶς νὰ ἀναφέρονται καὶ νὰ αἰτιολογῶνται ἐν τῇ ἀπόφασει.

6. Ἡ ἐπιδικασθεῖσα ἀποζημίωσις πληρώνεται ἐκ τῆς ἐγγυήσεως τοῦ ἀγροφυλάκου, ἐπὶ τῇ βᾶσει ἀποσπάσματος τῆς ἀποφάσεως ἐφ' ὁποῦ καὶ ἐξοφλητικῆς ἀποδείξεως τοῦ δικαιούχου.

7. Ἀγροφύλαξ, καταβαλὼν ζημίαν, ἔχει ἀναγωγὴν κατὰ τοῦ εἰς ἀποζημίωσιν ὑπαρχέου, ἐὰν ἡθελεν ἀνακαλυφθῇ.

8. Ἀγροφύλαξ καταδικασθεὶς, κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον, εἰς πληρωμὴν ἀποζημιώσεως εἰσάγεται ὑποχρεωτικῶς εἰς τὸ ἀγρονομικὸν συμβούλιον με ἐρώτημα ἀπολύσεως.

Ἡ διάταξις αὕτη ἐφαρμόζεται, ἀσχετῶς καταδίκης ἢ μὴ εἰς ἀποζημίωσιν, καὶ ὅταν ἐντὸς ἔτους καὶ εἰς τρεῖς διαφύρους ἡμέρας ἐπισυμβῶσι ζημίαι, ὧν τοὺς δράστὰς δὲν ἀνακάλυψεν ὁ ἀγροφύλαξ.

*Ἀρθρον 21.

Εὐθύνη τῶν λογαριασμῶν καὶ ταμείων ἀγροφυλάκῃς.—Ἀλληλοσφάλις κατὰ ζημιῶν.

1. α') Τὸ Π. Τ. Α. ἢ ὁ λογαριασμός Α. Α. ὑποχρεοῦται εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον καὶ ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς παραγράφου 1 αὐτοῦ ἐπιδικασθεισῶν ὑπὸ τοῦ πταισματοδίκου ζημιῶν εἰς ἑάρος τοῦ ἀγροφυλάκου, ἐὰν καὶ κατ' ὅσον μέρος δὲν ἐπληρώθησαν κατὰ τὴν § 6 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου, ἐκ τοῦ λόγου ὅτι ἡ κατατεθειμένη ἐγγύησις τοῦ ἀγροφυλάκου ὑπελείπετο τοῦ ποσοῦ τῆς καθωρισμένης τοιαύτης. Αἱ ζημίαι αὗται πληρώνονται βᾶσει ἀποσπάσματος τῆς ἀποφάσεως ἐφ' ὁποῦ καὶ ἐξοφλητικῆς ἀποδείξεως τοῦ δικαιούχου.

β') Τὸ Π. Τ. Α. ἢ ὁ λογαριασμός Α. Α., καταβαλὼν κατὰ τὴν προηγούμενον ἐδάφειον ζημίαν, ἔχει ἀναγωγὴν κατὰ τοῦ εἰς ἀποζημίωσιν ὑπαρχέου, ἐὰν ἡθελεν ἀνακαλυφθῇ.

Ἀναγωγὴν ἔχει ὁμοίως καὶ κατὰ τοῦ καταδικασθέντος ἀγροφυλάκου, ἡ ἀίκησις ὅμως ταύτης ἀπόκειται εἰς τὴν δικαιοκρατικὴν ἐξουσίαν τοῦ διοικούντος τὸν λ)μὸν ἢ Π. Τ. Α. συμβουλίου.

γ') Ἐξαιρέσει τῆς περιπτώσεως τοῦ ἐδαφίου α' κατ' οὐδεμίαν ἄλλην περίπτωσιν ὑποχρεοῦται τὸ Π.Τ.Α. ἢ ὁ λογαριασμός Α.Α. εἰς καταβολὴν ζημιῶν.

2. Διὰ Β. Α. μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου δύναται νὰ ὁρίζεται εἰδικὴ κατ' ἐκάστην ἀγροτικὴν περιοχὴν εἰσοδα ἐκαστοῦ ἐξουσιαστοῦ, ἐξ ἧς νὰ καταβάλλωνται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει αἱ ἐξ ἀδικημάτων εἰς ἀγροτικά κτήματα τῆς αὐτῆς περιοχῆς ζημίαι, ἐὰν ἡ κατ' ὅσον μέρος δὲν

εξοφώνεται κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ὄργανον Α. Α. Διὰ τοῦ αὐτοῦ Β. Α. κανονίζεται καὶ ὁ τρόπος τῆς ἐκδιόκσεως καὶ καταβολῆς τῶν ζημιῶν ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια.

Ἄρθρον 22.

Ὁπλισμός—στολὴ κλπ.

1. Οἱ ἀγροφύλακες δικαιοῦνται κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας τῶν νὰ φέρωσι πολεμικὸν ὅπλον ἢ πιστόλιον ἄνευ εἰδικῆς ἀδείας, ὑποκείμενοι κατὰ τὰ λοιπὰ εἰς τὰς περὶ θήρας διατάξεις.

2. Ὁ ὁπλισμός δύναται νὰ χορηγῆται αὐτοῖς δωρεὰν ὑπὸ τοῦ Κράτους ἢ ὑπὸ τῶν Π.Τ.Α. καὶ λ)σμών Α. Α.

Οἱ ἀπαγορευόμενοι τῆς ὑπηρεσίας ὀφείλουσι νὰ ἀποδώσωσιν αὐτὸν ἐν καλῇ καταστάσει, εὐθυμένον ὡς οἱ χωροφύλακες.

3. α) Οἱ τακτικοὶ ἀγροφύλακες φέρουσιν ἰδίαν στολὴν, ἐξάρτυσιν καὶ πηλίκιον μετὰ τοῦ ἐθνοσήμου—στέμματος, οἱ δὲ προσωρινοὶ ἢ ἀναπληρωταὶ καὶ οἱ ἰδιωτικοὶ ἀγροφύλακες, ὡς καὶ οἱ ὑδρονεμεῖς φέρουσιν μόνον περιβραχιόνιον κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ τοῦ ἐν § 5 Β. Α. καθορισθέντα.

β') Εἶδη ἡλικισμοῦ, ὑποδείξεως καὶ ἐξαρτύσεως δύναται νὰ χορηγῶνται, δαπάνῃ τοῦ Π.Τ.Α. ἢ λογαριασμοῦ Α. Α., δωρεὰν ἢ ἐπὶ ἀποδόσει τῆς ἀξίας τῶν.

γ') Ἐπιτρέπεται ἡ προκαταβολὴ τῆς δαπάνης διὰ προμηθείας τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐκ τοῦ Γενικοῦ Ταμείου Α. Α., ἐνεργουμένης διὰ λογαριασμὸν αὐτοῦ, τῶν δαπανῶν τούτων ἀποδιδόμενων ἐκ τῶν Π.Τ.Α. ἢ λ)σμών Α. Α.

4. Τὰ ὄργανα Α. Α. δικαιοῦνται δωρεὰν ἱατρικῆς περιθάλψεως παρὰ τοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ ἱατροῦ, ὡς καὶ δωρεὰν νοσηλείας εἰς τὰ δημοτικὰ ἢ κρατικὰ νοσοκομεία, προτάσει τοῦ Νομάρχου. Οἱ δῆμοι καὶ αἱ κοινότητες ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν παροχὴν φαρμάκων δωρεὰν διὰ τὰ ἀποθνήσκοντα ὄργανα Α. Α. τῆς περιοχῆς.

5. Διὰ Β. Α. ὁρίζονται αἱ λεπτομέρειαι τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἄρθρον 23.

Ἰδιωτικοὶ ἀγροφύλακες

1. Ἰδιωτικὸν ἀγροφύλακα δύναται νὰ διατηρῇ :

α') Ὁ ἐξουσιαστής ἢ μισθωτὴς ἢ παντὸς εἴδους ἀγρολήτης ἀγροτικοῦ μὲν κτήματος χρησιμοποιοῦμένου ὡς κήπου ἑπωροφόρων ἢ ἄλλων ἡμέρων δένδρων ἢ λαχανικῶν ἢ καπνοφυτειῶν, ἐὰν τοῦτο ἔγῃ συνεχὴ ἔκτασιν ἄνω τῶν 15 στρεμμάτων, ἀμπέλων ἢ ἐλαιοφυτειῶν ἢ βαμβανοσπορέων, ἐὰν ἔχωσι συνεχὴ ἔκτασιν ἄνω τῶν 50 στρεμμάτων, ἄλλων δὲ γεωργικῶς ἐκμεταλλευομένων ἐκτάσεων, ἐὰν αὗται ἔχωσι συνεχὴ ἢ μὴ ἔκτασιν ἄνω τῶν 300 στρεμμάτων, ἢ βοσκοτόπων ἄνω τῶν 1500 στρεμμάτων, καμένων ἐν τῇ αὐτῇ ἢ ὁμόροις ἀγροτικαῖς περιοχαῖς.

Πλείονες ὁμοῦ δὲν δύνανται νὰ διατηρῶσι τὸ αὐτὸ πρόσωπον ὡς ἰδιωτικὸν ἀγροφύλακα, πλὴν ἐὰν εἶναι συγκύριοι ἢ συγκοινωνοὶ τοῦ αὐτοῦ δικαιώματος ἢ ἑκαστος τούτων ἔγῃ ἰδιατέρως ἔκτασιν τινα ἐκ τῶν ὡς ἄνω ὁριζομένων κατ' εἶδος καὶ ποσὸν στρεμμάτων.

β') Συνεταιρισμὸς ἢ σύλλογος κτηματιῶν ἀναλαμβάνων τὴν δασοφυτεύσιν ἢ ἀμπελοφυτείαν ἐκτάσεων τῶν μελῶν τοῦ συνεταιρισμοῦ καὶ διὰ τὴν φύλαξιν τούτων μόνον.

γ') Τὸ αὐτὸ πρόσωπον δὲν δύναται νὰ διατηρῇ πλείονας τοῦ ἐνὸς ἰδιωτικοῦ ἀγροφύλακας ἐν τῇ αὐτῇ ἀγροτικῇ περιοχῇ, πλὴν τῶν ἐν τῷ ἑδάρ. β' νομικῶν προσώπων ἢ τοῦ ἔχοντος ἐν τῇ ἀγροτικῇ περιοχῇ καλλιεργημένην ἔκτασιν ἄνω τῶν 500 στρεμμάτων μὴ συνεχῶν ἢ ἄνω τῶν 1000 συνεχῶν, δι' ἃ πρόσωπα δύναται νὰ ἐπιτραπῇ κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ἀγρονομικοῦ συμβουλίου καὶ δεύτερος ἰδιωτικὸς ἀγροφύλαξ.

δ') Κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ὠρμάνσεως καὶ συγκομιδῆς τῶν καρπῶν ἀγροτικῶν κτημάτων δύναται διὰ ταῦτα νὰ ἐπιτραπῇ δι' ἀπεφάσσεως τοῦ ἀγρονομικοῦ συμβουλίου ἢ διορισμὸς ἰδιωτι-

κῶν ἀγροφύλακων ἄνευ περιορισμοῦ, ὅν ἡ ὑπηρεσία δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τοὺς τρεῖς μῆνας κατ' ἔτος.

Διὰ τοὺς διατηρούντας κατὰ τὸ ἑδάρ. τοῦτο ἰδιωτικοὺς ἀγροφύλακας δὲν ἰσχύει ἡ κατὰ τὴν § 9 ἀπαλλοτρίωσις τῶν εἰσοφορῶν.

2. Τὰ διὰ τὴν θέσιν ἀγροφύλακος κωλύματα τῶν ἐδαφίων δ' καὶ ε' τῆς § 1 τοῦ ἄρθρου 14 ἰσχύουσιν καὶ ἐπὶ τῶν ἰδιωτικῶν ἀγροφύλακων.

3. Ὁ ἰδιωτικὸς ἀγροφύλαξ ἔχει, πλὴν μόνον διὰ τὰ κτήματα δι' ἃ διορίσθη, πάσας τὰς ἀρμοδιότητας τῶν ἀγροφύλακων, πρὸς οὗς ἐξομοιοῦται κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας του, δὲν δύναται ὅμως νὰ ἐπιβίδῃ ποινικὰ δικόννοσιν, οὐδὲ νὰ ἐκτιμᾷ μόνος τὰς ἐν τῷ ὑπὸ τὴν φύλαξιν του κτήματι γενομένας ζημίας, δι' ἃς καλεῖται καὶ ὁ οἰκείος ἀγροφύλαξ ἢ ὁ πραγματογνώμων.

4. Οἱ ἰδιωτικοὶ ἀγροφύλακες ὑπάγονται εἰς πάσας τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος περὶ πειθαρχικῆς διώξεως, τιμωρίας καὶ ἀπολύσεως τῶν ἀγροφύλακων.

5. α') Οἱ ἰδιωτικοὶ ἀγροφύλακες ὑπάκουνται κατὰ τὸ ἄρθ. 19 εἰς ἐγγυοδοσίαν χρηματικοῦ ποσοῦ ἴσου πρὸς τὸ 1)3 τῆς ὁρισθείσης διὰ τοὺς τακτικοὺς τῆς αὐτῆς περιοχῆς.

β') Τὰ τῆς ἀστικῆς εὐθύνης τῶν ἰδιωτικῶν ἀγροφύλακων ἔναντι τῶν διατηρούντων αὐτοὺς κτηματιῶν διέπονται ἀπὸ τὰς διατάξεις τοῦ ἀστικοῦ δικαίου.

6. Ἐπὶ κτημάτων, δι' ἃ ἔγει διορισθῇ ἰδιωτικὸς ἀγροφύλαξ, ἀσκοῦσι πάσας τὰς ἀρμοδιότητας αὐτῶν οἱ ἀγροφύλακες καὶ οἱ ἀγροφύλακες τῆς οἰκείας ἀγροτικῆς περιοχῆς.

7. Β. Διάταγμα ὁρίζει τὰς περὶ διορισμοῦ, ὁρκωμοσίας, ἀμοιβῆς ἰδιωτικῶν ἀγροφύλακων καὶ λοιπὰς λεπτομερείας.

8. Ὁ Νομάρχης δύναται νὰ ἀπαγορεύῃ τὸν διορισμὸν προσώπου τινὸς προτεινομένου ὡς ἰδιωτικοῦ ἀγροφύλακος, καὶ ἂν εἴη συντρέγωνσιν αἱ νόμιμοι προϋποθέσεις.

Δύναται ὡσαύτως ὁ Νομάρχης νὰ ἀπολύσῃ ἰδιωτικὸν ἀγροφύλακα ἄνευ διατυπώσεων, ἐὰν ἤθελε πεισθῇ ὅτι εἰς τὴν συγκεκριμένην περίπτωσιν ἡ διατήρησις τοιοῦτου δὲν ἔχει ὡς ἀπολλυτικὴν σκοπὸν τὴ φύλαξιν τοῦ κτήματος.

9. Οἱ διατηροῦντες ἰδιωτικὸν ἀγροφύλακα δὲν ἀπαλλάσσονται τῶν κατὰ τὸν παρόντα κώδικα εἰσφορῶν ὑπὲρ τῆς Α. Α., τὸ ποσὸν ὅμως τῶν δι' ἐραγικοῦ κατελλόγου εἰσπραττομένων ἀμείνων εἰσφορῶν ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου συμβουλίου καὶ κατὰ τὰς οἰκείας διατάξεις οὐχὶ κατώτερον τοῦ ἐνὸς τρίτου, οὐδὲ ἀνώτερον τῶν δύο τρίτων, τοῦ διὰ τοὺς λοιποὺς κτηματίαις τῆς αὐτῆς ἀγροτικῆς περιοχῆς ὁρισθέντος.

10. Τὸ ἀνώτατον ὅριον τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἰδιωτικῶν ἀγροφύλακων τοῦ ἐν Βοιωτίᾳ ἀγροκτήματος τῆς ἀνωμόρου ἐταιρείας τῆς λίμνης Κωπαΐδος, δι' ἣν δὲν ἰσχύουσιν οἱ περιορισμοὶ τῆς § 1, ὁρίζει, μετὰ πρότασιν τῆς ἐταιρείας, τὸ οἰκείον Ε.Σ.Α. ἀναλόγως τῶν εἰδικῶν συνθηκῶν καὶ ἀναγκῶν τοῦ ἀγροκτήματος, δυνάμενον νὰ ἀποφασίσῃ, ὅτι διὰ τὴν περιφέρειαν τοῦ κτήματος τούτου δὲν θὰ ὑπηρετῶσι τακτικοὶ ἢ προσωρινοὶ ἀγροφύλακες.

Τοὺς διοριστέους ἀγροφύλακας προτείνει ἡ ἐταιρεία Κωπαΐδος, ἥτις καὶ καταβάλλει αὐτοῖς ἀπ' εὐθείας τὴν συμπεφωνημένην ἀμοιβήν, ἢ ὅποια ὅμως δὲν δύναται νὰ ὑπολογισθῇ μείζων τῶν 1.500 δραχ. μηνιαίως δι' ἑκάστην ἀγροφύλακα καθ' ὅσον μέρος βαρύνει αὐτὴ τοὺς καλλιεργητὰς ἢ μισθωτὰς τοῦ ἀγροκτήματος.

Ἡ ἐταιρεία λίμνης Κωπαΐδος ὑποχρεοῦται ἀντὶ τῆς κατὰ τὴν § 9 εἰσφορᾶς νὰ εἰσφέρει ἐτησίως ὑπὲρ τοῦ οἰκείου Π.Τ.Α. ἢ τῶν οἰκείων λ)σμών Α.Α. ὡς ἀναλογίαν τῆς διὰ τὰ γενικά αὐτῶν ἐξοδα ποσὸν ὁριζούμενον κατ' ἔτος ὑπὸ τοῦ Ε.Σ.Α. καὶ ἀνάλογον πρὸς τὴν ἔκτασιν καὶ τὴν ποιότητα τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ταμείου γαιῶν τοῦ ἀγροκτήματος, ἐπιτρεπομένης προσαυγῆς ἐνώπιον τοῦ ὑπουργοῦ ἀποφασίζοντος μετὰ γνώμην τοῦ Δ. Σ. τοῦ Π.Τ.Α.

Αι άποφάσεις της § 3 δέν ισχύουσιν όσον άφορᾷ τοὺς ιδιωτικούς άγροφύλακας της παρούσης παραγράφου, καθόσον δ' άφορᾷ τὸν όπλισμὸν καὶ τὴν στολὴν εφαρμόζονται αὐτὰς διὰ τοὺς τακτικούς άγροφύλακας διατάξεις τῶν §§ 1 καὶ 3α' τοῦ άρθρου 22 τῶν σχετικῶν διαπανθῶν βαρυνουσῶν τὴν ἐταιρείαν.

β'. Ὑδρονομεῖς άρδευτικῶν ὑδάτων.

Ἄρθρον 24.

1. Ὅπου κατὰ τὸ άρθρον 10 τὸ κοινοτικὸν συμβούλιον ἔχει τὴν ρύθμισιν τῆς διανομῆς τῶν άρδευτικῶν ὑδάτων, αποφασίζει ἐκάστῳτε ἔαν ἡ διανομὴ αὐτῶν θά ἐνεργῇται ὑπὸ τῶν άγροφύλακων τῆς περιοχῆς ἢ θά διορίζωνται πρὸς τοῦτο ἴδιοι ὑδρονομεῖς.

2. α') Ἐάν αποφασισθῇ ὁ διορισμὸς ὑδρονομέων, τὸ κοινοτικὸν συμβούλιον ὁρίζει τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν, τὴν ἀντιμισθίαν αὐτῶν εἰς χρήμα ἢ εἰς εἶδος καὶ τὸ ποσὸν αὐτῆς, ὡς καὶ τὸν χρόνον τῆς πραγματικῆς ὑπηρεσίας τῶν, ἀναλόγως τῆς διαρκείας τῶν άρδευτικῶν περιόδων ἐκάστου ἔτους, καὶ τὰ καταβλητέα άρδευτικὰ τέλη ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ καὶ τῆς διαρκείας τῶν άρδευσεων ἐκάστου κτημάτος, τῆς ἐκτάσεως, τοῦ εἴδους τῆς καλλιεργείας καὶ τῆς ἐξ αὐτῶν παραγωγῆς.

β') Τὰ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφειον ὁρισθέντα άρδευτικὰ τέλη καταβάλλονται ὑπὸ τῶν ἐξουσιαστῶν ἢ μισθωτῶν ἢ καλλιεργητῶν τῶν άρδευομένων κτημάτων ἀπ' εὐθείας εἰς τὸν ὑδρονομέα.

Ἐν περιπτώσει δυστροπίας τῶν ὑποχρέων πρὸς καταβολὴν τῆς ὁρισθείσης ἀμοιβῆς εφαρμόζονται ἀναλόγως τὰ ἐν άρθρῳ 28 παράγρ. 4 ὁριζόμενα.

3. Διὰ τὸν διορισμὸν τῶν ὑδρονομέων εφαρμόζονται αὐτὰς διατάξεις τοῦ άρθρου 15 τοῦ παρόντος κώδικος περὶ διορισμοῦ άγροφύλακων. Ὁ νομάρχης δύναται νὰ ἀναθέτῃ τὴν ἐκλογὴν τῶν διοριστέων ὑδρονομέων εἰς τὸν άγρονόμον ἢ τὸ κοινοτικὸν συμβούλιον.

Διὰ Β. Διατάγματα ὁρίζονται τὰ τῆς ὁκομωσίας, τοποθετήσεως καὶ ἀναλήψεως ὑπηρεσίας, μεταθέσεως καὶ ἀναπληρώσεως, τὰ περὶ ἀδείων ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια.

Ἐκ τοῦ άρθρου 14 περὶ προσόντων εφαρμόζονται μόνον τὰ κολύματα τῶν ἐδαφ. δ' καὶ ζ' τῆς παραγρ. 1.

Τὰ ἐν παραγρ. 5 ἐδ. α' καὶ β' τοῦ άρθρου 14 ὁριζόμενα εφαρμόζονται καὶ ὡς πρὸς τοὺς ὑδρονομεῖς.

4. Ἡ θητεία τῶν ὑδρονομέων διαρκεῖ ἐπὶ μίαν άρδευτικὴν περίοδον (παράγρ. 2), εφαρμόζόμενων περαιτέρω τῶν παραγράφων 1 β' καὶ 2 τοῦ άρθρου 16, τῆς θητείας ἀνανεωμένης ἀποφάσει τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου.

5. Καθήκοντα ὑδρονομέων εἶναι :

α') Ἡ διανομὴ τῶν άρδευτικῶν ὑδάτων συμφώνως πρὸς τὸν ισχύοντα τυχόν άρδευτικὸν κανονισμὸν ἢ ἄλλως συμφώνως πρὸς τὰ κεκτεμένα δικιῶματα καὶ τὴν καθιερωμένην σειράν άρδύσεως.

β') Ἡ ἐπιμέλεια τῆς καλῆς συλλογῆς τῶν άρδευτικῶν ὑδάτων, τῆς διατηρήσεως τῶν άρδευτικῶν αὐλάκων ἐν καλῇ καταστάσει καὶ τῆς παρακολουθήσεως τῆς ροῆς τοῦ ὕδατος μέχρι τῆς εἰσαγωγῆς εἰς ἐκάστον άρδευτικὸν κτήμα.

γ') Ἡ συμφώνως τῷ άρθρῳ 52, ἑπερ εφαρμόζεται ἀναλόγως καὶ ὡς πρὸς τοὺς ὑδρονομεῖς. βεβαίως καὶ κατηγγελία πάσης διαταρξείας τῆς κανονικῆς ροῆς τῶν άρδευτικῶν ὑδάτων (άρθρ. 39 ἢ 42) ἢ παραβάσεως τῶν ἐν άρθρῳ 46 παρ. 3 άγρονομικῶν διατάξεων.

δ') Ἡ ἀμεσος γνωστοποίησις εἰς τὸν ἀρμόδιον άγροφύλακα παντὸς ἐτέρου άγροτικοῦ ἀδικήματος, ἑπερ ὑπέπεσαν εἰς τὴν ἀντίληψιν του ἢ ἐπληροφορήθη ὁπωσδήποτε.

ε') Ἡ φύλαξις τῶν άγροτικῶν κτημάτων, δι' ὃν διέρχεται τὸ άρδευτικὸν ὕδωρ, ὡς πρὸς τὴν ὁποίαν εὐθύνεται ἡ ἀλλοίωσις αὐτῶν μετὰ τοῦ ἀρμόδιου άγροφύλακος κατὰ τὸ άρθρον 20.

6) Αὐτὰς διατάξεις τῶν άρθρων 16 παρ. 3 καὶ 18—20 εφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν ὑδρονομέων.

Τὸ κοινοτικὸν συμβούλιον δύναται δι' ἀποφάσεως του νὰ ὁρίξῃ, ἀντὶ χρηματικῆς, προσωπικῆς μόνον ἐγγύτητιν διὰ τοὺς ὑδρονομεῖς, παρεχόμενην καὶ ὑπὸ τινος φερεγγύου κτηματίου, δι' ἐκθέσεως συντασσόμενης πρὸ τοῦ διορισμοῦ ἐνώπιον τοῦ ἐκδίδοντος τὸν διορισμὸν τοῦ ὑδρονομέως, ὅστις καὶ κρίναι περὶ τοῦ φερεγγύου ἢ μὴ τοῦ προσφερομένου ἐγγυητοῦ.

7. Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν παρίσταται ἐπείγουσα καὶ ἐπιτακτικὴ ἀνάγκη πληρώσεως κενῆς θέσεως ὑδρονομέως ἢ ἀναπληρώσεως ἀπέχοντος τῆς ὑπηρεσίας τοιοῦτου δι' αἰνιδήποτε λόγον, ἐπιτρέπεται ὁ διορισμὸς ἀναπληρωτοῦ ὑδρονομέως ὑπὸ τοῦ άγρονόμου διὰ τρεῖς τὸ πολὺ μῆνας.

Διὰ τὸν διορισμὸν ἀναπληρωτοῦ ὑδρονομέως οὐδὲν ἀπαιτεῖται προσόν, ὅσον δ' άφορᾷ τὴν ἀμοιβὴν του εφαρμόζονται τὰ ἐν παραγρ. 2.

8. Αὐτὰς ἀποφάσεων τοῦ νομάρχου μετὰ γνώμην τῶν οικείων κοινοτικῶν συμβουλίων δύναται νὰ ὁρίζεται, ὅτι πλεῖνες κοινότητες, ὅμοροι ἢ μὴ, διατηροῦσι κοινὸς ὑδρονομεῖς, ἔαν ἐξ αἰουδήποτε λόγου ἐνδείκνυνται τοῦτο.

Αὐτὰς λεπτομέρειαι περὶ διορισμοῦ τῶν ὑδρονομέων τοῦτων κλπ. ὁρίζονται διὰ Β. Διατάγματος.

9. Διὰ Β. Διατάγματος δύναται νὰ ὁρίζονται καὶ ἄλλως τὰ περὶ ἐκλογῆς τῶν ὑδρονομέων περιοχῆς τινος.

10. Διατηροῦνται ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ οἱ κατὰ τὴν ἑναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος διορισμένοι κατὰ τὰς διατάξεις προγενεστέρων νόμων ὑδρονομεῖς, ἔστω καὶ ἂν δέν κέντηνται τὰ κατὰ τὸν παρόντα κώδικα προσόντα, μέχρι λήξεως τῆς άρδευτικῆς περιόδου τοῦ ἔτους τούτου, ὑποκείμενοι κατὰ τὰ λοιπὰ εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος κώδικος.

Ἀνανέωσις τῆς θητείας καὶ τῶν ὑδρονομέων τούτων δύναται νὰ γίνῃ κατὰ τὴν παρ. 4, ἔαν κέντηνται τὰ προσόντα τοῦ παρόντος κώδικος.

Ἰδιωτικοὶ ὑδρονομεῖς.

11. α') Ὅπου λειτουργεῖ γεωργικὸς συνεταιρισμὸς ἢ σωματεῖον γεωργοκτηματιῶν, ἔχον ἀναγεγραμμένον ἐν τῷ καταστατικῷ του μεταξὺ τῶν σκοπῶν του καὶ τὴν ἐπιμέλειαν τῆς άρδύσεως τῶν κτημάτων τῶν μελῶν του καὶ συμπεριλαμβανόν ὡς μέλη του τὰ 3) 4) τοῦ ἐξουσιαστῶν άγροτικῶν κτημάτων, άρδευομένων διὰ τῶν αὐτῶν ὑδάτων, δύναται δι' ἀποφάσεως τοῦ άγρονομικοῦ συμβουλίου αὐτοῦ ἀρμόδιότητες τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου, ὅσον άφορᾷ τὴν ἐκδοσιν κανονισμῶν άρδύσεως τῶν κτημάτων τούτων ἢ καὶ ἄλλων άγρονομικῶν διατάξεων κατὰ τὸ άρθρ. 10, τὴν ἐκλογὴν ὑδρονομέων, τὸν καθορισμὸν τῶν άρδευτικῶν τελῶν κλπ. νὰ ἀνατεθῶσιν εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ συνεταιρισμοῦ ἢ σωματείου. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ πληρωμὴ τῶν ὑδρονομέων δύναται νὰ γίνῃται καὶ ἀπ' εὐθείας ἐκ τοῦ ταμείου τοῦ συνεταιρισμοῦ ἢ σωματείου, ἑπερ εἰσπράττει ἀπὸ τοὺς ἐξουσιαστὰς κλπ. τῶν άρδευομένων κτημάτων τὰ άρδευτικὰ τέλη καὶ τὰς διατάξεις τοῦ καταστατικοῦ του ἢ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγρ. 4 τοῦ άρθρου 28.

β') Ἐάν τὰ 3) 4) τῶν ἐξουσιαστῶν κτημάτων άρδευομένων διὰ τῶν αὐτῶν ὑδάτων, ἐπ' ὅσον τὰ κτήματα ταῦτα ὑπερβαίνουν τὸ ἥμισυ τῆς ὅλης άρδευομένης ἐκτάσεως, κανονισμοὶ διὰ συνυποσχετικοῦ, κατατιθεμένου παρὰ τῷ άγρονόμῳ ἢ δι' ἐκθέσεως ἐνώπιον αὐτοῦ, τὰ τῆς άρδύσεως αὐτῶν καὶ τὰ τοῦ διορισμοῦ καὶ ἀμοιβῆς ὑδρονομέων, δύναται νὰ ἀνατεθῶσιν εἰς τοὺς ἐξουσιαστὰς δι' ἀποφάσεως τοῦ άγρονομικοῦ συμβουλίου αὐτοῦ ὡς ἄνω ἀρμόδιότητες τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου, ὡς ἀπαιτεῖται οὕτοι κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ συνυποσχετικοῦ ἢ τῆς ἐκθέσεως.

γ') Κατὰ τῶν ἐκτιθεμένων συμφώνως πρὸς τὰ προηγούμενα ἐδάφια α' καὶ β' κανονισμῶν άρδύσεως ἐπιτρέπεται

προσφυγή ενώπιον του ειρηνοδίκου, όπως εν τη παρ. 1 εδάφ. β', γ' και ε' του άρθρου 10 ορίζεται.

12. Οι ιδιωτικοί υδρονόμοι κατά την εκτέλεσιν της υπηρεσίας των εξουσιάζονται προς τους εν παρ. 1 και επ. τοιούτους εφαρμόζονται δε και ως προς τούτους κατά τα λοιπά αι περί διορισμού, δρομολογίας, έγγραφισίας, πειθαρχικής τιμωρίας και απολύσεως και αναγκαστικής εισπράξεως της αρμοδίας των διατάξεις περί ιδιωτικών αγροφυλάκων.

13. Τὰ της εθύνης των ιδιωτικών υδρονόμων έναντι των διατηρούντων τούτους κτηματιών διέπονται από της ισχύουσας σχετικής διατάξεις του άστικού δικαίου.

γ') Αρχιφύλακες Αγροτικής Ατφαλείας.

Άρθρον 25.

1. Αι' αποφάσεις του Ε.Σ.Α. υποκειμένης εις την έγκρισιν του Υπουργού μετά σύμφωνον γνώμην του Δ. Σ. του Γ.Τ.Α. δύναται να συνιστάται ανά μία θέσις αρχιφύλακος Α. Α.

α') Είς μίαν ή πλείονας όμοις αγροτικής περιοχής, διατηρούσας άνω των δέκα τακτικούς αγροφυλάκους.

β') Αι' άπάσας τας περιοχάς αγρονόμου, και άν ό αριθμός των αγροφυλάκων όλων των περιοχών είναι όλιγώτερος των δέκα, έφ' όσον όμως εις τοιοῦτο αγρονόμειον δέν είναι τοποθετημένος αγρονόμος.

Κατά τον αυτόν τρόπον καθορίζεται και ή περιφέρεια, εν ή έχει αρμοδιότητα έκαστος αρχιφύλαξ, ήτις καλείται «αγροτικών τμήμα», και ή έδρα αυτού.

2. Ίνα διορισθῇ τις αρχιφύλαξ Α. Α. δέον να έχη :

α') Ηλικίαν 25-45 έτών.

β') Απολυτήριον τουλάχιστον σχολαρχείου ή άλλης ισότημου τάξεως του γυμνασίου ή έμπορικής σχολής ή μέσης γεωπονικής σχολής.

γ') Προϋπηρεσίαν τουλάχιστον επί βαθμῶ υποξίωματικού, υπενωμοτάρχου, αρχιφύλακος άστυνομίας πόλεων ή αρχιφύλακος Α.Α. και διαγωγήν καλήν.

δ') Τὰ διὰ τούς αρχιφύλακας προσόντα της παραγράφου 1 έδ. α' και δ' — ζ' και τὸ άσυμβίβαστον της παρ. 3 του άρθρου 14 ισχύουσι και επί των αρχιφυλάκων Α. Α.

Προκειμένου περί πτυχιούχων έθνικών αγροτικών οίκοτροφείων δέν απαιτείται να συντρέχουν τα υπό στοιχ. β' και γ' προσόντα, προτιμώνται δέ οῦτοι μεταξὺ των κεκτημένων τα αυτά ούσιαστικά προσόντα υποψηφίων.

Όριον ηλικίας των αρχιφυλάκων Α. Α. ορίζεται τὸ 55ον έτος.

3. α') Οι αρχιφύλακες Α.Α. διορίζονται προς πλήρωσιν κενῆς θέσεως υπό του νομάρχου μετά γνώμην του Ε. Σ. Α. Έντός δέκα ήμερών από της κοινοποιήσεως του διορισμού των όφείλουν να δώσωσι τον όρκον του δημοσίου υπηρέτου ενώπιον του αγρονόμου.

β') Του διορισμού προηγείται πρόσκλησις δημοποιουμένη εις άπάσας τας περιοχάς του αγροτικού τμήματος και δημομοισιουμένη έφ' άπαξ εις επιτόπιον έφημερίδα τάσσουσα προθεσίαν μηνός, εντός της οποίας οι υποψήφιοι υποχρεούνται να υποβάλωσι σχετικήν αίτησιν και πιστοποιητικά, δι' όν βεβαιούται ή ύπαρξις των προσόντων της παραγράφου 2.

4. Κενή θέσις αρχιφύλακος πληροῦται κατά προτίμησιν διὰ προαγωγῆς αγροφυλάκος έχοντος διατῇ τουλάχιστον εὐδόκιμον υπηρεσίαν εν τη θέσει ταύτῃ και τὰ διὰ τον αρχιφύλακα προσόντα της § 2 εδάφια α', β' και δ' του άρθρου τούτου. Η προαγωγή γίνεται κατά τὸ έδαφ. α' της προηγούμενης παραγράφου.

5. α') Η θητεία των αρχιφυλάκων, κατά τὸ διάστημα της οποίας απολαμβάνουσι μονιμότητος, είναι πενταετής.

β') Η θητεία εὐδοκίμως υπηρετούντος αρχιφύλακος, έφ' όσον δέν καταλήφθῃ υπό του όρίου ηλικίας δύναται να αναυθῖνται υπό του νομάρχου μετά γνώμην του Ε. Σ. Α.

6. Οι αρχιφύλακες προϊστανται των αγροφυλάκων και υδρονόμων του τμήματος των, εξέρουσι την εθύνην της εν αὐτῷ προλήψεως των αγροτικών άδικημάτων και της ανακαλύψεως των αγροζημιωτών, άσκούσι δέ και πάσας τας αρμοδιότητες αγροφυλάκος.

7. Αι διατάξεις των άρθρων 15 § 4, 16 § 1 εδάφιον β και § 3, 18, 19 20 και 22 εφαρμόζονται και διὰ τούς αρχιφύλακας Α.Α., έφ' όσον δέν ορίζεται άλλως διὰ τούτους.

Οι αρχιφύλακες απολύονται κατά τας περιπτώσεις του άρθρου 18 υπό του νομάρχου μετά γνώμην του Ε. Σ. Α.

8. Οι αρχιφύλακες Α. Α. δύνανται να μετακτιθενται εντός της έποπτείας, εις ήν ύπηρετούν, υπό του νομάρχου μετά γνώμην του Ε. Σ. Α.

9. Υπηρετούντες κατά την εναρχίαν της ισχύος του παρόντος αρχιφύλακες, διορισμένοι κατά τας διατάξεις προγενεστέρων νόμων, εξακολουθούσι και μετά την έφαρμογήν του παρόντος να υπηρετῶσι μέχρι λήξεως της θητείας των, έστω και άν δέν κέντηνται τὰ προσόντα της § 2, υποκειμένοι κατά τα λοιπά εις πάσας τας διατάξεις του παρόντος κώδικος.

Ανανέωσις της θητείας και των αρχιφυλάκων τούτων δύναται να γίνη κατά την § 5.

Αι διατάξεις της δευτέρας περιόδου του έδαφ. α' § 5 άρθρου 15 εφαρμόζονται και διὰ τούς αρχιφύλακας.

Άρθρον 26

Πραγματογνώμονες

1. Εις έκάστην αγροτικήν περιοχήν διορίζονται δι' αποφάσεως του δημοσίου καθηγέρου αγροτικών άδικημάτων ανάλογος προς την έκτασιν αυτής αριθμός πραγματογνώμωνων, οῖτινες διδουσι τον όρκον του δημοσίου υπηρέτου ενώπιον αυτού έφ' άπλοῦ. Τὰ περί αγροφυλάκων κωλύματα των διατάξεων του άρθρου 14 § 1 έδαφ. δ' ως και τὰ εν έδαφ. α' της § 5 του αυτού άρθρου οριζόμενα ισχύουσι και διὰ τούς πραγματογνώμονας.

Διὰ να διορισθῇ τις πραγματογνώμων δέον να έχη συμπληρώσῃ τὸ 30ον έτος της ηλικίας του.

2. Οι πραγματογνώμονες συμπράττουσιν ανά εις έκαστον μετὰ του οικείου αγροφυλάκος προς εκτίμησιν του μεγέθους της γενουμένης ζημίας, συντασσόμενης κοινής έκθέσεως, έκτός εάν ή ζημία δέν υπερβαίνει τὰς 200 δραχμάς, όποτε δύναται να εκτιμηθῇ ταύτην και μόνος ό αγροφυλάξ.

3. Η έκθεσις πραγματογνώμονος έχει αποδεικτικήν ισχύν μέχρις αποδείξεως του εναντίου.

4. Οι πραγματογνώμονες ενεργοῦσι μόνον εν τη αγροτική περιοχῇ, δι' ήν διορίσθησαν, κατά τὰ εν άρθρω 52 § 2 έδ. γ' οριζόμενα, ή δέ άμοιβή αυτών κανονίζεται διὰ γενικής διατιμήσεως, κατά λόγον των αποστάσεων, εκδιδομένης δι' αποφάσεως του κοινοτικού συμβουλίου, και καταψηφίζεται αὐτεπαγγέλτως υπό του εκδικάζοντος τὸ σχετικόν αγροτικόν άδικημα δικαστηρίου εις βάρος του καταδικασθέντος, βεβαιουμένη και εισπραττουμένη ύπέρ του πραγματογνώμονος ή του καταβαλόντος ταύτην, όπως και ή εις τον ζημιωθέντα επιδικαζομένη αποζημίωσις (άρθρα 57 και 60).

Έάν οι πραγματογνώμονες κληθῶσι τη αίτησει του ενδιαφερομένου, δικιουόνται να ζητήσωσι παρ' αυτού προκαταβολήν της άμοιβῆς των, όποτε επιπροστίθεται αὕτη εις την επιδικαζομένην τυχόν ύπέρ του ζημιωθέντος χρηματικήν αποζημίωσιν.

5. Οι πραγματογνώμονες παύονται δι' αποφάσεως του δημοσίου καθηγέρου αγροτικών άδικημάτων ή του νομάρχου κατά τὸ δοκῶν αὐτοῖς.

Η άνευ εὐλόγου αίτίας άποποιήσις διορισμένων πραγματογνώμωνων να παρῶσχωσι τας υπηρεσίας των είναι λόγος απόλυσεως των.

Δευτέρα εντός έτους τοιαύτη άποποίησης συνεπάγεται την υποχρεωτικήν απόλυσιν αὐτῶν.

ΜΕΡΟΣ Β'.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ.

Άμοιβή άγροφυλάκων και άρχιφυλάκων.

"Άρθρον 27.

1. Η άμοιβή των άγροφυλάκων όρίζεται υπό του Ε. Σ. Α. μετά γνωμοδότησιν των κοινοτικών και άγρονομικών συμβουλίων.

α') η είς ώρισμένον μηνιαίον μισθόν είς χρήμα (άρθρον 29), καταβαλλόμενον αυτοίς εκ των οικείων Α. Α. ή Π.Τ.Α.

β') η είς άντιμισθίαν είς είδος ή είς χρήμα (άρθρον 28), καταβαλλομένην αυτοίς άπ' εύθείας υπό των έξουσιαστών ή μισθωτών ή καλλιεργητών των φυλασσόμενων κτημάτων, και τούτο μόνον είς έξαιρετικάς περιπτώσεις, καθ' ός δι' ειδικούς λόγους περιοχής τινος δέν είναι δυνατή ή έπιβολή εισφορών του άρθρου 32,

γ') η έν μέρει είς μισθόν και έν μέρει είς άντιμισθίαν, ίπότε διά μέν των μισθών εφαρμόζονται αι διατάξεις του άρθρου 29, διά δέ την άντιμισθίαν αι διατάξεις του άρθρου 28.

2. Μετατροπή του είδους της άμοιβής άπό μισθού είς άντιμισθίαν και άντιστρόφως δύναται νά γίνη, κατά τον έν παρ. 1 τρόπον, μόνον άπό της έναρξσεως οικονομικού έτους, δι' έλοκληρον τούτο, και έφ' όσον ύφίστανται σοβαροί λόγοι.

3. Η άμοιβή των άρχιφυλάκων άγροτ. άσφαλείας όρίζεται δι' άποφάσεως του Ε.Σ.Α. πάντοτε είς μηνιαίον μισθόν.

4. Ο μισθός των κατά τας οικείας διατάξεις προσλαμβανόμενων παλαιών πολεμιστών είς θέσεις έν γένει άγροτικής άσφαλείας καθορίζεται εκ των νόμων περί άγροφυλακής των συνιστώντων τας θέσεις ταύτας, καταργουμένης πάσης αντίθετου διατάξεως.

"Άρθρον 28.

"Αντιμισθία άγροφυλάκων.

1. Είς ός άγροτικές περιοχές ή άμοιβή των άγροφυλάκων ώρίσθη κατά τό προηγούμενον άρθρον είς άντιμισθίαν, τό κοινοτικόν συμβούλιον όρίζει δι' άποφάσεώς του, κατά στρέμμα κτημάτων και κατ' είδος καλλιεργείας ή κατά δένδρον ή ποσόν παραγωγής ή κατά τας τυχόν κρατούσας άλλας τοπικάς συνηθείας, τό ποσόν της άντιμισθίας είς είδος ή είς χρήμα και καταρτίζει τούς άπαιτούμενους καταλόγους των ύποχρέων.

Τό άγρονομικόν συμβούλιον δικαιούται νά αύξομείοι τό ποσόν της άντιμισθίας των άγροφυλάκων.

2. Υπόχρεοι διά την καταβολήν της άντιμισθίας είς τόν άγροφύλακα είναι οι έξουσιαστοί ή μισθωτάι ή καλλιεργητάι των υπό τούτου φυλασσόμενων κτημάτων.

Η είς είδος άντιμισθία είναι άπαιτητή μετά την συγκομιδήν των φυλαχθέντων προϊόντων, ή δέ είς χρήμα και κατά θέσεις, ός όρίζει τό κοινοτικόν συμβούλιον.

3. Έάν ο άγροφύλαξ άπομακρυνθώ όπωσδήποτε της ύπηρεσίας, τό ποσόν της διά τόν χρόνον της πραγματικής ύπηρεσίας του άντιμισθίας, ής δικαιούται, όρίζει τό κοινοτικόν συμβούλιον αναλόγως, ού μόνον του χρονικού διαστήματος, αλλά και της έποχής καθ' ήν ύπηρετήσε.

4. α') Έν δυστροπία των ύποχρέων πρός καταβολήν της άντιμισθίας ο δικαιούχος άγροφύλαξ ύποβάλλει πίνακα των δυστροπούντων είς τόν άγρονόμον, όστις καλών και τούτους έκδικάζει τόν πίνακα εκ των ένόντων.

Έάν όφείληται άντιμισθία είς είδος, ο άγρονόμος διά της άποφάσεώς του ύποχρεοί τόν όφειλέτην νά καταβάλη ή τό όφειλόμενον είδος ή τό αντίτιμον αυτού είς χρήμα, όπερ έν πάση περιπτώσει καθορίζει έν τη άποφάσει του συμφώνως πρός την κατά τόν χρόνον της συγκομιδής χονδρικήν πώλησιν έν τη περιοχή.

β') Κατά της άποφάσεως του άγρονόμου έπιτρέπεται, έντός 15 ήμερών άπό της κοινοποιήσεώς της, μόνον προσφυγή ένώπιον του προέδρου του άγρονομικού συμβουλίου άποφαινομένου εκ των ένόντων και άμετακλήτως.

γ') Έάν ή έπιδικασθείσα άντιμισθία δέν καταβληθώ διαρκούσης της 150ήμερου προθεσμίας του έδαφίου 6' ή, άν ήσκήθη προσφυγή, έντός 10 ήμερών άπό της κοινοποιήσεως της έπ' αυτής άποφάσεως, εισπράττεται αύτη είς χρήμα έπιμελεία του δικαιούχου κατά τας διατάξεις της πολιτικής δικονομίας ή ύπέρ αυτού έπιμελεία και του Ταμίου και κατά τας περί αναγκαστικής εισπράξεως έσόδων άγροφυλακής διατάξεις, της άποφάσεως του άγρονόμου ή του προέδρου του άγρονομικού συμβουλίου άποτελούσης τίτλον έκτελεστόν.

5. Διά κτήματα μελών γεωργικών ή αναγκαστικών συνεταιρισμών, τή αίτήσει της διοικήσεως αυτών, όρίζεται διά της κατά την παράγραφον 1 άποφάσεως του κοινοτικού συμβουλίου, ότι την κατά τό παρόν άρθρον άντιμισθίαν των άγροφυλάκων καταβάλλει άπ' εύθείας ο συνεταιρισμός, ύποκαθιστάμενος τότε είς τας άπέναντι του άγροφύλακος ύποχρεώσεις διά την καταβολήν της άντιμισθίας του.

6. Διά Β. Διαταγμάτων δύναται νά ρυθμίζωνται και κατ' άλλον τρόπον τά έν τώ παρόντι άρθρω.

"Άρθρον 29.

Μισθός, βοήθημα κλπ.

1. Ο μηνιαίος μισθός των άγροφυλάκων και άρχιφυλάκων, όριζόμενος κατά την παράγραφον 1 άρθρου 27 αναλόγως των βιωτικών συνθηκών έκάστης κοινότητας και της οικονομικής καταστάσεως του έαυνομένου Α. Α. ή Π. Τ. Α., δέν δύναται νά είναι μειζών :

α') διά τούς τακτικούς ή προσωρινούς άγροφύλακας των 1500 δραχμών,

β') διά τούς άρχιφύλακας των 2.000 δραχμών.

Δι' άποφάσεων του Υπουργού, έκδιδομένων μετά γνώμην του Ε. Σ. Α., δύναται νά αύξηθώ τό άνώτατον όριον του μηνιαίου μισθού των άγροφυλάκων περιοχής τινος ή του άρχιφύλακος άγροτικής άσφαλείας τμήματός τινος μέχρι 500 εισέτι δραχμών διά σπουδαίους λόγους και έφ' όσον ύπάρχει οικονομική έπάρκεια των οικείων Α. Α. ή Π.Τ.Α.

Τά τέλη έκδόσεως των ταχυδρομικών έπιταγών δι' άποστολήν μισθών και λοιπών άποδοχών όργάνων άγροτικής άσφαλείας καταβάλλονται ύπ' αυτών κατά την έξόφλησιν της έπιταγής.

2. Τό ποσόν του μισθού όρίζεται τό αύτό διά πάντας τούς άγροφύλακας του αυτού συναισισμού έκάστης άγροτικής περιοχής.

3. Καταργείται ή δύναμις των νόμων 4994 και 5352 έπιελθείσα κράτησις 6 α)ο έπί του μισθού των όργάνων της άγροτικής άσφαλείας.

4. Τά όργανα άγροτικής άσφαλείας έκτός του μισθού των έξακολουθούσι λαμβάνοντα και πάσαν τυχόν σύνταξιν.

5. Τό Ε.Σ.Α. δύναται νά έλαττώνη τόν αριθμόν ή μισθόν των άγροφυλάκων περιοχής τινος ή άρχιφυλάκων ή νά μετατρέπη τόν μισθόν των άγροφυλάκων περιοχής τινος έν έλω ή έν μέρει είς άντιμισθίαν πρός πρόληψιν άνεπαρκείας του Α. Α. ή Π. Τ. Α.

Τό αύτό δικαίωμα έχει και ο Υπουργός των Έσωτερικών, όπερ δύναται νά άσκήση και προληπτικώς κατά τά δι' άποφάσεων του όριζόμενα.

6. Δι' άποφάσεων του Ε.Σ.Α. δύναται νά χορηγείται :

α') είς τούς άρχιφύλακας και τούς τακτικούς άγροφύλακας καθ' έκαστον έτος συνεχούς εύδοκίμου ύπηρεσίας προσάξεσις του μηνιαίου μισθού των κατά 50 δραχμάς και μέχρι πάντε τοιούτων προσαυξήσεων.

β') εἰς τοὺς ἀρχιφύλακας μηνιαῖον ἐπίδομα μέχρι 200 δραχμῶν διὰ πάγια ὀδωπορικά, γραφικὴν ὕλην κλπ.

γ') εἰς τοὺς πρωτοκρινεὺς ἀρχοφύλακας ἐπίδομα μέχρι τοῦ ἑνὸς τρίτου τοῦ μηνιαίου μισθοῦ των καὶ μόνον διὰ τὸν χρόνον τῆς πραγματικῆς ὑπηρεσίας των.

δ') εἰς ὅργανα ἀγροτ. ἀσφαλείας χρηματικὴ ἀμοιβὴ μέχρι 1000 δραχμῶν καὶ ἀπαξ ἐντὸς τοῦ ἔτους δι' ὅλως ἐξαιρετικὴν ὑπηρεσίαν.

7. α') Διὰ Β. Διατάγματος, ἐκδιδόμενου μετὰ γνώμην τοῦ Α. Σ. τοῦ Γ.Τ.Α., δύναται νὰ συσταθῇ παρὰ τῷ Γ.Τ.Α. «λογαριασμὸς ἀρρωγῆς ὁργάνων ἀγροτ. ἀσφαλείας» πρὸς χορήγησιν βοηθημάτων εἰς ἀπομακρυνόμενους ἐκ τῆς ὑπηρεσίας τακτικούς ἐπὶ μισθῷ ἀρχοφύλακας καὶ ἀρχιφύλακας.

Διὰ τοῦ Διατάγματος τούτου καθορίζονται: 1) τὰ ἔσοδα τοῦ λογαριασμοῦ τούτου ἐκ κρατήσεων τῶν ἀποδοχῶν τῶν ὁργάνων μέχρι 10 ο) οὗ αὐτῶν ἢ καὶ ἐξ εἰσφορῶν τῶν Π.Τ.Α. ἢ καὶ Α.Α. μέχρι 10 ο) οὗ τῶν ἐτησίων ἐσόδων των καὶ 2) οἱ περιπτώσεις καὶ τὸ ποσὸν τῶν χορηγητέων βοηθημάτων, ἅτινα δὲν δύνανται νὰ υπερβῶσι τοὺς πέντε μηνιαίους μισθοὺς δι' ἐκάστην θητείαν, ὃ ἀπαιτούμενος χρόνος ὑπηρεσίας αὐτῶν, ἢ διαδικασία τῆς χορηγήσεως ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια.

β') Ἀντὶ τῆς συστάσεως τοῦ ὡς ἄνω λογαριασμοῦ παρὰ τῷ Γ.Τ.Α. δύναται διὰ διαταγμάτων ὡς ἄνω νὰ ὀρίζονται τὰ τῆς χορηγήσεως βοηθήματος εἰς ἀπομακρυνόμενα τῆς ὑπηρεσίας ὅργανα ἀγροτ. ἀσφαλείας τοῦ ἑδαφ. α' περιφέρειας τινὸς ἐκ τοῦ οἰκείου Π.Τ.Α. ἢ Α.Α., ἐφ' ὅσον ἔχουσιν οἰκονομικὴν ἐπάρκειαν, καθοριζομένων καὶ τῶν περιπτώσεων κλπ. ὡς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀριθμῷ 2 ὀρίζεται.

Τὰ διατάγματα ταῦτα δύνανται νὰ καταργῶνται δι' ὁμοίων διαταγμάτων δι' ὁρισμένα Π.Τ.Α. ἢ Α.Α. ἐν περιπτώσει ἀνεπαρκείας τῶν πόρων αὐτῶν.

γ') Δι' ὁμοίων διαταγμάτων, ὀριζόντων καὶ πᾶσαν ἄλλην σχετικὴν λεπτομέρειαν, δύναται νὰ ὀρίζονται τὰ τῆς καταβολῆς ἐκ τοῦ οἰκείου Α.Α. ἢ Π.Τ.Α. ἢ Γ.Τ.Α. βοηθήματος εἰς ὅργανα ἀγροτικῆς ἀσφαλείας, πλὴν τῶν ιδιωτικῶν, ἢ τὰς οἰκογενεῖας αὐτῶν, ἐὰν τὸ ὅργανον μετὰ τὴν 1 Ἰανουαρίου 1937 ἐφονεύθῃ ἐν ὑπηρεσίᾳ καὶ ἔνεκεν ταύτης ἢ ἐὰν συνεπείᾳ τραυματοῦ ἀπεβίωσιν ἢ κατέστη ὀλικῶς ἢ μερικῶς ἀνικανὸν πρὸς ἐργασίαν ἐφ' ὅσον τὸ τραῦμα προὔξενήθη ἐν ὑπηρεσίᾳ καὶ ἔνεκεν ταύτης, ὃ δὲ θάνατος ἢ ἀνικανότης ἐπῆλθεν ἐντὸς ἑξὶ τοῦ πολὺ μηνῶν ἀφ' ἧς τὸ ὅργανον ἀπομακρύνθη τῆς ὑπηρεσίας.

Τὸ ποσὸν τοῦ βοηθήματος τούτου δὲν δύναται νὰ ὀρίσθῃ ἄνωτερον τῶν 35.000 δραχμῶν μὲν διὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ φόνου ἢ θανάτου ἢ διαρκoῦς καὶ παντελοῦς ἀνικανότητος πρὸς πᾶσαν ἐργασίαν, τῶν 20.000 δραχμῶν δὲ εἰς τὰς λοιπὰς ὡς ἄνωτέρω περιπτώσεις.

Διὰ τοῦ ἐκδοθησομένου διατάγματος δύναται νὰ ὀρισθῇ οἱ αἱ διατάξεις τοῦ ἑδαφίου τούτου ἰσχύουσι καὶ ἀναδρομικῶς ἀπὸ ἡμέρας ὁρισθησομένης ὑπ' αὐτοῦ δι' ὅργανα ἀγροτικῆς ἀσφαλείας ὑπηρετήσαντα κατ' ἐφαρμογὴν τῶν Ν. 4491 καὶ 5274, φονευθέντα δι' ὄπλου ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ καὶ ἔνεκα ταύτης.

8. Διὰ Β. Διαταγμάτων, ὡς ἐν παραγρ. 7, δύναται νὰ ὀρίζεται ἡ καταβολή: α') νοσήλων εἰς ὅργανα, πλὴν τῶν ιδιωτικῶν, τραυματιζόμενα ἢ ἀσθενούντα κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας των καὶ ἔνεκα ταύτης μέχρι ποσοῦ δραχμῶν 1500 καθ' ἡμερολογιακὸν ἔτος καὶ β') ἐξόδων κηδείας ὁργάνων, πλὴν τῶν ιδιωτικῶν, φονευθέντων ἢ θανόντων ἐν ὑπηρεσίᾳ καὶ ἔνεκα ταύτης μέχρι δραχ. 1000.

9. Τὰ κατὰ τὰς παραγράφους 7 καὶ 8 βοηθήματα, νοσήλεια κλπ. ὁργάνων ἀγροτ. ἀσφαλείας δὲν ἐκχωροῦνται, οὐδὲ κατάσχονται. Ὅφειλαί εἰς λογαριασμοὺς ἢ ταμεῖα ἀγροφυλακῆς δύναται νὰ παρακρατῶνται ἐκ βοηθήματος.

10. Αἱ ἀποδοχαὶ κλπ. τοῦ ἀρχιφύλακος πλειόνων ἀγροτικῶν περιοχῶν, μὴ συμμετεχουσῶν εἰς Π.Τ.Α., καταβάλλονται ἐκ τῶν Α.Α. τοῦ ἀγροτικοῦ τμήματος, κατανεμόμεναι δι'

ἀποφάσεως τοῦ νομάρχου δυνάμενος νὰ ἐκδίδῃ καὶ τὰ σχετικὰ χρηματικὰ ἐντάλματα.

Λογαριασμοὶ καὶ περιφερειακὰ ταμεῖα ἀγροφυλακῆς.

Ἄρθρον 30.

Λογαριασμοὶ ἀγροφυλακῆς (Α. Α.)

1. α') Πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν δαπανῶν τῶν ἀπαιτούμενων διὰ τὴν ἀγροτικὴν ἀσφάλειαν τῆς ἀγροτικῆς περιοχῆς, συνιστᾶται δι' ἐκάστην αὐτῶν «λογαριασμὸς ἀγροφυλακῆς (Α.Α.)» ἀποτελὼν παράρτημα τοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ προϋπολογισμοῦ.

β') Ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ Α.Α. καταρτίζεται, ἐγκρίνεται καὶ ἐλέγχεται καθ' οἷας διατάξεις καὶ ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος.

2. Ἡ διαχείρισις τῶν ἐσόδων (βεβαίωσις, εἰσπραξις, εἰσγωγὴ) καὶ ἐξόδων τῶν Α.Α. ἐνεργεῖται κατὰ τὰς περὶ τῆς μισιακῆς ὑπηρεσίας τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων ἰσχύουσας ἐκάστοτε διατάξεις καὶ ἐπὶ τῆς ἰδίᾳ ποσοστοῖς, ὧν ἡμῶς τὰ σύνολον δὲν δύναται νὰ υπερβῶσιν τὸ ἥμισυ τοῦ διὰ τὴν δημοτικὰ ἢ κοινοτικὰ ἔσοδα καθορισμένου τυχόν δι' ἐκάστην περίπτωσιν ἄνωτάτου ὁρίου.

Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῶν ποσοστῶν τὰ ἔσοδα Α.Α. ὑπολογίζονται αὐτοτελῶς τῶν δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν ἐσόδων.

3. α') Ἡ πληρωμὴ πάσης δαπάνης διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος κώδικος ἐν τῇ ἀγροτικῇ περιοχῇ ἐνεργεῖται ἐκ τοῦ Α.Α., δυνάμει χρηματικοῦ ἐντάλματος, ἐκδιδόμενου, ὡς καὶ διὰ τὰς λοιπὰς δημοτικὰς ἢ κοινοτικὰς δαπάνας, εἰ βάρος τοῦ εἰδικοῦ κεφαλαίου καὶ ἄρθρου τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐξόδων τοῦ Α.Α. καὶ ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν ἐν αὐτοῖς πτωσῶν.

β') Ὁ ἀγρονόμος ἐνεργεῖ τὴν ἐγκαθάρισιν τῶν ἀποδοχῶν τῶν ὁργάνων ἀγροτικῆς ἀσφαλείας τοῦ ἀγρονομείου, καταρτίζει δὲ καὶ θεωρεῖ τὰς οἰκείας καταστάσεις, δυνάμει τῶν ὁποίων κατὰ τὰ ἄνωτέρω ἐκδίδονται τὰ χρηματικὰ ἐντάλματα.

4. Ὁ ἀπολογισμὸς τοῦ Α.Α. καταρτίζεται, ἐγκρίνεται καὶ ἐλέγχεται μετὰ τῶν λογιστικῶν στοιχείων τῆς διαχείρισεως αὐτοῦ καθ' οἷας διατάξεις καὶ ὁ ἀπολογισμὸς τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος.

5. Ἀπαγορεύεται ἡ διάθεσις ἐσόδων, προερχομένων ἐκ πόρων ἀγροτικῆς ἀσφαλείας, δι' ἄλλην οἰανδήποτε ἀνάγκην τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος. Κατὰ παντὸς παραβάτου ἐπιβάλλεται χρηματικὴ ποινὴ μέχρι πέντε χιλιάδων δραχμῶν, καταλογιζομένου διοικητικῶς κατὰ τὴν ἐκδίκασιν τοῦ ἀπολογισμοῦ τοῦ διατεθέντος ποσοῦ εἰς τοὺς ὑπαίτιους, εὐθυνομένους ἀλληλεγγύως καὶ εἰς ὁλόκληρον ἑκάστον, εἰσπραττομένου δὲ κατὰ τὰς διατάξεις περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων.

6. Δι' ἀποφάσεως τοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου, ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ, αἱ δαπάναι τῆς Α.Α. τῆς περιοχῆς δύναται νὰ περιληφθῶσιν εἰς τὰς υποχρεωτικὰς δαπάνας τοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ προϋπολογισμοῦ, ὑπὸ ἴδιον κεφάλαιον αὐτοῦ, ὅποτε παύει λειτουργῶν ὁ Α.Α.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον δύναται νὰ ἀνασυνιστᾶται ὁ Α.Α. ἀλλὰ δι' ὁλόκληρον οἰκονομικὸν ἔτος.

Ἄρθρον 31.

Περιφερειακὰ ταμεῖα ἀγροφυλακῆς (Π.Τ.Α.)

1. α') Διὰ Β. Α. ἐκδιδόμενου μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Ε. Σ. Α., δύναται πᾶσαι αἱ ἀγροτικαὶ περιοχαὶ ἐνὸς ἢ πλειόνων ὁμοῦ ἀγρονομιῶν νὰ ἀποτελέσωσιν οἰκονομικὴν ἑνωσιν ἀγροτικῆς ἀσφαλείας, ὅποτε διὰ τὰς περιοχὰς ἐκαστῆς οἰκονομικῆς ἐνώσεως συνιστᾶται ἐν κοινῷ «Περιφερειακὸν Ταμεῖον Ἀγροφυλακῆς (Π.Τ.Α.)», οὗτος ἢ περιφέρειαι, ἢ ἔθρα καὶ ἡ ἐπωνυμία ὀρίζονται διὰ τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος.

Λειτουργούντα πλείονα Π. Τ. Α. ἐν τῇ αὐτῇ Ἐποπτεῖα δύ-
ναι κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον νὰ συγχωνεύωνται εἰς ἓν κοινὸν
Π.Τ.Α., ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ καὶ τῶν ἐν § 9 τοῦ
ἄρθρου τούτου ὁριζομένων.

β') Σκοπὸς τοῦ Π.Τ.Α. εἶναι ἡ ἀντιμετώπισις τῶν διὰ τὴν
ἐφαρμογὴν τοῦ κώδικος τούτου δαπανῶν Α.Α. εἰς ἀγροτικὰς
περιοχὰς μετεχούσας τῆς οἰκονομικῆς ἐνώσεως, πλὴν τῶν
ἐρωσίων τοὺς περιφερειακοὺς ὑπαλλήλους Α. Α. αἱτινες
καταβάλλονται ἐκ τοῦ Γ. Τ. Α. κατὰ τὸν εἰδικὸν περὶ αὐτοῦ
ἔθρον.

2. α') Συνιστώμενου Π.Τ.Α. καταργοῦνται οἱ λογαριασμοὶ
ἀρροφαικῆς τῶν περιοχῶν τῆς οἰκονομικῆς ἐνώσεως, τὰ δὲ
χρηματικὰ καὶ εἰσπρακτέα ὑπόλοιπα αὐτῶν περιέρχονται εἰς τὸ
Π. Τ. Α.

β') Τὸ Π.Τ.Α. δὲν δαρύνεται μὲ τὰς τυχόν ὑποχρεώσεις
τῶν Α. Α. τῶν περιοχῶν τῶν ἀποτελουσῶν τὴν οἰκονομικὴν
ἐνωσιν.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ διοικούντος τὸ Π.Τ.Α. συμβουλίου,
ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ, δύναται μέρος τοῦ ἀποθε-
ματικοῦ κεφαλαίου τοῦ Ταμείου τούτου νὰ διατίθῃται πρὸς
πληρωμὴν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τῶν ὀφειλομένων ὑπὸ τῶν Α.Α.
κισθῶν ὀργάνων ἀγροτικῆς ἀσφαλείας.

γ') Ἡ παράγραφος αὕτη ἐφαρμόζεται καὶ διὰ τοὺς πρὸ
τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Α. Α. καὶ Π. Τ. Α., κυρουμένους
καὶ τῶν γενομένων πληρωμῶν.

3. Ἐκαστον Π.Τ.Α. ἀποτελεῖ νομικὸν πρόσωπον δημοσίου
δικαίου καὶ διοικεῖται ὑπὸ ἐποπτικοῦ ἢ ἀγρονομικοῦ συμβου-
λίου, ὁριζομένου διὰ τοῦ Β. Α. τοῦ συνιστῶντος τὴν οἰκονομικὴν
ἐνωσιν.

Ὁ πρόεδρος τοῦ διοικούντος τὸ Π.Τ.Α. συμβουλίου, προκει-
μένου δὲ περὶ Ε.Σ.Α. ὁ ἐν § 2 ἄρθρου 6 ὁριζόμενος, ἐκπροσω-
πεῖ αὐτὸ ἐνώπιον τῶν διοικητικῶν καὶ δικαστικῶν Ἀρχῶν, δυ-
νάμενος νὰ ὀρίξῃ δι' ἀποφάσεων τοῦ εἰδικῶν ἀντιπροσώπων του
διὰ τὴν ἐνέργειαν ὀρισμένων πράξεων.

4. α') Ἡ διαχείρισις τῶν Π.Τ.Α. ἐνεργεῖται ἐν τῷ δη-
μοσίῳ ταμείῳ τῆς ἑδρας αὐτῶν, ὡς εἰδικώτερον ὀρίζεται
δι' ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν Ἑσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν,
ἢ ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ὅπου τίθενται εἰς ἐφαρ-
μογὴν αἱ διατάξεις τοῦ Νόμου 3423 καὶ τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ
Διατάγματος τῆς 20(1)1932 «περὶ διαχείρισεως τῶν νομι-
κῶν προσώπων ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος».

β') Διὰ τὴν διοίκησιν καὶ διαχείρισιν τῶν ἐσόδων (βεβαί-
ωσιν, εἰσπραξίν καὶ εἰσαγωγὴν) καὶ ἐξόδων καὶ διὰ τὸ λο-
γιστικὸν ἐν γένει τῶν Π.Τ.Α. ἰσχύουσι καὶ ἐφαρμόζονται αἱ
ἀντίστοιχοι διατάξεις περὶ δημοσίου λογιστικοῦ τοῦ Κράτους
καὶ περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων ὅπου δὲν ὀρίζεται ἄλ-
λως διὰ τοῦ παρόντος νόμου.

Τὸ οἰκονομικὸν ἔτος διὰ τὴν διαχείρισιν τῶν Π. Τ. Α. καὶ
ἡ χρῆσις αὐτοῦ εἶναι οἷα εἶναι ἐκάστοτε καὶ τοῦ δημοσίου τα-
μείου.

γ') Τὰ ἔσοδα τῶν Π. Τ. Α., ὅσα δὲν εἰσπράττονται ἀπ' εὐ-
θείας ὑπὸ τῆς τυχόν διαχειριζομένης αὐτῶν Τραπεζῆς τῆς
Ἑλλάδος, ἐμφανίζονται ἐν τῇ ληψοδοσίᾳ τῶν δημοσίων τα-
μείων, βεβαιούμενα καὶ εἰσπραττόμενα ὑπὸ τῶν ταμίων ὡς εἰ-
δικώτερον ὀρίζουσιν αἱ κατὰ τὸ ἑδάφιον α' ἀποφάσεις.

δ. α') Ὁ προϋπολογισμὸς τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Π.
Τ. Α. ἐκαστοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους καταρτίζεται ὑπὸ τοῦ διοι-
κούντος τοῦτο συμβουλίου καὶ ἐγκρίνεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ
τῶν Ἑσωτερικῶν.

β') Κατὰ τὴν αὐτὸν τρόπον δύναται νὰ ἐγκρίνωνται ἀνα-
ταξωματικά, συμπληρωματικά καὶ ἑκτακτοὶ πιστώσεις τοῦ
προϋπολογισμοῦ τούτου.

γ') Μέχρις ἐγκρίσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ οἰκονομικοῦ τοῦ

νοῦ ἔτους ἰσχύει καὶ ἐκτελεῖται ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ λήξαν-
τος ἔτους.

δ') Ἀποφάσεις τῶν συμβουλίων τῶν διοικούντων Π.Τ.Α.,
ἢ τοῦ νομάρχου, ἀφορῶσαι κατάρτισιν προϋπολογισμοῦ Π.Τ.Α.
ἢ προκαλοῦσαι ἀΐξισιν τῶν ἐν αὐτῷ πιστώσεων, χρήζουσι πάν-
τοτε τῆς ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν, δυνά-
μενου καὶ νὰ τροποποιῇ ταύτας.

6. α') Ἡ πληρωμὴ τῶν δαπανῶν τοῦ Π. Τ. Α. ἐνεργεῖ-
ται διὰ χρηματικοῦ ἐντάλλματος ἐπὶ τοῦ οἰκείου ἄρθρου τοῦ
προϋπολογισμοῦ ἐξόδων, ἐκδιδομένου ὑπὸ τοῦ ἐκπροσωποῦντος
τὸ ταμεῖον κατὰ τὴν παράγραφον 3, συνυπογράφοντος τοῦ
ἐπόπτου ἢ ἀγρονόμου, τούτων ὄντων συνυπευθύνων διὰ τε
τὴν νομιμότητα τῆς δαπάνης καὶ τὴν ὑπαρξιν πιστώσεως ἐν τῷ
προϋπολογισμῷ.

β') Πρὸ τῆς ἐξοφλήσεως τοῦ ἐντάλλματος τοῦτο θεωρεῖται
ὑπὸ τοῦ ἐκδιδόντος τοῦ ταμείου τῆς ἑδρας τοῦ Π. Τ. Α. ἢ ὑπὸ
τοῦ κατὰ τὴν παράγρ. 5 ἄρθρου 2 τοῦ Α. Ν. 281 ἔτους 1936
ὁριζομένου οἰκονομικοῦ ὑπαλλήλου πρὸς βεβαίωσιν τῆς ὑ-
πάρξεως τῶν στοιχείων τοῦ προηγούμενου ἐδαφίου.

γ') Ἐκδοσις ἐντάλλματος ἐπὶ ἀποδόσει λογαριασμοῦ ἐπιτρέ-
πεται μόνον τῇ ἐγκρίσει τοῦ Ὑπουργοῦ.

7. Μετὰ τὴν λήξιν ἐκαστοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους συντάσσεται
ὁ ἀπολογισμὸς τῆς διαχειρίσεως τοῦ Π.Τ.Α., ὅστις μετὰ τῶν
λογιστικῶν στοιχείων ταύτης υποβάλλεται τῷ Ἐλεγκτικῷ
Συνεδρίῳ πρὸς ἔλεγχον κατὰ τὰς διατάξεις περὶ ὁργανισμοῦ
αὐτοῦ.

8. Παρ' ἐκάστῳ Π. Τ. Α. τηρεῖται ὑποχρεωτικῶς ὑπὸ τοῦ
διοικούντος τοῦτο συμβουλίου βιβλίον πιστοχρεώσεως τῶν ἐξ
ἐκάστης ἀγροτικῆς περιοχῆς εἰσπραττομένων ἀμείνων καὶ ἐμ-
μέσων εἰσφορῶν καὶ τῶν διὰ ταύτην καταβαλλομένων δαπανῶν
πρὸς διαρρύθμισιν τῶν εἰσφορῶν καὶ δαπανῶν Α. Α. ἐκάστης
περιοχῆς ἀναλόγως τοῦ πιστωτικοῦ ἢ χρεωτικοῦ υπολοίπου
αὐτῆς, ὡς εἰδικώτερον ὀρίζει Β. Α. ἢ ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ.

9. Διὰ Β. Α. οἰκονομικὴν ἐνωσιν δύναται νὰ ἀποτελέσουν καὶ
πλείονες ὁμοῦ Ἐποπτεῖαι Α. Α., ὅποτε διὰ πάσας ταύτας συνι-
στᾶται ἐν κοινὸν Π. Τ. Α. Διὰ τῶν διαταγμάτων τούτων ὀρί-
ζεται ἡ περιφέρεια, ἡ ἑδρα καὶ ἡ ἐπωνυμία τοῦ Π. Τ. Α., ἡ
διοίκησις καὶ αἱ ἀρμοδιότητες αὐτῆς, αἱ ἀρμοδιότητες τῶν ἐν
τῇ περιφερείᾳ τῆς οἰκονομικῆς ἐνώσεως Ε. Σ. Α. καὶ πᾶσα
ἄλλη λεπτομέρεια, ὡς καὶ τὰ τῆς συγχωνεύσεως τῶν μέχρι
τότε λειτουργούντων Α. Α. ἢ Π.Τ.Α. τῆς ἐνώσεως. Διὰ
τῶν ἰδίων διαταγμάτων καθορίζονται καὶ τὰ τῆς τοποθετή-
σεως εἰς τὸ συνιστώμενον κοινὸν Π. Τ. Α. πλείονων λογιστῶν,
ἐντὸς τοῦ ἀνωτάτου ὁρίου τοῦ ἀριθμοῦ αὐτῶν, ἐπιτροπομένης
καὶ τῆς τοποθετήσεως τοιούτου παρ' Ἐποπτεῖα τινὶ τῆς ἐνώ-
σεως πρὸς διεξαγωγὴν τῆς λογιστικῆς ὑπηρεσίας τῆς Ἐπο-
πτείας Α. Α.

*Ἀρθρον 32.

Πόροι Α. Α. ἢ Π. Τ. Α.

1. α') Ἐπιτρέπεται εἰς τὸ διοικεῖν τὸν Α. Α. ἢ Π. Τ. Α.
συμβούλιον, ἵνα πρὸς κάλυψιν τῶν γενικῶν καὶ εἰδικῶν δαπα-
νῶν τῆς Α. Α. τῆς περιφέρειας, πλεόν ποσοῦ 10 ἕως 20 ο/ο,
ἐπιβάλλῃ κατὰ τὸ ἄρθρον 33 τὰς προσφερομένους εἰσφοράς
ἐκ τῶν ὑπὸ στοιχ. α' ἕως ζ' τῆς ἐπομένης παραγράφου ὀρι-
ζομένων.

β') Τὸ αὐτὸ ἀντικείμενον, φορολογηθὲν ἀπαξ διὰ μιᾶς τῶν
εἰσφορῶν τῶν ὑπὸ στοιχ. β' ἕως ε' τῆς παραγράφου 2, δὲν δύ-
ναι νὰ ὑποβληθῇ ἐκ νέου εἰς εἰσφορὰν τινὰ τῶν στοιχ. τού-
των ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ ἢ ἄλλου Α.Α. ἢ Π.Τ.Α., ἐκτὸς ἐάν διὰ
τῆς ἐπιβληθείσης εἰσφορᾶς δὲν ἐξηγηθῇ τὸ ἐν τῷ ἄρθρῳ
τούτῳ ἐπιτροπομένη ἀνώτατον ὅριον.

2. Πόροι ἐκάστου Α.Α. ἢ Π.Τ.Α. δύναται νὰ εἶναι:

α') Ἐτησίαι εἰσφορὰ τῶν ἐξουσιαστῶν τῶν ἐν ταῖς οἰκείαις
περιοχαῖς κατεμένων ἀκινήτων ἀγροτικῶν κτημάτων κατὰ

μέτρον εκτάσεως μέχρι δραχμῶν 15 κατὰ στρέμμα καὶ κατὰ κατηγορίαν κτημάτων ἢ κατὰ δένδρον μέχρι δραχμῶν δύο κατὰ ρίζαν.

β') Ἐτησίᾳ εἰσφορὰ μέχρι 2 ο/ο ἐπὶ τῶν παραγομένων ἐξ ἀγροτικῶν κτημάτων τῶν οἰκείων περιοχῶν προϊόντων γῆς παντὸς εἶδους, συμπεριλαμβανομένων τοῦ ἐλαίου καὶ ἐλαιωδῶν ἐν γένει προϊόντων, βαμβάκοςπόρων ἢ ἄλλων ἐλαιωδῶν σπόρων, βαμβάκος, γλεύκος, οἶνου, σταφίδος καὶ τῶν ἐξ αὐτῆς γλεύκος καὶ οἶνου καὶ σύκων, ἐξαίρουμένου τοῦ κηπουροῦ, ἢ ἐπὶ τῆς εἰκαζομένης παραγωγῆς τούτων ἢ μέχρι 2 ο/ο ἐπὶ τῆς ἀξίας αὐτῶν.

γ') Ἐτησίᾳ εἰσφορὰ ἐπὶ τῶν ἐν τῇ οἰκείᾳ περιοχῇ διατιμωμένων ζώων μέχρι λεπτῶν 50 δι' ἕκαστον πρόβατον ἢ αἴγα, μέχρι δραχμῶν 3 δι' ἕκαστον χοῖρον καὶ μέχρι δραχμῶν 5 δι' ἕκαστον μεγάλο ζῶον, πτηνῶν δὲ μέχρι δραχμῆς μιᾶς, ἐπὶ τῶν προϊόντων αὐτῶν, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν δερμάτων, μέχρι 2 ο/ο ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν καὶ ἐπὶ τῶν σφαζομένων ζώων μέχρις 25 ο/ο τοῦ ἐπ' αὐτῶν δημοσίου φόρου ἢ μέχρι τοῦ ἡμίσεος τοῦ ἐπ' αὐτῶν ἀναλογούντος δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ φόρου.

δ') Εἰσφορὰ ἐπὶ τῶν ἐκτὸς τῆς ἀγροτικῆς περιοχῆς μεταφερομένων ἢ ἐξαγομένων ἀντικειμένων τῶν στοιχείων β' καὶ γ' ὡς καὶ ἐπὶ παντὸς ἄλλου ἀντικειμένου ἀναγραφομένου εἰς τὸ δημοτικὸν δασμολόγιον, μέχρι 2 ο/ο ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν ἢ μέχρι τοῦ ἡμίσεος τοῦ ἀναγραφομένου εἰς τὸ δημοτικὸν δασμολόγιον ποσού.

ε') Εἰσφορὰ, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ νήσου, ἐπὶ τῶν εἰς τὴν ἀγροτικὴν περιοχὴν εἰσαγομένων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀντικειμένων ἐκ τῶν ἀναγραφομένων εἰς τὸ τελωνειακὸν δασμολόγιον, καὶ ἂν τὰ εἶδη ταῦτα δὲν ὑπόκεινται εἰς δημοσίον δασμὸν, ἢ καὶ εἰσφορὰ, ἀσχέτως ἂν πρόκειται περὶ νήσου, ἐπὶ τῶν ἐκ τῆς ἡμεδαπῆς μεταφερομένων ἢ ἀποδιβαζομένων εἰς τὴν ἀγροτικὴν περιοχὴν ἐγγυρίων ἢ μὴ ἀντικειμένων ἐκ τῶν ἀναγραφομένων εἰς τὸ δημοτικὸν δασμολόγιον, μέχρι τοῦ ποσού τοῦ ἐπ' αὐτῶν ἀναλογούντος δημοτικοῦ φόρου κατὰ τὸ ἄρθρον 285 τοῦ κώδικος τῆς περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων νομοθεσίας, τῶν ἀντικειμένων ἀλλοδαπῆς παραγωγῆς φορολογουμένων μὲ μεταλλικὴν δραχμὴν ἐκπεφρασμένην εἰς χαρτῖνας καθ' οἷαν ἀναλογίαν καὶ ὁ δημοτικὸς φόρος, ἀσχέτως τοῦ ἐὰν εἰσπράττεται τοιοῦτος.

στ') Ἀναγκαστικὴ εἰσφορὰ τῶν ἐν τῇ ἀγροτικῇ περιοχῇ λειτουργούντων ἀναγκαστικῶν συνεταιρισμῶν διαχειρίσεως ἀκινήτου συνιδιοκτησίας ἢ διαθέσεως κοινῆς χορτονομῆς ἢ ἄλλων συνεταιρισμῶν ἢ ὁργανισμῶν αὐτοδιοικήσεως ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν ἐναρξίν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἔχουσι μεταξὺ τῶν μετῶν τῶν μισθοδοσίαν τῶν ἀγροφυλάκων ἢ βαρύνονται ὁποσδήποτε μὲ ταύτην καὶ μέχρι τοῦ ποσού εἰς ὃ αὕτη ἀνέρχεται.

ζ') Εἰς ἃς περιοχὰς ἢ δι' ἃς κτηματικὰς θέσεις τῆς αὐτῆς περιοχῆς δὲν ὑφίσταται ἀναγκαστικὸς συνεταιρισμὸς, διαχειριζόμενος κοινὴν χορτονομὴν κατὰ τὸ Ν. Α. τῆς 11 Ἰουλίου 1923, ἡ διαχείρισις ταύτης δύναται νὰ ἀνατίθῃται διὰ τοῦ παρόντος εἰς τὰ οἰκεία κοινοτικὰ συμβούλια, τῇ συναίνεσει τοῦ ἡμίσεος πλέον ἐνὸς τοῦλάχιστον τῶν ἐχόντων δικαίωμα καὶ ἐξουσιοζώντων τὸ ἥμισυ τοῦλάχιστον τῶν ἐκτάσεων τούτων.

Ἡ συναίνεσις δίδεται ἐνώπιον τοῦ προέδρου τῆς κοινότητος ἢ τοῦ ἀγρονόμου, συντασσμένης περὶ τούτου ἐκθέσεως ἐφ' ἧς ἀπλοῦ. Ἄν ὁ συναίνων ἀρνηθῇ γραφῇ καὶ ἀναγνώσῃ ἢ ἀδυνατῇ νὰ υπογράψῃ, ἡ συναίνεσις δίδεται παρούσα δύο μαρτύρων πρὸς υπογραφόντων τὴν ἐκθεσιν.

Τὰ κοινοτικὰ συμβούλια, διαχειριζόμενα τὴν κοινὴν χορτονομὴν ὑπὲρ ἀγροφυλακῆς, προβαίνουν εἰς τὴν ἐκμίσθωσιν ταύτης εἰς κατόχους ζώων καὶ ἐκ τοῦ προϊόντος τῆς ἐκμίσθωσεως καλύπτεται τὸ ὅλον ἢ μέρος τῆς δαπάνης ἀγροφυλακῆς τῆς περιοχῆς, καταργουμένης ἢ ἐλαττωμένης ἀναλόγως τῆς ὑπὲρ

τοῦ Α. Α. ἢ Π. Τ. Α. ἀμέσου εἰσφορᾶς τῶν δικαιούχων τῶν ἐκμισθωμένων ἐκτάσεων.

Τὸ τυχὸν περίσσευμα εἰσάγεται εἰς τὸ κοινοτικὸν ταμεῖον καὶ διατίθεται δι' ἀγροτικὰ ἢ ἄλλα κοινωφελῆ ἔργα.

η') Προαιρετικὴ εἰσφορὰ τοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ ταμεῖου ἢ ἄλλων ὁργανισμῶν ἐν γένει.

Ἡ αὕτη εἰσφορὰ ἀποφασισθεῖσα ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου ἐγκρίνεται ὑποχρεωτικῶς ὑπὸ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς.

3. Τῇ αἰτήσῃ τοῦ διοικούντος τὸν Α. Α. ἢ Π. Τ. Α. συμβουλίου καὶ μετὰ γνώμην τοῦ Ε. Σ. Α. δύναται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ νὰ αὐξάνωνται δι' ἀγροτικὴν περιοχὴν τὰ ἀνώτατα ἔρια τῶν ὑπὸ στοιχεῖα α'—δ' τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου τούτου εἰσφορῶν μέχρι τοῦ διπλοῦ.

4. Αἱ ὑπὲρ τῆς ἀγροφυλακῆς ἐν γένει εἰσφοραὶ δὲν περιλαμβάνονται εἰς τὴν σύμμετρον περικοπήν τῶν Ν. 4319, 5208, 6028 καὶ τοῦ Α. Ν. 424 ἔτους 1937.

5. Ὡς ἀξία τῶν ὑπὲρ τῆς Α. Α. φορολογουμένων προϊόντων κλπ., πρὸς ὑπολογισμὸν τοῦ ἀνωτάτου ὅριος τοῦ ἐπ' αὐτῶν φορολογικοῦ ποσοστού διὰ τὴν ἐπιβολὴν τῶν ἐν στοιχ. β ἕως δ τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου τούτου εἰσφορῶν, ἰσχύει ἡ καθωρισμένη τοιαύτη διὰ τὴν ἐπὶ τῶν αὐτῶν εἰδῶν φορολογίαν τοῦ δημοσίου, ἐλλείψει δὲ τοιαύτης τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος.

Ἐὰν ἡ ἀξία τῶν εἰδῶν τούτων δὲν τυγχάνῃ καθωρισμένη ὡς ἄνω, αὕτη καθορίζεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ἀπὸ 13 Ὀκτωβρίου 1926 διατάγματος «περὶ κανονισμοῦ τοῦ τρόπου τῆς δεδαιώσεως καὶ εἰσπράξεως ἀμέσων δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν φόρων ἐπὶ προϊόντων γῆς κλπ.» ὑπὸ τοῦ ἐπιβαλόντος τὰς εἰσφορὰς ταύτας.

6. Ἐὰν τὰ φορολογούμενα ἀγροτικὰ κτήματα, προϊόντα ἢ εἶδη τῆς παρ. 2 ἀνήκωσιν εἰς τὸν δημοσίον, δήμιον ἢ κοινότητα ἢ ἄλλα νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου, εἰς τὰς κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον εἰσφορὰς ὑπὲρ Α. Α. ὑπόκεινται οἱ καλλιεργηταὶ ἢ ἐνοικιασταὶ ἢ προμηθευταί.

Ἄρθρον 33.

Τρόπος ἐπιβολῆς εἰσφορῶν ὑπὲρ Α. Α. ἢ Π. Τ. Α.

1. α') Τὰς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον 32 εἰσφορὰς ἐπιβάλλει, ἀξιομειοῖ ἢ καταργεῖ ὅπου μὲν λειτουργεῖ Α. Α. τὸ κοινοτικὸν συμβούλιον, ὅπου δὲ λειτουργεῖ Π. Τ. Α. τὸ διοικὸν τοῦτο συμβούλιον ἐνιαίως διὰ πάσης τὰς περιόδους τῆς οικονομικῆς ἐνώσεως ἢ διὰ μίαν ἐκάστην αὐτῶν.

Εἰς τὴν φορολογικὴν ἀπόφασιν πρὸς νὰ σημειώται τὸ οἰκονομικὸν ἔτος ἢ ἡ ἡμέρα, ἐφ' ἧς ἐπιβάλλεται, ἀξιομειοῦται ἡ καταργεῖται ἐκάστη εἰσφορὰ.

Αἱ φορολογικαὶ ἀποφάσεις τῶν Π. Τ. Α. χρήζουσι τῆς ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν.

β') Ἐὰν τὸ κοινοτικὸν συμβούλιον ἀμελήσῃ ἢ ἀρνῇται νὰ ἐπιβάλλῃ τὰς κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον εἰσφορὰς ὑπὲρ τοῦ Α. Α. ἢ ἐὰν αἱ ἐπιβληθεῖσαι δὲν ἐπαρκοῦν πρὸς κάλυψιν τῶν δαπανῶν Α. Α. τῆς κοινότητος, ἐπιβάλλει ταύτας τὸ Ε. Σ. Α.

γ') Κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς λειτουργίας Π. Τ. Α. τὰς ὑπὲρ αὐτοῦ εἰσφορὰς δύναται νὰ ἐπιβάλλῃ καὶ ἀξιομειοῖ καὶ π' εὐθείας ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἑσωτερικῶν.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον δύναται νὰ ἐπιβάλλωνται ἢ αὐξάνωνται αἱ ὑπὲρ τοῦ Π. Τ. Α. εἰσφοραὶ καὶ κατὰ τὰ ἐπόμενα ἔτη ἐν ἀνταρραξίᾳ τῶν πόρων αὐτοῦ, ἐὰν ἀρνήται ἢ ἀμελή νὰ πράξῃ τοῦτο τὸ διοικὸν τὸ ταμεῖον τοῦτο συμβούλιον.

2. Τὸ διοικὸν τὸ Π. Τ. Α. συμβούλιον, ὅριζον τὴν συνολικὴν ποσὴν τῶν ἐπ' αὐτῶν δαπανῶν Α. Α. ἐκάστης ἀγροτικῆς περιοχῆς, δύναται νὰ ἀναθέτῃ εἰς τὰ κοινοτικὰ συμβούλια καὶ τὴν ἀπ' εὐθείας ὑπ' αὐτῶν ἐπιβολὴν τῶν ἀμέσων εἰσφορῶν τῶν στοιχείων α—γ τῆς παρ. 2 ἄρθρου 32 πρὸς κάλυψιν τῶν ὡς ἄνω καθωρισθεισῶν δαπανῶν ἐν ὅλῳ ἢ καθ' ὃ μέρος ἤθελεν ὁρίσει τὸ συμβούλιον τοῦ Π. Τ. Α.

3. α') Εισφοραί τῶν στοιχ. β' ἕως ε' τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 32, τῶν ὁποίων ἡ εἰσπραξις γίνεται κατὰ τρόπον μὴ ἐπιτρέποντα τὴν ἄμεσον ἐξαχρίδωσιν τοῦ Α. Α. ἢ Π. Τ. Α. εἰς ἃ ἀνήκουσι, εἴτε διότι διατίθενται δι' ἐνοικιάσεως κατ' εὐρυτέραν περιφέρειαν, εἴτε διότι εἰσπράττονται κατὰ τὴν μεταφορὰν ἢ ἐξαγωγὴν ἢ εἰσπαγωγὴν διὰ κοινῶν λυμένων ἢ ὁδοῦ, εἴτε δι' ἄλλον λόγον, δύναται νὰ ἐπιβάλλωνται ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ Ε. Σ. Α. μὲν, ἐὰν πρόκειται περὶ πλειόνων Α. Α., ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν δέ, ἐὰν πρόκειται περὶ πλειόνων Π. Τ. Α. ἢ καὶ Α. Α., ὁριζομένου ἐνιαίου φορολογικοῦ ποσοστοῦ.

β') Αἱ εἰσπράξεις ἐκ τοιούτων εἰσφορῶν, ἐὰν μὲν πρόκειται περὶ Π. Τ. Α. ἢ καὶ Α. Α. ὁμοῦ, κατατίθενται προσωρινῶς εἰς τὸ Γ. Τ. Α. ὑπὸ ἴδιον ἄρθρον τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἔτους ἢ ὅπου ἤθελεν ὁρίσει ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν, ἢ δὲ κατανομή αὐτῶν εἰς τὰ δικαιούχα Π. Τ. Α. καὶ Α. Α. ἐνεργεῖται ὡς ὁρίζει Διάταγμα ἢ ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ.

Ἐὰν δὲ πρόκειται περὶ Α. Α., κατατίθενται εἰς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν (ἐντόκιως) ἢ ὅπου ἤθελεν ὁρίσει ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ καὶ κατανέμονται εἰς τοὺς δικαιούχους Α. Α. δι' ἀποφάσεως τοῦ Ε. Σ. Α.

Ἡ κατανομή ἐνεργεῖται ἀναλόγως τῆς ἐξ ἐκάστης περιοχῆς παραγωγῆς τῶν φορολογηθέντων εἰδῶν ἢ τῆς ἐν αὐτῇ εἰσπαγωγῆς τοιούτων.

4. Ἀποφάσεις περὶ ἐπιβολῆς εἰσφορῶν τοῦ στοιχ. δ' τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 32 ἐπὶ ἄλλων ἀντικειμένων, πλὴν τῶν γεωργικῶν, κτηνοτροφικῶν καὶ δασικῶν προϊόντων, ὡς καὶ περὶ ἐπιβολῆς εἰσφορῶν ἐπὶ παντὸς ἀντικειμένου τοῦ στοιχ. ε' τῆς αὐτῆς παραγράφου χρήζει πάντοτε τῆς ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν, μετὰ γνώμην τοῦ Ε. Σ. Α., δυναμένου καὶ νὰ μεταρρυθμίσῃ τούτην.

5. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν δύναται νὰ ἐπιβάλλωνται ἀπ' εὐθείας εἰσφορὰ ὑπὲρ τῆς Ἀγρ. κῆς τῶν στοιχ. β' ἕως ε' τῆς παρ. 2 ἄρθρου 32 ἐπὶ τῶν προϊόντων γῆς, ζώων καὶ προϊόντων αὐτῶν, ἐνιαῖα διὰ πλειόνας περιφέρειας, ὁριζομένου διὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης καὶ τοῦ τρόπου εἰσπράξεως, προσωρινῆς καταθέσεως καὶ διανομῆς εἰς τοὺς δικαιούχους Α. Α. ἢ Π. Τ. Α. τῶν εἰσπραττομένων ποσῶν. ἀναλόγως τῆς παραγωγῆς ἐκάστης τῶν ὡς ἄνω περιφερειῶν ἢ τῆς ἐν αὐταῖς εἰσπαγωγῆς ἢ καὶ τοῦ ἐν αὐταῖς ἀριθμοῦ ἐργάνων ἀγροφυλακῆς.

6. Αἱ ὑπὲρ Α. Α. εἰσφοραὶ ἐπιβάλλονται ὡς πρόκειται ἐπὶ τυχόν ὑπαρχόντων ἀντιστοιχῶν φόρων δημοσίων, δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν ἢ ὑπὲρ νομικῶν προσώπων ἢ ἄλλων ὁργανισμῶν δημοσίου δικαίου, ὅποτε συνδιατίθενται, συμβαθαίνονται καὶ συνεισπράττονται μετ' αὐτῶν, δυνάμεναι νὰ ὁρισθῶσι καὶ εἰς ποσοστὸν τοῦ κυρίου φόρου, ἐφ' οὗ ἐπιβάλλονται ὡς πρόκειται, πλὴν πάντως ἐντὸς τῶν ἀνωτάτων ὁρίων τῶν ὁριζομένων δι' ἐκάστην εἰσφορὰν ἐν τῷ ἄρθρῳ 32. Ἐὰν δὲν ὑπάρχωσιν ἀντιστοιχίαι τοιούτοις φόροι ἢ δὲν εἶναι εὐχερὲς ἢ μετ' αὐτῶν συνεισπράξεις, αἱ ἐν λόγῳ εἰσφοραὶ ἐπιβάλλονται ὡς αὐτοτελεῖς.

7. Αἱ φορολογικαὶ ἀποφάσεις ἰσχύουσιν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς των.

Ἄρθρον 34.

Βεβαιώσεις καὶ εἰσπραξις ἐσόδων Α. Α. ἢ Π. Τ. Α.

1. α') Ἡ ἐπιμέλεια τῆς βεβαιώσεως τῶν αὐτοτελῶν εἰσφορῶν Α. Α. ἀνατίθεται εἰς τι τῶν κατὰ τὸν παρόντα κώδικα συμβουλίων ἢ τῶν παρ' αὐτοῖς γραμματέων ἢ εἰς ὑπάλληλον Α. Α. ἢ εἰς ἄλλαν ἀρχὰς ἢ οἰονδήποτε ἄλλο πρόσωπον, τῶν δὲ προσθέντων ἐπὶ ἄλλων ἀντιστοιχῶν δημοσίων κλπ. φόρων ἀνήκει εἰς τὰς ἀρχὰς τὰς βεβαιούσας τοὺς κυρίους φόρους.

β') Ὁ ἐρανικὸς κατάλογος τῶν δι' ἄμεσον εἰσφορῶν τῶν στοιχ. α'-γ' τῆς παρ. 2 ἄρθρου 32 φορολογουμένων ἐκάστης ἀγροτικῆς περιοχῆς καταρτίζεται ὑπὸ τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου βάσει τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 33 ἐπιβληθέντων εἰσφορῶν ὑπὲρ

τοῦ Α. Α. ἢ Π. Τ. Α. Ὁ ἐρανικὸς κατάλογος εἶναι διαρκὲς, ἀναθεωρούμενος ὑπὸ τοῦ ἰδίου συμβουλίου κατὰ μῆνα Ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους. Ἐν ἀρνήσει ἢ ἀμελείᾳ τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου τὰ ἀνωτέρω ἐνεργεῖ ὁ ἀγρονόμος.

Ἡ κατάρτις ἢ ἀναθεώρησις τοῦ ἐρανικοῦ καταλόγου δύναται ἀποφάσει τοῦ Ε. Σ. Α. νὰ ἀνατίθεται ἀπ' εὐθείας εἰς τὸν ἀγρονόμον.

2. α') Τὰ ἐσοδα τῶν Π. Τ. Α. βεβαιοῦνται ἐν τοῖς δημοσίαις ταμείαις καθ' ἃ ὁρίζεται ἐν παρ. 4 ἄρθρου 31.

β') Διαγραφὴ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει βεβαιωθέντος ἐν τῷ ταμείῳ ποσοῦ ἐξ ἄμεσον εἰσφορᾶς τῶν στοιχ. α' ἕως γ' § 2 ἄρθρου 32, πλὴν τῶν περιπτώσεων τῆς § 2 ἄρθρου 35, ἐπιτρέπεται ὁποτεδήποτε, ἀλλὰ πάντως πρὸ τῆς εἰσπράξεως, κατόπιν προσφυγῆς τοῦ φορολογουμένου ἐνώπιον τοῦ διαικούντος τὸν Α. Α. ἢ τὸ Π. Τ. Α. συμβουλίου, ἀποφαινομένου δι' ἡττολογημένης ἀποφάσεώς του, ὑποκαίμενης εἰς τὴν ἐγκρίσιν τοῦ Ε. Σ. Α., αἰτίας ὁ πόδεδρ. ἐντελλεται τῷ ταμείῳ τὴν διαγραφὴν.

3. Ἡ εἰσπραξις τῶν ἐσόδων τῶν Π. Τ. Α. ἐνεργεῖται ὑπὸ τῶν δημοσίων ταμιῶν ἢ τελωνειακῶν ἀρχῶν ἢ ἄλλων εἰδικῶν ταμιῶν, καθ' ἃ ὁρίζεται ἐν § 4 ἄρθρου 31.

4. α') Ἡ εἰσπραξις τῶν αὐτοτελῶν ἐσόδων Α. Α. ἢ Π. Τ. Α. ἢ καὶ τῶν ἐσόδων τοῦ Π. Τ. Α. καὶ ἡ ἐκτέλεσις τῶν σχετικῶν ἐνταλμάτων προσωποκρατήσεως δύναται νὰ ἀνατίθεται καὶ εἰς ὄργανα ἢ ὑπαλλήλους Α. Α. ἐπὶ ποσοστοῖς μέχρι 4 ο)ο ἢ εἰς εἰδικὰ εἰσπρακτορικὰ ὄργανα ἀγρ. κῆς διοριζόμενα ἐπὶ θητεία καὶ ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ μέχρι δραχμῶν χιλίων (1000) ἢ καὶ ἐπὶ ποσοστοῖς μέχρι 5ο)ο ἢ μόνον ἐπὶ ποσοστοῖς μέχρι 10 ο)ο ἐπὶ τῶν εἰσπραττομένων. Συλλαμβανόμενοι ἐκτὸς τῆς ἑδρας τοῦ ταμείου ὀφειλῆται παραδίδονται εἰς τὴν ἀστυνομικὴν ἀρχὴν πρὸς μεταγωγὴν.

β') Τὰ περὶ συστάσεως καὶ καταργήσεως θέσεων εἰσπρακτῶν ἀγρ. κῆς, ὁ τρόπος τοῦ διορισμοῦ, ἡ διάρκεια καὶ ἀναμέσεως τῆς θητείας, τὰ προσόντα, ἡ πειθαρχικὴ δίωξις καὶ τιμωρία, ἡς τὰ τέλη σημάτων ὁρίζονται παγίως εἰς δραχμὰς 20, ἢ ἀπόλυσις, ἡ ἐγγύησις, ἡ ἀμοιβὴ αὐτῶν, ἡ δι' εἰδικῶν διδλίων ἀποδεικτικῶν εἰσπράξεως εἰσπραξις, ὁ τρόπος τῆς εἰσπράξεως καὶ ὑπὸ τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον προσώπων καὶ ὁ τρόπος καὶ χρόνος τῆς καταθέσεως ἐν τῷ ταμείῳ τῶν εἰσπραττομένων ποσῶν, ὡς καὶ πᾶσα σχετικὴ περὶ αὐτῶν λεπτομέρεια ὁρίζεται διὰ Β. Α., προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν. Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἐγγυήσεως καὶ ἡ καταβολὴ τῆς μηνιαίας ἀμοιβῆς γίνεται ἀτελῶς.

5. Τὰ ἐσοδα τοῦ Α. Α. ἢ Π. Τ. Α. δύναται νὰ εἰσπράττονται εἰς χρήμα ἢ εἰς εἶδος καὶ ὑπὸ γεωργικῶν συνεταιρισμῶν ἢ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς ἢ τῆς Κ. Ε. Π. Ε. Σ. ἢ ἄλλων ὁργανισμῶν δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου ἢ διευθυντοῦ ἐργαστακίου, διὰ προσωποκρατήσεως τῶν εἰς τὴν ἀγροφυλακὴν ὀφειλόμενων ποσῶν ἐκ χορηγουμένων ὑπ' αὐτῶν γεωργικῶν δανείων παντὸς εἶδους, ἀντιτίμου συγκεντρώσεως ἢ ἀγροῦς γεωργικῶν προϊόντων ἢ κατ' ἄλλον τρόπον, ἐπὶ ποσοστοῖς μέχρι 5 ο)ο ἐπὶ τῶν εἰσπραττομένων ποσῶν. Ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν ὁρίζουσι τὰς λεπτομερείας.

6. Αἱ αὐτοτελεῖς εἰσφοραὶ ἀποφάσει τοῦ διαικούντος τὸν Α. Α. ἢ τὸ Π. Τ. Α. συμβουλίου, ἢ ἀποφάσει τοῦ Ε. Σ. Α. ἢ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἑσωτερικῶν ἂν πρόκειται περὶ ἐνοικιάσεως κατ' εὐρυτέρας περιφέρειας, δύναται νὰ εἰσπράττονται καὶ δι' ἐνοικιάσεως κατόπιν δημοπρασίας.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 358 τοῦ κώδικος τῆς περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων νομοθεσίας περὶ ἀπαγορεύσεως ἐλαττώσεως τοῦ μισθώματος ἢ ἀποζημιώσεως τοῦ μισθωτοῦ φόρων κλπ. ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν εἰσφορῶν ἀγρ. κῆς.

7. Τὰ πρόσωπα τὰ ἐνεργούντα εἰσπραξὴν ἐσόδων Α. Α. καὶ οἱ ἐνοικιασταὶ αὐτῶν ἔχουσι κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν πράξεων τούτων τὰ αὐτὰ δικαιώματα, ὑποχρεώσεις καὶ εὐθύνες μὲ τὰ

δημόσια εισπρακτορικά ὄργανα καὶ τοὺς ἐνοικιαζτοὺς δημοσίων ὁδῶν.

8. Ἡ εἰσπραξις τῶν δι' ἐρανηκῶν καταλόγων ἐσόδων δύναται νὰ ἐνεργῇται καὶ κατὰ δόσεις μετ' ἀποφασίν τοῦ διοικοῦντος τὸν Α. Α. ἢ τὸ Π. Τ. Α. συμβουλίου.

9. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν μετὰ πρότασιν τοῦ διοικοῦντος τὸν Α. Α. ἢ τὸ Π. Τ. Α. συμβουλίου δύναται νὰ ἀναστέλληται ἢ εἰσπραξις ἢ νὰ ἐκπύπτεται μέρος ἢ τὸ ὅλον ὀφειλομένων τόκων ὑπερχηρείας διὰ καθυστέρησιν πληρωμῆς εἰσφορῶν ἐξ ἐρανηκῶν καταλόγων ἀγροικῆς.

10. α') Τὰ ἔσοδα τῶν Α. Α. καὶ Π. Τ. Α. ὡς καὶ τοῦ Γ. Τ. Α. εἰσπράττονται καὶ ἀναγκαστικῶς κατὰ τὰς διατάξεις τῶν νόμων περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων καὶ δημοσίου λογιστικοῦ, τῶν ἐνταλμάτων προσωποκρατήσεως ἐκτελουμένων κατὰ κύριον λόγον ὑπὸ τῶν ὁργάνων τῆς ἀστυνομικῆς, ἄτινα ἐνεργοῦσι καὶ τὴν μεταγωγὴν τῶν συλλαμβανόμενων ὀφειλετῶν. Εἰς τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν κατὰ τὸ παρὸν ἐδάφιον ἐνταλμάτων προσωποκρατήσεως χρηγοῦνται ἐκ τοῦ οἰκείου Α. Α. ἢ Τ. Α. ποσοτὰ 2 ο/ο ἐπὶ τοῦ ὑπὲρ αὐτῶν εἰσπρακτομένου ποσού. Τὰ ποσοτὰ ταῦτα καταβάλλονται ἀπ' εὐθείας τοῖς δικαιοῦχοις, δυνάμει χρηματικῶν ἐντάλματος, μὴ ἰσχυρόντα ἄλλως ἀντιθέτου διατάξεως.

β') Τὰ ἔσοδα μεταγωγῆς καὶ διατροφῆς τῶν συλλαμβανόμενων καὶ προσωποκρατούμενων ὀφειλετῶν ἀγροικικῆς ἐν γένει βαρύνουσι τὸν δημόσιον, εἰς δ' ἀποδίδονται ὑπὸ τῶν ὡς ἄνω ταμείων κατὰ τὴν λήξιν ἐκάστου οἴκου. Ἐτους. Τὰ ἔσοδα ταῦτα δι' ὀφειλέτας ἐκ ποινικῶν ἀποφάσεων ἐπ' ἀγροικίᾳ ἀδικήματι δὲν ἀποδίδονται εἰς τὸν δημόσιον ὑπὸ τοῦ Γ. Τ. Α.

γ') Αἱ διατάξεις τῶν ἐδαφίων β' καὶ γ' τῆς § 2 ἄρθρ. 3 τοῦ Ἀναγκ. Ν. «περὶ Γ. Τ. Α.» ἰσχύουσι καὶ διὰ τὰ Π.Τ.Α. καὶ Α. Α.

11. Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν εἰσφορὰ ἐπὶ οἰωνδήποτε εἰδῶν εἰσῆλθον εἰς ἄλλα Π. Τ. Α. ἢ Α. Α. ἐκείνου εἰς ὃν ἀνήκουσι, ἢ κατανομή τῶν εἰσπραχθέντων ποσῶν εἰς τὰ δικαιούχα Π. Τ. Α. ἢ Α. Α. ἐνεργεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ μετὰ γνώμην τῶν οἰκείων Ε. Σ. Α.

Γενικαὶ οἰκονομικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 35.

1. Τὰ ἔσοδα καὶ ἡ ἐν γένει περιουσία τῶν Α.Α. ἢ Π.Τ.Α. δὲν δύναται νὰ κατασχεθῶσιν ὑπ' οὐδενὸς ἔχοντος κατ' αὐτῶν ἀξίωσιν, οὐδὲ ὑπὸ τοῦ δημοσίου ἢ δήμου ἢ κοινότητος, δι' οἰωνδήποτε αἰτίαν.

2. Τὰ ἔσοδα τῶν Α. Α. καὶ Π. Τ. Α. καὶ αἱ κατ' αὐτῶν ἀπαιτήσεις παραγράφονται καὶ διαγράφονται καθ' οἷας περιπτώσεις καὶ διατάξεις καὶ τὰ ἔσοδα τοῦ δημοσίου καὶ αἱ κατ' αὐτοῦ ἀπαιτήσεις.

3. Τὰ περισσεύματα τῶν Π. Τ. Α. κατατίθενται ἐντόλως παρὰ τῇ Ἀγροικῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος.

4. α') Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν, μετὰ γνώμην τοῦ διοικοῦντος τὸν Α. Α. ἢ τὸ Π. Τ. Α. συμβουλίου καὶ τοῦ νομάρχου δύναται ἐκ τοῦ ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου τοῦ Α. Α. ἢ Π. Τ. Α. νὰ διατίθεται ποσὸν μέχρι τοῦ 1)3 αὐτοῦ πρὸς ἐκτέλεσιν ἔργων ἀγροικῶν ἀναγκῶν τῶν περιοχῶν ἐκείνων. ἐξ ὧν προέρχεται τὸ πλεόνασμα.

β') Ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἔργων τούτων ἐνεργεῖται, κατὰ τὰς διατάξεις περὶ ἐκτελέσεως κοινοτικῶν ἔργων, ἐπιμελείᾳ τοῦ συμβουλίου τοῦ διοικοῦντος τὸν Α. Α. ἢ τὸ Π. Τ. Α. ἢ κατ' ἐξουσιοδότησιν αὐτοῦ, προκειμένου περὶ Π. Τ. Α., ὑπὸ ἄλλης δημοσίας ἀρχῆς ἢ κοινοτικῶν συμβουλίου.

γ') Ἡ μηχανικὴ ὑπηρεσία τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων ὑπο-

χρεῖται νὰ ἐκτελῇ τὰς ἀναγκαζόμενας αὐτῇ μελέτας ἐν γένει τοιοῦτων ἔργων.

5. Ἐπὶ παραχωρουμένων θορακῶν ὑπὲρ δήμων καὶ κοινοτήτων ἢ καὶ ἄλλων νομικῶν ἢ φυσικῶν προσώπων γηπέδων εἰς κεντρικὰ μέρη, ἐπιτρέπεται ἢ εἰς βάρος τῶν Γ. Τ. Α. ἢ Α. Α. ἢ Π. Τ. Α. οἰκοδόμησις οἰκημάτων πρὸς στέγασιν τῶν ὑπηρεσιῶν Α. Α., ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν κατεμένων διατάξεων περὶ ἀναγέρσεως δημοσίων κτιρίων.

6. Προμύθεται εἰδῶν ἐν γένει πρὸς χρῆσιν τῆς τοπικῆς ὁργανώσεως Α. Α. δύναται νὰ ἐνεργῶνται ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ Γ.Τ.Α., κατὰ τὰς διατάξεις περὶ προμυθίων εἰδῶν τῶν Πολιτικῶν Ὑπουργείων, διὰ προκατάβολῆς τῶν ἀπαιτούμενων δαπανῶν, ἀποδιδόμενων αὐτῶ ὑπὸ τῶν ὑποχρέων Α. Α. ἢ Π.Τ.Α.

7. Αἱ Β. Διατάγματα ἐρρίζουνται τὰ περὶ ἀγορᾶς ἵππων ἢ ἡμιόνων ἢ ἄλλων μεταφορικῶν μέσων, εἰς ποδηλάτων κλπ., πρὸς χρῆσιν τῶν ἀγρονηρίων, τὰ τῶν δαπανῶν διατροφῆς, συντηρήσεως κλπ., ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη λειτουργία, τῆς σχετικῆς δαπάνης δυνάμενης νὰ βαρύνῃ καὶ τοὺς οἰκείους Δήμους ἢ Κοινότητας.

8. Αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 16)19 Νοεμβρίου 1935 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου «περὶ Γενικοῦ Ταμείου Ἀγροικικῆς» αἱ ἀρροῦσι καὶ Π. Τ. Α. ἢ Α. Α. ἰσχύουσι συμπληρωματικῶς.

Ἄρθρον 36.

1. Αἱ Β. Διατάγματα, ἐκδιδόμενα προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν, ἢ δι' ἀποφάσεων αὐτοῦ καθορίζονται αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐφαρμογῆς τῶν οἰκονομικῶν διατάξεων τοῦ κώδικος τούτου καὶ εἰδικώτερον:

α') Τὰ περὶ τρόπου καταρτίσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ, τοῦ μηχανικοῦ ἱστολογισμοῦ καὶ ἐτησίου ἀπολογισμοῦ Π.Τ.Α. καὶ Α.Α., τὰ περὶ καταρτίσεως τῶν χρηματικῶν ἐνταλμάτων καὶ τηρήσεως βιβλίων ἐνταλμάτων, ὡς καὶ βιβλίων διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως τῶν ταμείων τούτων.

β') Τὰ περὶ καταρτίσεως, κηρύξεως ἐκτελεστέων καὶ ἀναθεωρήσεως ἐρανηκῶν καταλόγων τῶν ἀμέσων εἰσφορῶν Α.Α. καὶ τὰ περὶ καταρτίσεως χρηματικῶν φορολογικῶν καταλόγων.

γ') Τὰ περὶ τῶν εἰδικῶν καὶ γενικῶν δαπανῶν Α. Α. ἐκάστου Α. Α. ἢ Π. Τ. Α.

δ') Τὰ περὶ τρόπου καταθέσεως εἰς Τραπεζὰς τῶν κεφαλαίων τῶν Α.Α. καὶ Π.Τ.Α. καὶ περὶ τρόπου ἀναλήψεως αὐτῶν.

ε') Τὰ περὶ τρόπου εἰσπράξεως, καταθέσεως καὶ κατανομῆς τῶν ἐνικίων ὑπὲρ πλειόνων Α.Α. ἢ Π.Τ.Α. εἰσφορῶν τῶν §§ 3 καὶ 5 τοῦ ἄρθρου 33.

στ') Τὰ περὶ κινήσεως κεφαλαίων καὶ ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου τῶν Α.Α. καὶ Π.Τ.Α.

ζ') Τὰ χρηρηγητέα ποσοτὰ εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τῶν ὑπηρεσιῶν τῶν ἐνεργουσῶν τὴν βεβαίωσιν, εἰσπραξίν καὶ εἰσπρωγὴν ἐσόδων Π.Τ.Α. ἢ καὶ Α.Α. μέχρι 2)ο ἐπὶ τῶν βεβαιουμένων ἢ εἰσπρακτομένων ἢ εἰσπρωγόμενων ποσῶν.

Τὰ δυνάμει τοῦ νόμου τούτου ὁριζόμενα ποσοτὰ ἐπὶ τῇ εἰσπράξει ἐσόδων δύναται δι' εἰδικὴν περίπτωσιν νὰ ὁρίζεται ὄχι παρακρατοῦνται ὑπὸ τῶν ἐνεργουσῶν τὴν εἰσπραξίν.

Εἰς τοὺς ἐπιμελητέας εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων, διὰ τὰ ἀπ' εὐθείας ὑπ' αὐτῶν εἰσπραττόμενα ἔσοδα Ἀγροικῆς ἐν γένει ἐξ ἀμέσων εἰσφορῶν δι' ἐρανηκῶν καταλόγων ἢ ἐκ ποινικῶν ἀποληψίμων, δύναται, κατόπιν ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν, νὰ χρηρηγῶνται ποσοτὰ μέχρι 5 ο/ο. Τὰ ποσοτὰ ταῦτα καταβάλλονται ἀπ' εὐθείας τοῖς δικαιοῦχοις, μὴ ἐφαρμοζομένων ἐπὶ τοῦ προκειμένου τῶν διατάξεων

των νόμων 4953 (άρθρον 4) και 6336 (άρθρον 11) και πάσης άλλως διατάξεως αντικειμένης εις την παρούσαν διάταξιν.

γ') Τὰ περί επιθεωρήσεως Α. Α. και Π. Τ. Α. 2. Όπου δυνάμει των διατάξεων του Μέρους Β' (Οικονομικά διατάξεις άρθρων 27—36) του κώδικος τούτου απαιτείται απόφασις ή έγκρισις του Υπουργού, αυτή ενβιβάζεται μετά γνώμην του Δ. Σ. του Γ.Τ.Α.

3. Αί δυνάμει των νόμων περί αγροτικής ασφαλείας χορηγούμεναι αποζημιώσεις και ποσοστά εις τους πταισματοδίκας ή άλλους δικαστικούς υπαλλήλους καταβάλλονται απ' ευθείας εις τούτους, μη έχουσιν έν προκειμένω εφαρμογήν των διατάξεων του άρθρου 72 §2 του Διατάγματος της 13)2)37 «περί κωδικοποιήσεως των Νόμων 6094, 6236 και 128 κλπ.».

4. α') Τὰ δυνάμει των Νόμων 4491, 5274 και του Ν.Α. της 26)5)1926 «περί αγροτικής ασφαλείας» συσταθέντα και λειτουργούντα Π. Τ. Α. και Α.Α. διατηρούνται, διαπόμυνα έφεξής υπό των διατάξεων του παρόντος Κώδικος.

β') Εξακολουθοῦσιν ισχύουσαι αί δυνάμει των διατάξεων του νόμου 6089 «περί εισφορών τινων υπέρ της άγρ)κής των νέων Κεφαλληνίας και Ιθάκης» έκδοθείσαι φορολογικαί απόφασις.

γ') Όμοίως εξακολουθοῦσιν ισχύουσαι πάσαι αί έκδοθέναι απόφασις, κατά τὰς διατάξεις προϊτγυσάντων νόμων, περί επιβολής των υπέρ Α.Α. ή Π.Τ.Α. εισφορών και περί διαχειρίσεως έν γένει των ταμείων τούτων, έφόσον δέν αντίκεινται πρός τὰς διατάξεις του παρόντος κώδικος.

5. Διά Β. Διατάγματος. έκδοθέντων προτάσει των Υ. παρ. 6) των Εσωτερικών και Οικονομικών, δύναται να όρίζεται και άλλος τρόπος διοικήσεως και διαχειρίσεως των Α. Α. ή Π. Τ. Α.

ΜΕΡΟΣ Γ'.

Ποινικά και δικονομικά διατάξεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Αγροτικά άδικήματα—ποινά.

Άρθρον 37.

Καθορισμός αγροτικών άδικημάτων.

1. Τὰ έκ του κώδικος τούτου άδικήματα, διωκόμενα, έκδικαζόμενα και τιμωρούμενα κατά τὰς διατάξεις αυτού, φέρουσι το όνομα αγροτικά άδικήματα και διακρίνονται α) εις άγροτικά άδικήματα β) εις άγροτικά παραβάσεις και γ) εις άγρονομικά παραβάσεις.

2. Κατά την έννοιαν του κώδικος τούτου άγροζήμια είναι : α) ή κλοπή ή υπεξαίρεσις κινητού αγροτικού κτήματος ή έξας ουχί μείζονος των χιλίων δραχμών (άρθρον 38) β) ή φθορά ή βλάβη άκινήτου ή κινητού αγροτικού κτήματος, έξ ής εις αυτό προξενηθείσα ζημία δέν υπερβαίνει τὰς χιλίας δραχμὰς (άρθρον 39), και γ) ή φθορά ή βλάβη άκινήτου ή κινητού αγροτικού κτήματος δια ζώων ή πτηνών άσχέτως του ποσού της έκ τούτης ζημίας (άρθρον 40).

Αγροτικά παραβάσεις είναι αί έν τοις άρθροις 42—45 άναφερόμεναι παραβάσεις, έξ των δέν προήλθε ζημία εις άγροτικόν κτήμα.

Αγρονομικά δέ παραβάσεις αί περί των άρθρων 46 παρατάσεις των κατά τον παρόντα κώδικα έκδοθέντων άγρονομικών διατάξεων.

3. Οί περί πταισμάτων όρισμοί του ποινικού νόμου και της ποινικής δικονομίας ισχύουσιν επί των αγροτικών άδικημάτων, έφ' όσον δέν όρίζεται άλλως δια του παρόντος κώδικος.

Α γ ρ ο ζ η μ ί α ι .

Άρθρον 38.

Αγροτική κλοπή και υπεξαίρεσις.

1. Όστις κλέπτει κατά τούς όρους των άρθρων 371 και 372 του π. ν. ξένον ή κοινόχρηστον αγροτικόν κινήτον κτήμα ή υπεξαίρει κατά τούς όρους των άρθρων 385—387 του π. ν. ξένον αγροτικόν κινήτον κτήμα τιμωρείται με κράτησιν μέχρι τριών μηνών ή με πρόστιμον 50—5.000 δραχμών ή με άμφοτέρως τὰς ποινὰς ταύτας, εάν ή αξία του κλαπέντος ή υπεξαίρεθέντος δέν υπερβαίνει τὰς 1000 δραχμάς.

2. Διά την απόδειξιν της δικαιοτοχίας ή φυλάξεως του υπεξαίρεθέντος κτήματος επιτρέπονται πάντοτε μάρτυρες.

3. Η τυχόν αποζημίωσις του ζημιωθέντος εξ αγροτικής κλοπής ή υπεξαίρεσεως δέν απορροφεί το άξιόποιον, λογιζόμενη άλλως ως έλαφρυντική περίπτωση δια την επιμέτρησιν της ποινής.

Άρθρον 39.

Αγροτική φθορά ή βλάβη.

1. Όστις, εξαίρουμένων των έν τω άρθρω 40 περιπτώσεων, φθείρει ή βλάπτει κατά τούς όρους του άρθρου 421 του π. ν. παντός είδους ξένον ή κοινόχρηστον άκινήτον ή κινήτον αγροτικόν κτήμα ή διαταράσσει καθ' οιονδήποτε τρόπον την κανονικήν ροήν άρδευτικών ύδάτων άλλοτριών, κοινοτικών ή κοινοκήν ροήν άρδευτικών ύδάτων άλλοτριών, κοινοτικών ή κοινόχρηστων τιμωρείται με κράτησιν μέχρι τριών μηνών ή με πρόστιμον 50—5.000 δραχμών ή με άμφοτέρως τὰς ποινὰς ταύτας, εάν ή έκ της φθοράς ή βλάβης ή έκ της διαταράξεως προξενηθείσα εις το κτήμα ζημία δέν υπερβαίνει τὰς 1.000 δραχμάς.

2. Επί φθοράς ή βλάβης κοινοχρήστων ή δια την προξενηθείσαν ζημίαν αποζημιώσις επιδικάζεται υπέρ της οικείας κοινότητος, του κοινοτικού συμβουλίου υποχρεωμένου εις την απόκατάστασιν των πραγμάτων.

3. Η διάταξις της παρ. 3 του προηγούμενου άρθρου εφαρμόζεται και επί του κατά το παρόν άρθρον άδικήματος.

Άρθρον 40.

Φθορά ή βλάβη δια ζώων.

1. Όστις δια ζώων ή πτηνών φθείρει ή βλάπτει έκ προθέσεως παντός είδους ξένον ή κοινόχρηστον άκινήτον ή κινήτον αγροτικόν κτήμα άνευ της προηγούμενης συγκαταθέσεως του έχοντος δικαίωμα τιμωρείται με κράτησιν μέχρι τριών μηνών ή με πρόστιμον 25—5.000 δραχμών ή με άμφοτέρως τὰς ποινὰς ταύτας άσχέτως του ποσού της έκ της πράξεως τούτης ζημίας.

2. Εάν ή έν τη προηγούμενη παραγράφω πράξις έγινεν εξ άμελείας, επιβάλλεται κράτησις ή πρόστιμον.

3. Η διάταξις της § 3 του άρθρου 38 εφαρμόζεται και επί του κατά την § 1 άδικήματος, εάν δέ ή έν τη § 1 πράξις έγινεν εξ άμελείας, ισχύουσι τὰ εις το έπόμενο άρθρον όρίζόμενα.

4. Η κατά την § 1 συγκατάθεσις άποδεικνύεται μόνον έγγραφως και δι' έκθέσεως έφ' άπλου συντασσόμενης πρό της πράξεως ενώπιον άρμοδίου τινος όργάνου άγροτ. ασφαλείας ή δι' του άγρονόμου ή της κοινοτικής ή άστυνομικής άρχής ή δι' άλλου άτελοῦς έγγραφου γνωστοποιουμένου εις τὰ οικεία όργανα άγροτ. ασφαλείας πάντως πρό της πράξεως.

Εάν δέν συμπίπτει εις τὰ αυτά πρόσωπον το επί του έδάφους

δικαίωμα και τὸ δικαίωμα τῆς διαθέσεως τῶν ἐν αὐτῷ χώρων ἢ φυτειῶν κλπ., ἀπαιτεῖται ἢ προηγουμένη συγκατάθεσις πάντων τῶν εἰς αὐτὸν ὁδὸν ἢ ἡδύνατο νὰ προξενήθῃ ζημία ἐκ τῆς πράξεως.

δ. α') Εἰς πρόσωπα καταδικασθέντα ἤδη δις ἐπὶ τινι τῶν ἐν § 1 ἢ 2 ἀδικημάτων δύναται διὰ τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως τῆς κηρυττούσης αὐτὰ ἐκ τρίτου ἔνοχα διὰ τοιοῦτον ἀδικημα παραχθῆν ἐντὸς ἑτοῦς ἀπὸ τῶν προηγουμένων νὰ ἀπαγορευθῇ ἢ ἐπιτηρήσῃ ἢ ὁδηγία ζῶων ἐπὶ χρονικὸν διάστημα ἐνὸς μηνὸς μέχρις ἐνὸς ἑτοῦς (ἄρθρον 43).

β') Ἐὰν δι' ἀδικήματα τῶν § 1 ἢ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου τελεσθέντα ἐν τῇ αὐτῇ ἀγροτικῇ περιοχῇ καὶ ἐντὸς ἑτοῦς διὰ ποιμνίου ἢ ἀγέλης ζῶων ἐξεδίδθησαν τρεῖς καταδικαστικαὶ ἀποφάσεις, ἀνεξαρτήτως ἂν διὰ τούτων καταδικάσθῃ ὁ ἐξουσιαστὴς ἢ ὁ ἔχων τὴν ἐντολήν, διὰ τῆς τρίτης τούτων δύναται νὰ διαταγῇ καὶ ἡ ἐπὶ ὠρισμένον χρόνον, μὴ ὑπερβαίνοντα τοὺς ἐξ μηνὸς, βραία ἀπομάκρυνσις τοῦ ποιμνίου ἢ τῆς ἀγέλης ζῶων ἐν τῇ ἀγροτικῇ περιοχῇ, ἐν ἣ ἐπράχθησαν τὰ ἀδικήματα.

Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως ὁρίζεται καὶ ἡ ἡμέρα τῆς ἀπομάκρυνσεως τῶν ζῶων, ἥτις, ἐὰν συντρέχωσιν εἰδικοὶ σοβαροὶ λόγοι (βαρὺς χειμὼν, ἐπικείμενος τοκετὸς τῶν ζῶων), δύναται νὰ ἀναβάλληται καὶ διὰ μεταγενεστέρως πράξεως τοῦ δικαστοῦ πλὴν οὐχὶ πέραν τῶν δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως.

Ἡ ἀπομάκρυνσις ἐνεργεῖται ἐπιμελείᾳ τῆς κατηγορούσης ἀρχῆς δι' ὁργάνων ἀγροτ. ασφαλείας ἢ ἀστυνομικῶν ὁργάνων (ἄρθρον 43).

Ἄρθρον 41.

Περίπτωσις ἀποστέσεως τοῦ ἀξιοπόινου τῶν ἐξ ἀμελείας ἀγροζημιῶν διὰ ζῶων.

1. Τὸ ἀξιοπόινον φθορᾶς ἢ βλάβης διὰ ζῶων ἢ πτηνῶν ἐξ ἀμελείας ἀποστέννυται, ἐὰν ὁ ζημιωθεὶς ἀποζημιώθῃ ἢ παρητήθῃ τῆς ἀποζημιώσεως, κατεβλήθῃ ἢ ἀμοιβῇ τοῦ τυχόν συμπράξαντος πρὸς ἐκτίμησιν τῆς ζημίας πραγματογνώμονος καὶ τὰ τυχόν ὀφειλόμενα σύλληπτρα, ἐτηρήθησαν δὲ καὶ αἱ διατάξεις τῶν § 2—4 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

2. Ἡ περίπτωσις τῆς ἀμελείας δέον νὰ προκύπτῃ ἐκ τῆς μηνύσεως.

3. α') Ὁ ζημιωθεὶς δέον ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας 10 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πράξεως νὰ δηλώσῃ ὅτι ἀποζημιώθῃ ἢ παρηταίται τῆς ἀποζημιώσεως εἰς τὸν ἀγρονόμον ἢ εἰς τὸν πρῶτον τῆς κοινότητος, ἐν ἣ ἐτελέσθῃ ἢ πράξῃ ἢ ἐν ἣ διαμένει, ἢ εἰς τὸ ἀρμόδιον ὄργανον ἀγροτ. ασφαλείας, ἀποκλειόμενον παντὸς ἑτέρου τρόπου δηλώσεως.

β') Τὸ ἐμπρόθεσμον τῆς κατὰ τὸ προηγουμένον ἐδάφιον δηλώσεως τότε μόνον συγχωρεῖται, ἐὰν ὀφείλῃται εἰς περίπτωσιν ἀνωτέρας βίας ἢ ἄλλα ἀνυπερέβλητα κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστοῦ αἰτία. Οἱ λόγοι τοῦ ἐμπροθέσμου δέον νὰ ἀναφέρονται ἐν τῇ κατὰ τὸ ἐδάφιον δ' ἐκθέσει ἐπὶ ποινῇ ἀπαράδεκτου αὐτῆς.

γ') Ἐὰν ἡ πράξις ἐμηνύθῃ ὑπὸ τῆς ἀρχῆς ἢ τῶν ὁργάνων αὐτῆς, ὡς ἡμέρα τελέσεως τῆς πράξεως λαμβάνεται ἡ ἐν τῇ μηνύσει ἀναφερομένη, ἄλλως ὁ δικαστὴς κρίνει καὶ ἀποφασίζει περὶ αὐτῆς ἐκ τῶν ἐνόντων.

δ') Περὶ τῆς δηλώσεως συντάσσεται ἐκθεσις ἐφ' ἁπλοῦ προσηγορευομένη καὶ ὑπὸ τοῦ ζημιωθέντος καὶ ἀποσταλλομένη ἀμελλητί εἰς τὸν οἰκίον ἀγρονόμου.

Ἐὰν ὁ ζημιωθεὶς ἀγνοῇ γραφὴν καὶ ἀνάγκωσιν ἢ ἀδυνατῇ νὰ υπογράψῃ, ἡ δηλώσις γίνεται παρούσα δύο μακρῶν προσηγορευμένων τὴν ἐκθεσιν.

Μετὰ τοῦ ζημιωθέντος δύναται νὰ προσέλθῃ καὶ ὁ ὑπαίτιος τῆς πράξεως καὶ νὰ ἐκθέσῃ τὰς ἀπὸψεις του, περὶ ὧν γίνεται μνεία ἐν τῇ ἐκθέσει, ὅποτε καὶ προσηγορεύεται ταύτην.

Β. διάταγμα δύναται καὶ ἄλλως νὰ ὀρίσῃ τὰ τῆς ἐν λόγῳ ἐκθέσεως.

ε') Διὰ β. διατάγματος δύναται νὰ ἐπιβληθῇ ἐπὶ τῆς κατὰ τὸ προηγουμένον ἐδάφιον ἐκθέσεως δικαίωμα ὑπὲρ τοῦ Γ.Τ.Α.

μέχρι δραχμῶν εἰκοσιν ἐπὶ ποινῇ ἀπαράδεκτου αὐτῆς. Διὰ αὐτοῦ διατάγματος ὁρίζεται καὶ ὁ τρόπος τῆς βεβαιώσεως εἰσπραξέως τοῦ ἐν λόγῳ δικαιώματος, δυναμένου νὰ ἔρῃ καὶ εἰς εἰδικὸν ἔνσημον, ὡς καὶ πάντα ἄλλη λεπτομέρεια.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἐδαφίου καθ' ἅπαντα τὴν ἐπικρατοῦσαν ἢ καθ' ὠρισμένα τμήματα ταύτης ἀρχεται ἀφ' ἧς ὀρίβ. διάταγμα.

4. Ἡ καταβολὴ τῆς ἀμοιβῆς τοῦ πραγματογνώμονος τῶν συλλήπτρων δέον νὰ προκύπτῃ ἐξ ἐξοφλητικῆς ἀποφάσεως τοῦ δικαιοῦχου, συντασσόμενης ἐφ' ἁπλοῦ καὶ προσηγορευμένης εἰς τὴν κατὰ τὸ ἐδάφιον δ' τῆς § 3 ἐκθεσιν.

5. Ἡ τε μηνύσις καὶ ἡ κατὰ τὸ ἐδάφιον δ' τῆς § 3 ἐκθεσις μετὰ τῶν προσηγορευμένων αὐτῇ φέρονται ἐνώπιον τοῦ πταιματοδικείου κατὰ τὴν πρώτην δικαίωσιν αὐτοῦ ἀνευ οἰκισμοῦ ποτα κλητεύσεως.

Τὸ πταιματοδικεῖον κρίνον ἐκ τῶν ἐνόντων, ἐὰν περὶ ὅτι συντρέχουσιν οἱ πρὸς ἀπόθεσιν τοῦ ἀξιοπόινου ὅροι, προϋποθέσει τοῦ ἄρθρου τούτου, δὲν καταγιγνώσκει πῶς ἀπαλλάσσει δὲ τὸν ὑπαίτιον τῆς πράξεως καὶ τῶν δικαστικῶν ἐξόδων καὶ τελῶν, ἄλλως διατάσσει τὴν κατὰ τὴν συνήθη δ. δικασίαν εἰσαγωγὴν τῆς ὑποθέσεως.

6. Δὲν καταγιγνώσκειται ὡσαύτως ποινῇ, ἀλλὰ διὰ τῆς πράξεως ἐπιβάλλονται μόνον τὰ δικαστικὰ ἐξόδα καὶ τὰ ἐπὶ ἐκδοθῇ ἀπόφασις τοῦ πταιματοδικείου κηρύσσουσα τινα νοχον φθορᾶς ἢ βλάβης διὰ ζῶων ἢ πτηνῶν ἐξ ἀμελείας, δὲ τῆς ἀπαγγελίας τῆς ποινῆς ἥθελε καταβληθῇ ἢ κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου καταβλητέα ἀποζημιώσις ἢ παρηταί ταύτης ὁ ζημιωθεὶς ὡς καὶ ἡ ἀμοιβὴ τοῦ τυχόν συμπράξαντος πρὸς ἐκτίμησιν τῆς ζημίας πραγματογνώμονος καὶ τὰ τυχόν ὀφειλόμενα σύλληπτρα, πάντων τούτων βεβαιουμένων ἐν τῇ πρακτικῇ. Δύναται ἔτι καὶ τὸ δικαστήριον νὰ ἀπαλλάξῃ τὸν ὑπαίτιον τῆς πράξεως μέχρι τοῦ ἡμίσεος τῶν δικαστικῶν ἐξόδων καὶ τελῶν, ἐὰν πεισθῇ ὅτι ἔσπευσε πράγματι οὗτος πρὸς ἐμπρόθεσμον ἀποζημιώσιν τοῦ ζημιωθέντος καὶ ἔγκαιρον ν. καταβολὴν τῆς ἀμοιβῆς τοῦ πραγματογνώμονος καὶ τῶν συλλήπτρων.

Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ ζημιωθέντος ἢ ἀρνήσει του νὰ δεχθῇ τὴν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου καταβλητέαν ἀποζημιώσιν, καταβάλλεται αὕτη εἰς τὸν γραμματέα τοῦ δικαστηρίου.

7. α') Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν ἐφαρμόζονται, ὅταν ἡ ἀγροζήμία ἐγένετο εἰς δένδρα, δενδρύλλια ἢ ἀπελοφυτείας.

β') Εἰς περίπτωσιν σοβαρᾶς ζημίας ἢ συχνῆς ὑποτροπῆς κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστοῦ δύναται νὰ μὴ ἐφαρμόζονται διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἀγροτικαὶ παραβάσεις.

Ἄρθρον 42.

Διατάξεις ροῆς ἀρδευτικῶν ὑδάτων.

Με πρόστιμον τοὐλάχιστον 25 δραχμῶν τιμωρεῖται ὅστις διαταράσσει καθ' οἷονδήποτε τρόπον τὴν κανονικὴν ροὴν ἀρδευτικῶν ὑδάτων ἀλλοτρίων, κοινοτικῶν ἢ κοινοχρήστων, ἐκ τῆς διαταράξεως δὲν προξενήθῃ ζημία εἰς ἀγροτικὴν κτήμα (ἄρθρον 39).

Ἐὰν τὴν ροὴν διατάραξεν ὑδρονομεὺς κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας του, ἐπιβάλλεται αὐτῷ πρόστιμον τοὐλάχιστον 300 δραχμῶν. Ὁ τελεσιδικῶς καταδικασθεὶς ἐπὶ τοιοῦτῳ ἀδικήματι ὑδρονομεὺς εἰσάγεται ὑποχρεωτικῶς εἰς τὸ ἀγρονόμικόν συμβούλιον με ἐρώτημα ἀπολύσεως.

Ἄρθρον 43.

Παραβάσεις ἀπαγορεύσεων ἢ ἐπιταγῶν ἀπαγγελομένων διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως.

Με πρόστιμον 50 τοὐλάχιστον δραχμῶν ἢ μὲ κράτησιν μὲ ἀμφοτέρως τὰς ποινὰς ταύτας τιμωρεῖται : 1) ὁ παρὰ τὴν ἀπαγόρευσιν, περὶ ἧς τὸ ἄρθρον 40 § 5 ἐδάφιον α', ἀναλα

ήτων τήν επιτήρησιν ή οδηγίαν ζώων οπουδήποτε ώς και ό εν γνώσει τής άποκαρύνσεως άναθέτων αύτω τοιαύτην 2) όστις έν συμμορφούται οίκοιθελωσιν προς επιταγήν δικαστικής άποκαρύνσεως έκδοθείσης κατά τής διατάξεως του άρθρου 40 § 5 έδαφ. β' και του άρθρου 46 § 1 έδαφ. β' και 5 περί άποκαρύνσεως ζώων και 3) ό έπικυζέων τά ζώα εις τόπους, έδών άπηλάθησαν, πρό τής λήξεως του χρόνου τής άπελάσεως (άρθρον 40 § 5 έδαφ. β') ή χωρίς νά συμμορφωθή προηγουμένως προς τούς σχετικούς όρους τής άγρονομικής διατάξεως ή τής άποφάσεως (άρθρον 46 § 1 έδαφ. β' και 5).

Άρθρον 44.

Παραβάσεις περί τήν σύλληψιν ζώων ή τήν είσπραξιν συλλήπτρων.

1. α') Με πρόστιμον τουλάχιστον 100 δραχμών τιμωρείται τό όργανον τής άγροτ. ασφαλείας ή τής άστυνομίας, όπερ η προθέσας ή έξ άτυγνώστου άμελείας συνέλαβε και κατεράτησε ζώα ή πτηνά επί τή ψευδεί προφάσει ότι ταύτα έδωκον παρανόμως ή περιπλανώντο άνευ οδηγού.

β') Εάν ό δράστης τής έν τώ έδαφ. α' παραβάσεως είναι ιδιώτης, τιμωρείται με πρόστιμον 25—500 δραχμών.

2. α') Με πρόστιμον τουλάχιστον 300 δραχμών τιμωρείται ό όργανον τής άγροτ. ασφαλείας ή τής άστυνομίας, όπερ είσπραξε σύλληπτρα επί τή ψευδεί προφάσει ότι συνέλαβε τά ζώα βόσκοντα παρανόμως ή περιπλανώμενα άνευ οδηγού ή χωρίς νά έχη συλλάβει τά ζώα αυτόπροσώπως ή εάν δέν είχαν καθορισθή σύλληπτρα παρ' των κατά τόν παρόντα νόμον άρμοδίων άρχών ή είσπραξεν άνωτέρω των καθορισμένων, έφ' όσον τό παρανόμως είσπραχθέν ποσόν δέν υπερβαίνει τάς 100 δραχμάς.

Διά τής καταδικαστικής άποφάσεως διατάσσεται και ή άπόδοσις των παρανόμως είσπραχθέντων συλλήπτρων, είσπραχτομένων και άποδιδωμένων κατά τό άρθρον 60 § 4 ή έν τής έγγραφείας του καταδικασθέντος όργάνου άγροτ. ασφαλείας κατά τό άρθρον 20 § 6.

β') Εάν τό παρανόμως είσπραχθέν ποσόν των συλλήπτρων υπερβαίνη τάς 100 δραχμάς, εφαρμόζονται αί περί καταπίεσεως διατάξεις του άρθρου 461 του π. ν.

3. Τό τελεσιδικίως καταδικασθέν επί άδίκηματι των § § 1 έδαφ. α' και 2 έδαφ. α' όργανον άγροτ. ασφαλείας είσάγεται ύποχρεωτικώς εις τό οίκοιν συμβούλιον με έρώτημα έπολύσεως.

4. Τιμωρείται με πρόστιμον 25—500 δραχμών όστις, χωρίς νά συντρέχη αντίστασις κατά τής άρχής ή άλλης βαρυτέρας παραβάσεως του ποινικού νόμου, ματαιώνει ή άποπειράται νά ματαιώση καθ' οίονδήποτε τρόπον τήν νόμιμον σύλληψιν ή άπέλασιν ζώων ή πτηνών.

Άρθρον 45.

Άρνησις παροχής πληροφοριών

Με πρόστιμον 25—500 δραχμών τιμωρείται όστις μετ' άπομικτήν ή γανικήν πρόσκλησιν των κατά τόν νόμον τουτον άρμοδίων συμβουλίων ή άρχών δέν υπέβαλεν έντός τής ταχθείσης προθεσμίας τάς υπό του νόμου τούτου άπαιτούμενας διά τήν εφαρμογήν αυτού δηλώσεις ή διά ταύτην χρήσιμους ζητηθείσας πληροφορίες ή υπέβαλε τοιαύτας άνακριβείς έν γνώσει του προς ίδιον όφελος ή όπως ματαιώση ή δυσχεράνη τήν εφαρμογήν του νόμου.

Άγρονομικαί παραβάσεις.

Άρθρον 46.

1. α') Τιμωρείται με πρόστιμον 25—300 δραχμών όστις διατηρών ζώα έν άγροτική περιοχή κατά παράβασιν έκδεδομένων άγρονομικών διατάξεων του άρθρου 9 § 1 έδαφ. β' άπειθεί προς έγγραφον του άγρονόμου ή του προέδρου τής κοινότητας

δικτηρήν περί άποκαρύνσεως τούτων έν τής περιοχής.

β') Διά τής κατά τό προηγούμενον έδαφ. καταδικαστικής άποφάσεως δύναται νά διαταχθή και ή βίαία άπομάκρυνσις των ζώων έν τής άγροτικής περιοχής μέχρι συμμορφώσεως του κάτοχου αυτών προς τά διατεταγμένα, εφαρμόζομένων περαιτέρω των δευτέρως και τρίτης περιόδων του έδαφ. β' τής § 5 του άρθρου 40 (άρθρον 43).

2. α') Όσοι παραβαίνουσι τάς κατά τά άρθρα 8 και 9 έκδεδομένας άγρονομικάς διατάξεις τιμωρούνται με πρόστιμον 25—300 δραχμών.

β') Διά τής επί παραβάσει των άγρονομικών διατάξεων του άρθρου 9 § 5 έδαφ. α' καταδικαστικής άποφάσεως επιβάλλεται τώ καταδικασθέντι και ή ύποχρέωσις νά πράξη έντός ταυτομένης διά τής άποφάσεως προθεσμίας, έτι ένδεικνύται προς εφαρμογήν τής άγρονομικής διατάξεως (νά άρη τά ριθθέντα, νά κόψη τούς κλάδους κλπ.) επί άπειλή ποινής μέχρι του δεκαπλάσιου τής επιδοληθείσης.

Τής προθεσμίας παρερχομένης άπράκτου ένεργείται, έτι δε έπιμελεία του κοινοτικού συμβουλίου εις βάρος του καταδικασθέντος, παρ' ου και είσπράττεται ή δαπάνη κατά τό άρθρον 9 § 5 έδαφ. β'.

3. α') Με πρόστιμον 25 τουλάχιστον δραχμών τιμωρούνται όσοι παραβαίνουσι τούς κατά τό άρθρον 10 § 1, 3 και 4 ή τούς κατά τό άρθρον 24 § 11 κανονισμούς διανομής άρδευτικών ύδάτων, τούς άφορώντας τήν σειράν, τόν χρόνον τόν τρόπον κ.λπ. τής άρδεύσεως, εάν έν τής παραβάσεως ταύτης δέν προϋξενήθη ζημία (άρθρον 39).

Εάν τόν κανονισμόν παρέβη ύδρονομείς κατά τήν έκτέλεσιν τής ύπηρεσίας του, επιβάλλεται αύτω πρόστιμον τουλάχιστον 500 δραχμών. Ό τελεσιδικίως καταδικασθείς επί τοιούτω άδίκηματι ύδρονομείς είσάγεται ύποχρεωτικώς εις τό άγρονομικόν συμβούλιον με έρώτημα άπολύσεως.

β') Με πρόστιμον 25—300 δραχμών τιμωρούνται όσοι παραβαίνουσι τάς κατά τό άρθρον 10 §§ 2 και 3 ή τάς κατά τό 24 § 11 έκδεδομένας λοιπάς άγρονομικάς διατάξεις, τάς άφορώσας τήν έκτέλεσιν ή καλήν συντήρησιν άρδευτικών έργων.

4. Προκειμένης κατ' ιδέαν συρροής άγροζήμιας και άγρονομικής παραβάσεως αύτη άποτελεί άπλώς έπιβαρυντικήν περίπτωσιν τής άγροζήμιας.

Εάν συρρέωσι κατ' ιδέαν πλείονες τής μιάς άγρονομικαί παραβάσεις, τιμωρείται ή μία τούτων, των λοιπών άποτελουσών έπιβαρυντικήν περίπτωσιν τής τιμωρουμένης.

5. Με πρόστιμον 25—300 δραχμών τιμωρείται όστις διατηρών ζώα έν άγρονομείω ή Έποπτεία άγροτ. ασφαλείας χωρίς νά έχη καταβάλει τήν κατά τό άρθρον 11 § 1 έγγραφικήν άπειθεί προς ειδικήν έγγραφον διαταγήν του άγρονόμου περί άπομακρύνσεως τούτων έν του άγρονομείου ή τής Έποπτείας, εφαρμόζομένου περαιτέρω αναλόγως του έδαφ. β' τής § 1 του παρόντος άρθρου (άρθρον 43).

Ποινική εύθύνη δι' άλλοτρίας πράξεις.

Άρθρον 47.

Τιμωρείται μέχρι του τρίτου τής διά τόν άύτοεργόν προελασμένης ποινής ό έξουσιάζων ζώα ή πτηνά ή ό έχων τήν έκμετάλλευσιν τούτων και άναθέτων τήν επιτήρησιν ή φύλαξιν αυτών εις οίονδήποτε άλλον, εάν διά τούτων έτελεσθή άγροτικόν τι άδίκημα και α) ό έξουσιάζων ή ό έχων τήν έκμετάλλευσιν διατάλει έν γνώσει και ήδύνατο νά έμποδίση τό άδίκημα τούτο ή β) εάν δύναται νά προσεχθή αύτω οιαδήποτε άμελεία περί τήν έφορείαν των προσώπων, εις ά άντεσθή ή επιτήρησις ή φύλαξις των ζώων ή πτηνών, ή περί τήν έκλογήν αυτών ή γ) εάν ό εις όν άντεσθή ή επιτήρησις ή φύλαξις των ζώων ή πτηνών είναι ήλικίας κάτω των 14

ἐτῶν ἢ σωματικῶς ἢ διανοητικῶς ἀκατάλληλος διὰ τὴν ἀνατεθείσαν αὐτῷ ὑπηρεσίαν.

Ἐπιβαρυντικά περιπτώσεις.

Ἄρθρον 48.

1. Ἡ ὑπαρξίς ἐπιβαρυντικῆς περιπτώσεως ἐπιτείνει τὴν ποινὴν ἐν τῷ ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου ἀναγραφομένου ἀνωτάτου ὁρίου δι' ἕκαστον ἀγροτικὸν ἀδίκημα.

2. Τοιαῦται ἐπιβαρυντικά περιπτώσεις εἰσὶν αἱ ἐν τοῖς ἄρθροις 141, 376, 391 καὶ 425 τοῦ π. ν. ἀναφερόμεναι.

Εἰδικοὶ ὁρισμοί.

Ἄρθρον 49.

1. Δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν ἀγροτικῶν ἀδικημάτων:

α) Αἱ περὶ συρροῆς διατάξεις τῶν ἄρθρων 109 κ. ἐπ. τοῦ π. ν., ἀλλ' αἱ δι' ἐν ἕκαστον ἀγροτικὸν ἀδίκημα ἐπιβληθεῖσαι ποιναὶ ἐκτελοῦνται πᾶσαι ἄθροιστικῶς. Τὸ αὐτὸ ἐφαρμόζεται, ἐὰν συρρέωσιν ἀδικήματα ἐκ τοῦ νόμου τούτου μετὰ μὴ τοιούτων.

β) Αἱ διατάξεις τοῦ νόμου 1699 «περὶ ἱκανοποιήσεως διὰ ψυχικὴν ὁδὸν».

2. Αἵτισις περὶ μετατροπῆς τῆς ἐπ' ἀγροτικῷ ἀδικήματι ἐπιβληθείσης ποινῆς κρατήσεως εἰς πρόστιμον εἶναι ἀπαράδεκτος, ἐὰν δὲν ἔχῃσι καταβληθῇ τὰ δικαστικὰ ἐξόδα καὶ τέλη καὶ τὰ μετὰ τούτων συνεισπραττόμενα.

Διὰ τὴν μετατροπὴν τῆς ἐπ' ἀγροτικῷ ἀδικήματι ἐπιβληθείσης ποινῆς κρατήσεως εἰς πρόστιμον ἐκάστη ἡμέρα κρατήσεως ὑπολογίζεται τοῦλάχιστον πρὸς 25 δραχμάς.

3. Ἀγροτικὰ ἀδικήματα πραχθέντα ἐν συρροῇ ἢ συναφείᾳ μετ' ἄλλου πταίσματος ἢ πλημμελήματος χωρίζονται αὐτοῦ καὶ ἐκδικάζονται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

Ἐὰν διὰ τῆς αὐτῆς ἐκθέσεως βεβαιωθῶσι ἀδικήματα τοῦ παρόντος νόμου καὶ πταίσματα τοῦ ποινικοῦ νόμου, ἀποστέλλεται ἀντίγραφον αὐτῆς εἰς τὸν ἀρμόδιον δημόσιον κατήγορον διὰ τὴν δίωξιν τοῦ πταίσματος.

4. Εἰς προσωπικὴν κράτησιν πρὸς ἀπότισιν τῶν κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος ἐπιβληθέντων ποινικῶν ἐξόδων καὶ τελῶν καὶ τῆς μετὰ τούτων συνεισπραττομένης ἀποζημιώσεως ὑπόκεινται πάντοτε καὶ ἄρρενες συμπληρώσαντες κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστοῦ τὸ 18ον ἔτος τῆς ἡλικίας των.

Ἀντικατάστασις ποινῶν.

Ἄρθρον 50.

1. Εἰς πᾶσαν περίπτωσιν, καθ' ἣν ἐπιβλήθῃ ἐπ' ἀγροτικῷ ἀδικήματι ποινὴ πρόστιμου, ὀρίζεται ἐν τῇ δικαστικῇ ἀποφάσει ὅτι ἂν τοῦτο δὲν καταβληθῇ ἐξ οὐδ' ἑνὸς λόγου ἢ κατὰ τὴν τελεσιδικίαν, ἐκτίεται ὑπὸ τοῦ καταδικασθέντος ποινὴ κρατήσεως καὶ ἂν ἐτι πρὸς ἀπότισιν τοῦ πρόστιμου δὲν ὑπόκειται, οὗτος εἰς προσωπικὴν κράτησιν.

Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῶν ἡμερῶν κρατήσεως 25 δραχμαὶ πρόστιμου ἢ κλάσμα ἰσοδυναμοῦσι πρὸς μίαν ἡμέραν κρατήσεως.

2. Καὶ μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἐκτελέσεως τῆς κατ' ἀντικατάστασιν κρατήσεως ὁ καταδικασθεὶς καταβάλλων τὸ μετ' ἀφαίρεσιν τοῦ εἰς τὴν ἐκτιθεῖσαν κράτησιν ἀναλογούντος ποσού (25 δραχμαὶ δι' ἐκάστην ἡμέραν ἐκτιθείσης κρατήσεως) ἀπομένον ὑπόλοιπον πρόστιμου ὑπὲρ Γ.Τ.Α. δύναται νὰ ἀπολυθῇ, ἐὰν δὲν πρέπῃ νὰ κρατηθῇ πρὸς ἀπότισιν τῶν δικαστικῶν ἐξόδων καὶ τελῶν καὶ τῶν μετὰ τούτων συνεισπραττομένων ἢ δι' ἄλλην τινὰ νόμιμον αἰτίαν, ὑποχρεωμένου τοῦ δεσμοφύλακος νὰ ἀπολύσῃ τοῦτον ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ τοῦ διπλοτύπου καταβολῆς, μὴ ἀπαιτουμένης πρὸς ἀπόλυσιν διαταγῆς τινος.

3. Περὶ τῶν ἐν §§ 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου γίνεσθαι μνείαν ἐν τῇ ἀποφάσει τοῦ δικαστηρίου

4. Πρόστιμα βεβαιωθέντα ἐν τῷ ταμείῳ, μετατρέπεντο δὲ εἰς κράτησιν ἐκτιθεῖσαν, πλὴν νὰ ὑφείλωνται, ἐφ' ᾧ καὶ διαγράφονται ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ταμείου, παρ' ᾧ εἰς βεβαιωμένα, εὐθὺς ὡς προταχθῇ αὐτῷ βεβαίωσις ἐφ' ᾧ πλὴν τοῦ δεσμοφύλακος μνημονεύοντα τὰ ἀναγκαῖα πρὸς διαγραφὴν στονχεῖα, μὴ ἀπαιτουμένης πρὸς διαγραφὴν ἄλλης τινὲς διατυπώσεως.

Παράγραφὴ ἀγροτικῶν ἀδικημάτων.

Ἄρθρον 51.

Παράγράφονται:

α) αἱ ἀγροζημίαι μετὰ ἐν ἔτος ἀπὸ τῆς διαπράξεώς των, ἐκτὸς ἐὰν ἐπὶ τῇ διακοπῇ τῆς παραγραφῆς, ἐν πάσῃ ὁμῶς περιπτώσει ἢ πρὸς ὁριστικὴν παραγραφὴν τῶν ἀγροζημιῶν προθεσμία κατ' οὐδένα λόγον δύναται νὰ ἐπεκταθῇ πέραν τοῦ ἐνὸς καὶ ἡμίσεος ἔτους ἀπὸ τῆς διαπράξεώς των.

β) αἱ ἀγροτικαὶ καὶ ἀγρονομικαὶ παραβάσεις πάντως μετὰ 3 ἡμῶν ἀπὸ τῆς διαπράξεώς των.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Βεβαίωσις, δίωξις καὶ ἐκδίκασις τῶν ἀγροτικῶν ἀδικημάτων

Ἄρθρον 52.

Βεβαίωσις καὶ δίωξις τῶν ἀγροτικῶν ἀδικημάτων

1. Ἡ δίωξις τῶν ἀγροτικῶν ἀδικημάτων γίνεται αὐτεπαγγέλτως καὶ διὰ κατηγορίας.

Ὅλαι αἱ ἀρχαὶ ὑποχρεοῦνται νὰ καταγγέλλωσι πᾶν ἀγροτικὸν ἀδίκημα, οὐτινος ὁποσδήποτε ἔλαβον γνῶσιν, ἀποστέλλουσαι σχετικὴν ἔκθεσιν εἰς τὸν ἀγρονόμον.

Καὶ οἱ ἰδιῶται προσέτι χρεωστοῦν λαβόντες γνῶσιν ἀγροτικοῦ τινος ἀδικήματος νὰ καταγγέλλωσι τοῦτο ἐγγράφως ἢ διὰ ζώσης εἰς τὸν ἀγρονόμον ἢ ἄλλον τινὰ ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως ὑπάλληλον ἢ ὄργανον ἀγροτ. ασφαλείας κατὰ τοὺς ὁρίσμοις τῶν ἄρθρων 152—155 ποιν. δικ.

2. α') Οἱ ἀγροφύλακες ὑφείλουνται εὐθὺς ὡς ἀντιληφθῶσι ἢ πληροφορηθῶσι τὴν τέλεσιν ἀγροτικοῦ ἀδικήματος ἐν τῇ κατηγορητικῇ θέσει, ἧς ἔχουσι τὴν φύλαξιν, νὰ προβαίνουσιν εἰς τὴν ἄμεσον ἐξακρίβωσιν τῆς πράξεως, τοῦ πράξαντος καὶ τῶν ἄλλων τυχόν ποινικῶς ἢ ἀστικῶς ὑπευθύνων ὡς καὶ τοῦ ποσού τῆς προξενήσεως τυχόν ζημίας, δύνανται δὲ πρὸς τοῦτο νὰ ἐνεργῶσι καὶ προανάκρισιν κατὰ τὰ ἄρθρα 135 κ. ἐπ. τῆς ποιν. δικ., ἐφ' ὅσον δὲν ὀρίζεται ἄλλως ἐν τῷ παρόντι νόμῳ, τῆς ἐξουσίας ὁμῶς τοῦ ἄρθρου 181 τῆς ποιν. δικ. δὲν δύνανται νὰ κάμωσι χρήσιν.

β') Οἱ ἀγροφύλακες δύνανται νὰ ἐνεργῶσι καὶ χωρὶς τὴν παρουσίαν τῶν ἐν ἄρθρῳ 72 τῆς ποιν. δικ. ἀναφερομένων προσώπων, ὑπογράφουσιν ὁμῶς τὴν ἔκθεσιν μετὰ δηλώσεως, περὶ ἧς δέον νὰ γίνηται μνεία ἐν τῇ ἐκθέσει, ὅτι ἀναφέρονται εἰς τὸν ἀπὸ δοθέντα ὄρκου τῆς ὑπηρεσίας των. Χωριστῇ ἐκθέσει δι' ἐκάστην ἀνακριτικὴν πράξιν δὲν ἀπαιτεῖται.

Ἐὰν ὁ ἀγροφύλαξ ἀγνοῇ γραφὴν καὶ ἀνάγνωσιν, ἢ διὰ τὴν ἐπιχειρηθεῖσαν ἀνακριτικὴν πράξιν ἐκθέσεις δύναται νὰ συντάσσεται καὶ ὑπὸ τρίτου τινός, ἐγχειρίζεται ὁμῶς αὐτοπροσώπως ὑπὸ τοῦ ἀγροφύλακος εἰς τὸν ἀγρονόμον ἢ ἄλλον τινὰ ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως ὑπάλληλον ἢ ἀγροφύλακα ἀγροτ. ασφαλείας, βεβαιοῦντας προσφορικῶς τὰ ἐν αὐτῇ, περὶ ὧν πάντων συντάσσεται ἔκθεσις, ἄλλως δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν.

Ἐρεῦνας καὶ κατασχέσεις κατ' οἶκον ἢ εἰς ἄλλους κλειστοὺς χώρους δύναται ὁ ἀγροφύλαξ νὰ ἐνεργήσῃ παρουσίᾳ μόνον τοῦ προέδρου τῆς κοινότητος ἢ τοῦ νόμιμου ἀναπληρωτοῦ του καὶ ἐνὸς μάρτυρος, ἄλλως παρουσίᾳ ἐτέρου ἀγροφύλακος καὶ ἐνὸς μάρτυρος, ἐν ἀνάγκῃ δὲ ἐκτιμωμένη ὑπ' αὐτοῦ παρουσίᾳ μόνον ἐτέρου ἀγροφύλακος ἢ δύο μαρτύρων.

γ') Πρὸς ἐκτίμησιν τοῦ μεγέθους τῆς ζημίας ὁ ἀγροφύλαξ προσκαλεῖ ἑνα τῶν διὰ τὴν ἀγροτικὴν περιοχὴν διωρισμένων

πραγματογνώμωνων ἢ ἐν ἀλλείψει τοιούτων δύο εὐυπολήπτους καὶ ἐμπείρους μάρτυρας, μεθ' ὧν συμπράττει, συντασσομένης καὶ ἐκθέσεως, ἥτις ἀποστέλλεται μετὰ τῆς μηνύσεως εἰς τὸν ἀγρονόμον, ἐκτὸς ἐὰν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ πρόκειται περὶ ζημίας οὐχὶ μεζόνως τῶν 200 δραχμῶν, ἣν τότε δύναται νὰ καθορίξῃ καὶ μόνος δύναμει τοῦ ἐφ' ἅπαξ ὅρκου τῆς ὑπηρεσίας του, γνωστοποιῶν ὅμως τοῦτο εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους, οἵτινες δύνανται πάντοτε νὰ ζητήσωσι τὴν ἐκτίμησιν τῆς ζημίας διὰ συμπράξεως καὶ πραγματογνώμονος ἐκ τῶν διωρισμένων, τῆς τοιαύτης αἰτήσεως τῶν οὗσης υποχρεωτικῆς διὰ τὸν ἀγροφύλακα. Ἐὰν εἰς τὴν ἐκτίμησιν συνέπραξε πρόσωπον μὴ διωρισμένον ὡς πραγματογνώμων, τοῦτο καλεῖται εἰς τὸ ἀκροατήριον καὶ ἐξετάζεται ὡς μάρτυς.

Ζημίαν δύναται νὰ ἐκτιμήσῃ δύναμει τοῦ ἐφ' ἅπαξ ὅρκου τῆς ὑπηρεσίας του καὶ κρατικὸς γεωπόνος ἐντολῇ τοῦ προϊσταμένου του, πρὸς ἐν ἀπευθύνεται ὁ ἀγρονόμος, συντάσσων περὶ τοῦτου ἔκθεσιν, ἣν ἀποστέλλει εἰς τὸν ἀγρονόμον, καὶ μὴ καλούμενος εἰς τὴν δίκην, ἐκτὸς ἐὰν ἄλλως διατάξῃ τὸ δικαστήριον.

β') Διὰ πᾶν ἀδίκημα ἐκ τοῦ παρόντος νόμουπραχθὲν ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁφείλει ὁ ἀγροφύλαξ α) νὰ γνωστοποιῇ αὐτὸ τὸ ταχύτερον, τὸ πολὺ δὲ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀφ' ἧς ἔλαβε γνώσιν αὐτοῦ, εἰς τὸν ἀδικηθέντα ἢ τὸν ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ καὶ εἰς τοὺς ὑπαίτιους τοῦ ἀδικήματος καὶ ἄλλους ποινικῶς ἢ ἱστικῶς ὑπευθύνους, τῆς τοιαύτης γνωστοποιήσεως δύναμει νὰ γίνῃ καθ' οἰονδήποτε ἀσφαλῆ τρόπον καὶ προφορικῶς (καὶ β) νὰ συντάσσῃ ἐντὸς τριῶν τῶν πολὺ ἡμερῶν ἀφ' ἧς ἔλαβε γνώσιν αὐτοῦ ἔκθεσιν, ἐν ἣ νὰ ἀναφέρῃ τὸ ἀδίκημα, τὸν ῥάστην καὶ πάντα ἄλλον ποινικῶς ἢ ἀστικῶς ὑπεύθυνον, τὸν ὅσον τῆς προξενηθείσης τυχὸν ζημίας καὶ πᾶσαν ἄλλην γοή- ῃμον λεπτομέρειαν, καὶ νὰ ἀποστέλλῃ ταύτην ἄνευ ἀναβολῆς μετὰ τῶν ἐγγράφων τῆς τυχὸν ἐνεργηθείσης ὑπ' αὐτοῦ προανα- ρίσεως ταχυδρομικῶς ἐπὶ ἀποδείξει ἢ κατ' ἄλλον ἀσφαλῆ τρό- πον εἰς τὸν οἰκεῖον ἀγρονόμον μὴ ἀπαιτουμένης ἐκθέσεως ἐγ- γειρίσεως.

Ὁ ἀγροφύλαξ δὲν προβαίνει εἰς καταμήνυσιν, ἐὰν πρόκειται περὶ φθορᾶς ἢ βλάβης εἰς χόρτα ἢ σπαρτὰ διὰ ζώων ἢ πτηνῶν ἢ ἀμελείας ἢ ἐξ ἧς ζημία δὲν ὑπερβαίνει τὰς 50 δραχμάς, φ' ὅσον δὲ ζημιωθείς ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πράξεως ἢ εἰς δηλώσει αὐτῷ ἐγγράφως ὅτι δὲν ἐπιθυμεῖ τὴν καταμή- νυσιν ἢ ἀρνεῖται ἄνευ λόγου τὴν λήψιν τῆς προσφερομένης καὶ ἐκείας ἀποζημιώσεως. Διὰ β. διατάγματος δύναται νὰ ἀπαι- τηθῇ καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἡ καταβολὴ κατὰ τὸ ἄρθρον 41 δικαιώματος μέχρι δραχμῶν δέκα ὑπὲρ τοῦ Γ.Τ.Α. Ἐὰν ὅμως πρόκειται περὶ τρίτης ἐντὸς ἔτους τοιαύτης ἀγρο- ημίας, δὲν ἀπαλλάσσεται ὁ ἀγροφύλαξ τῆς πρὸς καταμήνυ- σιν υποχρεώσεως.

ε') Ἐὰν ὁ ἀγροφύλαξ ἢ ὁ ἀρχισύλαξ δὲν ἀνεκάλυψε τὸν ῥάστην, ὁφείλει νὰ ἀναφέρῃ τοῦτο ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τὸν ἀ- γρονόμον. Τοῦτ' αὐτὸ ὁφείλous νὰ πράξωσι καὶ εἰς περίπτωσιν ὁμοῦ πως ἀγροτικῷ ἀδικήματος εὐθὺς ὡς ἤθελε περιέλθῃ εἰς γνώσιν τῶν τοιούτων ἀδίκημα.

στ') Ἡ εἰς τὸ ἀκροατήριον κλήσις τῶν ὀργάνων ἀγροτ. ἀ- σφαλείας δὲν εἶναι ἀπαραίτητος. Ἐὰν τὸ ὄργανον δὲν ἐκλη- εῖθη, ἀναγινώσκεται ἐπ' ἀκροατηρίου ἢ περὶ τοῦ ἀδικήματος ἀπο- λυτοῦ αὐτοῦ.

ζ') Ὁ νόμος ΓΨΜΓ' «περὶ καταψηφίσεως εἰς τοὺς ἐγκα- θύοντας ἢ μηνυτὰς τῶν δικαστικῶν ἐξέδων» ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῶν ὀργάνων ἀγροτ. ἀσφαλείας.

Ὁ ὄργανον ἀγροτ. ἀσφαλείας, εἰς ὃ ἤθελον ἐπιβληθῇ τελεσι- κῶς ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τὰ δικαστικὰ ἐξόδα καὶ τέλη, εἰσάγε- ται ὑποχρεωτικῶς εἰς τὸ οἰκείον συμβούλιον μετ' ἐρώτημα ἀπο- λύσεως.

3. Οἱ ἀρχισύλακες ἀγροτ. ἀσφαλείας ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἀγρο- τικὰ ἀδικήματα εἰσὶν ἀνακριτικοὶ ὑπάλληλοι κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τῆς ποιν. δικ. προανακρίνοντες τὰ ἀδικήματα ταῦτα κατὰ

τὰ ἄρθρα 135 κ. ἐπ. αὐτῆς. Τὰ ἐν τῷ ἐδαφίῳ β' τῆς § 2 ὁριζόμενα ἰσχύουσι καὶ ἐν προκειμένῳ.

4. α') Τὴν ποινικὴν ἀγωγὴν ἐπὶ τῶν ἀγροτικῶν ἀδικη- μάτων ὡς καὶ πάσας τὰς ἀρμοδιότητας καὶ ἔργα δημοσίου κατηγόρου ἀσχεῖ ὁ ἀγρονόμος.

Οἱ ἀγρονόμοι εἰσὶν ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἀγροτικά δικάσματα ἀνα- κριτικοὶ κατὰ τὸ ἄρθρον 17 τῆς ποιν. δικ. ὑπάλληλοι προα- νακρίνοντες τὰ ἀδικήματα ταῦτα κατὰ τὰ ἄρθρα 135 κ. ἐπ. αὐτῆς.

Τὰ ἐν τῷ ἐδαφίῳ β' τῆς § 2 ὁριζόμενα ἰσχύουσι καὶ ἐν προ- κειμένῳ.

β') Ἡ ἐπὶ τῶν ἀγροτικῶν ἀδικημάτων προδικασία ἐν γένει εἶναι ἡ αὐτὴ ὡς καὶ ἐπὶ τῶν κοινῶν πταισμάτων, ἐφ' ὅσον δὲν ὁρίζεται ἄλλως διὰ τοῦ παρόντος νόμου.

γ') Τὰ ἀγροτικά ἀδικήματα εἰσάγονται πρὸς ἐκδίκασιν τὴν πρώτην δικάσιμον τοῦ ἀρμοδίου πταισματοδικαίου μεθ' ἡμέρας τὸ πολὺ 20 ἀφ' ἧς περιήλθεν εἰς τὸν ἀγρονόμον ἢ περὶ τοῦ ἀδικήματος μήνυσις.

δ') Αἱ ἐπιδόσεις τῶν δικηγόρων καὶ ἀποφάσεων γίνονται κατὰ προτίμησιν διὰ τῶν ὀργάνων ἀγροτ. ἀσφαλείας ἄνευ ἰδιαι- τέρας ἀμοιβῆς τῶν.

ἄρθρον 53.

Ἐκδίκασις ἀγροτικῶν ἀδικημάτων

1. Ἔργα γραμματέως τοῦ δικαστηρίου πταισματοδικῶν δι- κάζοντος ἀγροτικά ἀδικήματα δύναται, ἐν ἀπουσίᾳ ἢ κωλύ- ματι λόγῳ ἀσθενείας τοῦ γραμματέως τοῦ πταισματοδικαίου καὶ τῶν ἀρμοδιωτέων τοῦτου ἀναπληρωτῶν, νὰ ἐκπληρώσῃ παραγγελίᾳ τοῦ εἰσαγγελέως καὶ ὁ γραμματεὺς τοῦ ἀγρονό-μου ἢ ἐγγράμματον ὄργανον ἀγροτ. ἀσφαλείας ὁριζόμενον ὑπὸ τοῦ πταισματοδικίου.

2. Κατὰ τὰς συνεδριάσεις τοῦ πταισματοδικαίου, καθ' ὅς ἐκδικάζονται ἀγροτικά ἀδικήματα, παρίσταται ἐν ἡ πλείονα ὄργανα ἀγροτ. ἀσφαλείας τοῦ ἀγρονόμου ὁριζόμενα ὑπὸ τοῦ ἀγρονόμου, ἅτινα ἐκτελοῦσι χρέη κλητῆρος τοῦ ἀκροατηρίου καὶ ὀργάνου δημοσίου δυνάμει.

3. α') Διαδικασία ἀκολουθεῖται ἡ τῶν ἄρθρων 331 κ. ἐπ. τῆς ποινικῆς δικονομίας, ἐφ' ὅσον δὲν ὁρίζεται ἄλλως διὰ τοῦ παρόντος νόμου.

β') Ἐὰν ὁ κατηγορούμενος ἐνεφανίσθῃ εἰς τὸ ἀκροατήριον κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν τῆς κατ' αὐτοῦ καταγορίας, ἡ δίκη προ- βαίνει κατ' ἀντιμωλίαν καὶ ἡ τυχὸν προβληθεῖσα ἔνστασις περὶ μὴ κλητευσέως του ἢ μὴ ἐμπροθέσμου καὶ κανονικῆς κλη- τευσέως του εἶναι ἀπαράδεκτος.

γ') Τὰ ὄργανα ἀγροτ. ἀσφαλείας προκειμένης ἐξετάσεως τῶν ἐπὶ πλειόνων τῆς μιᾶς ὑποθέσεων κατὰ τὴν αὐτὴν δικά- σιμον ἅπαξ μόνον κατ' αὐτὴν χρεωστοῦν νὰ ἐκμισθῶσι καὶ οὐχὶ ἀνὰ πᾶσαν ὑπόθεσιν.

δ') Ἡ τελευταία παράγραφος τοῦ ἄρθρου 114 τῆς ποιν. δικονομίας δὲν ἰσχύει ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἀγροτικά ἀδικήματα.

4. Τὰ τέλη ἐπὶ τῶν ἐγγράφων τῆς κατὰ τὸν παρόντα κώ- δικα ποινικῆς διαδικασίας, εἰσπραττόμενα ὑπὲρ τοῦ Γ. Τ. Α. δι' ἀποδεικτικῶν πληρωμῆς, ὁρίζονται διὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ πταισματοδικαίου παγίως ἐπὶ μὲν τῶν ἀγροζημιῶν καὶ ἀγροτικῶν παραβάσεων εἰς δραχμὰς ἑκατὸν πεντήκοντα, ἐπὶ δὲ τῶν ἀγρονομικῶν παραβάσεων εἰς δραχμὰς ἑκατὸν, προστι- θεμένων ἐπὶ πλειόνων τοῦ ἐνὸς κατηγορουμένων δραχμῶν ἑ- κατοῖ δι' ἑκατὸν τούτων. Τὰ δὲ τέλη ἐρτηροδικίας, περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 336 τῆς ποινικῆς δικονομίας, εἰσπραττόμενα ὁμοίως ὑπὲρ τοῦ Γ. Τ. Α. δι' ἀποδεικτικῶν πληρωμῆς, ὁρίζονται πα- γίως εἰς δραχμὰς πεντήκοντα.

Διὰ Β. Διατάγματος, ἐνδεδιομένου προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, δύναται τὰ κατὰ τὴν παρούσαν παρά- γραφον τέλη νὰ αὐξάνωνται μέχρι 25 ο).ε.

*Άρθρον 54.

Ἐκδίκασις τῶν ἐπ' αὐτοφώρῳ ἀγροτικῶν ἀδικημάτων.

1. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 1—7 τοῦ νόμου 237 «περὶ ἐκδίκασις τῶν ἐπ' αὐτοφώρῳ πταισμάτων» ἐφαρμόζονται καὶ ὁσον ἀφορᾷ τὰ ἀγροτικὰ ἀδικήματα, ἐφ' ὅσον δὲν ὁρίζεται ἄλλως διὰ τῆς ἐπομένης παραγράφου.

2. α') Ἡ σύλληψις τοῦ δράστου, δυναμένη νὰ γίνῃ καὶ ὑπὸ ὁργάνων ἀγροτ. ἀσφαλείας, συγχωρεῖται καὶ ἐὰν ἔτι τὸ ἀδικήμα ἐπράχθη ἐκτὸς τῆς ἔδρας τοῦ δικαστηρίου.

β') Ἐὰν δὲν συνεδριάζῃ τὸ δικαστήριον καθ' ὃν χρόνον προσέχθη ὁ συλληφθεὶς εἰς τὸν ἀγρονόμον, δύναται οὗτος νὰ διατάξῃ τὴν κράτησιν τοῦ συλληφθέντος μέχρις ὅτου συγκροτηθῇ τὸ δικαστήριον εἰς συνεδρίαν, ἀλλ' οὐχὶ πέραν τῶν 12 ὥρων ἀπὸ τῆς παραγωγῆς.

*Άρθρον 55.

Τόποι ἐκδίκασις τῶν ἀγροτικῶν ἀδικημάτων.

1. Οἱ πταισματοδίκαι ὁρίζονται διὰ προγράμματός των μίαν τοῦλάχιστον ἡμέραν ἐκάστης ἐβδομάδος, καθ' ἣν δικάζουσιν ἀποκλειστικῶς ἢ κατὰ προτίμησιν ἀγροτικὰ ἀδικήματα.

2. Ἡ ἐκδίκασις τῶν ἀγροτικῶν ἀδικημάτων γίνεται ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ πταισματοδικείου καὶ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ αὐτοῦ ἢ καὶ εἰς οἰονδήποτε ἄλλον τόπον ὁρισθέντα ὡς τόπον συνεδριάσεως αὐτοῦ δύναται τοῦ νόμου ΓΧΕΒ' τοῦ 1910 ὡς αὐτὸς συνεπληρώθη διὰ μεταγενεστέρων νόμων.

3. α') Ἀποφάσει τοῦ εἰσαγγελέως πλημμελειοδικῶν δύναται νὰ καθορίζωνται καὶ ἔσονται μερικαὶ δικαστικαὶ περιφέρειαι ἀποτελούμεναι ἐκ μιᾶς ἢ πλείονων ἀγροτικῶν περιοχῶν τοῦ αὐτοῦ πταισματοδικείου, ὃν ὁρίζεται καὶ ἡ ἔδρα, εἰς ἣν ὑποχρεοῦται νὰ συνεδριάζῃ ἐκάστοτε τὸ πταισματοδικεῖον πρὸς ἐκδίκασιν εἰδικῶς καὶ μόνον τῶν ἐν τῇ μερικῇ δικαστικῇ περιφερείᾳ προχθέντων ἀγροτικῶν ἀδικημάτων.

Διὰ τῆς ἄνω αποφάσεως ὁρίζεται καὶ τὸ ἐλάχιστον τοῦ ἀοιθμοῦ τῶν συνεδριάσεων, αἵτινες θὰ γίνωνται κατὰ μῆνα ἢ ἄλλην γοονικὴν περίοδον ἐν ἐκάστῃ ἔδρᾳ μερικῆς περιφερείας.

β') Τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν ὡς καὶ τὸ ὄργανον τῆς ἐν ἐκάστῃ μερικῇ περιφερείᾳ συνεδριάσεως ὁρίζει ὁ πταισματοδίκης διὰ προγράμματός του δηλοποιουμένου διὰ τοιχοκολλήσεως εἰς τὰ κοινωτικά καταστήματα πασῶν τῶν κοινοτήτων τῶν ἀποτελουσῶν τὴν μερικὴν περιφέρειαν.

4. Τὰ διὰ μετακινήσεις πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁδοιπορικὰ καὶ ἀποζημιώσεις δικαστ. ὑπαλλήλων βαρύνουν τὸν προϋπολογισμόν τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Πολιτικά ἀξιώσεις ἐξ ἀγροτικῶν ἀδικημάτων.

*Άρθρον 56.

*Ἀστική εὐθύνη.

1. Οἱ καταδικασθέντες αὐτοῦργοι ἢ ἄλλοι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ποινικοῦ νόμου ἢ κατὰ τὸ ἄρθρον 47 τοῦ παρόντος νόμου ποινικῶς συνυπεύθυνοι ἀγροτικοῦ τινοῦ ἀδικήματος ἐκ τῶν ἐν ἄρθροις 38-40 ἀναφερομένων εὐθύνονται ἀλληλεγγύως διὰ τὰς ἐκ τοῦ ἀδικήματος τούτου πολιτικὰς ἀποζημιώσεις τὰς ἐπιδικασθείσας ὑπὸ τοῦ ποινικοῦ δικαστηρίου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

2. α') Εἰδικῶς ἐπὶ φθορῶν διὰ ζώων ἢ πτηνῶν εὐθύνεται πάντοτε ἀστικῶς καὶ ἀλληλεγγύως μετὰ τοῦ ἀδικήσαντος καὶ ὁ ἐξουσιαστής ἢ ὁ ἔχων τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν δι' ὃν ἡ ζημία ζώων ἢ πτηνῶν καὶ ἐὰν δὲν ὑπέχῃ ποινικὴν εὐθύνην κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 47.

β') Ὁ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ἀστικῶς ὑπεύθυνος

καταβάλλων τὴν ἀποζημίωσιν ἔχει ἀναγωγὴν κατὰ τοῦ αὐτοῦ γού.

3. α') Ἐπὶ ἀγορζήμας διὰ ποιμνίου, ἥς ἄγνωστος ὁ ὄρστης, εὐθύνονται κατ' ἰσομοίαν εἰς ἀποζημιώσιν οἱ ἐξουσισταὶ ἢ οἱ ἔχοντες τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν εἰς ἀκτὶνα μέγιστων χιλιομέτρων ἀπὸ τοῦ εἰς ὃ ἡ ἀγορζήμας κτήματος βσκησάντων ἢ σπαυλισθέντων, καθ' ὃν χρόνον ἐγένετο ἡ ἀγορζήμας, ποιμνίων, ἐφόσον ἦτο δυνατόν νὰ τὴν προξενήσω ταῦτα.

β') Οἱ εἰρημένοι, ἐὰν ἀνακαλυφθῇ ὁ δράστης τῆς ἀγορζήμας, δικαιούνται εἰς ἐπιστροφὴν τῶν ὑπ' αὐτῶν καταβληθέντων, ἔχουσι δὲ καὶ ἀναγωγὴν κατὰ τοῦ ἀνακαλυφθέντος ποινικῶς ἢ καὶ μόνον ἀστικῶς ὑπευθύνου.

*Άρθρον 57.

*Ἀσκήσις πολιτικῶν ἀξιώσεων.

1. α') Ἀξίωσις τοῦ ἀδικηθέντος ἐξ ἀγροτικοῦ ἀδικήματος περὶ ἀποζημιώσεώς του κατὰ τὴν τοῦ ποινικοῦ καὶ τοῦ μόνου ἀστικῶς ὑπευθύνου δύναται νὰ εἰσάγῃται καὶ ἐκδικάζῃται συγχρόνως μετὰ τῆς ποινικῆς ἀγωγῆς κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ποινικῆς δικονομίας, ἐφ' ὅσον δὲν ὁρίζεται ἄλλως διὰ τῶ § 2 κ. ἐπ.

β') Κατ' ἐξαιρέσιν τοῦ ἄρθρου 7 τῆς ποινικῆς δικονομίας ὁ εἰσαγγεὺς τὴν πολιτικὴν ἀγωγὴν ἐνώπιον τοῦ πολιτικοῦ δικαστηρίου δύναται παραιτούμενος ταύτης νὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τοῦ ποινικοῦ δικαστηρίου ὡς πολιτικῶς ἐνδύων.

Ἡ παραιτήσις δύναται νὰ γίνῃ καὶ ἐπ' ἀκροατηρίου τοῦ ποινικοῦ δικαστηρίου διὰ δηλώσεως, καταχωριζομένης εἰς τὰ πρακτικά.

2. Ἀξίωσις ὑπερβαίνουσα τὰς 3.000 δραχμὰς ἀσκεῖται πάντοτε διὰ πολιτικῆς ἀγωγῆς κατὰ τὰς οἰκείας τῆς ποιν. δικονομίας διατάξεις.

3. Ἐὰν ἡ ἀξίωσις δὲν ὑπερβαίνῃ τὰς 3.000 δραχμὰς, ἀσκεῖται μόνον δι' αἰτήσεως ὑποβαλλομένης εἴτε τῷ ἀγρονόμῳ κατὰ τὴν προδικασίαν ἐγγράφως εἴτε ἐπ' ἀκροατηρίῳ ἀμέσως πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἀποδεικτικῆς διαδικασίας προφορικῶς γινομένης μνείας εἰς τὰ πρακτικά.

Ἡ ἀνωτέρω αἴτησις εἰσάγεται μετὰ τῆς ποινικῆς ἀγωγῆς καὶ ἐκδικάζεται καὶ ἐὰν ἔτι δὲν παραστῇ ἐπ' ἀκροατηρίῳ πρὸς ὑποστήριξιν αὐτῆς ὁ ὑποβάλλων ταύτην.

Ὁ ἀδικηθεὶς δύναται νὰ ὑποβάλῃ ἐνώπιον τοῦ ποινικοῦ δικαστηρίου καὶ μετ' ἀνακοπὴν τὸ πρῶτον αἴτησιν ἀποζημιώσεως.

4. Ἡ ἀγωγή ἢ αἴτησις ἀπευθύνεται προσωπικῶς κατὰ τοῦ ποινικοῦ ἢ μόνον ἀστικῶς ὑπευθύνου, ἐὰν συνεπλήρωσε τὸ 18ον ἔτος τῆς ἡλικίας του, τοῦ γεγονότος τούτου ἀφιεμένοι εἰς τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου.

5. α') Ἐπὶ φθορῶν διὰ ζώων ἢ πτηνῶν τὸ κλητήριον θέσπισμα μνημονεύει καὶ τὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 56 § 2 ἀστικῶς ὑπεύθυνον, τὸν ἐν τῇ κατὰ τὸ ἄρθρον 52 § 2 στοιχ. δ' συντασσομένη ἐκθέσει ἀναγραφόμενον ἢ ἄλλως ὑπὸ τοῦ ἀδικηθέντος γνωστοποιούμενον ἐγγράφως εἰς τὸν ἀγρονόμον. Ἀντίγραφον τοῦ κλητηρίου θεσπίσματος ἐπιδίδεται ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας, ὥπως καὶ εἰς τὸν καταγγελλόμενον, εἰς τὸ ἐν αὐτῷ μνημονεύμενον ἀστικῶς ὑπεύθυνον μετὰ κλήσεως ὥπως ἐμφανισθῇ εἰς τὸ ἀκροατήριον.

β') Ὁ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ἀστικῶς ὑπεύθυνος ἐμφανιζόμενος δύναται νὰ ἀφαισθητήσῃ τὴν εὐθύνην του ἢ τὴν ἔκτασιν τῆς προξενήσεως ζημίας καὶ νὰ προσκομίσῃ πᾶσαν ἀπόδειξιν δυνάμενη νὰ καλέσῃ καὶ ἰδίως μάρτυρας, ὃν ὅμως ἢ μὴ ἐμφανίσῃ δὲν δύναται νὰ δώσῃ ἀφορμὴν εἰς ἀναβολὴν.

γ') Ἀξιώσεις τοῦ ἀδικηθέντος κατ' ἄλλου ἢ τοῦ ἐν τῷ κλητηρίῳ θεσπίσματος ἀναγραφόμενος δύναται νὰ ἀσκηθῶσιν ἐν πάσῃ περιπτώσει διὰ πολιτικῆς ἀγωγῆς ἐνώπιον τοῦ ποινικοῦ δικαστηρίου κατὰ τὴν § 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

6. Τὸ ποινικὸν δικαστήριον, εἰς ὃ εἰσῆχθη ἡ περὶ ἀποζημιώσεως ἀγωγὴ ἢ αἰτήσις, ὁφείλει νὰ ἀποφανθῇ περὶ ταύτης, ἀμέσως δὲ μετὰ τὴν καταδίκην τοῦ κατηγορουμένου καὶ διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως, μὴ δυνάμενον νὰ παραπέμψῃ ταύτην εἰς τὰ πολιτικὰ δικαστήρια.

Διὰ ταύτης καθορίζονται καὶ τὰ ἔξωδα ὑπὲρ τοῦ ἐνάγοντος ἢ αἰτούντος, οὐχὶ ὅμως ἀνώτερα τῶν 200 δραχμῶν ἐπὶ πολιτικῆς ἀγωγῆς καὶ τῶν 75 ἐπὶ αἰτήσεως, ἐξ ὧν καθορίζονται καὶ τὰ εἰς τὸν παραστάντα πληρεξούσιον καταβλητέα, εἰσπραττόμενα καὶ ἀποδιδόμενα ὡς ἡ ἀποζημίωσις καὶ μετ' αὐτῆς.

7. Καὶ μὴ ὑποβληθείσης αἰτήσεως πρὸς ἀποζημιώσιν ὑποχρεῖται ὁ δικαστής, ἐκτὸς ἐὰν ὑπάρχῃ ἐναντίᾳ ἐγγράφος δηλώσις τοῦ ἀδικηθέντος ἢ προφορικὴ καταχωριζομένη εἰς τὰ πρακτικά, νὰ ἐξαιρέσῃ τὸ ποσὸν τῆς ζημίας καὶ νὰ ἐπιδικάσῃ τοῦτο εἰς τὸν ἀδικηθέντα αὐτεπαγγέλτως διὰ τῆς αὐτῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως. ἐκτὸς ἐὰν πρόκειται περὶ ποσοῦ ζημίας μείζονος τῶν 3.000 δραχμῶν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστοῦ.

Ἡ ἄνευ αἰτήσεως τοῦ ἀδικηθέντος ἐπιδίκασις αὐτῷ ἀποζημιώσεως δὲν ἐμποδίζει τοῦτον, ἐὰν θεωρῇ ἑαυτὸν ἐν μέρει μόνον ἀποζημιωθέντα, νὰ καταφύγῃ εἰς τὸ ἀρμόδιον πολιτικὸν δικαστήριον διὰ τὸ ὑπόλοιπον.

8. α') Ὅσῳκις συντρέχει μὲν περίπτωσις εἰσπράξεως συλλήπτρων, δὲν εἰσπραχθῆσαν ὅμως τοιαῦτα ὑπὸ τοῦ δικαιούχου ὁργάνου, ὅπερ δέον νὰ ἐμφανίζηται ἐν τῇ ἐκθέσει βεβαιώσεως τοῦ σχετικῶς ἀδικήματος, ταῦτα ἐπιδικάζονται μόνον κατὰ τὴν ἐκδίκασιν τοῦ ἀδικήματος τοῦτου ὑπὸ τοῦ ποινικοῦ δικαστηρίου, εἰσπράττονται δὲ καὶ ἀποδίδονται τῷ δικαιούχῳ κατὰ τὸ ἄρθρον 60 ὡς καὶ ἡ πολιτικὴ ἀποζημίωσις.

β') Ἀθωωθέντος ἢ καταδικασθέντος τοῦ κατηγορουμένου κρίνεται πάντοτε καὶ διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως ἐὰν ὑπῆρξεν ἢ ὄχι νόμιμος περίπτωσις εἰσπράξεως συλλήπτρων καὶ ἀναλόγως διατάσσεται ἢ ἡ κατάπτωσης αὐτῶν ὑπὲρ τοῦ ἀγροφύλακος ἢ ἡ ἀπόδοσις τῶν παρανόμως εἰσπραχθέντων εἰς τὸν καταβλήντα. Ἡ ἀπόδοσις γίνεται καὶ ἐκ τῆς ἐγγυήσεως τοῦ ὑποχρέου ὁργάνου.

Ἄρθρον 58.

Ἐὰν ἡ φθορὰ ἢ βλάβη ἐγένετο διὰ ζώων, ὧν δὲν ἀνεκαλύφθη ὁ ἐξουσιαστής καὶ ἄτινα ἐξελπιστηρίωσθησαν ὡς ἀζητήτα, τὴν ὑπὲρ τοῦ ἀδικηθέντος ἀποζημιώσιν ἐπιδικάζει τῇ αἰτήσῃ αὐτοῦ ὁ πταισματοδίκης κατὰ τὰς διατάξεις τῆς § 4 τοῦ ἁρθροῦ 20, τὸ δὲ ἐπιδικάσθαι ποσὸν πληρώνεται ἐκ τοῦ ἐκπλειστηρίωματος τῶν ζώων κατὰ τὰς διατάξεις τῆς § 6 τοῦ αὐτοῦ ἁρθροῦ.

Ἄν τὸ ἐκπλειστηρίωμα τῶν ζώων δὲν ἐπαρκῇ πρὸς πλήρη τοῦ ζημιωθέντος ἀποζημίωσιν, ἤθελε δὲ μεταγενεστέρως ἀνακαλυφθῇ ὁ δράστης ἢ ὁ ἐξουσιαστής τῶν ζώων, ἔχει κατ' αὐτοῦ ὁ ζημιωθείς ἀγωγὴν διὰ τὸ ὑπόλοιπον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Ἐνδίκαια μέσα — ἐκτέλεσις ἀποφάσεων.

Ἄρθρον 59.

Ἐνδίκαια μέσα κατ' ἀποφάσεων ἐπ' ἀγροτικαῖς ἀδικήμασι

1. Τὸ ἐνδίκον μέρος τῆς ἀνακοπῆς κατ' ἐρήμην καταδικαστικῆς ἀποφάσεως ἐπὶ ἀγροτικῷ ἀδικήματι διέπεται ὑπὸ τῶν σχετικῶν διατάξεων τῆς ποιν. δικονομίας.

Ὁ ἀστικῶς ὑπεύθυνος, μὴ ἐμφανισθεὶς, δὲν δικαιούται εἰς ἀνακοπὴν. Ἐὰν ὅμως ὁ κατηγορούμενος ἤκησε τὸ ἐνδίκον τοῦτο μέρος, καλεῖται κατὰ τὴν συζήτησιν αὐτῆς ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος καὶ ὁ ἀστικῶς ὑπεύθυνος ἔχων πάντα τὰ δικαιώματα τοῦ ἀνακρίψαντος κατηγορουμένου.

2. α') Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν κατηγορούμενον ἔσθαι ἐνώπιον τοῦ ἀρμόδιου πλημμελειοδικαίου κατ' ἀποφάσεως τοῦ πταισματο-

δοκείου ἐπ' ἀγροτικῷ ἀδικήματι, ἐὰν καταδικάσθῃ εἰς κρήτησιν πλέον τῶν 10 ἡμερῶν ἢ εἰς πρόστιμον πλέον τῶν 500 δραχμῶν ἢ εἰς πληρωρὴν ἀποζημιώσεως πλέον τῶν 1000 δραχμῶν ἢ ἐὰν ἡ καταδίκη συνεπάγεται ἔκπτωσην ἀπὸ θέσεως ἢ ἀξιώματος ἐκ τῶν τοῦ παρόντος νόμου.

Ἔσθαι ἐπιτρέπεται καὶ εἰς τὸν ἀστικῶς ὑπεύθυνον ἐστῆαι ἡ καταφυγεῖσθαι αὐτῷ ἀποζημιώσεως ὑπερβαίνει τὰς 1000 δραχμὰς οὐ μόνον ὡς ποῦς τὸ μέρος τὸ ἀστικὸν εἰς τὰς πολιτικὰς ἀποζημιώσεις, ἀλλὰ καὶ ὡς ποῦς τὸ κηρύσσον τὴν ἐνοχλήν τοῦ κατηγορουμένου. Τὸ δικαίωμα τοῦτο τοῦ ἀστικῶς ὑπευθύνου δὲν ἀναιρεῖται δι' ἐναντίαν δηλώσεως τοῦ κατηγορουμένου ἢ διὰ τῆς παραιτήσεώς του ἀπὸ τῆς ὑπ' αὐτοῦ ἀσκηθείσης ἐσέσεως. Ἡ ἔσσις τοῦ ἀστικῶς ὑπευθύνου ἐκτείνεται καὶ εἰς τὸν μὴ ἐγκαλέσαντα κατηγορούμενον, δὲν δύναται ὅμως ἐνταῦθεν νὰ καταστήσῃ χεῖρων ἢ θέσις αὐτοῦ.

Συγγνωσέται ὡσαύτως ἔσσις καὶ εἰς τὸν πολιτικῶς ἐνάγοντα, ἐὰν τὸ ἀντικείμενον τῆς ἀγωγῆς του ὑπερβαίνει τὰς 1000 δραχμὰς ἄνευ τῶν καὶ ἐξόδων.

Ἔσθαι δύναται ποῦς τοῦτοις νὰ ἀσκήσῃ καὶ ὁ δημόσιος κατήγορος, ἔτι δὲ καὶ ὁ παρὰ πλημμελειοδικαίῳ εἰσαγγελεὺς, καὶ δὴ κατὰ πάσης ἀποφάσεως περιλαμβανόμενων καὶ τῶν ἀθωωτικῶν.

β') Μόνη ἡ ἀσκήσις τῆς ἐσέσεως ἀνατρέπει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως, οὐχὶ δὲ καὶ ἡ ποῦς ἔσθαι προθεσμία.

γ') Κατὰ τὰ λοιπὰ ὡς ποῦς τὸ ἐνδίκον μέρος τοῦτο ἰσχύουσιν τὰ κατὰ τὴν ποινικὴν δικονομίαν.

3. α') Κατὰ τὸν τελεσιδικίᾳ ἀπαγγελθεῖσιν ἢ τῶν καταστατῶν τοιοῦτων ἀποφάσεων ἐπ' ἀγροτικῷ ἀδικήματι ἐπιτρέπεται αἰτήσις ἀναίρεσεως εἰς τὸν κατηγορούμενον, τὸν δημόσιον κατήγορον καὶ τὴν εἰσαγγελτικὴν ἀρχὴν κατὰ τοὺς ἐν τῇ ποιν. δικονομίᾳ ὁριζούμενους τύπους καὶ προθεσμίας καὶ διὰ τοῦς ἐν αὐτῇ ἀναφερομένους λόγους.

β') Ἡ αἰτήσις ἀναίρεσεως ἔχει ἀνασταλτικὴν δύναμιν μόνον ἐπὶ τῶν ἀποφάσεων τῶν ἐπιβαλλουσῶν κρήτησιν πλέον τῶν 10 ἡμερῶν καὶ ὡς πρὸς ταύτην μόνον ὡς καὶ ἐπὶ ἀποφάσεων ἐπισυρουσῶν ἔκπτωσην ἀπὸ θέσεως ἢ ἀξιώματος καὶ ὡς πρὸς ταύτην μόνον.

γ') Ἐὰν ὁ κατηγορούμενος ἀθωωθῇ, διατάσσεται ἡ ἀπόδοσις αὐτῷ τοῦ τυχόν καταβληθέντος προστίμου μετὰ τῶν ἐξόδων καὶ τελῶν καὶ τῆς καταβληθείσης ἀποζημιώσεως μετὰ τῶν ἐξόδων αὐτῆς.

Ἄρθρον 60.

Ἐκτέλεσις τῶν ἐπ' ἀγροτικαῖς ἀδικήμασιν ἀποφάσεων.

1. Ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἐπ' ἀγροτικαῖς ἀδικήμασι κατ' ἀντιμολίαν ἢ ἐσθήμην ποινικῶν ἀποφάσεων, εἴτε κρήτησιν εἴτε πρόστιμον ἐπιβάλλουσιν αὐταί, ἐνεργεῖται ἐπιμελείᾳ τῆς κατηγορουμένης ἀρχῆς διὰ τῶν ἀστυνομικῶν ὁργάνων. Ἡ κατηγοροῦσα ἀρχὴ δύναται νὰ ἐπιμεληθῇ τῆς ἐκτελέσεως ἀποφάσεως καὶ δι' ὁργάνων ἀγροφυλακῆς, τῆς μεταγωγῆς ἐνεργειᾶς μόνος πάντοτε βαρύνει τὸν δημόσιον. Ἀπαξ ὅμως ἡ κατηγοροῦσα ἀρχὴ προκρίνῃ τὴν διὰ τῶν ἀστυνομικῶν ὁργάνων ἐκτέλεσιν, ὁφείλει ἡ ἀστυνομικὴ ἀρχὴ νὰ συμμορφωθῇ ἀπορροσίστως.

Ἡ κατηγοροῦσα ἀρχὴ εὐθὺς ἀπὸ τῆς τελεσιδικίας ἐπιμελεῖται ὡς ἀνωτέρω τῆς ἐκτέλεως συλλήψεως τῶν καταδικασθέντων ποῦς ἀπέστιν τῆς ἐπιβληθείσης ποινῆς (κρήτησεως ἢ πρόστιμου), ἔτι δὲ καὶ τῶν διὰ προσωπικῆς κρήτησεως εἰσπραττόμενων δικαστικῶν ἐξόδων καὶ τελῶν, πολιτικῶν ἀποζημιώσεων κλπ. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἀρραμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ νόμου πρὸς εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων.

2. Ἡ ἐπιβληθεῖσα ποινὴ κρήτησεως, ἔτι δὲ καὶ κατ' ἀντικατάστασιν τοῦ ἐπιβληθέντος προστίμου κρήτησις, ἐκτελεῖται εἰς τὸ ἐγγύστερον ἀστυνομικὸν κρατητήριον ἐπ' εὐθύνῃ τοῦ ἀστυνομικῆς ἀρχῆς, εἰς τὴν παραδίδεται ὁ καταδικασθεὶς.

3. Ἡ εἰσπράξις ἀποζημιώσεως τελεσιδικίας ἐπιδικάσθαι

της υπό ποινικού δικαστηρίου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου τούτου ἀναργεῖται κατὰ τὰς σχετικὰς διατάξεις τῆς πολιτικῆς δικονομίας, ἐὰν τὸ ποσὸν αὐτῆς ὑπερβαίνει τὰς 3.000 δραχμὰς.

4. α') Ἐὰν τὸ ποσὸν τῆς ἐπιδικασθεῖσης ἀποζημιώσεως δὲν ὑπερβαίνει τὰς 3.000 δραχμὰς, εἰσπράττεται αὐτῇ ὑπὲρ τοῦ δικαιοῦχου καὶ ὃν τρόπον καὶ τὰ δικαστικὰ ἐξόδα καὶ τέλη καὶ μετ' αὐτῶν.

Ὁ δικαιοῦχος καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην δύναται νὰ ἐπιδιώκῃ τὴν εἰσπράξιν κατὰ τὴν § 3, παραινόμενος τοῦ κατὰ τὸ παρὸν ἐδάφιον ἀναργετήματος, καὶ ὃ ἐιδικώτερον ὁρίσκει διὰ τὰς ἀρχάς.

β') Συναινέσει τοῦ δικαιοῦχου τῆς ἀποζημιώσεως διὰ δηλώσεως τοῦ κατὰ τὴν ἀποζημιώσεως ἐν τοῖς πρακτικοῖς τῆς συνεδριάσεως ἢ δι' ἐκθέσεως συνεκτεταμένης ἐνώπιον τοῦ ἔχοντος τὴν ἐπιμέλειαν τῆς ἐκτελέσεως δύναται ὁ εἰς ἀποζημιώσιν κατὰδικασθεὶς νὰ μὴ κρατηθῇ διὰ τὴν αἰσίαν ταύτην ἢ κρατηθεὶς νὰ ἀπολυθῇ.

Ἡ διὰ τὴν εἰσπράξιν τῆς ἀποζημιώσεως τοῦ ἐδαφίου α' προσωποκρατήσεως ἀπὸ μόνον συγχωρεῖται καὶ μέχρι 15 τοῦ πολὺ ἡμερῶν, ἄρχεται δὲ ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς ποινικῆς κρατήσεως καὶ τῆς πρὸς εἰσπράξιν τῶν δικαστικῶν ἐξόδων καὶ τελῶν προσωποκρατήσεως.

Κατὰ τὴν διάρκεια τῆς δι' ἀποζημιώσιν τοῦ ἐδαφίου α' προσωποκρατήσεως δικαιοῦται ὁ κρατηθεὶς δικτροφῇ τῶν δραχμῶν ἡμερησίως, ὅσαι κατὰ τὰς διατάξεις τῆς πολιτικῆς δικονομίας χορηγοῦνται εἰς τοὺς διὰ πολιτικὰ χρεὴ κατὰ τὴν νόμον, ὅς συμψηφίζεσθαι αὐτοδικαίως πρὸς ἴσον ποσὸν τῆς ἐπιδικασθεῖσης ἀποζημιώσεως.

γ') Διὰ § 3, β) τὸς ρυθμίζονται εἰδικώτερον τὰ τῆς ἐν νόμῳ διαχειρίσεως τῶν ἀποζημιώσεων τοῦ ἐδαφίου α' καὶ τὰ τῆς ἀποδόσεως τούτων τοῖς δικαιοῦχοις ἐπιμέλεια τοῦ γραμματέως τοῦ δικαστηρίου ἢ τῆς τμηματικῆς ὑπηρεσίας ἢ τῆς ὑπηρεσίας Α. Α., τὰ τῶν χορηγητέων ποσῶν ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια ἀφορῶσα τὰς ἀποζημιώσεις ταύτας. Τὰ διὰ τὴν ἀπόδοσιν ἀπαιτηθεύμενα ἔγγραφα, πλὴν τῆς ἐξοφλητικῆς ἀποδείξεως τοῦ δικαιοῦχου, ἀπαλλοτρίωνται παντὶς τέλει χρεοστήρου.

Ταχυδρομικὰ ἐπιστολὰ δι' ἀποστολὴν ἀποζημιώσεων κατὰ τῶν 50 δραχμῶν ἐκδίδονται καὶ ἐξοφλοῦνται ἀπὸ τῆς προκειμένου δὲ περὶ ἀποζημιώσεων ὅνῳ τῶν 50 δραχμῶν τὰ τέλη ἐκδόσεως τῶν ταχυδρομικῶν ἐπιστολῶν καταβάλλονται ὑπὲρ τῶν δικαιοῦχων κατὰ τὴν ἐξοφλητικὴν τῆς ἐπιστολῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'

Ποινικὰ καὶ δικονομικὰ διατάξεις ἀφορῶσαι εἰδικῶς τὴν περιφέρειαν τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Κρήτης.

Ἄρθρον 61.

Ἐν τῇ περιφέρειᾳ τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Κρήτης τὰ ἐν ἔργοις 37 ἕως 60 ὁρισμένα ἱσχύουσιν ὑπὸ τὰς τροποποιήσεις τῶν ἁρθρῶν 62—65.

Ἄρθρον 62.

1. Τὸ πταισματοδικεῖον, μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν ἀγρονομῶν, διπλάσι τὰς ἀγρονομίας, ὡς ἡ ἐννοία τούτων καθορίζεται ἐν τοῖς ἁρθροῖς 38—40, ἐφ' ὅσον ἡ ἐκ τούτων ζήτησις παραβάνει τὰς 500 δραχμὰς, καὶ τὰς κατὰ τὸ ἄρθρον 43 γρηγορικὰς παραβάσεις.

2. α') Πρὸς ἐκδίκασιν τῶν ἀγρονομῶν ἢ ἐξ ὧν ζήτησις δὲν παραβάνει τὰς 500 δραχμὰς, τῶν ἀγρονομικῶν παραβάσεων, πλὴν τῶν τοῦ ἁρθροῦ 43, καὶ τῶν ἀγρονομικῶν παραβάσεων, ἢ ἡ ἐννοία τῶν ἀδικημάτων τούτων καθορίζεται ἐν τοῖς ἁρθροῖς 38—40, 42 καὶ 44—46, καθίσταται ἀρμόδιος ὁ ἀγρονομὸς τοῦ ἀγρονομείου, ἐν ᾧ ἐπαρτήθηται, δευτέρῳ ὅμως ἐντὶς τοῦ ἐκείνου ἀγρονομίου παραβέβαιον ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ προσώπου

δύναται διὰ πράξεως τοῦ ἀγρονομίου καὶ παραβέβαιον εἰς τὴν ἀρμόδιότητα τοῦ πταισματοδικείου.

β') Αἱ ἐπὶ τοῦ ἀγρονομίου ἐπιβληθεῖσαι ποινὴ εἶναι προσωποκράτους μὲν περὶ τῶν ἀγρονομικῶν πρὸς τὸν 25—1000 δραχμῶν, προσωποκράτους δὲ περὶ τῶν ἀγρονομικῶν καὶ τῶν ἀγρονομικῶν παραβάσεων εἰ ἐν τῇ αἰσίᾳ ἄρτιος προβλεπόμενοι.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἁρθροῦ 40 § 3 ἐδαφ. α' καὶ β', τοῦ ἁρθροῦ 46 §§ 1 ἐδαφ. β', 2 ἐδαφ. β' καὶ δ καὶ τοῦ ἁρθροῦ 50 ἐφαρμόζονται καὶ ἐν προκειμένῳ.

Ἄρθρον 63.

1. Τὴν ποινικὴν ἀγωγὴν ὡς καὶ πάντα τὰς ἀρμόδιότητας καὶ ἔργα τοῦ δικασίου κατὰ τὴν ἀποζημιώσιν καὶ αὐτῆς αὐτὸς ὁ ἀγρονομός.

2. α') Ἡ ἐκδίκασις τῶν εἰς τὴν ἀρμόδιότητα τοῦ ἀγρονομίου ἀποζημιώσεων ἀδικημάτων γίνονται ὡς κατὰ τὴν ἀποζημιώσιν εἰσπράττεται τῶν ἀποζημιώσεων ὑπὲρ τοῦ δικαιοῦχου ἀγρονομίου.

β') Ὁ ἀγρονομὸς διπλάσι ὅνῳ παραβέβαιον ἀγρονομὸς κατὰ τὴν ἀποζημιώσιν τοῦ ἀγρονομίου καὶ αὐτὸς ὁ ἀγρονομὸς διπλάσι ὅνῳ παραβέβαιον ἀγρονομὸς τῆς αὐτῆς ἀποζημιώσεως ἢ ὁ αἰσίᾳ συνεκτεταμένης ἢ ὁ νόμος τοῦ πταισματοδικείου ἀποκαταστήσει τὴν δὲ ἀποζημιώσιν ἀποκαταστήσει ἀποκαταστήσει ὑπὲρ τοῦ ἀγρονομίου.

3. α') Πρὸς μέρεσιν παραινόμενος ὡς πρὸς τὸ ποσὸν τῆς ἀποζημιώσεως ζήτησις καὶ τῆς ἀποζημιώσεως, ἀποζημιώσεως ὁ ἀγρονομὸς δὲν διατρέχει ὑπὲρ διὰ δικαστικῶν τίπων, ἀλλὰ ἀπὸ τῆς ἀποζημιώσεως εἰς τὴν ταχὺ καὶ διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῆς ἀποζημιώσεως δύναται πρὸς ἀποζημιώσιν τῆς ζήτησεως νὰ ἐξέλθῃ καὶ μέρους μὴ προστιθέμενος, ὅσῳ καὶ ὅν αὐτὸς εἶναι ἀποζημιώσις κατὰ τὴν νόμον, καὶ νὰ ἐκτιμᾷ κατ' ἐλευθέρην κρίσιν τὴν ἀποζημιώσιν τοῦ ἀγρονομίου ἢ τοῦ ἀγρονομίου, ἐὰν εἴη κατὰ τὴν νόμον καὶ αὐτὸς, ὡς καὶ τὴν ἐκτίμω τῆς ἀποζημιώσεως ἀποκαταστήσει ὡς πρὸς τὸ ποσὸν τῆς ζήτησεως καὶ εἰς ἀπλὰς βεβαιώσεις.

β') Ἐκτὸς τῶν ἐν ἁρθρῳ 56 καθιςταμένων ἀδικῶν ἀποζημιώσεων εἰς ἀποζημιώσιν δύναται, ἐὰν συνετρέχουσιν οἱ ἔροι τοῦ ἁρθροῦ 507 τοῦ π. ν., νὰ καταδικάζονται ἑκατέρωθεν μετὰ τοῦ δικαστοῦ καὶ εἰς ὁλόκληρον ἑκάστου καὶ ὁ τῶν αὐτῶν ὁ πατὴρ καὶ ἑκατέρωθεν τούτου ἢ μέρους, ἐὰν ἡ ἀποζημιώσις ἐπαρτήθη ὑπὸ γυναικῶν ἢ τέκνων μὴ συμπληρωθέντων τὸ 18ον ἔτος τῆς ἡλικίας τῶν.

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἐδαφίου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ ἀγρονομῶν ἀποζημιώσεων εἰς τὴν ἀρμόδιότητα τοῦ πταισματοδικείου. Εἰς ἔργον, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἐδαφίου α' τῆς § 2 τοῦ ἁρθροῦ 59, δικαιοῦται καὶ ὁ κατὰ τὸ παρὸν ἐδάφιον ἀποζημιώσεως.

γ') Παράστασις δικηφόρου κατὰ τὴν ἐνώπιον τοῦ ἀγρονομίου διαδικασίαν πρὸς ὑποστήριξιν πολιτικῶν ἀξιώσεων δὲν ἐπιτρέπεται.

4. Ἐπὶ θορύβων ἢ ἀντιστάσεων ὁ ἀγρονομὸς ἔχει τὰ ἐν τοῖς ἁρθροῖς 181 καὶ 182 τῆς ποινικῆς δικονομίας δικαιοῦται.

5. Τὰ δικαστικὰ ἐξόδα καὶ τέλη ὁρίζονται πάλιν εἰς δραχμὰς τεσσαράκοντα.

6. Τῶν συνεδριάσεων τηροῦνται συνοπτικὰ πρακτικὰ καὶ αὐτῶν δύναται τὸν ἀγρονομὸν τῆς ἀναργείας τοῦ δικαστοῦ, ἐν αὐτοῖς δὲ κατὰ τὴν ἀποζημιώσιν καὶ αἱ ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις, αἰτήσεις δέον νὰ αἰτιολογῶνται ἐπίσης συνοπτικῶς.

Ἡ ἐκδοσις καὶ δημοσίευσσις τῆς ἀποφάσεως γίνεται ἀμέσως καὶ ἐπ' ἀποκαταστάσει.

7. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται τὰ ἐν ἁρθροῖς 76, 77, 79, 81—84 καὶ 89—91 τῆς ποιν. δικονομίας ὁριζόμενα, ἐφ' ὅσον δὲν ὁρίζεται ἄλλως ἐν τῷ παρόντι κώδικι.

8. Ὁ κατὰ τὴν ἐνώπιον τοῦ ἀγρονομίου διαδικασίαν παροχὴς ταχὺν συνήγορος τοῦ κατὰ τὴν ἀποζημιώσιν δὲν δύναται νὰ ληθῇ πρὸς τὸ πάλαιον τοῦ δικαιοῦχου μείζονα τῶν 30 δραχμῶν.

9. Ο άγρονόμος εκδίδει ανάκλητική απόφαση όρίζει δι' αυτής και την ήμεραν της νέας δικασίμου.

Κλητεύει δια την νέαν ταύτην δικασίμω των παρόντων κατηγορουμένων και μαρτύρων δεν άπαιτείται.

Άρθρον 64.

1. Ο εισαγγελέας των πλημμελειοδικών προτάει το έποπτον άγροτ. ασφαλείας καθόριζαι υποχρεωτικώς δι' απόφασίν του μερικώς δικαστικώς περιφερείας άποτελουμένης εκ μιας ή πλείονων άγροτικών περιούχων του αυτού άγρονόμου, όν όρίζει και την έδραν, εις ήν υποχρεούται να μεταβείν η εκάστοτε ο άγρονόμος προς εκδίκασιν των εν τη μερικη δικαστική περιφερείη προχθέντων άγροτικών άδικημάτων αρμοδιότητος αυτού.

Διά της άνω αποφάσεως όρίζεται και το ελάχιστον του αριθμού των συνεδριάζουσιν, ατίνας θα γίνονται κατά μήνα ή άλλην χρονικήν περίοδον εν εκάστη έδρα μερικώς περιφερείας.

2. Την ήμεραν, η ή εκκρουμένην ουδέ των Κυριακών και των άλλων έορταζόντων ήμερών, και ώραν ώς και το οίκημα της εν εκάστη μερικη περιφερείη συνεδριάζουσ όρίζει ο άγρονόμος δια προαρχήματος του δηλοποιουμένου δια τοιχοκολλησεως εις τα κοινοτικά κατεστήματα πασών των κοινοτήτων των άποτελουσών την μερικην περιφερείαν.

Οι πρόεδροι των κοινοτήτων υποχρεούνται να διαθέσωσι το κοινοτικόν κατεστήμα, εάν τοϋτο ήθελε προκριθί υπό του άγρονόμου.

Άρθρον 65.

1. Η κατ' έρήμην απόφασίς άνακαπή γίνεται παρὰ τῷ άγρονόμῳ ή τῷ γραμματεϊ αυτού.

2. Έφ'εστις κατ' απόφασίς άγρονόμου εκδοθείσης επ' άγροτικῷ άδικήματι συγχωρείται εις μόνον τόν κατηγορουμένον και μόνον εάν κατεδικάσθη εις πρόστιμον πλέον των 300 δραχμῶν ή εάν ή απόφασίς έπισύρη κατ' αυτού έκπτώσιν από θέσεως ή αξιώματος.

Η περί έφέσεως αίτησις γίνεται παρὰ τῷ άγρονόμῳ ή τῷ γραμματεϊ αυτού, αρμόδιον δέ δικαστήριον προς εκδίκασιν αϋτης συγγάνει το πταιματοδικεϊον, με δημόσιον κατήγορον τόν άγρονόμον, άκολουθουμένης της δια τα άγροτικά άδικήματα διαδικασίας.

Εάν εκδικαστην ως άνακληρωτής του άγρονόμου ο πταιματοδικης ή ο νόμιμος τούτου άνακληρωτής, ή απόφασίς υπόκειται εις έφεσιν ενώπιον του πλημμελειοδικείου, εάν επέδωκε πρόστιμον πλέον των 500 δραχμῶν ή εάν έπισύρη έκπτώσιν από θέσεως ή αξιώματος.

3. Αίτησις άναίρεσεως κατ' απόφασίς άγρονόμου ή του άνακληρωτοϋ του επ' άγροτικῷ άδικήματι δεν συγχωρείται, συγχωρείται όμως τοιαύτη εις τόν κατηγορουμένον, τόν δημόσιον κατήγορον και την εισαγγελικήν αρχήν κατὰ τῶν κατ' έφεσιν εκδιδομένων αποφάσεων πλην μόνον δια ψευδῆ έρημνείαν ή έσφαλμένην έφαρμογήν του ποιν. νόμου.

Άρθρον 66.

Διατάγματα εκδιδομένα κατ' Έποπτείας άγροτ. ασφαλείας ή αϋτοτελῆ άγρονομεία προτάει των Έπουργῶν Έσωτερικῶν και Δικαιοσύνης δύναται και εις την λοιπήν Έλλάδα να καταστήσωσι τούς άγρονόμους αρμοδίους να δικάζωσιν όλα ή τινά μόνον τῶν εν άρθρῳ 62 § 2 εδάφιον α' αναφερομένων άδικημάτων κατὰ τὰς διατάξεις του παρόντος κεφαλαίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

Υποχρεώσεις άγρονόμων και όργάνων άγροτικής ασφαλείας επί άλλων άδικημάτων.

Άρθρον 67.

1. α') Αϋτοεπαγγέλτως δίδωσται και πᾶν άλλο κατ' άγροτικών κτημάτων άδικημα.

β') Προκειμένου τούτου άδικήματος μεταξὺ τῶν κατὰ τὸ άρθρον 14 ποιν. δικονομίας άνακριτικῶν υπάλληλων συγκαταλέγονται και οι άγρονόμοι. Δικαιοδύται θέν και υποχρεούνται και οϋτοι εις ως και εκείνοι ενεργείας και κατὰ τὰς περί αϋτῶν διατάξεις.

γ') Επί τούτων άδικημάτων τὰ όργανα άγροτικής ασφαλείας όφείλουν να ειδοποιώσιν άμελλητι τόν άστυνόμον ή άλλον πλησιέστερον άνακριτικόν υπάλληλον και τόν άγρονόμον και να λαμβάνωσι συγχρόνως πάντα τα προς εξασφάλισιν της βεβαιώσεως της πράξεως και του πράξαντος ένδεικνύμενα μέτρα. Εάν δέ το άδικημα ελήλυθ επ' αϋτοφώρῳ, εϋχρηόζονται τα εν εδαφίῳ β' της § 2.

2. α') Οι άγρονόμοι και τὰ όργανα άγροτικής ασφαλείας όφείλουν να μηνύωσιν εις την αρμοδίαν καταδικωτικὴν αρχήν τὰ όν έλαβον γνώσιν άλλα άδικήματα και ιδιαιτέρως τα κροφόντα την ληστεϊαν, την ζουλοποιήν και ζουκοποιαν, την λαθρεμπορίαν και την βλάστην δημοσίων όδων, γεφυρών και σιδηροδρομικῶν γραμμῶν ή άλλων δημόσιας χρήσεως πραγμάτων, να ειδοποιώσιν άμελλητι τόν άστυνόμον ή άλλον πλησιέστερον άνακριτικόν υπάλληλον και να λαμβάνωσιν εν ταϋτῷ όλα τὰ ένδεικνύμενα μέτρα προς εξασφάλισιν της βεβαιώσεως της πράξεως και του πράξαντος.

β') Επί πλημμελημάτων και κακοσυγγημάτων επ' αϋτοφώρῳ οι άγρονόμοι και τὰ όργανα άγροτικής ασφαλείας όφείλουν να προσδώσιν εις την σύλληψιν του δράστου και την κατάσχισιν των όπλων, εργαλείων, προϊόντων και άλλων πειστηρίων του άδικήματος και να ειδοποιήσωσιν άμελλητι τόν άστυνόμον ή άλλον πλησιέστερον άνακριτικόν υπάλληλον. Ο συλληφθεϊς οδηγείται άμέσως εις την έγγυτέραν άστυνομικήν αρχήν δια τα καθ' έαυτήν και λαμβάνονται εν ταϋτῷ και όλα τὰ ένδεικνύμενα μέτρα προς εξασφάλισιν της βεβαιώσεως της πράξεως και του πράξαντος.

3. Επί πταισμάτων ή πλημμελημάτων οι υπάλληλοι και τὰ όργανα άγροτικής ασφαλείας, εάν πρόκειται να εξετασώσιν ως μάρτυρες κατὰ προανάκρισιν, γινομένην εκτός της περιφερείας των, εξετάζονται ένόρκως εκάστος εν τη περιφερείᾳ του, εάν δέ πρόκειται να εξετασώσιν ως μάρτυρες επ' άρρογηρίῳ εκτός της περιφερείας των, δεν προσκαλοῦνται να έμφανισθώσιν αϋτοπροσώπως, πλην άν άλλως διατάξη το δικαστήριον, άναγινώσκεται δέ ή έγγραφος αϋτῶν μαρτυρία επί ποινῇ άκυρότητος της διαδικασίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Άλλαι τινές ποινικαί και δικονομικαί διατάξεις.

Άρθρον 68.

1. Το άρθρον 14 του β. δ. της 31 Δεκεμβρίου 1836 «περί προφυλάξεως των δενδροφυτειῶν κλπ.» καταργείται. Εκ της καταργήσεως ταύτης δεν θίγεται ή διάταξις της § 2 στοιχ. α' του άρθρου 490 της πολιτικής δικονομίας, ήτις παραμένει εν ισχύϊ.

2. Αι έκφραμείς ενώπιον τῶν πταιματοδικείων υποθέσεις εις βαθμόν πλημμελήματος, εις ως άφεώρα το καταργούμενον άρθρον 14 του β. δ. της 31 Δεκεμβρίου 1836, επ' όσον δεν εξέδθη μέχρι της ενάρξεως της ισχύος του παρόντος όριστική απόφασίς, μεταβιβάζονται αϋτοδικαίως εις τόν αρμόδιον παρὰ πλημμελειοδικαίς εισαγγελέα, όστις ενεργεί περαιτέρω συμφώνως προς τὰ άρθρα 160, 161 κ. επ. της ποινικής δικονομίας.

Άρθρον 69.

Εις τὰς περί έκποσίσεως υπόπτων ζωοκλοπῆς κειμένης διατάξεις υπάγονται και οι καθ' ύποτροπήν καταδικασθέντες επί άγροτικῷ άδικήματι και εν γένει επί κλοπῇ ή εφορᾷ εις άγροτικά κτήματα, του διοικητοϋ Χωροφυλακικής άντικαθιστωμένου εν προκειμένῳ υπό του έπόπτου άγροτικής ασφαλείας.

2. Διά Διατάγματα καθορίζονται τὰ της τηρήσεως δικαστι-

κῶν βιβλίων τοῦ ἀγρονόμου, ποινικοῦ μητρώου τῶν ἐπ' ἀγρο-
τικοῖς καὶ ἄλλοις κατ' ἀγροτικῶν κτημάτων ἀδικήματα: κατα-
δικαζομένων καὶ τὰ τῆς στατιστικῆς τῶν τοιούτων ἀδικη-
μάτων, ἐπίσης δὲ καὶ τὰ τῆς προκηρύξεως ἀμοιβῆς μέχρις
20.000 δραχμ. εἰς ἄρα τοῦ οἰκείου Π. Γ. Α. εἰς περίπτωσιν
σοβαροῦ ἀδικήματος κατ' ἀγροτικῶν κτημάτων, ἰδίᾳ δὲ δεν-
δροφθορᾶς, τελεσθέντος ὑπ' ἀγνώστου, πρὸς κατάδοσιν τοῦ
δράστου, ἀσφέντως τοῦ άρθρου 151 ποιν. δικονομίας, ὅπου ἔχει
ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῶν εἰς βαθμὸν πλημμελήματος ἢ κα-
κουργήματος ἀδικημάτων κατ' ἀγροτικῶν κτημάτων.

Ἄρθρον 70.

Πειθαρχικῶς τιμωρητέαι παραβάσεις προσώπων ἐντεταλμέ-
νων τὴν ἐφαρμογὴν τῶν περὶ ἀγροφυλακῆς νόμων.

1. Δημόσιοι ἐν γένει ὑπάλληλοι ἢ ὑπηρετοὶ καὶ ὑπαγόμενοι
εἰς τὰ κατὰ τοὺς περὶ ἀγροφυλακῆς νόμους Πειθαρχικὰ Συμ-
βούλια ὡς καὶ ἀξιωματικοὶ καὶ ὁπλῆται τῆς Νοτοφυλακῆς
ὁφειλόντες κατὰ τοὺς περὶ ἀγροφυλακῆς νόμους ἢ τὰ σχετικὰ
διατάγματα ἢ ἀποφάσεις ἢ διαταγὰς νὰ προῶσιν εἰς οἰαν-
δήποτε ἐνέργειαν καὶ ἀρνούμενοι ἢ ἀναβάλλοντες ὑπὸ προ-
φάσεις οἰσθήσονται ἢ ἀμελοῦντες τὴν ἐντὸς ὁρισμένης προθε-
σμίας ἐνέργειαν ἢ δειχνύοντες ἄλλαν τινὰ ἀμέλειαν κατὰ τὴν
ἐκτέλεσιν τῶν ἐκ τῶν εἰρημένων νόμων, διαταγμάτων κλπ.,
καθηκόντων τῶν, τιμωροῦνται καὶ πειθαρχικῶς ὑπὸ τῆς δι-
έκτασιν τούτων ἀρμοδίας προϊσταμένης Ἀρχῆς ἢ Πειθαρχι-
κοῦ Συμβουλίου κατὰ τὰς περὶ αὐτῶν διατάξεις, τῇ αἰτῇται
τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ἢ τοῦ Προέδρου τοῦ οἰκείου
Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου Ἀγροφυλακῆς.

Ὅπου δὲν προβλέπεται ἰδίᾳ πειθαρχικὴ ποινὴ ὑπὸ τῶν δια-
τάξεων ὑφ' ὧν διέπεται ὁ ὡς ἄνω πειθαρχικῶς διωχθεὶς, ἐπι-
βάλλεται αὐτῷ διὰ τὰς ἐκτεθείσας παραβάσεις πρόστιμον μέ-
χρι χιλίων δραχμῶν.

2. Δήμαρχοι ἢ Πρόεδροι Κοινοτήτων, μέλη δημοτικοῦ ἢ
κοινοτικοῦ Συμβουλίου, δημοτικοὶ ἢ κοινοτικοὶ ὑπάλληλοι ἢ
ὑπηρετοὶ ὑποπεσόντες εἰς παραβάσιν τινὰ ἐκ τῶν τῆς προη-
γουμένης παραγράφου τιμωροῦνται καὶ πειθαρχικῶς ὑπὸ τῆς
κατὰ τὸν κώδικα τῆς «περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων νομοθε-
σίας» ἀρμοδίας Ἀρχῆς κατὰ τὰς περὶ αὐτῶν διατάξεις καὶ
κατὰ τὸ ἐδάφιον δευτέρου τῆς προηγουμένης παραγράφου τῇ
αἰτῇται τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ἢ τοῦ Προέδρου τοῦ
οἰκείου Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου, ἐπιφυλασσομένης καὶ πάντες
ποινῆς διὰ βαρυτέραν παραβάσιν διατάξεώς τινος τοῦ Π.
Νόμου.

Ἄρθρον 71.

1. Καταργοῦνται :

α') Τὸ Νομοθετικὸν Διάταγμα τῆς 20 Μαΐου 1926 «περὶ
ἀγροτικῆς ἀσφαλείας καὶ ἀγροφυλακῆς».

β') Τὸ Νομοθετικὸν Διάταγμα τῆς 17 Σεπτεμβρίου 1926
«περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 20)5)1926 Ν. Α. «περὶ ἀγρο-
τικῆς ἀσφαλείας καὶ ἀγροφυλακῆς».

γ') Τὸ Διάταγμα τῆς 4 Ἰανουαρίου 1924 «περὶ ἀγροτικῆς
ἀσφαλείας καὶ ἀγροφυλακῆς Λέσβου».

δ') Τὸ Νομοθετικὸν Διάταγμα τῆς 15)22 Ὀκτωβρίου
1929 «περὶ ἀσφαλείας τῶν ἀγροτικῶν κτημάτων καὶ ὁργανώ-
σεως τῶν ὑπηρεσιῶν ἀγροτικῆς ἀσφαλείας».

ε') Ὁ Ν. 4491 τῆς 13 Μαρτίου 1930 «περὶ κυρώσεως τοῦ
ἀπὸ 15)22 Ὀκτωβρίου 1929 Ν. Α. «περὶ ἀσφαλείας ἀγρο-
τικῶν κτημάτων καὶ ὁργανώσεως τῶν ὑπηρεσιῶν ἀγροτικῆς
ἀσφαλείας».

στ') Ὁ Ν. 4765 τῆς 24 Μαΐου 1930 «περὶ τροποποιήσεως
τοῦ νόμου 4491 περὶ ἀσφαλείας ἀγροτικῶν κτημάτων καὶ ὁρ-
γανώσεως τῶν ὑπηρεσιῶν ἀγροτικῆς ἀσφαλείας».

ζ') Ὁ Ν. 5659 τῆς 3 Σεπτεμβρίου 1932 «περὶ ἀντικατα-
στάσεως καὶ ἐπεκτάσεως τοῦ Ν. 4491 «περὶ ἀσφαλείας ἀγρο-
τικῶν κτημάτων».

η') Ὁ Ν. 5832 τῆς 2 Ὀκτωβρίου 1933 «περὶ παρα-
τάσεως τῆς ἰσχύος τοῦ άρθρου μόνου τοῦ νόμου 5659 περὶ ἀν-
τικαταστάσεως καὶ ἐπεκτάσεως τοῦ νόμου 4491 περὶ ἀσφα-
λείας ἀγροτικῶν κτημάτων».

θ') Ὁ Ν. 6089 τῆς 23 Φεβρουαρίου 1934 «περὶ εἰσφορῶν
τινῶν ὑπὲρ ἀγροφυλακῆς τῶν νήτων Κεφαλληνίας καὶ
Ίθάκης καὶ ἐλαττώσεως τῶν ποινῶν καὶ ποινικῶν ἐξόδων καὶ
τελῶν ἐπ' ἀγροτικῶν ἀδικημάτων τοῦ νόμου 4491».

ι') Ὁ Νόμος 6112 τῆς 18 Ἀπριλίου 1934 «περὶ συμπλη-
ρώσεως κανόνων θέσεων ἀγρονόμων».

ια') Ὁ Νόμος 3394 τῆς 14 Ἰουλίου τοῦ 1927 «περὶ ἀγ-
ροτικῆς ἀσφαλείας καὶ ἀγροφυλακῆς Κρήτης».

ιβ') Ὁ Νόμος 3622 τῆς 12 Ἰουλίου 1928 «περὶ τροπο-
ποιήσεως τοῦ νόμου 3394 «περὶ ἀγροτικῆς ἀσφαλείας καὶ
ἀγροφυλακῆς Κρήτης».

ιγ') Ὁ Νόμος 5274 τῆς 8ης Αὐγούστου 1931 «περὶ τρο-
ποποιήσεως τοῦ νόμου 3394 «περὶ ἀγροτικῆς ἀσφαλείας καὶ
ἀγροφυλακῆς Κρήτης», ὡς οὗτος συνεπληρώθη διὰ τοῦ νόμου
3622.

ιδ') Τὸ ἀπὸ 28 Ἰανουαρίου 1932 Διάταγμα «περὶ κωδικο-
ποιήσεως τῶν νόμων 3394, 3622 καὶ 5274 περὶ ἀγροτικῆς
ἀσφαλείας καὶ ἀγροφυλακῆς Κρήτης».

ιε') Ὁ ὑπ' ἀριθ. 393 τοῦ ἔτους 1936 Ἀνταγκαστικὸς Νό-
μος «περὶ παρατάσεως τῆς θητείας τῶν ἀγροφυλάκων».

ιστ') Πᾶσα ἐτέρα διάταξις ἀντικειμένη πρὸς τὸν παρόντα
κώδικα.

2. Διατάγματα, ἀποφάσεις κλπ. ἐκδεδωμένα κατὰ τὰς διὰ
τῆς παραγράφου 1 καταργουμένης διατάξεις ἐξακολουθοῦσι
νὰ ἰσχύωσιν, ἐὰν καὶ καθ' ἑαυτὸν δὲν ἀντίκεινται πρὸς τὸν πα-
ρόντα κώδικα, μέχρις ἐκδόσεως νέων.

Τελικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 72.

Καθ' ἐξακμήναιον θὰ συντάσσεται καὶ δημοσιεύεται ὑπὸ τῆς
Διευθύνσεως Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας «Δελτίον τῶν ὑπηρεσιῶν
Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας» περιλαμβάνον πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ τὰς
ὑπηρεσίας ταύτας, ὡς λεπτομερέστερον θέλει ὁρίσει ἀπόφασις
τοῦ Ὑπουργοῦ.

Ἄρθρον 73.

1. Εἰς τὸν ἀπὸ 16)19 Νοεμβρίου 1935 ἀντικαταστάσαν νόμον
«περὶ ὁργανισμοῦ τῶν ὑπηρεσιῶν ἀγροτικῆς ἀσφαλείας» ἐπι-
φέρονται αἱ ἐξῆς τροποποιήσεις:

α) Ἡ § 1 τοῦ άρθρου 1 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς: «1. Ἡ
ἐφαρμογὴ τῶν ἀφορώντων τὴν ἀγροτικὴν ἀσφάλειαν νόμων ἀνή-
κει εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ἐκτελουμένη διὰ τῶν
παρ' αὐτῷ ὑπηρεσιῶν ἀγροτικῆς ἀσφαλείας.»

β) Εἰς τὸ στοιχ. α' τῆς § 2 τοῦ άρθρου 1 μετὰ τὰς λέξεις
«Διευθύνσιν Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας» προστίθενται: «καὶ τὸ
παρ' αὐτῇ Γενικὸν Ταμεῖον Ἀγροφυλακῆς, περὶ οὗ ὁ εἰδικὸς
περὶ αὐτοῦ νόμος».

γ) Τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 γραφεῖον προσωπικοῦ τῆς Διευ-
θύνσεως ἀγροτικῆς ἀσφαλείας, ὅστις ἐξῆς προΐσταται τμημα-
τάρχης α' ἢ β' τάξεως, καθίσταται τμήμα τῆς Διευθύνσεως
ταύτης, εἰς ὃ τοποθετεῖται ὁ νῦν ὡς προϊστάμενος ὑπηρετιῶν ἐν
τῷ γραφεῖῳ τούτῳ τμηματάρχης.

δ) Εἰς τὸ προσωπικὸν τῆς Διευθύνσεως ἀγροτικῆς ἀσφα-
λείας τοῦ Ὑπουργείου προστίθενται: α) τρεῖς θέσεις γραμμα-
τέων ἢ εἰσηγητῶν, ἐξ ὧν ἡ μία εἶναι ἡ τοῦ τελευταίου ἐδα-
φίου τοῦ στοιχ. ε' τῆς § 2 τοῦ άρθρου 2, καθισταμένη ὁργανι-
κὴ θέσις ἀφ' ἧς ἡ διάταξις αὕτη ἰσχύει, καὶ β) μία θέσις γρα-
φέως ἢ ἀκολουθοῦ.

Τὰς δύο ἐκ τῶν ἄνω θέσεων γραμματέων ἢ εἰσηγητῶν
καταλαμβάνουσι κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος
ὑπάλληλοι τῆς Διευθύνσεως ἀγροτικῆς ἀσφαλείας ἔχοντες

μίσθον και μισθόν γραμματέως β', υπερωροδευκαστή δημοσίαν υπηρεσίαν και κατέχοντες θέσιν γραφέως α'.

Αι δια της επιθεωρήσεως των άνω κανόνων και η συνι-
τωμένη θέσει γραφείων καταλαμβάνονται δι' υποστηρικτικής άπο-
ρίτως δια μετατάξεως δικτυολογίας της Διευθύνσεως ά-
γορευτικής ασφαλείας η του Γ. Τ. Α., εγγόντων τα προσόντα γρα-
φείων και βαθύνων τοιαύτων η ακολουθούτων, η δια μεταθέσεως έ-
μισθώσεως της διοικητικής υπηρεσίας του Υπουργείου Έσω-
τερικών, προϋπηρετήσαντες έπωσθησάμενοι πλέον του έξαμήνου
εις την Διεύθυνσιν άγορευτικής ασφαλείας.

Διά τους υπαλλήλους τούτους εφαρμόζονται και αι διατά-
ξεις του έδαφ. κ' της παρούσης παραγράφου του άρθρου τούτου.

ε) Η § 4 του άρθρου 2 αντικαθίσταται ως εξής: «4. Αι δια
την Διεύθυνσιν άγορευτικής ασφαλείας δαπάναι βαρύνουσιν, ως
μέχρι τούδε, τον προϋπολογισμόν του Υπουργείου των Έσω-
τερικών, αι δια του παρόντος όμοιας άρθρου—ως τούτο έτροπο-
ποιήθη δια της § 1 στοιχ. δ' του άρθρου 73 του Κώδικος
Άγορευτικής Ασφαλείας—δημιουργούμεναι νέαι δαπάναι ως και
αι δαπάναι, περί των τού άρθρου 9 του νόμου 476δ, αποδίδονται
εις τήν δημοσίαν κατ' έτος εκ του Γ. Τ. Α.».

στ) Το άρθρον 6 αντικαθίσταται ως εξής: «1. α') Συνι-
στώνται παρ' έκάστη μέν έποπτεία άγορευτικής ασφαλείας μία
θέσις έπόπτου άγορευτικής ασφαλείας και μία θέσις γραμμα-
τέως, παρ' έκάστω άγρονόμω μία θέσις άγρονόμου και μία
θέσις γραμματέως, παρ' έκάστω δέ έπόπτη η παρ' έκάστω
Π. Τ. Α. μία θέσις λογιστού, έντός των κατ' την έπομένην
παράγραφον άνωτάτων όρίων.

β') Παρ' έπόπτη έδρεύοντι εν τη έδρα μεγάλου νομού δύνα-
ται δι' άποφάσεως του έπί των Έσωτερικών Υπουργού να
συσταθῇ και δευτέρη θέσις γραμματέως. Αι θέσεις αύται συνι-
στώνται έντός του κατ' την έπομένην παράγραφον άνωτάτου
όριου δέν δύνανται να υπερωροδίσ τας δέκα πέντε εν συνόλω δι'
όλόκληρον τό Κράτος.

2. Το άνωτάτον όριον του αριθμού των περιφερειακών υπαλ-
λήλων άγορευτικής ασφαλείας δι' όλόκληρον τό Κράτος όρί-
ζεται εις 35 έπόπτας, 220 άγρονόμους, 35 λογιστάς και 80
γραμματεάς.

Οί καθ' υπέρβασιν του αριθμού τούτου υπηρετούντες γραμ-
ματεάς διατηρούνται εν τη υπηρεσία ως υπεράριθμοι μέχρις
ού καταλάβωσι κενάς έμισθώσεως οργανικάς θέσεις περι-
φερειακών υπηρεσιών άγορευτικής ασφαλείας.

3. Τοποθετήσιν υπαλλήλων εις τας κατ' την § 1 συνεστη-
μένας θέσεις και έντός του άνωτάτου όριου της § 2 ενεργεί-
ται έκάστοτε εις όσας περιφερείας λόγω των εν αύταίς
γεωργοοικονομικών συνθηκών υπάρχει ανάγκη ενισχύσεως της
υπηρεσίας άγορευτικής ασφαλείας δι' ίδίαν υπαλλήλων.

4. Διορισμός περιφερειακών υπαλλήλων άγορευτικής ασφα-
λείας ενεργείται μετά προηγουμένην γνώμην του Α. Σ. του
Γ. Τ. Α. δια τας εις βάρος του Γ. Τ. Α. δημιουργούμενας
δαπάνας».

ζ) Η § 1 του άρθρου 7 αντικαθίσταται ως εξής: «1. Πε-
ριφερειακοί υπάλληλοι άγορευτικής ασφαλείας είναι : οί έπό-
πται άγορευτικής ασφαλείας, οί άγρονόμοι, οί λογισταί και οί
γραμματεάς άγορευτικής ασφαλείας».

η) Έν τέλει του πρώτου έδαφίου της § 2 του άρθρου 7
προστίθενται: «Πάσαι αι δια τούς δημοσίους υπαλλήλους,
τούς εκ του δημοσίου ταμείου μισθοδοτούμενους, ίσχύουσιν έ-
καστοτε διατάξεις περί της προσωπικής καταστάσεως, των
άποδοχών κλπ. ίσχύουσιν αυτοδικαίως και δια τούς περιφε-
ρειακούς υπαλλήλους άγορευτικής ασφαλείας, έφ' όσον δι' ώρι-
σμένην περίπτωσιν δέν όρίζεται άλλως δια των άφωρόντων
την άγορευτικήν ασφάλειαν νόμων.»

θ) Είς τό δεύτερον έδαφίον της § 2 του άρθρου 7 μετά
τας λέξεις «και ειδικήν στολήν» προστίθεται: «άνευ η μετά
πηλικίου, φέροντες τό έθνόσημον—στέμμα.»

ι) Είς την § 2 άρθρου 7 προστίθενται τρίτον, τέταρτον και

πέμπτον έδαφια τά εξής: «Διά τας έξοδα στολής επιτρέπεται
η χρηρήσις εις τούς κατ' τό προηγούμενον έδαφίον υπαλ-
λήλους προκαταβολής εκ του Γ. Τ. Α. μέχρις ενός μηνιαίου
μισθού κατ' έτος, αποδιδομένου έντός έτους δια κρατήσεων
εκ του μισθού των.

Επιτρέπεται όμοίως η εις βάρος του Γ. Τ. Α. προμήθεια
του δια στολάς των υπαλλήλων άπαιτουμένου υφάσματος και
λοιπών ειδών, του αντίτιμου αυτών αποδιδόμενου τῷ ταμείῳ
τούτω δια μηνιαίων κρατήσεων εκ των άποδοχών των υπο-
χρέων υπαλλήλων.

Δι' άποφάσεων του Υπουργού των Έσωτερικών δύναται να
χαρίζεται τό όλον η μέρος των κατ' τά τρίτον και τέταρτον
έδαφια προκαταβολών η αντιτίμων.»

ια) Η παράγρ. 1 του άρθρου 9 αντικαθίσταται ως εξής:
«Έπόπτης Άγορευτικής Ασφαλείας α' τάξεως έπί βαθμῶ
και μισθῶ Τμηματάρχου Α', β' τάξεως έπί βαθμῶ και μισθῶ
Τμηματάρχου Β' και γ' τάξεως έπί βαθμῶ και μισθῶ Ειση-
γητού.

Αι θέσεις των έποπτών γ' τάξεως πληροῦνται πάντοτε δια
προαγωγῆς άγρονόμων κατ' τό άρθρον 11».

Είς δέ την παράγρ. 4 του αὐτοῦ άρθρου 9 προστίθεται τό
εξής τρίτον έδαφίον : «Πρός πλήρωσιν κενῆς θέσεως λογι-
στοῦ επιτρέπεται η μετατάξις γραμματέως εις λογιστήν».

ιβ) Είς τό στοιχ. γ' του άρθρου 10 αι λέξεις
«και δικαστικά» αντικαθίστανται δια των λέξεων «δικαστικά
κλπ.», αι δέ λέξεις «παράγγελιά του Υπουργού η Νομάρχου»
διαγράφονται.

ιγ) Είς τό στοιχ. στ' του άρθρου 10 αντί των
λέξεων «έν έλλείψει δέ τοιούτου η κωλυμένου» τίθεται «αὐτο-
δικαίως, η».

ιδ) Μετά τό στοιχ. στ' του άρθρου 10 προστί-
θενται τά εξής στοιχ. ζ' και η' : «ζ') Είς έπόπτην δύναται
να ανατεθῶσι δι' άποφάσεως του Υπουργού προσθέτως καθή-
κοντα έπόπτου και άλλης έποπτείας η και άγρονόμου υπαγο-
μένου εις άλλην έποπτείαν.

η') Είς θέσιν έπόπτου δύναται να τοποθετηθῇ ως έπο-
πτεύων, άγρονόμος α' τάξεως, όστις άσκει τας εν γένει άρμο-
διότητας, καθήκοντα και δικαιοδοσίαν του έπόπτου, όποτε η
θέσις του άγρονόμου θεωρείται κενή».

ισ) Μετά την πρώτην περίοδον του στοιχ. η' του άρθρου 2
του άρθρου 10 προστίθενται τά εξής: «Τὸν άγρονόμον κατόπι
παράγγελίας ως άνωτέρω δύναται να αναπληροῖ και ο γραμ-
ματεὺς η ο άρχιφύλαξ—γραμματεὺς του άγρονόμου, άλλὰ
μόνον ως πρὸς ό,τι άφορᾷ τό διοικητικὸν μέρος».

ιστ) Το στοιχ. δ' του άρθρου 3 του άρθρου 10 αντικαθί-
σταται ως εξής: «δ') Παρ' οίς έπόπταις η άγρονόμοις δέν
εἶναι τοποθετημένοι γραμματεὺς δύναται να διορισθῇ άρχι-
φύλαξ άγορευτικής ασφαλείας, εις δν ανατίθενται αι εν γένει
άρμοδιότητες και τά έργα του γραμματέως.

Είς άγρονόμιον Κρήτης δύναται προσέτι, εάν εξεδῶθη-
σαν κατ' την τελευταίαν τριετίαν ὑπὲρ τας 4500 δικαστ.
άποφάσεις, να διορισθῇ άρχιφύλαξ άγορευτικής ασφαλείας, εις
δν ανατίθενται καθήκοντα βοηθοῦ γραμματέως άγορευτικής ά-
σφαλείας.

Οί άνωτέρω άρχιφύλακες, διορίζονται μετά προηγουμένην
έγκρισιν του Υπουργού, καθ' υπέρβασιν δέ των κατ' τό αρ-
θρον 25 § 1 του Κώδικος Άγορευτικής Ασφαλείας συνεστημέ-
νων θέσεων, και μισθοδοτούμενοι εκ των οικείων Α. Α. η Π.
Τ. Α., δέν απαιτεῖται μὲν να έχωσι την κατ' την § 2 γ' του
άρθρου τούτου προϋπηρεσίαν, δέν όμως, εφαρμόζομένων και
των ὑπὸ στοιχ. δ' της § 2 του αὐτοῦ άρθρου, να έχωσιν ηλικίαν
21—45 ετών και άπολυτήριον γυμνασίου η έθνικοῦ άγορευτικοῦ
οικιστροφείου, ίσχύουσιν κατ' τά λοιπὰ των δια τούς άρχιφύ-
λακας διατάξεων του ρηθέντος Κώδικος.

Άντι του διορισμοῦ άρχιφύλακος πρὸς άσκησιν έργων γραμ-
ματέως παρ' έπόπτη η άγρονόμῳ η έργων βοηθοῦ γραμματέως

δύναται αποφάσει του ἐπόπτου, μετά προηγουμένην ἔγκρισιν του Ὑπουργοῦ, τὰ ἔργα ταῦτα νὰ ἀνταθίσθωσιν εἰς ὑπηρετούντα ἀρχιφύλακα, κατεχόμενον τὰ ἀνωτέρω προσόντα, ὅποτε ἡ θέσις του θεωρεῖται κατὰ δυνάμειν νὰ συμπληρωθῇ κατὰ τὰς αἰτίας διατάξεις.

Οἱ ἀρχιφύλακες—γραμματεῖς ἢ βοηθοὶ γραμματεῖς του παρόντος στοιχείου δ' ἀσχοῦσιν ἐν ταύτῳ καθ' ἅπαν τὸ ἀγρονομεῖον καὶ πάντα τὰ ἔργα ἀρχιφύλακος ἀγροτικῆς ἀσφαλείας.

Ἐν ἐλλείψει, ἀπουσίᾳ ἢ κωλύματι γραμματέως παρ' ἐπόπτη ἢ ἀγρονόμῳ τὰ ἔργα αὐτοῦ δύναται προσωρινῶς νὰ ἀντιθέσθωσιν ὑπὸ τοῦ ἐπόπτου ἢ τοῦ ἀγρονόμου εἰς ἐγγράμματον ὄργανον ἀγροτικῆς ἀσφαλείας.

Κατὰ τὴν πρώτην τοποθετήσιν ἐπόπτου ἢ ἀγρονόμου, ἐν ἐλλείψει γραμματέως, δύναται νὰ προσλαμβάνηται ὡς τοιοῦτος, προσωρινῶς καὶ δι' εἰς τὸ πολὺ μῆνας, ἀποφάσει τοῦ ἐπόπτου ἢ ἀγρονόμου πρόσωπον, ἔχον τοὐλάχιστον ἀπολυτήριον σχολαρχείου, ἐπὶ μηχανία ἀμοιβῇ μέχρι δραχμῶν 1500 καταβάλλομένη ἐκ τῶν οἰκείων Α. Α. ἢ Π. Τ. Α. ἢ Γ. Τ. Α..

ζ') Μετὰ τὸ στοιχ. στ' τοῦ ἀριθμοῦ 3 τοῦ ἀρθροῦ 10 προστίθεται τὸ ἐξῆς στοιχ. ζ': (ζ') Εἰς γραμματεῖς ἀποφάσει τοῦ ἐπόπτου δύναται νὰ ἀντιθέσθωσιν καὶ καθήκοντα ἀρχιφύλακος ἀγροτικῆς ἀσφαλείας..

ιγ) Εἰς τὴν § 1 τοῦ ἀρθροῦ 11 προστίθεται ἐδάφ. γ' ἔχον οὕτω: (γ') Κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ Κώδικος Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας δύναται πρὸς πλήρωσιν κενῶν θέσεων ἀγρονόμων νὰ προαχθῶσιν ἀπ' εὐθείας δι' Ὑπουργικῆς ἀποφάσεως εἰς ἀγρονόμους γ' τάξεως ὑπηρετούντες γραμματεῖς ἀγροτικῆς ἀσφαλείας ἔχοντες ἀπολυτήριον γυμνασίου καὶ προϋπηρεσίαν ἀγρονόμου ἢ ἀπολυτήριον γυμνασίου καὶ ὑπερπενταετὴ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν ἐν τῇ θέσει τοῦ γραμματέως, λαμβανόμενοι κατὰ σειρὰν ἐκ τοῦ εἰς ἐκτέλεσιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 4217 ἔτους 1937 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν καταρτισθέντος πίνακος σειρᾶς ἱκανότητος, κυρουμένου διὰ τοῦ παρόντος νόμου. Οἱ οὕτω τοποθετηθῆσμενοι ἀγρονόμοι δὲν δύναται νὰ ὑπερβῶσι τοὺς 40 ἐν συνόλῳ.

Διὰ τοὺς ὡς ἄνω ἀγρονόμους ἐφαρμόζεται ἡ διατάξις τοῦ ἐδάφ. γ' τῆς § 2 τοῦ ἀρθροῦ 9, μὴ κρινόμενοι δὲ ἱκανοὶ οὗτοι πρὸς μονιμοποίησιν ἐπανερχονται εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ γραμματέως, ὃν ἐκέντηγτο, ἔστω καὶ ὡς ὑπεράριθμοι..

ιδ) Ἡ § 5 τοῦ ἀρθροῦ 11 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς: «Εἰς κενὴν θέσιν Ἐπόπτου γ' τάξεως δύναται νὰ προάγῃται ἀγρονόμος α' τάξεως ἔχων εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν ἐν τῷ βαθμῷ τούτῳ καὶ δίπλωμα Νομικῆς ἢ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν.

Εἰς Ἐπόπτην β' τάξεως δύναται νὰ προάγῃται ὁ Ἐπόπτης γ' τάξεως μετὰ διετὴ ἐν τῷ βαθμῷ τούτῳ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν, εἰς δὲ Ἐπόπτην α' τάξεως δύναται νὰ προάγῃται ὁ Ἐπόπτης β' τάξεως μετὰ τριετὴ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν ἐν τῷ βαθμῷ τούτῳ.

Αἱ προαγαγαὶ τῶν Ἐποπτῶν ἐνεργοῦνται πάντοτε κατ' ἀπλότον ἐκλογὴν..

κ) Εἰς τὸ ἀρθρον 11 προστίθεται παράγραφος 8 ἔχουσα οὕτω:

«8. Αἱ διατάξεις τοῦ ἐδαφίου α' παραγράφου 1 ἀρθροῦ 19 τοῦ ἀπὸ 12(1)1934 Διατάγματος «περὶ ἀποδοχῶν τῶν πολιτικῶν δημοσίων ὑπαλλήλων» ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τοὺς παρὰ τῇ Διευθύνσει ἀγροτικῆς ἀσφαλείας καὶ Γ. Τ. Α. ὑπαλλήλους τοῦ λογιστικοῦ κλάδου, τῆς εἰδικῆς αὐτῶν ἱεραρχίας μὴ θεωρουμένης ὡς ἐξαντληθείσης, ἐφ' ὅσον ὑφίσταται παρὰ τῇ Διευθύνσει ταύτῃ ἀνώτερος ὀργανικὸς βαθμὸς διοικητικοῦ ὑπαλλήλου. Εἰς τοὺς κατὰ τὴν θερμοσίυσιν τοῦ παρόντος λογιστάς, ἐκ τῶν ἄνω, τοὺς ἔχοντες συμπληρώσει ὑκατετὴ ὑπηρεσίαν ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ, χορηγεῖται ὁλόκληρος ἡ διαφορά τοῦ μισθοῦ τοῦ ἀνωτέρου βαθμοῦ».

κα) Τὸ πρῶτον ἐδάφιον τοῦ ἀριθμοῦ 1 τοῦ ἀρθροῦ 12 ἀντι-

καθίσταται ὡς ἐξῆς: «Ἀπὸ τὴν χρονολογίαν τῆς ἀνακινώσεως τῆς διοικητικῆς πράξεως τοῦ διορισμοῦ, τῆς μονιμοποιήσεως ἢ τῆς προαγωγῆς».

κβ) Εἰς τὸ ἐδάφιον α' τῆς § 4 τοῦ ἀρθροῦ 13 αἱ λέξεις «ἄλλης περιφερείας» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων «ἄλλης ἐποπτείας ἢ ἀγρονομείου».

κγ) Ἐν τῇ τῆς τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τῆς § 4 τοῦ ἀρθροῦ 15, διαγραφόμενης τῆς τελείας, προστίθεται ἡ φράσις «ἢ νὰ ἀπαλλάξῃ πάσης πειθαρχικῆς ποινῆς».

κδ) Εἰς τὸ ἀρθρον 16 μετὰ τὰς λέξεις «Διὰ παραβάσεις» προστίθενται αἱ λέξεις «ἢ ἀναξιοπρεπεῖ συμπεριφορᾶν».

κε) Ἐν τῇ τῆς τοῦ ἀρθροῦ 19 προστίθεται τὸ ἐξῆς ἐδάφιον: «Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον δύναται νὰ μισθῶται, ἀποθήκη ἐν Ἀθήναις ἢ Πειραιεὶ διὰ τὸ ὑλικὸν ἐντύπων, ἱματισμοῦ καὶ ὀπλισμοῦ. Τὰ ἔξοδα ἀποθηκαύσεως, ἐργατικὰ καὶ ὑλικὰ συσκευασίας, ἀποστολῆς καὶ μεταφορᾶς ὑλικοῦ ἐν γένει βαρύνουσι τὸ Γ.Τ.Α..».

κστ) Εἰς τὴν § 4 τοῦ ἀρθροῦ 20, διαγραφόμενης τῆς λέξεως «θερμάνσεως», προστίθεται τὸ ἐξῆς δευτέρον ἐδάφιον: «Ἡ δαπάνη θερμάνσεως τῶν γραφείων τῶν περιφ. ὑπηρεσιῶν Α.Α. βαρύνει τὰ Π.Τ.Α., ἐν ἐλλείψει δὲ τοιούτων τὸ Γ.Τ.Α., καθ' ὃ εἰδικώτερον ὁρίζουσιν ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ..».

Τὸ δὲ πρῶτον ἐδάφιον τῆς § 5 τοῦ ἀρθροῦ 20 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς: «Τὰ ὑπηρεσιακὰ βιβλία, ἐντυπα, ἐπιπλα, σκεύη, γραφομηχαναί, τηλέφωνα, ἐπιστημονικὰ συγγράμματα, ἐφημερίδες καὶ περιοδικὰ, δημοσιεύσεις, ἐν αἷς καὶ αἱ εἰς ἐφημερίδας τοιαύται πάσης φύσεως, ἐκτυπωθεῖσαι παντὸς εἶδους τῶν ὑπηρεσιῶν ἀγροτικῆς ἀσφαλείας καὶ τοῦ Γ.Τ.Α. ὡς καὶ ὁ φωτισμός, θερμανσις, ὑδραυσις καὶ γραφικὴ ὕλη τῆς διοικήσεως καὶ τῶν γραφείων τοῦ Γ.Τ.Α. καταβάλλονται ἰδιαιτέρως ἐκ τοῦ Γ.Τ.Α., πρὸς τῇ χορηγούμενῃ παγίᾳ ἀποζημιώσει εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ Γ.Τ.Α..».

κζ) Εἰς τὸ ἀρθρον 3, τοῦ ὑπ' ἀριθ. 529 ἔτους 1937 ἀναγκαστικοῦ νόμου «περὶ διατάξεων τινῶν ἀφορωσῶν τοῖς δημοσίοις ὑπαλλήλοις κλπ.» καὶ εἰς τὸ τέλος τῆς § 1 ἐδαφίου πρῶτου προστίθεται στοιχεῖον στ' ἔχον οὕτω: (στ') τῶν περιφερειακῶν ὑπαλλήλων τῆς ἀγροτικῆς ἀσφαλείας..

2. Ἐκ τοῦ ἀπὸ 16)19 Νοεμβρίου 1935 ἀναγκαστικοῦ νόμου «περὶ ὀργανισμοῦ ὑπηρεσιῶν ἀγροτικῆς ἀσφαλείας» καταργοῦνται:

α) Τὸ ἀρθρον 4.

β) Τὸ ἐδάφιον δ' τῆς § 2 τοῦ ἀρθροῦ 9.

γ) Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἀρθροῦ 13.

3. Εἰς τὸν ἀπὸ 16)19 Νοεμβρίου 1935 ἀναγκαστικὸν νόμον «περὶ Γενικοῦ Ταμείου Ἀγροφυλακῆς» ἐπιφέρονται αἱ ἐξῆς τροποποιήσεις:

α) Εἰς τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἀρθροῦ 2 προστίθεται ἐδάφιον ἔχον οὕτω: «Τὰ τέλη τῆς ἐρήμην διαδικασίας εἰσπράττονται ὑπὲρ τοῦ Γ.Τ.Α. δι' ἀποδεικτικῶν εἰσπράξεως..».

β) Ἡ παράγρ. 3 τοῦ ἀρθροῦ 2 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς: «3. Τὸ κατὰ τὰ ἀρθρα 41 καὶ 52 τοῦ Κώδικος Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας δικαίωμα ὑπὲρ Γ.Τ.Α. εἰς ἀποστέσεως τοῦ ἀξιοποίνου τῶν ἐξ ἀμαλείας ἀγροτικῶν διὰ ζώων..».

γ) Εἰς τὴν § 9 τοῦ ἀρθροῦ 2 μετὰ τὴν λέξιν «παραγράφου» προστίθενται αἱ λέξεις «ἀπὸ τοῦδε».

δ) Εἰς τὸ ἀρθρον 4 προστίθεται § 3 ἔχουσα οὕτω: «3. Διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος ὡς ἄνω δύναται νὰ ὁρίζωνται καὶ ἄλλως τὰ τῆς ἐντολῆς καὶ πληρωμῆς δαπανῶν τοῦ Γ.Τ.Α. καὶ οἱ αἱ πάριαι ἀποδοχαὶ τῶν ὑπαλλήλων ἢ καὶ ἄλλαι πάριαι δαπάναι καταβάλλονται δυνάμει ἀτομικῶν ἐνταλμάτων ἢ δυνάμει καταστάσεων, μὴ ὑποκειμένων εἰς τὸν προληπτικὸν ἑλεγχον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου..».

ε) Εἰς τὸ ἀρθρον 6 μετὰ τὰς λέξεις «Ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως» προστίθενται αἱ λέξεις: «, τῶν περιφερειακῶν ὑπαλλήλων καὶ τοῦ Δ. Σ. τοῦ Γενικοῦ Ταμείου», ἐν ἀρχῇ τοῦ ἐδαφ.

β' τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 6 προστίθενται αἱ λέξεις: «ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας», εἰς δὲ τὸ ἄρθρον 7 § 1 στοιχ. α' ἀντὶ τῶν λέξεων «τοὺς ὑπαλλήλους» τίθενται: «τὰ μέλη τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 Συμβουλίου καὶ εἰς τὸ πρωτοπικόν».

στ) Εἰς τὴν § 2 τοῦ ἄρθρου 8 μετὰ τὴν φράσιν «Δι' ἐπειγούσας δαπάνας περιφερειακοῦ τινος ταμείου» προστίθενται αἱ λέξεις «ἢ λογαριασμοῦ».

ζ) Εἰς τὴν § 3 τοῦ ἄρθρου 9 αἱ λέξεις «Διὰ Διαταγμάτων τῇ προτάσει» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων «Δι' ἀποφάσεων».

η) Εἰς τὴν § 2 τοῦ ἄρθρου 10 προστίθεται ἐδάφ. ε' ἔχον οὕτω: «ε') Εἰς κενὴν θέσιν λογιστοῦ Γ.Τ.Α. διορίζεται κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ Κώδικος Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας δι' ὑπουργικῆς ἀποφάσεως ὁ ἐπιτυχὼν εἰς διενεργηθέντα διαγωνισμόν περιφερειακοῦ λογιστοῦ ἀγροτικῆς ἀσφαλείας καὶ ἔχων πτυχίον μέσης Ἑμπορικῆς Σχολῆς καὶ ὑπερπενταετῇ εὐδύκιμον ὑπηρεσίαν παρὰ τοῖς Ὑπουργείοις Ἑσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν».

θ) Τῆς § 4 τοῦ ἄρθρου 10 ἡ φράσις «τοῦ παρόντος νόμου» 4. Ἐκ τοῦ ἀπὸ 16)19 Νοεμβρίου 1935 ἀναγκαστικοῦ νόμου «περὶ Γενικοῦ Ταμείου Ἀγροφυλακῆς» καταργοῦνται:

α) Ἡ § 2 τοῦ ἄρθρου 2.

β) Τὰ δεύτερον καὶ τρίτον ἐδάφια τῆς § 4 τοῦ ἄρθρου 2.

γ) Αἱ §§ 3, 4 καὶ 5 τοῦ ἄρθρου 3.

δ) Ἡ § 4 τοῦ ἄρθρου 8. τὰ μέχρι τῆς ἰσχύος ὅμως τοῦ παρόντος Κώδικος συναρθέντα δάνεια διέπονται ὑπὸ τῶν διατάξεων τῆς καταργουμένης παραγράφου.

ε) Ἡ § 5 τοῦ ἄρθρου 8.

στ) Τὰ ὑπὸ στοιχ. α' τῆς § 3 τοῦ ἄρθρου 9.

5. Περιφερειακὸς ὑπάλληλος ἀγροτικῆς ἀσφαλείας ὑπηρετῶν κατὰ τὴν ἰσχύον τοῦ παρόντος νόμου παρὰ τῇ Γενικῇ Διευθύνσει Ἀγορανομίας παραμένει ὡς ὑπάλληλος τῆς Διευθύνσεως ταύτης εἰς τὴν ὁργανικὴν θέσιν ἔχει τοποθετηθῇ, πᾶσι δὲ νὰ εἶναι περιφερειακὸς ὑπάλληλος ἀγροτικῆς ἀσφαλείας καὶ νὰ ἐπιβαρύνῃ τὸ Γ.Τ.Α., τῶν ἀποδοχῶν αὐτοῦ καταβαλλομένων ὡς καὶ τῶν λοιπῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἀγορανομίας κατὰ τὴν § 1 ἐδάφ. α' καὶ § 2 ἄρθρου 19 τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου τῆς 16 Νοεμβρίου 1935 «περὶ συστάσεως Γενικῆς Διευθύνσεως Ἀγορανομίας».

6. Αἱ κατὰ τὸν παρόντα κώδικα ἀρμοδιότητες τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν ἀσχοῦνται ἀποκλειστικῶς ὑπ' αὐτοῦ τούτου.

7. Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος κώδικος καγινίσκεται, ὅπου δὲν ὀρίζεται ἄλλως διὰ τούτου, διὰ Β. Διαταγμάτων. τῇ προτάσει τῶν δι' ἐκάστην περίπτωσιν ἀρμοδίων Ὑπουργῶν, ἢ δι' ἀποφάσεων αὐτῶν.

8. Αἱ διατάξεις τῶν ἀπὸ 16)19 Νοεμβρίου 1935 ἀναγκαστικῶν νόμων «περὶ ὁργανισμοῦ τῶν ὑπηρεσιῶν ἀγροτικῆς ἀσφαλείας» καὶ «περὶ Γενικοῦ Ταμείου Ἀγροφυλακῆς» δύνανται διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος νὰ κωδικοποιηθῶσι μετὰ τῶν σχετικῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου εἰς ἐνιαῖον κείμενον, ὑπὸ τὸν αὐτὸν τίτλον, ἐπιτροπομένης, καὶ τῆς μεταβολῆς τῆς σειρᾶς τῶν ἄρθρων, παραγράφων ἢ ἐδαφίων τῶν νόμων τούτων, τῆς ἀλλοιώσεως τῆς φρασολογίας καὶ πάσης ἄλλης μεταβολῆς, ἐφόσον ἡ ἐννοια παραμένει ἀμετάβλητος.

9. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος κώδικος ἀρχεῖται μετὰ 30 ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς δημοσιεύσεώς του, πλην τοῦ ἄρθρου 73, οὗτινος ἡ ἰσχὺς ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ κώδικος τούτου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Δεκεμβρίου 1937.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Τὰ Μέλη

Γ. ΛΟΓΘΟΕΤΗΣ, Ι. ΛΟΥΡΕΝΤΗΣ, Κ. ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Ι. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ, Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΣ, Α. ΚΟΡΙΖΗΣ, Γ. ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ, Κ. ΜΗΟΥΡΜΠΟΥΛΗΣ, Α. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ, Κ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ, Ν. ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ, Π. ΟΙΚΟΝΟΜΑΚΟΣ, Α. ΔΗΜΗΤΡΑΤΟΣ, Θ. ΝΙΚΟΛΟΥΔΗΣ, Π. ΚΡΗΤΙΚΟΣ, ΔΕΥΚΑΛΙΩΝ ΠΕΔΙΑΔΗΣ, Κ. ΜΑΝΙΑΔΑΚΗΣ, Κ. ΚΟΤΖΙΑΣ. 7

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ Μεγάλη τοῦ Κράτους Σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Δεκεμβρίου 1937.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Γ. ΛΟΓΘΟΕΤΗΣ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Διὰ τῶν ἀπὸ 13 Φεβρουαρίου 1933 καὶ 19 Φεβρουαρίου 1934 Διαταγμάτων, δημοσιευθέντων εἰς τὰ ὑπ' ἀριθ. 43 τοῦ ἔτους 1933 καὶ 79 τοῦ ἔτους 1934 φύλλα τοῦ Α' Τεύχους τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἡ τιμὴ τῶν τμηματικῶς πωλουμένων φύλλων ὁρίζεται εἰς δραχμὰς μὲν τέσσαρας (4) δι' ἑκάστον φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ δραχμὰς πέντε (5) δι' ἑκάστον φύλλον τοῦ Δελτίου Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν, ἡ δὲ ἑτησίᾳ συνδρομὴ αὐτῆς λογιζομένη ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου ἑκάστου ἔτους ὁρίζεται ὡς ἑξῆς:

Α') Διὰ ὁλόκληρον τὴν Ἐφημερίδα μετὰ τοῦ Δελτίου Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν

ΔΙΑ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ: ΔΡΑΧΜΑΣ ΕΝΝΕΑΚΟΣΙΑΣ..... 900

ΔΙΑ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ: ΔΡΑΧΜΑΣ ΧΙΛΙΑΣ ΟΚΤΑΚΟΣΙΑΣ... 1800

Β') Διὰ τὰ τρία Τεύχη Α', Β', Γ' καὶ Παράρτημα

ΔΙΑ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ: ΔΡΑΧ. ΠΕΝΤΑΚΟΣΙΑΣ ΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑ 550

ΔΙΑ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ: ΔΡΑΧΜΑΣ ΧΙΛΙΑΣ ΕΚΑΤΟΝ 1100

Γ') Διὰ τὰ τρία Τεύχη Α', Β', καὶ Γ'

ΔΙΑ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ: ΔΡΑΧΜΑΣ ΤΕΤΡΑΚΟΣΙΑΣ..... 400

ΔΙΑ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ: ΔΡΑΧΜΑΣ ΟΚΤΑΚΟΣΙΑΣ..... 800

Δ') Διὰ τὸ Α' Τεύχος

ΔΙΑ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ: ΔΡΑΧΜΑΣ ΔΙΑΚΟΣΙΑΣ..... 200

Ε') Διὰ τὸ Παράρτημα

ΔΙΑ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ: ΔΡΑΧΜΑΣ ΤΡΙΑΚΟΣΙΑΣ 300

ΔΙΑ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ: ΔΡΑΧΜΑΣ ΕΞΑΚΟΣΙΑΣ 600

ΣΤ') Διὰ τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν

ΔΙΑ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ: ΔΡΑΧΜΑΣ ΤΕΤΡΑΚΟΣΙΑΣ..... 400

ΔΙΑ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ: ΔΡΑΧΜΑΣ ΟΚΤΑΚΟΣΙΑΣ..... 800

Τὸ ἀντίτιμον τῶν συνδρομῶν κατατίθεται εἰς τὰ κατὰ τόπους Δημόσια Ταμεία καὶ τὸ ἐκδιδόμενον σχετικὸν διπλότυπον εἰσπράξεως ἀποστέλλεται εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

Ἡ δημοσίευσις εἰς τὸ «Παράρτημα» τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τῶν διαφόρων δικαστικῶν πράξεων καὶ προσκλήσεων κλπ. ὡς καὶ ἡ δημοσίευσις εἰς τὸ «Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν» τῶν Καταστατικῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν, Τραπεζῶν κλπ. ὁρίζεται:

- 1) Τῶν δικαστικῶν πράξεων εἰς δραχμὰς ἑκατὸν πενήκοντα (150).
- 2) Τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν εἰς δραχμὰς πέντε χιλιάδας (5.000).
- 3) Τῶν τροποποιήσεων τούτων εἰς δραχ. χιλίας (1000).
- 4) Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων εἰς Γενικὰς Συνελεύσεις τακτικὰς ἢ ἐκτάκτους τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν ἐν γένει εἰς δραχμὰς τετρακοσίας (400).
- 5) Τῶν Ἰσολογισμῶν εἰς δραχμὰς δύο χιλιάδας (2000) καὶ
- 6) Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων Τραπεζιτικῶν, Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν εἰς δραχμὰς χιλίας (1.000) δι' ἑκάστην δημοσίευσιν.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 24 Αὐγούστου 1937.

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Λ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ